உ

கடவுள் துணை.

திருவள்ளுவதேவநாயனார்
செய்தருளிய

திருக்குறள் மூலமும்

சரவணப்பெருமாளுரையும்.

மதுரைத்
தமிழ்ச்சங்கவித்வான்
வண்ணக்களஞ்சியம்
கா. நாகலிங்கமுதலியார் அவர்கள்
திருத்தியும் கூட்டியும் விளக்கியும்
புதுக்கியது.

பி. நா. திநம்பரமுதலியார் பிரதர்ஸ்
வித்தியாசாகரம் பிரஸ்
சென்னை

திருக்குறளதிகாரம்.

அதிகாரம்.

அடக்கமுடைமை

அமைச்சு

அரண்

அருளுடைமை

அலாதிவுறுத்தல்

அவர்வயின் விதும்பல்

அமாவறுத்தல்

அமையஞ்சாமை

அமைபயறிதல்

ழுக்காறுமை

அறண்வலியுறுத்தல்

அறிவுடைமை

அன்புடைமை

ஆள்வினையுடைமை

இகல்.

இடனறிதல்

இடுக்கணழியாமை

இரவச்சம்

இரவு

இல்வாழ்க்கை

இறைமாட்சி

இனியவைகூறல்

இன்னாசெய்யாமை

ஈகை

உட்பகை

உழவு

உறுப்புநலனழிதல்

ஊக்கமுடைமை

ஊடலுவகை

ஊழ்

ஒப்புரவறிதல்

ஒழுக்கமுடைமை

ஒற்றுடல்

கடவுள்வாழ்த்து

கண்டுரைட்டம்

கண்ணிதுப்பழிதல்

கயமை

கல்லாமை

கல்வி

கள்ளாமை

கள்ளுண்ணாமை

பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்.
104	கனவுநிலையுரைதல்	589
331	காதற்சிறப்புரைத்தல்	545
379	காலமறிதல்	265
153	குடிசெயல்வகை	499
555	குடிமை	470
612	குறிப்பறிதல்	362
209	சிப்பறிதல்	530
370	ப்பறிவுறுத்தல்	571
366	குற்றங்கடிதல்	242
120	கூடா நட்பு	414
63	கூடா ஒழுக்கம்	166
238	கேள்வி	233
82	கொடுங்கோண்மை	296
322	கொல்லாமை	189
427	சான்றாண்மை	483
269	சிற்றினஞ் சேராமை	251
3??	சுற்றந்தழால்	283
516	சூது	461
511	செங்கோன்மை	292
68	செய்ந்நன்றியறிதல்	95
219	சொல்வன்மை	335
91	தகையணங்குறுத்தல்	525
184	தவம்	169

144	தனிப்படர்மிகுதி	580
440	தீநட்பு	409
503	தீவினையச்சம்	136
598	துறவு	199
314	தூது	353
598	தெரிந்து செயல்வகை	255
214	தெரிந்து தெளிதல்	274
140	தெரிந்து வினையாடல்	277
108	நடுவுநிலைமை	92
309	நட்பாராய்தல்	401
57	நட்பு	397
305	நலம்புனைந்துரைத்தல்	540
570	நல்குரவு	507
520	நன்றியில் செல்வம்	491
229	நாடு	374
224	நாணுடைமை	495
171	நாணுத்துறவுரைத்தல்	
457	நிலையாமை	
550		
194		

அதிகாரம்.

நிறையழிதல்
நினைத்தவர் புலம்பல்
நீத்தார்பெருமை
நெஞ்சொடு கிளத்தல்
நெஞ்சொடு புலத்தல்
பசைத்திறந் தெரிதல்
பசைமாட்சி
பசப்புறு பருவரல்
படர்மெலிந்திரங்கல்
படைச்செருக்கு
படைமாட்சி

பண்புடைமை

பயனில சொல்லாமை

பழமை

பிறிவாற்றாமை

பிறனில் விழையாமை

புகழ்

புணர்ச்சி மகிழ்தல்

புணர்ச்சி விதும்பல்

புதல்வனைப் பெறுதல்

புலவி

புலவி நுணுக்கம்

புலான் மறுத்தல்
புல்லறிவாண்மை
புறங்கூறாமை
பெண்வழிச்சேறல்

திருக்குறளதிகாரம்.

பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்.
608	பெரியாரைத்துணைக்கோடல்	246
584	பெரியாரைப் பிழையாமை	444
58	பெருமை	478
603	பேதைமை	418
580	பொச்சாவாமை	287
435	பொருள்செயல்வகை	383
431	பொழுதுகண்டிருக்கல்	593
575	பொறையுடைமை	116
565	மடியின்மை	318
392	மருந்து	465
388	மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்	357
487	மானம்	474
132	மெய்யுணர்தல்	203
405	வரைவின்மகளிர்	452
560	வலியறிதல்	260
112	வாழ்க்கைத் துணைநலம்	73
148	வாய்மை	175
535	வான்சிறப்பு	56
575	விருந்தோம்பல்	87
77	வினைசெயல்வகை	348
584	வினைத்திட்பம்	344
588	வினைத்தூய்மை	340
157	வெஃகாமை	124
422	வெகுளாமை	180
128	வையத்துள்	

திருக்குறள திகாரத்துகை.

அறப்பாலில்.	அதிகாரம்.
பாயிரம்	
இல்லறவியல்	4
துறவறவியல்	20
ஞானம்	13
ஆக-வகை-ச-க்கு குறள்	1
பொருட்பாலில்.	380
அரசியல்	அதிகாரம்.
அங்கவியல்	25
ஒழிபியல்	32
இதனுட்பிரிவு.	13
அமைச்சு	
நாடு	10
அரண்	1
	1

பொருள்.	
படை	1
நட்பு	2
ஆக-வகை-ரூ-க்கு-குறள்	11
காமத்துப்பாலில்.	700
களவியல்	அதிகாரம்.
கற்பியல்	7
	18

இவற்றினுட்பிரிவு.

தலைவனுரைப்பது	7
தலைவியுரைப்பது	12
அவ்விருவரு முரைப்பது	6
ஆக-வகை-உ-க்கு-குறள்	250
ஆக-அதி-கரூரூ-க்கு-குறள்	1330

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.
அகரமுத	49	அரியவற்று
அகடாரார	463	அரியஎன்
அகப்பட்டி	521	அருங்கேட
அகலாதணு	537	அருஞ்செவ்வி
அகழ்வாரைத்	116	அருட்செல்வஞ்
அகனகர்ந்தீ	92	அருப்பய
அகனமர்ந்து	88	அருமறை
அஃகாமை	127	அருமருடை
அஃகியகன்ற	126	அருவினை
அங்கணத்	369	அருளல்ல
அசையியற	533	அருளீவா
அச்சமுடையா	289	அருளென்னு
அச்சமேகீழ்	522	அருளொடு
அஞ்சாமையல்	272	அருள்சுரந்தி
அஞ்சாமையீ	220	அருள்சேர்ந்த
அஞ்சுடறி	432	அருள்வெஃகி
அஞ்சுவதஞ்	240	அலந்தாரை
அஞ்சுவதோரு	211	அலரொழ
அடக்கமமரரு	104	அலர்நாண
அடல்வேண்டு	200	அல்லவை
அடற்றகை	391	அல்லலரு

அடுக்கிய 472
அடுக்கிவரி 328
அடுத்தது 363
அணக்கு 526
அணியன்றே 496
அந்தணரென் 62
அந்தணர் 293
அமரகத்தா 411
அமரகத்து 501
அமிழ்திணு 79
அமைந்தா 261
அரங்கின்றி 229
அரம்பொருத 442
அரம்போலும் 489
அரிதரோ 561
அரிதாதறி 564
அரியகற் 275
அல்லற்பட் 472
அவர்தந்தா 328
அவர்நெஞ் 363
அவாவில் 526
அவாவினே 496
அவாவென்ப 62
அவிசொரி 293
அவையறிந் 411
அவையறியா 501
அவ்விதத்தழுக்கா 79
அவ்வில 261
அழக்கொண்ட 229
அழச்சொல்லி 442
அழல்போலு 489
அழிவதூஉ 561
அழிவந்த 564
அழிவினவை 275

பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
247	அழிவின்றணை	389
290	அழுக்கற்றகன்	124
139	அழுக்கறவா	65
302	அழுக்காறுடையார்	122
153	அழுக்காறுடையா	110
135	அழுக்காவெறு	123
425	அழுக்கற்றி	122
323	அளவல்ல	174
265	அளவளா	284
159	அளவறிந்தார்	174
156	அளவறிந்து	264
386	அளவின்க	193
385	அளித்தஞ்சு	562
173	அறங்கூறு	128
154	அறஞ்சாரா	509

126	அறஞ்சொல்லு	130
631	அறத்தாறிது	66
555	அறத்தாற்றி	70
558	அறத்தான்	67
93	அறத்திற்கே	84
155	அறத்தினூஉங்	70
298	அறம்பொரு	274
576	அறவாழிய	52
626	அறவினையா	189
212	அறவினையு	451
212	அறனழீஇ	129
209	அறனறிந்தான்	332
161	அறனறிந்துழு	246
366	அறனறிந்துவெ	127
367	அறனெக்கம்	121
123	அறனீயலா	115
123	அறனீரகத்	221

343	அறனீனு	384
403	அறனென	72
597	அறனேக்கி	131
255	அறன்கடை	113
408	அறன்வரை	116
399	அறஇலா	553

குறள்.	பக்கம்.
அறிகொன்	334
அறிதோ	539
அறிந்தாற்	280
அறிவற்றங்	238
அறிவிலார்	423
அறிவிலானெ	423
அறிவினு	186
அறிவினு	137
அறிவின்மை	422
அறிவுடையார	240
அறிவுடையாரெ	241
அறிவுரு	354
அறவாய்	543
அறைபறை	522
அற்காவிய	195
அற்றதறி	467
அற்றமறைக்	482
அற்றமறைத்	424
அற்றவ	211
அற்றாழி	146
அற்றுரை	276
அற்றூர்	493
அற்றுலள	466
அற்றே	329
அனிசப்பூக்	544
அனிச்சமூ	544
அன்பகத்	85
அன்பறிவா	353
அன்பறிவு	281
அன்பிலரு	431
அன்பிலா	83
அன்பிற்கு	82
அன்பின்வழிய	86
அன்பின்விழை	452
அன்பீனு	84
அன்புடைமை	353
அன்புடைமை	487
அன்புநா	483
அன்புமற	70
அன்புற்றமர்ந்த	84
அன்போ	83
அன்பொரீர்	460
	65

குறள்.	பக்கம்.
ஆகுழாற்	214
ஆக்கங்கரு	256
ஆக்கமதர்	315
ஆக்கமிழந்	315
ஆக்கருவ்	336
ஆக்கமை	378
ஆபயன்கு	300
ஆடுமறிவி	455
ஆய்ந்தாய்	401
ஆராயற்	213
ஆவிற்குநீ	518
ஆள்வினை	499
ஆற்றுருமா	270
ஆற்றினளவறிக்	263
ஆற்றினளவறிக்	371
ஆற்றுனிலை	368
ஆற்றெழு	71
ஆற்றின்வ	258
ஆற்றுபவர்	379
ஆற்றவாரா	145
ஆற்றவாரா	145
ஆற்றவு	484
இகலாளுமி	430
இகலிற்கெ	429
இகலின்மிக	429
இகலெதிர்	428
இகலென்ப	427
இகலென்னு	428
இகல்காணு	430
இகழ்ச்சியிற்	291
இகழ்ந்தெ	514
இடமெல்	517
இடனில்	140
இடிக்குந்	249
இடிபுரிந்	321
இடிப்பாரை	249
இடுக்கட்	341
இடுக்கண்கா	502
இடுக்கண்வ	327
இடும்பைக்கி	328
இடும்பைக்கே	502
இடைதெ	366
இணரூம்	339

குறள்.	பக்கம்.
இதனையித்	281
இமைப்பிற்	548
இமையாரி	450
இம்மைப்	636
இயல்பாகு	200
இயல்பினு	71
இயல்புளி	294
இயற்றலு	221
இரக்கவிரத்	511
இரத்தலி	147
இரத்தலு	513
இரந்து	516
இரப்பனிர	518
இரப்பாரை	514
இரப்பான்	515
இரவாரிர	505
இரவுள்ள	519
இரவென்	518
இருணீங்கி	204
இருகோக்கி	530
இருத்துள்ளி	604
இருந்தோம்பி	87
இருபுனலு	377
இருமனப்	456
இழிமைவகை	59
இருவேறு	216
இருள்சேரி	51
இலச்சுமட	329
இலங்கிழா	613
இலமென்ற	506
இலமென்று	125
இலர்பலரா	165
இலனென்று	138
இலனென்னு	145
இல்லதனி	74
இல்லாரை	384
இல்லாளூ	450
இல்லான்	449
இல்லெதவ	639
இல்வாழ்வா	68
இவறலமா	242
இழத்தொ	464

ஆகாறள	263	இணரெரி	183	இழுக்கலு	468
					235

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

5

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.
இழுக்காமை	290	இன்னாவெ
இழைத்ததி	395	ஈட்டமிவ
இளித்தக்க	624	ஈதலிசைபட
இளவரின்	478	ஈத்துக்கு
இளைதாக	439	ஈர்ங்கைவி
இளையரின	360	ஈவார்கணெ
இறந்தமை	447	ஈன்றபொழு
இறந்தவெ	287	ஈன்றாண்
இறந்தாரி	184	ஈன்றாள்பசி
இறப்பே	481	உடம்பா
இறலீனு	128	உடம்பொ
இறுதிபய	357	உடுக்கையி
இறைகடிய	302	உடுப்பதூ
இறைகாக்	294	உடலிற்
இற்பிறந்தார்க	508	உடைசெல்
இற்பிறந்தார்க	470	உடைத்தம்

இனத்தாற்றி	303
இனம்போ	414
இனியவுள	95
இனியன்ன	627
இனைத்துணைத்	89
இனையரி	400
இன்கணு	561
இன்சொலாலீத்	222
இன்சொலஃலீர	91
இன்சொலினி	94
இன்பங்க	568
இன்பத்துளின்	330
இன்பதத்துளின்	428
இன்பமிடைய	213
இன்பமொ	512
இன்பம்மிழை	324
இன்பம்மிழை	323
இன்மையிடும்	517
இன்மையி	298
இன்மையினி	507
இன்மையுளின்	117
இன்மையெ	507
இன்மையொ	485
இன்றியமை	474
இன்றுவரு	510
உடைமையு	
உடையரொ	
உடையார்	
உட்கப்படாஅ	
உட்பகை	
உணர்வ	
உணலினு	
உண்டார்க	
உண்ணற்க	
உண்ணுது	
உண்ணுமைவே	
உண்ணுமையு	
உதவியரை	
உப்பமைத்	
உயர்வகலந்	
உயிருடம்	
உயிர்ப்பவு	
உய்த்தலறி	
உரமொரு	
உரனசை	
உரனென்னுந்	
உருவுகண்	
உருளாய	
உரைப்பா	
உலகத்தாரு	

இன்னுசெய்தா	186
இன்னுசெய்தா	485
இன்னுநிரக்	145
இன்னுநின	563
இன்னுமை	330

உலகத்தோ	
உலகந்தழீஇ	
உலவிட	
உவக்கா	
உவந்துறை	

பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
180	உவப்பத்	226
492	உழந்துழந்	573
148	உழவினர்	505
146	உழுதுண்டு	504
523	உழுவாரு	503
515	உழைப்பி	287
81	உளதோன்	306
457	உளதொணி	373
342	உளதொன்	231
443	உளவரை	261
545	உள்ளக்களி	622
400	உள்ளத்தார்	607
523	உள்ளத்தாலு	167
642	உள்ளதகாற்	177
464	உள்ளமிலா	317
261	உள்ளமுடை	314
90	உள்ளம்	570
312	உள்ளத்த	404

226	உள்ளியதெ	291
457	உள்ளியவெ	183
441	உள்ளிணுங்	585
368	உள்ளினே	637
595	உள்ளுவ	316
529	உள்ளுவன்	567
457	உள்ளுவண்ம	576
129	உள்ளொற்றி	459
150	உறங்குவ	198
159	உறண்முறை	441
97	உறுஅதவர்க்க	626
631	உறுஅதவர்போ	532
380	உறுதோ	556
193	உறுஅர்க்கு	584
439	உறினட்	410
624	உறிணுயி	395
318	உறுதோ	538
613	உறுபசியு	375
60	உறுப்பமை	388

346	உறுபொருளு	385
461	உறப்பொத்	487
148	உறவது	410
426	உறைசிறி	352
111	உற்றநோய்நீக்	247
239	உற்றநோய்நோய்	162
388	உற்றவன்	469
577	உற்றனள	469
549	ஊக்கமு	267

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.
ஊடலிற்றோற்ற	565	எழுமையெழு
ஊடலிற்றோன்	640	எளிதென
ஊடலினு	633	எள்ளாத
ஊடலுணங்	634	எள்ளாமை
ஊடலுணர்தல்	539	எள்ளினினி
ஊடற்கட்	623	எற்றிற்கு
ஊட்ப்பெ	642	என்றென்
ஊடியவ	631	எனைத்தானுந்
ஊடியிரு	635	எனைத்தானுமெ
ஊடுகமன்	643	எனைத்திட்
ஊடுதல்	643	எனைத்துங்
ஊணலு	642	எணைத்துணைய
ஊணுடை	495	எனைத்துநி
ஊதிய	404	எனைத்தொ
ஊரவர்	557	எனைப்பகை
ஊருணி	141	எனைமாட்சி
ஊழிபெ	486	எனைவகை
ஊழிற்பெரு	218	என்பிலதனை
ஊழையு	326	என்றுமொ
ஊறொரா	344	என்னைமுன்
ஊனைக்	496	ஏதம்பெரு
எச்சமென்	492	ஏதிலார்குற்றம்

எட்பகவன்	443	ஏதிலார்போ
எண்சேர்ந்த	452	ஏதிலாராரத்
எண்பதத்தா	295	ஏந்தியகொள்
எண்பதத்தா	487	ஏமுற்றவ
எண்பொரு	239	ஏரினுநன்
எண்ணித்து	258	ஏரினுழாஅ
எண்ணிய	346	ஏவவுஞ்செ
எண்ணியா	270	ஐந்தவித்தா
எண்ணென்ப	225	ஐயத்தினீ
எதிரதாக்	241	ஐயப்படா
எந்நன்றி	99	ஐயுணர்வெ
எப்பொருளு	238	ஒட்டார்
எப்பொருளெ	205	ஒண்ணுதற்
எப்பொருளு	359	ஒண்பொரு
எய்தற்கரி	268	ஒத்ததள்
எரியரற்	446	ஒப்புரவினால்
எஎலாப்	381	ஒருத்தாற்றும்
எல்லார்க்குநன்	106	ஒருதலையா
எல்லார்க்குமெ	310	ஒருநாளெ
எல்லாவிள	179	ஒருபொழு
எல்லைக்க	407	ஒருமைக்கட்
எவ்வது	240	ஒருமைச்
எழுதுங்கா	623	ஒருமைமக
எழுபிறப்பும்	78	ஒருமையுளா

பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
98	ஒலித்தக்கா	389
114	ஒல்லுங்கரு	412
254	ஒல்லும்வகை	64
171	ஒல்லும்வா	349
629	ஒவ்வதறிவ	261
524	ஒழுக்கத்தினெய்	110
341	ஒழுக்கத்தினெல்	110
235	ஒழுக்கத்து	58
187	ஒழுக்கமுடைமை	108
347	ஒழுக்கமுடைய	110
413	ஒழுக்கமும்	471
114	ஒழுக்கவிழுப்ப	108
587	ஒழுக்காறுக்	120
585	ஒளியார்முன்	367
138	ஒளியொரு	478
383	ஒறுத்தாரை	118
980		

280	ஒறுத்தார்க	118
85	ஒறுத்தாற்றும்	291
340	ஒற்றினா	310
392	ஒற்றுமு	309
493	ஒற்றொற்றி	312
132	ஒற்றொற்று	313
534	ஒன்றாகநல்	190
420	ஒன்றாமை	442
447	ஒன்றாவுல	149
430	ஒன்றானுந்	107
506	ஒன்றெய்தி	461
55	ஒன்னார்த்தெ	163
425	ஓஓதல்வே	340
60	ஓஓவினிதே	573
204	ஓதியுணர்ந்	419
362	ஓம்பினமை	562
205	ஓர்த்துள்ள	206
477	ஓர்த்துகண்	292
529	கடலன்ன	552
387	[illegible]	[illegible]

	கடலாடா	271
140	கடனறிந்	355
143	கடனென்ப	483
308	கடாக்களி	528
582	கடாஅவுரு	311
616	கடிதோச்சி	301
197	கடிந்தகடி	342
228	கடுஞ்சொல்	303
420	கடுமொழி	303
480	கடைக்கொட்	344
106	கணைகொடி	170

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.
கண்களவு	531	களவிலுலா
கண்டது	557	களவின்கட்
கண்டாங்க	570	களவென்
கண்டாருயி	527	களித்தறியே
கண்டுகேட்	535	களித்தானே
கண்ணிறை	618	களித்தொ
கண்ணிற்கணி	387	கள்வார்க்கு
கண்ணிற்று	625	கள்ளுண்ணு
கண்ணின்ப	602	கறுத்தின்
கண்ணின்று	129	கற்கக்கசட
கண்ணுங்	604	கற்றதனு
கண்ணுடை	225	கற்றறிந்தார்
கண்ணுள்ளார்	548	கற்றூருட்
கண்ணுள்ளிற்	547	கற்றூர்மூற்
கண்ணெதிர்கண்	534	கற்றிலனு
கண்ணேணட்டத்	288	கற்றீண்டு
கண்ணேணட்ட	305	கற்றுக்கண்
கண்ணேணட்டமி	307	கனவிலு
கதங்காத்து	108	கனவியு
கதமெனத்	571	காக்கபொரு
கயலுண்கண்	589	காக்கைகா
காத்தலுமா	566	காட்சிக்கெ

கரப்பவர்க்	519	காணாச்சினத்
கரப்பிடும்பை	543	காணாதாற்
கரப்பிலாநெ	512	காணிற்கு
கரப்பிலார்	513	காணுங்காற்
கரப்பினுங்	617	காண்கம
கரவாதுவந்	516	காதலகாத
கருமஞ்சி	308	காதலர்தூ
கருமஞ்செ	499	காதலவரில
கருமணியிற்	546	காதலவரில்
கருமத்தானா	497	காதன்மை
கருவியுங்	331	காமக்கடன்
கலங்காது	347	காமக்கடும்புன
கலந்துணர்	606	காமக்கடும்பு
கல்லாதமெ	424	காமக்கணிச்
கல்லாதவரிற்	373	காமமுநா
கல்லாதவரு	230	காமமுழுந்
கல்லாதானொ	230	காமமென
கல்லாதான்	230	காமம்விடு
கல்லார்ப்பி	304	காமம்வெகு
கல்லாவொரு	234	காலங்கரு
கல்லான்வெ	434	காலத்தினாற்
கவறுங்கழ	426	காலாழ்களரி
கவ்வையாற்	556	காலைக்குச்
கழாஅக்கா	422	காலையரும்

பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
172	கானமுய	393
172	குடம்பை	197
174	குடிசெய்வ	500
459	குடிசெய்வார்	501
460	குடிதழீஇ	293
556	குடிபுறங்	207
175	குடிப்பிறந்தார்	473
460	குடிப்பிறந்துகு	275
485	குடிப்பிறந்துதத	402
224	குடிமடிக்கு	320
50	குடியாண்	322
368	குடியென்னு	318
370	குணநலஞ்	483
371	குணனுடைக்	275
235	குணமென்	62
206	குணனிலனு	434
355	குணனுங்	402
590	குலஞ்சுடுங்	498
413	குழலினி	80

105	குலகுகா	352
285	குறித்தது	363
222	குறிப்பறி	359
433	குறிப்பிற்	362
425	குறிப்பிற்கு	363
542	குற்றமில	500
524	குற்றமே	243
614	குன்றன்னர்	447
246	குன்றினனை	476
589	குன்றேறி	336
593	கூடியகர்ம	614
603	கூத்தாட்	194
277	கூழுங்குடி	297
567	கூறுமை	362
551	கூற்றங்குதி	165
568	கூற்றத்தை	445
608	கூற்றமோ	527
568	கூற்றுட	389
500	கெடல்வே	445
608	கெடாஅ	408
606	கெடுங்கா	404
266	கெடுப்பதாவு	63

255	கெடுவல்யா	102
96	கெடுவாக	102
273	கெட்டார்க்கு	627
505	கேடறியா	376
596	கேடில்	228

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.
கேடும்பெரு	101	சிறுமைபல
கேட்டார்ப்பி	336	சிறுமையுள்
கேட்டிலு	403	சிறுமையுணீ
கேட்பிலு	236	சிறைகாக்
கேளிழுக்	408	சிறைநல
மைம்மாறு	140	சிற்றின
கையறியா	458	சிற்றின்பம்
கைவேல்	393	சினத்தைப்
கொக்கொக்	268	சினமென்
கொடியார்	569	சீரிடங்
கொடியார்	600	சீரிலுஞ்
கொடுத்தலு	285	சீருடைச்
கொடுத்துங்	433	சீர்மை
கொழுப்பதழு	122	சுடச்சுட
கொடுப்பதூ	492	சுவையொளி
கொடும்பு	528	சுழலுமிசை
கொடையளி	224	சுழன்று
கொலமே	296	சுற்றத்தா
கொலையிற்	295	சூழாமாற்று
கொலைவினை	193	சூழ்ச்சிமு
கொல்லாத	484	சூழ்வார்
கொல்லாமை	191	செப்பமுடை
கொல்லான்	161	செப்பின
கொளப்பட்	361	செயற்கரிய
கொளற்கரி	380	

கொன்றன்ன	99	செயற்கை
கோட்டுப்	635	செயற்பாலசெ
கோளில்	53	செயற்பாலதோ
சமன்செய்து	103	செயிரிற்றீ
சலத்தாற்	343	செய்கபொ
சலம்பற்றி	472	செய்தக்க
சாதலினின்	147	செய்தேமஞ்
சாயலுநா	576	செய்யாமற்செற்
சார்புணர்ந்	208	செய்யாமற்செய்
சால்பிற்குக்	451	செய்வாரே
சான்றவர்	486	செய்வினை
சிதைவிடத்	316	செருக்கஞ்
சிறப்பறிய	313	செருக்கந்த
சிறப்பீனுஞ்	63	செல்லாமை
சிறப்பீனுஞ்	184	செல்லாவி
சிறப்பே	448	செல்லான்
சிறப்பொடு	57	செல்லிடத்
சிறியாருண்	480	செல்வத்துட்
சிறுகாப்பி	380	செல்விருந்
சிறுபடை	272	செலினை
சிறுமைகமக்	598	செவிக்குண

பக்கம்.	குறள்	பக்கம்
462	செவிச்செ	35
391	செவியிற்	23
94	செவியுண	23
75	செறுஅச்சி.	53
273	செறிதொடி	61
251	செறிவறிந்து	10
125	நெறுநரை	26
183	செறுவார்க்	43
182	செற்றவர்பி	61
414	செற்றொ	60
475	செற்றார்பின்	61
494	சென்ற	23
134	சொலல்வல்ல	33
164	சொல்லப்ப	52
61	சொல்லாமை	560
395	சொல்லுதொறொல்	23

		551
503	சொல்லுக	135
284	சொல்லுதல்	345
500	சொல்வண	416
348	சொற்கோட்ட	103
248	ஞாலங்கரு	266
100	தகுதியென	100
442	தக்காங்கு	301
60	தக்காரி	248
337	தக்கார்	101
333	தஞ்சந்தமர	639
244	தணந்தமை	599
67	தண்ணந்து	620
160	தந்தைதமக	80
387	தந்நலம்	454
258	தமராகித்	286
411	தம்பொரு	78
185	தம்மிலிருக்	538
96	தம்மிற்பெ	248
281	தம்மி	

351	[illegible]றறம்	89
242	கலைப்பட்டா	202
304	கலையினிழி	476
519	கவஞ்செய்	164
180	கவமறைந்	167
506	கவமூந்தவ	162
180	கவற்லாயி	641
233	கள்ளாவி	374
89	கற்காத்து	75
223	கனக்குவமை	52
234	கனிமேயி	628
	கன்குற்ற	244

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.
தன்றுணை	437	துனியும்
தன்னூரிர்க்கு	187	துன்பத்தி
தன்னுயிர்தா	164	துன்பமு
தன்னுயிர்நீ	192	துன்புறூஉந்
தன்னூன்	157	துன்னுத்
தன்னெஞ்ச	176	துன்னியார்
தன்னெஞ்சத்	586	தூங்காமை
தன்னைத்தான்க	182	தூங்குக
தன்னைத்தான்	139	தூஉய்மை
தன்னையுணர்த்	638	தூய்மை
தாமின்புறு	228	தெண்ணீரு
தாம்வீழ்வார்தம்	580	தெய்வத்தா
தாம்வீழ்வார்	536	தெய்வந்தெதா
தாம்வேண்டி	559	தெரிதலுந்
தார்தாங்கிச்	390	தெரிந்தவி
தாளாண்மையி	324	தெரிந்துண
தாளாண்மை	323	தெருளா
தாளாற்றி	140	தெளிவில
தானந்தவ	57	தென்புல
தினனல்ல	119	தோன்பிற
தினனறிக்	337	தோன்றெ
[illegible]	160	[illegible]

தினைப்பொரு	160	தேவரனை
தினைத்துணை	97	தேறறக
தினைத்துணையா	343	தேறினுந்
தினத்துணையு	622	தொகச்சொல்
தீப்பால	138	தொடங்கற்
தீயவைசெய்	138	தொடலைக்
தீயவைதீய	136	தொடிநோ
தீயளவன்	468	தொடிப்பு
தீயினாற்	107	தொடியொடு
தீவினையார	136	தொடிற்
துஞ்சினார்	459	தொட்டனை
துஞ்சுங்	592	தொல்வரவு
துணைநல	340	தொழுதகை
துப்பார்க்கு	54	தோனறிற்
துப்பினெ	567	நகல்வல்ல
துப்புரவில்	511	நகுதற்
தும்முச்	638	நகையீகை
துளியின்	299	நகையு
துறந்தாரிற்	119	நகையுள்ளு
துறந்தார்க்குத்	163	நகைவகை
துறந்தார்க்குந்	68	நசைஇயார்
துறந்தார்ப	311	நச்சப்படா
துறந்தார்பெரு	59	நடுவின்றி
துறப்பார்	217	நட்டார்குறை
துறைவன்	563	நட்டார்க்கு

பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
632	நட்டார்போ	416
629	நட்பிற்குவீ	400
347	நட்பிற்குறு	405
93	நண்பாற்	489
607	நத்தம்போற்	149
131	நயன்சாரா	133
220	நயந்தவர்	599
348	நயந்தவர்க்கு	575
211	நாணியல்சொல்	134
356	நயனிலனென்	133
517	நயனீன்று	94
326	நயனுடையா	143
75	நயனெனு	488
332	நலக்குரியார்	115
256	நலத்தகை	632
571	நலத்தின்கை	473

156	நல்மவேண்டி	479
257	நல்குரவென்	504
69	நல்லவை	216
277	நல்லாண்மை	501
278	நல்லார்கட்	232
21	நல்லாறென	191
278	நல்லாறெணி	144
437	நல்லாற்றா	153
354	நல்லினத்தி	255
269	நவிறொரு	398
551	நற்பொருண	509
670	நனவினாற்	591
505	நனவினானந்	593
600	நனவினானல்கா	590
564	நனவினானல்கா	592
227	நனவினானல்கா	592
508	நனவென	591
416	நன்மையுந்	279
150	நன்றறி	521
490	நன்றாகு	192

398	நன்றுங்கா	218
471	நன்றுற்ற	259
181	நன்றிக்கு	111
488	நன்றிமறப்பது	98
412	நன்றென்ற	367
583	நன்றேறதரி	100
494	நன்னீரை	540
124	நாங்காதல்	582
451	நாச்செற்று	196
351	நாடாது	401

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.
நாடென்ப	313	நெய்யாலெ
நாடொறுநாடி	297	நெருநலுள
நாடொறுநாடு	282	நெருநற்று
நாணகத்தி	498	நெருப்பினுட்
நாணமை	419	நோக்கினுநோ
நாணுடு	497	நோக்கினு
நாணுமறக்	628	நோதலெவ
நாணென்னு	458	நோயெல்
நாணென	610	நோய்நாடி
நாணெறு	551	நோவற்க
நாண்வேலி	497	நோனுவுட
நாநலமென்	335	பகச்சொல்லி
நாளென	195	பகல்கருதிப்
நிணந்தீயி	612	பகல்வெல்
நிலத்தியல்	251	பகுத்துண்
நிலத்திற்	473	பசனில
நிலமரை	149	பகைகடப்பா
நிலைமக்கள்	392	பகைகடப்பாங்
நிலையஞ்சி	191	பகைபாவ
நிலையிற்றிரி	105	பகைமையுங்
நில்லாதவற்	194	பகையகத்துப்

நிழனீருமி 440
நிறைநீர 397
நிறைநெஞ்ச 455
நிறைமொழி 62
நிறையரியர் 553
நிறையுடைமை 117
நிறையுடையே 609
நினைத்திருக் 639
நினைந்தொ 603
நினைப்பவர் 585
நீங்கான்வெ 432
நீங்கிற்றெ 536
நீரின்றமையா 64
நீருகிழல 634
நுணைக்கிய 237
நுண்ணியநூ 215
நுண்ணியமெ 365
நுண்மாணுழ 231
நுனிக்கொ 262
நூலொருஞா 354
நெஞ்சத்தார் 548
நெஞ்சிற்று 163
நெடுங்கடலுள் 56
நெடுநீர்ம 320
பகையகத்துச் 440
பகையென் 397
பசக்கமற் 455
பசந்தாளிவ 62
பசப்பெனப் 553
படலாற்று 117
படியுடை 609
படுபயன் 639
படைகுடி 603
படைகொண் 585
பணியுமாமெ 432
பணிவுடைய 536
பணைநீங்கிப் 64
பண்டறி 634
பண்பென்ன 237
பண்பிலாள் 215
பண்புடை 365
பதிமருண்டு 231
பயனிலபல் 262
பயனில்சொற் 354
பயன்மரமு 548
பயன்றூக்கார் 163
ப்யன்றூக்கி 56
பரிந்தவாநல் 320

பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
558	பரிந்தோம்பிப்	90
196	பரியதுகூர்ங்	317
620	பரியினுமா	216
510	பருகுவார்	410
531	பருவத்தோ	265
526	பருவரலும்	583
633	பலகுடைநீ	504
188	பலசொல்ல	339
468	பலநல்லகற்	414
438	பல்குழுவும்	376
550	பல்லவைகற்	373
131	பல்லார்பகை	250
427	பல்லார்முனி	132
265	பழகியசெல்	463
190	பழகியநட்	406
133	பழிமலைந்	342
437	பழியஞ்சி	69

417	பழுதெண்	334
114	பழுமை	405
365	பழுயமெ	361
372	பற்றற்றகண்ணு	283
371	பற்றற்றகண்	202
435	பற்றற்றே	168
579	பற்றிவிடா	202
578	பற்றுகபற்	203
578	பற்றுள்ள	245
572	பனியரும்பி	594
320	பன்மாயக்க	611
125	பாடுபெறு	601
210	பார்த்தூண்	146
158	பாலொடு	545
481	பிணிக்குமரு	535
93	பிணியின்மை	377
600	பிணியேம்ம	529
527	பிரிக்கலும்	332
306	பிரிவுணர்க்கு	562
490	பிழைத்து	236

485	பிறப்பென்	207
597	பிறப்பொக்	479
131	பிறர்க்கின்	188
134	பிறர்நாணத்	498
142	பிறர்பழியுக்	496
96	பிறவிப்பெருங்	53
453	பிறன்பழி	130
606	பிறன்பொ	112
109	பிறன்மனை	115

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.
பீலிபெய்சா	202
புகழின்றாற்	476
புகழ்ந்தவை	290
புகழ்படவா	158
புகழ்புரிந்தி	76
புக்கிலமை	198
புணர்ச்சிபழ	398
புத்தேளுல	141
புரந்தார்கண்	396
புலத்தலிற்	640
புலப்பலென	611
புலப்பேன்	615
புல்லவையு	369
புல்லாதிரா	630
புல்லிக்கிடந்	573
புல்லிவிடா	641
புறங்குன்றி	109
புறங்கூறிப்	129
புறத்துறு	86
புறந்துய்	178
புன்கண்ணை	594
பெண்ணிய	635
பெண்ணிற்	74
பெண்ணினா	621
பெண்ணேவல	450
பெயக்கண்டு	309
பெயலாற்	572
பெரிதாற்றி	573
பெரிதினிது	421
பெரியாரை	445
பெருக்கத்து	475
பெருங்கொ	266
பெருமை	276
பெருமையெ	482
பெருமையு	480
பெரும்பொ	374
பெறாஅமை	628
பெறினென்	616
பெறுகாற்றி	619
பெறுமவற்றுள்	77
பெற்றாற்	76
பேணாதுபெட்	573
பேணாதுபெட்	622
[illegible]	449

குறள்.	பக்கம்.
பேதைமையு	418
பேதைமையே	418
பேதைமையொ	407
பேராண்மை	393
பொச்சாப்பு	288
பொச்சாப்பா	288
பொதுநலத்	454
பொதுநோ	286
பொய்படு	420
பொய்ம்மையு	176
பொய்யாமைபெ	403
பொய்யாமை	177
பொருமர்ந்த	135
பொருட்பெ	143
பொருட்பொ	454
பொருணீங்	155
பொருண்மா	598
பொருள்கரு	350
பொருள்கெ	463
பொருளல்லவ	383
பொருளல்லவற்	204
பொருளற்றார்	156
பொருளாட்சி	158
பொருளானா	490
பொருளென்	384
பொள்ளென	267
பொறியின்	325
பொறிவாயி	51
பொறுத்தலிறப்	117
பொறை	375
போற்றின	358
மகன்றந்தை	81
மக்கண்மெய்	79
மக்களே	520
மங்கலமென்ப	77
மடலூர்தல்	552
மடிமடிக்	319
மடிமைகுடி	321
மடியிலாம	322
மடியுளாண்	325
மடியைமடி	319
மடுத்தவா	328
மணிநீருமண்	379
[illegible]	618

குறள்.	பக்கம்.
மதியுமடந்	543
மயிர்நீப்பின்	477
மருந்தாகிக்	142
மருந்தென	466
மருந்தோம	477
மருவுகமாசற்	405
மலரன்ன	554
மலரன்னகண்	544
மலரினுமெ	625
மலர்காணின்	541
மலர்மிசை	50
மழித்ததுநீ	170
மறத்தல்வெ	181
மறந்துப்பிறன்	137
மறப்பினு	109
மறப்பினெ	587
மறமானமா	390
மறவற்கமா	98
மறைந்தவை	312
மறைபெற	574
மறைபேன்ம	609
மறைப்பேன்	565
மற்றியா	587
மற்றுந்தொ	201
மனத்தினமை	415
மனத்துக்கண்	64
மனத்து	169
மனத்தொடு	177
மனத்தானா	225
மனத்துளது	252
மனத்தூய்மை	253
மனந்தூயா	253
மனநலமன்	253
மனநலநன்கு	254
மனநலத்தி	254
மனமாணா	441
மனைத்தக்க	73
மனைமாட்சி	73
மனையாளை	449
மனைவிழை	448
மன்னர்க்கு	289
மன்னர்வி	384
மன்னுயிரெ	154
மன்னுயி	569
[illegible]	543

பேதைபெ	412	மண்ணேடி	307	மாலைசேய்	596
பேதைப்படு	215	மதிநுட்ப	331	மாலையோ	594

12
திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.
மாறுபாடி	467	வகையறிந்தத
மிகச்செய்	417	வகையறிந்தவ
மிகன்மேவன்	429	வசையிலா
மிகினிங்கு	455	வசையென்ப
மிகுதியான்	119	வசையொழி
முகத்தான	92	வஞ்சமனத்
முகத்தினினி	416	வருகமற்
முகத்தின்மு	364	வருமுன்னர்
முகநகக்கட்ப	399	வ்ருவிருந்து
முகநோக்கி	3 4	வரைவிலாமா
முகைமொக்	618	வலியார்க்கு
முடிவுமி	350	வலியாற்முந்
முதலிலார்க்	250	வலியினிலை

முயக்கிடை 602
முயங்கிய 601
முயற்சிதிரு 325
முரண்சேர்ந் 299
முறிமேனி 541
முறைறகோடி 299
முறைசெய்ய 223
முறைறபட 334
முற்ருற்றி 882
முற்றியுமு 383
முனைமுகத் 382
முன்னுறக் 289
மேலிருந்து 479
மேற்பிறக் 232
மையலொரு 421
மோப்பக்குழை 93
யாகாவாரா 106
யாங்கண்ணி 554
யாண்டுச்செ 445
யாதனின்யா 199
யாதானுநா 227
யாமுமுனே 586
யாமெய்யா 174
யாரினுங்கா 636
யாரெனதெ 201
வழங்குவ 602
வழிதோக் 601
வழுத்திளுடு 325
வறியார்க் 299
வன்கண்குடி 541
வாணிகஞ்செய் 299
வாய்மையெ 223
வாராக்காற் 334
வாரிபெருக் 882
வாழ்தலுயிர் 383
வாழ்வார்க்கு 382
வாளற்று 289
வானொடை 479
வாள்போல் 232
வானின்றுலகம் 421
வாணுயர் 93
வாழுக்கி 106
விசும்பிற்றுளி 554
விடாஅது 445
விடுமாற்ற 199
விண்ணின்று 227
விதுமிடல் 586
வியவறிக 174
விருந்துபுறச் 636
விருப்புறுச் 201

யாழனைக்கு	532	வரைந்து
வகுத்தான்வ	217	விலங்கொடு
வகைமாண்ட	446	வில்லேருழ
வகையறச்சூ	257	விழித்தண்

பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
438	விழுப்புண்ப	894
379	விழுப்பேற்றி	121
151	விழைதகைக	407
151	விழையார்	409
152	விளக்கற்ற	577
166	விளிந்தாரின்	113
615	விளியுமெனின்	588
243	வினைகலந்	516
88	வினைக்கணவு	323
456	வினைக்கண்வி	282
431	வினைக்குரி	282
157	வினைசெய்	311
167	வினைத்திட்	344

472	வினைபகை	349
433	வினையான்	351
637	வினைவலி	260
144	வீழ்ப்படுவார்	581
331	வீழுநர்மி	581
104	வீழுமிருவர்க்	538
176	வீழ்நாள்	66
574	வீழ்வாரினின்	583
279	வீறாய்ந்த	345
546	வெண்மை	424
530	வெருவந்த	302
613	வெள்ளத்	316
372	வெள்ளத்தனை	327
440	வேட்ட	537
54	வேட்பத்தா	337
166	வேட்பன	360
292	வேண்டற்கவெஃ	461
56	வேண்டற்கவெ	126
588	வேண்டாமை	910

356	வேண்டிய	163
55	வேண்டினுண்ண	199
88	வேண்டுங்	210
245	வேண்டுதல்	50
87	வேலன்று	294
284	வேலொடு	297
338	வைத்தான்	491
233	வையத்துள்	72
436		
394		

திருக்குறள் செய்யுளகராதி முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

உலகத்துள் மகாசிறப்புப் பொருந்திய
கைலாசகிரியிலே அரசிருக்கை
மண்டபத்தில் பிரமாதி
மூப்பத்துமூக்கோடி தேவர்கள்,
நாற்பத்தெண்ணாயிர

முனிவர்கள், கின்னார்,
கிம்புருடர், கருடர், காந்தர்வர்,
சித்தர், வித்தியா
தரர் முதலானவர்கள் வணங்கிச்
சூழும்படி பார்வதி சமேதராய்ப்
பரமசிவன்
திருவோலக்கமாக

எழுந்தருளியிருந்தார்.
அப்போது தேவியானவள் எழு
ந்து வணங்கி நின்று ஸ்வாமி
திரிலோகத்திலே இல்லறம்
வழுவாது நடந்து
கதியடைந்தவருண்டோ
என்று வினவ, ஸ்வாமி
திருவுளம் பற்றுகிறார்.

உமையவளே!
தெய்வலோகத்தில் வசிஷ்டர்,
அகஸ்தியர், அயன், புயங்
கன், சம்பு, என்றைவருளர்.
பூலோகத்தில் திருவள்ளுவனென்
றொருவ
ருளர். இவர்கள் தென்
புலத்தார் கடன், தேவர் கடன்,
விருந்தோம்பல்,
சுற்றந்தழுவல், கபிலை
பூசைசெய்தல் முதலிய
இல்லறத்தில் கற்பின் வழு
வாத நற்குண
நற்செய்கையுள்ள
மனைவியோடிருந்து

இல்லறக்கடன் நடத்
திக் கதியடைந்தாரென்று
திருவாய்மலர்ந்தருளப்,
பூலோகத்திலே திரு .. வள்ளுவர்
என்பவர் யாரென்றுகேட்க,
பூர்வத்திலே ஒருபிரளயம்
வந்தது,
அது வருமென்று பிரமா
முன்னமேதெரிந்து அதிலே
யிறவாது பிழைக்கும்
படி வேற்று வடிவமாய் ஒரு
சுரைக் கூட்டைத்
தனக்கிடமாகக்கொண்டு
அதிற்புகுந்து
அவ்வெள்ளத்தின்மேல்

மிதந்துவந்தார். அதுகண்டு
நாம்
அறியாதவர்போல்
இதற்குளிருப்பவன் யாரென்று
கேட்டோம். தான்
வருங்காலமறிந்து
செய்தற்கேற்ப
வள்ளுவனென்றார்.
இப்பிளயத்தில் நீர்
எப்படிப் பிழைத்திருந்தீ
ரெனக்கேட்க, ஸ்வாமியென்று
தெரிந்து மிருந்த
போனந்தத்தையடைந்து
பாமசிவனே!. உமது
திருவருளினால் பிழைத்

திருந்தேன். ஆயினும், இந்தப்
பிரளயத்தை நீக்கியருள
வேண்டுமென்று

வேண்டிக்கொள்ள, நாம் அந்த
அதிகாரம் உமக்கே
கொடுத்தோமென்று அவ

ாலே முன்புபோல்
உலகத்தைச் செய்வித்தோம்.
அத்தன்மையுடைய
அவர் பூமியிலே பிறந்த காரணமுஞ்
சொல்லுகிறோம்.

ஆதிகாலத்தில் பூமியிலே
பாண்டிநாட்டில்
மதுரைமாநகரத்திலிருந்த

சங்கப்புலவர்கள் நம்மை
அவமதிப்புச் செய்ததின்
பொருட்டு அவர்கள் கர்வ
பங்கமாகும்படி
பிரமஸ்வரூபராகிய
திருவள்ளுவனாரையும்,
மகாவிஷ்ணுவை
யும் சரஸ்வதியையும் பூமியில்
அவதரிக்கும்படி
அனுப்பினேன். அவருள்
மகாவிஷ்ணு இடைக்காடராய்ப்
பிறந்தார். சரஸ்வதியும்,
திருவள்ளுவரும்,
வந்த மாறும் கேட்பாயாக.

2

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

ஆதிலே பிரமபுத்திரர்களாகிய காசிபர் முதலிய சில பிர்ம்மாக்கள் காசிபர் ஊர்வசியைச் சேர்ந்து வசிஷ்டரைப் பெற்றார். அவர் அருந்ததியைச்சேர்ந்து சத்தியரைப்பெற்றார். அவர் புங்கனூர்ப் புலச்சியைச்சேர்ந்து பராசரரைப்பெற்றார். அவர் மச்சகந்தியைச் சேர்ந்து வியாசரைப் பெற்றார். இவர்கள் நால்வரும் வேதங்களுக் குரியவராஞர்கள்.

பின்பு பிரமாவானவர் இன்னும் சில புத்திரரால் வடமொழியையும் தென்மொழியையும் விளங்கச்செய்யவேண்டுமென்றெண்ணிவேதவித்தில் ஒரு யாகஞ்செய்ய, அந்தண்ணவைத்திருந்த கும்பத்திலிருந்து கலைமகள் அவதரித்தனள். அவளைப் பிரமன் விவாகஞ் செய்துகொண்டான். பின் அகஸ்தியர் குறியவடிவோடு அக்கும்பத் தித்தனர். அவர் சமுத்திரராஜனிகையை மணந்து பெருஞ்சாகரன் என்பவரைப் பெற்றார். அவர்திருவாரூர்புலச்சியச் சேர்ந்து பகவன் என்பவரைப் பெற்று அவர்க்குச் சகல சாஸ்திரங்களையுங் கற்பித்தார். அக்காலில் பிரம வம்சத்தில் தவமுனியென்பவர் அருண்மங்கை என்னும் பிராமணமாதைச்சேர்ந்து ஒருபுத்திரியைப் பெற்றுவைத்து விராலிமலையில் தவஞ்செய்யச் சென்றனர். அக்குழந்தையை உறையூர்ப் பெரும் பறையன் கண்டெடுத்துச் சிலகாலம் வளர்த்து வருகையில் மேல் நடக்கப்போகிற காரணத்தினால் இந்தப்பெண்தவிர மற்றவர்கள் யாவரும் இறக்கும்படி அந்தச் சேரியில் யாது காரணமோ மண்மாரி பெய்தது. பின்பு அந்தப்பெண் அதற்கடுத்த மேலூர் அகரத்திலே நீதியையன் வீட்டில் வளர்ந்திருந்தனள்.

அப்போது பகவனென்பவர் சகலசாஸ்திர பண்டிதராய்க் கண்டவர் வ
வரும் மரியாதை பண்ணும்படி பிராமண திருத்தியத்தில் வழுவாதவராயிரு
கையில், யாத்திரைபண்ணும்படி இச்சைகொண்டு காசிக்குப்போகும்போத
இவ்வகாத்துக்கடுத்த ஒரு சத்திரத்திலிறங்கி நித்தியகருமங்களை முடித்த
கொண்டு சமையல் செய்திருந்தார். அவ்விடத்தில் அந்தப்பெண்வர அ
ளைக் கண்டு நீயார் புலைச்சியோ, வலைச்சியோ, இங்கேவந்தாயென்று அதட்டி
மிருந்த கோபங்கொண்டு சட்டுவத்தால் அவளது தலையிலே உதிர்ந்சோ
அடித்தோட்டினர். அவள் அழுதுகொண்டு தன்னிடத்துக்குப் போய்
விட்டாள்.

மறுபடியும் பகவனென்பவர் ஸ்நானஞ்செய்து போசனம் பண்ணி அதி
சீக்கிரத்தில் வழிக்கொண்டு சிலநாளிற் காசிக்குப்போய்க் கங்கா ஸ்நானஞ்
செய்து பிரயாகையிலிருந்து நித்தக்காவடி கட்டிக் கொண்டு வரும்போது
அந்தச் சத்திரத்தில் வந்திறங்கினர். மேற்சொல்லிய பெண்ணானவள்
அப்போது மகாலட்சுமியைப் போலும் அழகும் எல்லன பருவமும்
உடையவளாய் அங்கே வந்தாள்; பகவன் என்பவர் இவளுடைய செள
ந்தரிய முதலிய குணங்களைப் பார்த்து மோகங் கொண்டார். அச்சத்தி
ரத்துக்கு அதிபராகிய நீதியையர் என்பவர் அக்குறிப்பினைக்கண்டு என்
பெண்ணை விவாகம் பண்ணிக்கொண்டு இங்கேயிருமென்றசொல்ல, அதற்
கவர் நான் கொண்டுவந்த காவடியை இராமேச்சுவரத்தில் செலுத்தி வந்து

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

3

அப்படியே செய்கிறேன்.

என்று அவரிடத்திலேசெலவு

பெற்றுக்கொண்டு போய்
இராமலிங்கத்துக்கு
அபிஷேகம்பண்ணித்
திரும்பிவந்தார். அப்போது

நீதிபையர் விவாக எத்தனம் பண்ணிப் பந்துக்களோடிருந்து விசேஷமாய் நாலு நாளைய சடங்குகளுஞ் செய்து, ஐந்தா நாள் மங்கள ஸ்நானஞ் செய்விக்கும்போது பகவன் என்பவர் அந்தப் பெண்ணினுடைய தலையில் எண்ணெயைப் பெய்யும்படி மயிரை வகிந்தார். அப்போது தான் முன்பு சட்டுவத்தாலடித்த வடுவைக்கண்டு அனுமானித்து இந்தப் பெண்ணினது வரலாற்றையும் விசாரித்து
விசனங்கொண்டு நீ ஆதியள்
அல்லவா என்றுசொல்லி விட்டு
ஓடினர். அதுவே அவளுக்கு ஆதி
என்று காரணப்பெயராயிற்று.

அப்படியோடிய பகவனென்பவர் பொழுது போகையால் எதிரேகண்
டபாணர்சேரியிலிருந்த ஒரு
மண்டபத்திலே தங்கினர். ஆதி
என்பவளும் அவர்
பின்னேதொடர்ந்து

அவரைக்கண்டு தெய்வச்செயலால் உமக்கும்என

க்கும் இந்தக்காரியம் நடந்திருக்க, நீர் என்னைவிட்டுப்போகுதல் உமக்குத் தகுமோ அல்லது தருமமோ என்றும் உம்மை நீங்கினால் உயிர்வாழேனென்றும் மிகவும் இரக்கத்துடன்சொல்லப், பிராரத்துவத்தால் இவர் புத்தியிலும் அது சரியென்று பட்டுப் பெண்ணே, என்னிடத்தில் உனக்கு அன்பிருக்குமானால் யான் சொன்னபடி கேட்கவேண்டும், அஃதென்னெனில், உனக்குப் பிள்ளைகள் எங்கே பிறக்கிறதோ அங்கங்கே அவைகளை அப்பொழுதே விட்டு வருவையானால் யான் உன்னைக்கூடச் சம்மதிப்பேன் என்றுசொல்ல, அவளதற்கு உடன்பட்டபடியால் அன்றிரவில் அம்மண்டபத்தில் இருவரும் கூடினார்கள்.

ஔவை.

அப்போது பரமசிவன் உத்தரவின்படி சரஸ்வதி யாவராலும் புகழப்பட்ட ஔவையாகிப் பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவாரென்று விட்டுநீங்கத் தாய்வருத்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

இட்டமுடன் என்றலையில் இன்னபடி என்றெழுதி
விட்டசிவ னுள்ளத்து விட்டானே - முட்டமுட்டப்
பஞ்சமே யானாலும் பாரமவ னுக்கன்னைப்
நெஞ்சமே யஞ்சாதே நீ.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்துபோயினள். பின்பு அக்குழந்தையை அச்சே
ரியிலுள்ள பாணர்களெடுத்து வளர்க்க வளர்ந்து சாஸ்வதியாகையால் இயல்
பாகவே கலைமுழுதும் அறிந்து சிதக்களப என்னுங் கணபதி அகவல்பாடி
அவரை உபாசித்து உலோகோபகாரமாக ஆத்திச்சூடி, கொன்றைவேந்தன்,
மூதுரை, கல்வழி, ஞானக்குறள், அசதிக்கோவை, நன்னூற்கோவை, நான்
மணிக்கோவை, பந்தனந்தாதி, குன்றாமாவளி, அருந்தமிழ்மாலை, தரிசனப்

4

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

பத்து முதலியவுஞ்செய்து ஒவ்வோர் காரியத்தின் பொருட்டுத்தனிக்கவி
கள் அனேகமும்பாடி அனேக அற்புதங்களெல்லாஞ் செய்து முடித்துவ
ருகாளில் ஒருநாள்கணபதிபூசைவிரைவாகச்செய்தாள். அவர்வழக்கப்படியன்
விரைந்து செய்வது ஏனென்று கேட்கச் சுவாமி, சுந்தரமூர்த்தியாரும் சே
மான்பெருமாளும் கைலாயத்துக்குப் போகின்றார்கள்என்னையும் அழைத்தா
கள் என்ன அவர்களுக்கு முன்னே உன்னை அக்கே விடுவேன் நீ பூசையை
வழக்கப்படி முடியென்றார். தன்பூசையைக் கிரமப்படி முடித்தாள். உடனே
கணபதி தங்கையா லெழுத்தவிடக் கைலாயமடைந்தாள். பின்பு போக
அவ்விருவரும் ஔவையைக்கண்டு அதிசயப்பட்டார்கள்.

உப்பை.

இதனிற்க, முன்புபோன இருவர்களும் தொண்டை நாட்டில் ஊற்று
காடென்னும் ஊரிலுள்ளதோர் மடத்திற்சென்று கூடினர்கள். அப்பொழுத
உப்பையென்பவள் பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவா
என்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

அத்தி முதல் எறும்பீ றுனவுயிர் அத்தனைக்குஞ்
சித்தம் மகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன் - முற்றவே
கற்பித்தான் போனகமே காக்கக் கடன் இலையோ
அற்பனே அன்னப் அரன்.

அதுகேட்டு மனக் கணிந்துபோயினள், அவ்வுப்பை முற்பிறப்பில் யா
ரெனில் பிருகுவின் பத்தினியாகிய காகவல்லி என்பவள் திரிமூர்த்திகளும்
அவள் அழகின் மிக்கவரென்றுகேள்விப்பட்டுபார்க்க மாறுவேஷங்கொண்டு
போய் நிர்வாணப் பிக்ஷுகேட்டார்கள், அவள் மகா பதிவிரதை யாகையால்
இவர்களைப் பாலாக்கி அப்படியே பால்கொடுத்துத் தன்னைப் பரிசோதித்த
தற்குக் கோபங்கொண்டு அவர்களை மூன்று ஜனனம் எடுக்கும்படி சொன்
னள். அது கண்ட திரிமூர்த்திகளுக் தங்களை அவள்மதிக்காமல் பாலாக்கி
மூன்று ஜனனம் பண்ணும்படி சொன்னதற்காகச் சினங்கொண்டு நீ அழகி
ன்றி மாறுவடிவாகக் கடவையென்று சபித்துப்போயினர். பின்பு பிருகுவா
னவர் அவள் வேற்றுவடிவைக்கண்டு நீ பூமியில் பிறக்கக்கடவை என்றனர்.
அவள் கணவனுத்திரவின்படி உப்பை என வந்தவதரித்து வண்ணார்வளர்க்க
வளர்த்து மாரியம்மையாய் உலகமெல்லாந் தன்னைப்போற்ற இப்பொழுதும்
அவ்வூரில் தெய்வமா யிருக்கின்றனள்.

அதிகமான்:

இது கிற்க: முன்புபோன அவ்விருவருஞ் சோழதேசத்திற் கருவூரில்
அடைந்து ஒரு சோலையிற்சுட அதிகமான் என்பவர் பிறந்தார், இந்தக்குழந்
தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வருந்தும்
போது அது சொல்லியது.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

வெண்பா.

கருப்பைக்குள் முட்டைக்கும் கல்லினுட் டேரைக்கும்
விருப்புற் றமுதளிக்கு மெய்யன் - உருப்பெற்றுல்

ஊட்டி வளர்க்காலை
வோகெடுவாய் அன்னுய்கேள்
வாட்ட
முனக்கேன் மகிழ்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினள். அக்குழந்தையைச் சேரமா னெடுத்து வளர்க்க வளர்ந்து வில்வேதம், மனுவிக்கியானம் முதலியவையுங் கற்று முடிசூட்டப் பெற்றுச் சொக்கநாதர் திருமுகமெழுதிக் கொடுக்கப் பாணப்பத்திரருக்கு வேண்டிய திரவியங்கள் கொடுத்துப் பொன் வண்ணத் தந்தாதி என்றோர் பிரபந்தம்பாடிச் சிதம்பரத்தில் அரங்கேற்றி அரசு செலுத்திச் சுந்தரமூர்த்தியார் கட்புற்றிருந்து அவர்கயிலைக்குப் போகும்போது உடனேபோய் அங்கே தாம்பாடியருளிய ஆதியுலாவை அரங்கேற்றிச் சிவானுக்கிரகம்பெற்று வீற்றிருந்தார்.

உறுவை.

முன்போன அவ்விருவரும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை யடைந்து ஒரு மண்டபத்திற் கூடினார்கள். உறுவை என்பவள் பிறந்தாள். இக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வருந்தும் போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

சண்டைப்பைக் குள்ளுயிர்தன் ரூயருந்தக் கானருந்தும்
அண்டத் துயிர்பிழைப்ப தாச்சரியம் - மண்டி
அலைகின்ற அன்னுய் அரனுடைய வுண்மை
நிலைகண்டு நீ அறிந்து நில்.

அதுகேட்டுத் தாய் மனந்துணிந்துபோயினள். பின்பு அக்குழந்தையை கள் விற்போர் எடுத்து வளர்க்க வளர்ந்து தவஞ்செய்து பத்திரகாளியாய்த் தாருகனைக்கொன்று திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகருடனே நிருத்தஞ்செய்து அதிலே தோற்று, அகோர வீரபத்திரரை விவாகம் பண்ணிக்கொண்டவ்விடத்தில் இருந்தாள்.

கபிலர்.

இதனிற்க: முன்பு அவ்விடம் விட்டுப்போன இருவரும் திருவாரூரை அடைந்து ஒரு மடத்திற்கூடக் கபிலர் என்பவர் பிறந்தார். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

கண்ணுழையாக் காட்டிற்
கருங்கற் றவளைக்கும்
உண்ணும் படியறிந்

தூட்டுமவர் - நண்ணு

6

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

நமக்கும் படியளப்பார் நாரியோர் பாகர்
தமக்குத் தொழிலென்ன தான்.

அதுகேட்டு மனந் திணிந்துபோயினன். அக்குழந்தையைத் தனத்
பிள்ளையில்லாத பாப்பையன் என்னும் ஒரு பிராமணனெடுத்து வள
ழுவயதில் உபநயனஞ் செய்யத் தொடங்குகையில் பிராமணர்கள் ஒ
கொள்ளமாட்டோமென்றுசொல்ல, அதைக்கண்ட கபிலர் அவர்களைப்
த்து நான்முகத்தோன் என்றோர் அகவல்சொல்லிக் கருமத்திலுல் சாதி
றிச் சென்மத்தால் இல்லையென்று சாதிக்க, அதற்குப் பிரதியுத்தாஞ்
ல்லமாட்டாமல் இதுவே விதியென்று யாவரும் ஒத்துக்கொண்டு அச்சட
முதலாண்வை முடித்தார்கள். அக்கபிலர் இன்னும் பாதாளவுலகத்தில் த
பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

வள்ளியம்மை.

இதனிற்க: முன்புபோன அவ்விருவரும் வேளின் மலைச்சாலில் வ
கூட அப்பொழுது வள்ளியம்மை பிறந்தனள். இந்தக் குழந்தையை யா
காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வரும்போது அது
ல்லியது.

வெண்பா.

அன்னை வயிற்றில் அருத்தி வளர்த்தவன்முன்
இன்னும் வளர்க்காளை என்முயே - பின்னரவன்
சூடும் பெருமான் சுடுகாட்டில் நின்றுவிளை
யாடும் பெருமான் அவன்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினள். பின்பு அக்குழந்தையை மலை குறவர் வளர்த்தார்கள். அவள் முற்பிறப்பில் யாசென்னில் மகாவிஷ்ணுவால் மோகிக்கப்பட்ட விபுதை என்பவளிடத்தில் பிறந்த குமரி என்பவள் குமாரக்கடவுளைக் குறித்துத் தவஞ்செய்தபோது அவர்வாப்படி தொண்டை மண்டலத்தில் வள்ளிமலையில் இருந்தக் கடவுளுக்கு நாயகியாளுள்.

திருவள்ளுவர்.

முன்புபோன அவ்விருவரும் மயிலாப்பூரில் இலுப்பைத்தோப்பிற்கூடி னர்கள். அப்பொழுது திருவள்ளுவர் பிறந்தனர். இக்கக் குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வருந்தும்போது அசரீ சொல்லியது.

வெண்பா.

எவ்வுயிருங் காக்கவொரு ஈசனுண்டோ இல்லையோ
அவ்வுயிரில் யானொருவன் அல்லவோ - வவ்வி
அருகுவது கொண்டிங் கலைவதேன் அன்னை
வருகுவது காணே வரும்.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

7

அதுகண்டு மனந்துணிந்து அவ்விருவருந் தீர்த்தயாத்திரைக்குப்போயினர். பின்பு சிவாலயத்தின் அருகேயுள்ள இலுப்பைமரத்தின் கீழிருந்த குழந்தை அவ்விலுப்பை மலரிற்றுளிக்குந் தேனேயுண்டு பூர்வம்பிர்ம்மாவாதலால் சிகை எக்யோபவீதம் சதுர்வேத புஸ்தகமுங் கொண்டு வளர்கையில் கங்காகுல சிரேஷ்டனுகிய ஒரு வேளாளன்மனைவி புத்திரனேக்குறித்து அச் சிவாலய சந்நிதியில் தவஞ்செய்திருந்தாள். அப்பொழுது உமாதேவி அவளுடைய தவத்துக்கிரங்கி தெய்வச்செயலாலுண்டாகிய இக்குழந்தையை நீ எடுத்துக்கொள்ளென்றருள்செய்து, திருவள்ளுவர் என்று பூர்வநாமகரணமுஞ் செய்தாள். அவளும் அந்தக் குழந்தையையெடுத்து மகிழ்ச்சியடைந்து கொண்டுபோய்த் தன் புருஷன்கையிற் கொடுத்தாள். அவனுந் தன்கையில் வாங்கிப் பேரானந்தம் பெற்று அது வந்த வரலாறுகேட்டு இப்படி யிருவரும் அந்தப்பிள்ளையை நாளொருமேனியாக வளர்க்குங்காலத்தில் அவர்கள் சுற்றத்தார்கள் எதோ ஒரு பிள்ளையை வளர்க்கிறார்களென்று இவர்களே இகழ்ச்சி பண்ண அதற்கு அவர்கள் அஞ்சிப்புறத்திலுள்ளதோர் தொழுவத்திலே தொட்டிலிட்டு அதில்அக்குழந்தையைக் கிடத்திப் பண்ணைக்காரரைக்

காவல்வைத்து வளர்த்தார்கள்.

பின்பு திருவள்ளுவரும் ஐந்து வயதானகாலத்தில் தன் பொருட்டுத் தாயும் தகப்பனும் சுற்றத்தார்களால் நிந்தைசெய்யப் படுகிறார்களென்று அவர்களைப்பார்த்து என்னால் உங்களுக்கு வருத்தம்

வேண்டுவதில்லை. நான் வேறிடத்தில் இருக்கின்றேன். நீங்கள் வருந்தாதிருங்களென்று சொல்ல, அவர்கள் அப்பா உன்னைப் பிள்ளைக்கலி தீர்க்கவந்த பெருமானென்
றெண்ணியிருந்தோமே, நீ
இப்படிச் சொல்லலாமா என்ன
நாயனார் நீங்கள் என்னை
நினைக்கும்போதுவந்து
உங்களுக்கு வேண்டியதைச்
செய்வேனென்று சொல்லிப்
புறப்பட்டு அவ்வூருக்கருகே ஒரு
பனைமரத்தி னிழலிலே யிருந்தார்.
அப்பனைமரம் தன்னடிவிட்டு
நிழல்சாயாதிருக்கக் கண் டவர்கள்
இப்பிள்ளை தேவனே,
முனிவனே, கடவுளோ,
இவ்வுருவோடு வந்தென்று
துதிக்க அவர்களைப் பார்த்து
நாயனார் இங்கே தவமேது, மகி

மையேது யாதொன்றும்
என்னிடத்தி. வில்லை
போமென்றுதாம் அவ்விடத்

தைவிட்டு நீங்கித் திருமூலர், போகர் முதலாகிய சித்தர்களும், மாதவர்களும் வர்சஞ் செய்கின்ற மலைக்கெழுந்தருளித் தவஞ்செய்வார்களோடு, கூடியிருந்தார். அங்கிருந்த திருமூலர் இவரைக்கண்டு வள்ளுவரே, பூர்வத்தில் நந்தி எனக்கனுக்கிரகம் பண்ணும் போதங்கே யிருந்தீரே, உலகத்தாருக்குச் சித்தி முத்தியருளும்படிக்கும் அறம் பொருளின்பமென்னும் மூப்பாலையுந்தமிழில்

அருளிச்செய்யும்படிக்கும்,
இங்குவந் தவதரித்தீரோ என்று
துதிக்க, காயஞ ருமகிழ்ந்து,
அங்கே தவஞ்செய்வோரில்
ஒருவராயிருந்து சகலசாஸ்திர
பண் டிதராஞர். அக்காலத்தில்,
தொண்டைமண்டலத்திலொரு
வேதாளமானது

பயிர்களை அழித்தும், உயிர்களை வதைத்தும், அநேக தண்பஞ்செய்துவந்தது. அப்பொழுது காவேரிப் பாக்கமென்னும் ஒருரில் ஆயிரம் வர்கொண்டுழுது

பயிர்செய்கின்ற
மார்க்கசகாயனென்னும்

ஒருவேளாளன்
இந்தவேதாளத்தை

அடக்கினவருக்கு அளவற்ற திரவியமும் ஒருரும் வேண்டியவைகளையுந்தரு
றேனென்று பிரசித்தம் பண்ணினான். அது ஒருவராலும் ஆகாமலிருக்

8

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

தது. பின்பு அவ்வேளாளன் திருமூலாதியர் வாசஞ்செய்யும் மலையிலே
க்கும் பெரியோர்களை அடுத்துச் சொல்ல, அவர்கள் திருவள்ளுவரை
சொல்லென்றார்கள். அவரை வணக்கிச்சொன்னன், அப்போது சிவகாரு
ணியாகிய திருவள்ளுவர் அவ்வேளாளன் வேண்டிக்கொள்வந்த நிறை
ற்றும் பொருட்டு அவ்வேதாளத்தை விபூதி பஞ்சாட்சரத்தால் வென்றுய
ரையும் ரட்சித்தார், பின்பு அவ்வேளாளன் ஒருரும் அளவற்ற திரவிய
மல்லாமலும் நாயனார் யோக்கியத்தையும் மகத்துவத்தையும் பார்த்து வாக
யென்னும் தன் பெண்ணையும் கொடுக்கும்படி நிச்சயித்து நாயனாரிடத்
வந்து என்பெண்ணைத் தேவரீருக்குக் கொடுக்க நினைத்திருக்கிறேன். த
படியே அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். நாயனார் உலகத்தாருக்
ற நடத்திக்காட்டவேண்டுங் காரணத்தை யோசித்து, அந்தப் பெண் நா
கொடுக்குமணலை அன்னமாக்கி எனக்கிடுமானால் விவாகஞ்செய்து கொள்
னென்றார். அத்தப்பெண் அப்படியே சம்மதித்துச் சமைத்துப்படைத்தன
நாயனாரும் அங்கீகரித்து விதிப்படி வாசுகியை விவாகஞ்செய்து சிலநா
ருந்து பின்பு மனைவியுடன் மயிலையில் வந்தோ நில்லாக்கிக்கொண்டு இ
றஞ்செய்து நெய்தற்றொழில் பாப்மில்லாதென்று எலேலசிங்கனென்ன
வர்த்தகனிடத்தில் நூல்வாங்கி ஆடைசெய்து அக்கூலியால் சிவனஞ் செ
திருந்தினர்.

பின் பொருகாலத்தில் திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகர் படைசங்கார
செய்துகொள்வித்திருந்த பத்திரகாளி கர்வபங்கமாகப்பலவித நடனஞ்செய்
அவளுந் தோல்வியடையாம லாடிவந்தாள் பின்பு சுவாமி குண்டலங் கழ
றதைக் காதிலேதானே சேரும்படி ஊர்த்துவபாதமாக நடனஞ்செய்தா
அவளுமப்படியாட நாணித்தோற்றுள் அப்பொழுது தேவர்கள் சுவாமி நீ
நீர் ஊர்த்துவதாண்டவம் பண்ணியதென்ன காரணமோ தெரியவில்லை
ன்றுகேட்க, நீர் திருமயிலையிலிருக்குந் திருவள்ளுவரைக் கேட்டீர்களானா
தெரியுமென்று சொல்ல தேவர்களங்கேபோய் அவரைக்கேட்க அ
சொல்லியது.

வெண்பா.

பூவில் அயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவி அளந்தோனுந் தாமிருக்க - நாவில்
இழைநுக்கி நூனெருடு மேழை அறிவேனே
குழைநுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து.

அதிலே தெரிந்து தங்கள் சந்தேகந் தெளிந்தார்கள் ஒருநாள் நல்வா
கும்பொருட்டு எலேலசிங்கன் வீட்டுக்குப்போய்செட்டியார் எங்கேயென்ற
கேட்க, அவர் சிவபூஜை செய்கிறு சென்றார்கள். அவர்சிவபூசை இங்கு
செய்கிறாரோ குப்பத்திற்செய்கிறாரோ வென்ன, அதை அவர்பத்தினி உள்
ளேபோய் அவருக்குச்சொல்ல அவர்கேட்டுச் சிவபூஜையை விட்டுத் திடீ

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

9

கிட்டோடி வந்து நாயனாருடைய உபயபாதங்களில் வணங்கி

ஸ்வாமி ! என்
னைப் பந்தசாகரத்தினின்று
மெடுத்துக் கரையேற்ற

வேண்டுமென்று விண்
ணப்பஞ்செய்ய, நாயனார்
அவரது
பக்குவத்தையும் இன்னும்
சிலமாணாக்கர்
பக்குவத்தையும்
சோதிக்கவெண்ணி ஒருநாள்
அவர்களை அழைத்துக்கொ
ண்டு ஒருவனத்திற் சென்று
அங்கு வெள்ளம்பெருகிவரச்
செய்தனர். அவர்

கள் பயந்து மறுகிடமின்றி இக்கரையிலிருந்துடன்போக மாட்டாமல் விழி
க்க ஏலேலசிங்கர் மாத்திரம் தம்மைத் தொடர்ந்துவர, அவ்வெள்ளம் வழி

விட்டது. பின்பு உயர்ந்த ஒரு
மாத்திரணியி
லேறன்றுசொல்ல, ஏலேல
சிங்கமேறினர். பின்பு பிடித்த

கொம்பையும்நின்றகொம்பையும் விட்டுவிடெ
ன்றருள், யோசியாமல்
விட்டனர், விட்டும் ஒரு
அபாயமில்லாதிருக்கவேலல
சிங்கமைத் தமது மடியின்மேல்
வைத்து ஞாலேபதேசம்பண்ணி
எப்படிப்
பட்ட தெளந்தரியமுள்ள
மங்கையர்கள் மயக்கினும்
மயங்காத திடச்சித்தத்
தையும் அனுக்கிரகித்தார்.
பின்பு தம்மிடத்துக்கு
வந்து விட்டார்கள்.

அப்படியிருக்குகாளில் அந்

நாட்டுக்காசனுகிய அச்சுதராஜன் ஒருநாள் எலேலசிங்கரோடு பேசிக்கொண் டிருக்கும்போது உமக்குப் புத்திரப்பேறில்லையே உம்முடையனுனுசிரியரை அப்பேறுண்டாகக் கேட்கலாகாதா வென்ன, அவர் நல்லதென்றுபோய் மற் றொருநாள் நாயனுரைக்கண்டு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்சுவாமி கடாட்சிப் பாரென்று அனுக்கிரகம் பண்ணினர். பின்பு ஒருநாள் பரமசிவமே சிறுகுழவி யாய் எலேலசிங்கரும் அவர்மனைவியும் நித்தியக்தரிசிக்கும் பசுவின்வாலின் புறத்திற் கிடந்தழுவதைக்கண்டு அவ்விருவரும் இக்குழக்தையை எதென வெடுத்தார்கள். உடனே அந்த அம்மாள் ஸ்தனங்களிலே பால்சுரந்துபெருக, அக்குழந்தைக்குப் பால்கொடுத்து ஞானகுருவாகிய நாயனர் சந்நிதானத்திற் கொண்டு போனர்கள். அவர் அக்குழந்தைக்கு அழகானந்தன் என நாமகர ணம் பண்ணினர். உடனே எலேலசிங்கர் அச்சுதராசனென்னும் அரசனிட த்திற் சென்று எனக்கு தெய்வீகத்தினுல் குழந்தையுண்டாயிற்றென்று சொல்ல, அவன் அப்படித் தெய்வீகமானுல் என்னிடத்திலும் அதுவராலாமே யென்றான். அவ்விருவரும் இப்படிப் பேசிக்கொண் டிருக்கும்போது அக் குழந்தை அரசனது மடியில் வந்திருந்தது.

அதை அவன் கண்டு இது அழகானந்தமோ என்று ஆனந்தமடைந்து அணைத்துக்கொண்டு தன்மனைவிகையிற் கொடுக்க அவள் வாங்கினவுடனே ஸ்தனங்களினின்றும் பால்பெருக அதனைக்குழந்தைக்குப் புகட்டினுள். இப் படி அற்புதமாய் வளர்த்து பின்பு அனேகருக்கு ஞானுபதேசஞ்செய்து மகி மையோடிருந்தனர். மற்றொருதினத்தில் எலேலசிங்கரது கப்பல் கரைதட் டிப்போக அதைக்கேள்விப்பட்டு அவர்தம்மரசனுடனே சொல்ல, அவன்நம் மாலாவதென்ன உம்முடைய ஆசாரியருடனே சொல்லுமென்ன, அவர்போ ய்விண்ணப்பம் பண்ணிக் கொள்வதற்கு முன்னமே நாயனரிடத்து எலேல

திருவள்ளுவர்

சரித்திரம்.

சிஷ்யரை அழைப்பித்துக் கூட்டிக் கொண்டுபோய்க் கப்பலிற் கயிறுபூட்டி அனேகம் படவுகாரரிழுத்திழுத்தெவ்வளவும் அசையாமற் பதித்திருப்பதை அவர்களெல்லாஞ் சோர்ந்து இடப்பதைக்கண்டு நாயனார் அதனருகிற்சென்று தமது திருக்கையாற்றொட்டு ஏலேயா என் றிழுங்களென்று கட்டளையிட அப்படியே இழுத்தார்கள். உடனே கிற்கவேண்டியபடி கப்பல்நின்றது

பின்பொருகாலம் மழையில்லாமையால் உலகத்தில் தானியங்கொள்ள
கிடையாமல் அனேகரிறந்து போவதைக்கண்டு நாயனார் தமக்கு அன்புள்
மாணாக்கனாகிய ஏலேலசிங்கரைப் பார்த்து நீர் இந்தப்பஞ்சகால மாறுகிற
ரைக்கும் வாங்கிக் கட்டிவைத்திருக்கிற நெல்லையெல்லாம் வாங்கின விலைக்
குறுணியேற்றமாக விற்கக்கடவையென்றருள, அவரதுசொல்லை ஆகமமாக
கொண்டு விற்றார், பொருள் அதிவிர்த்தியாய் மலைபோலுங்குவிந்தன. அவ
கட்டிவைத்திருந்தநெல்லு ஏழுவருஷங் குறைந்ததில்லை. பின்பு மழைபெய்
உலகம் க்ஷேமமடைந்தது. மறுபடியவரையழைத்துக் குறுணிகுறைய வில்லை
ன்றார். அப்படியேவிற்க நெல்லெல்லாம் மறுநாள் அஸ்தமயத்துக்குள்ளே
செலவாய்ப் போய்விட்டன. பின்பு நாயனார் நீர் நெல்லுவிற்று விர்த்தியான
பொருளை யெல்லாம் உருக்கித்திரட்டிக் கடலிற் போட்டுவிடுமென, அவ
அப்படியே செய்தார். அதையொரு பெருமீன் விழுங்கிற்று. சிலநாளைக்கு
பின்பு அம்மீன் வலைக்காரர் கையிலகப்பட்டது. அதனை அவர்கள் சோதி
கும்போது அதன் வயிற்றில் மலினமும் பாசியும்படிந்தொரு ஸ்தம்பமிருக்
அதனை ஏலேலசிங்கருக்குக் கொடுத்தார்கள். கருங்கல்லென்றெண்ணி ஸ்
னம் பண்ணுமிடத்திற் போடுவித்தார். அதன்மேல் நடத்தன்முதலிய பயி
சியால் மலினம் நீங்கிப் பிரகாசித்தது. அதில் தமதுபேர் வெட்டியிருத்தலால்
தம்பொருளென்றறிந்து குருவருளென்று அற்புதமடைந்தார். இப்படியிருக்
குங்காலத்தில் அளவில்லாத மகிமைசெய்து லோகப்பிரசித்தமா யிருக்கிற
ரும் ஏலேலசிங்கருடைய புத்திர நிற்பாக்கியத்தை நீக்கினவருமாகிய அழக
நந்தரும் சிலபெரியோர்களும் திருவள்ளுவரைப் பார்த்து கற்றற்கெளிதாய்
இம்மையாதி மும்மைக்கு முதவியாய் லோகோபகாரமாய் உமது பேரால்
ஒருநூல்செய்ய வேண்டுமென்றுசொல்ல, நாயனார்வேதாகமசாரங்களைத் தி
ட்டி அறம், பொருள் இன்பம் என முப்பாலாக்கி-௧௩௩௦குறள்வெண்பாவா
பாடியருளினார். பின்பு அழகாநந்தர் முதலாயினோர் நாயனாரே இதை
கொண்டு சங்கத்தாரைச் செயிக்கலாம் போமென்ன, அப்போதே நாயனா
புறப்பட்டு தமது மனைவியை இல்லின்க ணிறுத்தித் தாம் வழிகொண்டு நட
ந்து இடைக்காடர் வசிக்கிற இடைக்கழி நாட்டை அணுகச் சேர்கையில்
ஔவை நேர்பட அவளோடும் இடைக்காடரைக்கண்டு தாஞ்செல்லும் வகை
யைச் சொல்ல இடைக்காடரும் நாயனாரைநோக்கி இடையாலுங் கடையா
லுமழியக்கடவதென்று ஸ்வாமி தம்மை நிராகரித்த நக்கீரராதி சங்கத்தாரைச்
சபித் திருக்கிறார். ஆதலால் என்னாலு மும்மாலு மழிவுபடப் போகிறதாகை
யால் நாமும் வருகின்றோம் வாருமென்று இடைக்காடரும் ஔவையுங்கூட
வரப்பெற்று மதுரையை அடைந்து சொக்கலிங்க சுவாமியினுடைய ஆலயத்

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

11

தைப் பிரதக்ஷணம் பண்ணி
ஸ்வாமியையும் அம்மனையும்
தரிசனஞ் செய்து

ஸ்வாமி சந்நிதானத்தில் பாண்டியராஜா மந்திரிபிரதானிகள் மற்றச்சனங்கள் ஒளவை இடைக்காடர்முதலான பெரியோர்களிருந்து கேட்கும்படி தாமருளிச்செய்த திருக்குறள்
மூப்பாலையும் சங்கத்தார்
நெஞ்சிற்றிகிலேறவும்எனை யர்
நெஞ்சிற் களிப்பேறவும்
அரங்கேற்றி மூடித்தனர்.
அதனைக்கேட்டோர் கள் யாவரும்

மிருந்த சந்தோஷமடைந்து
ஆனந்தமாகி நாயனாரைப் புகழ்ந்து
துதித்தனர்.

பின்பு நாயனார்

இடைக்காடரும்

ஒளவையும் மற்றவர்களுஞ் சூழ்ந்துவர

ப்பொற்புமரைத் தீர்த்தத்தின் கண்ணுள்ள சங்கப்பலகையின்கண்தமிழ்க்கா
சாக வீற்றிருக்கின்றவர்களும் தவத்திலும் ஞானத்திலுஞ் செந்தமிழ்வாக்கி
லும் அமைந்த பெரியோராகிய திருவாதவூரர் என்னும் மாணிக்கவாசகசுவாமி
கள் அருளிச்செய்த திருக்கோவையார்நானூற்றுக்கும் நானுகுற்றங்கூறினவர்

களும் சொக்கலிங்கசுவாமி

தமதன்பளித்த தருமி என்னும்

பிராமணனுக்

குப் பொற்கிழி

கொடுத்தற்பொருட்டு

அருளிச்செய்த கொங்குதே

என்னும்

பாடலெக் குற்றங்கூறச்
சோமசுந்தரனே வித்வானு
எழுந்தருளிவர நெற்றிக்
கண்காட்டிலுங் குற்றம்குற்றமே
என்று கூறினவர்களும்
மற்றப்புலவர்கள்
பாடியபாடலெ எல்லாங்
கொள்ளெயிட்டு அகஸ்தியரைய்யும்
வெற்றிகொள்ளத்
தக்க இலக்கணவிலக்கிய
ஆராச்சியுள்ளவர்களுமாகிய
நக்கீராதிப் புலவர்களு
டைய தைரியமும் தருக்கும்
புத்தியுங்கலங்கிச்
சோர்வடையும்படி ஆட்டுக்
கூட்டத்திற்

புலிபுகுந்தாற்போலவும்,
ஆக்கூட்டத்தில்
கருடனடைந்தாற்

போலவும், யானைக்கூட்டத்தில் சிங்கமேறு சென்றுற்போலவும், மூங்கில் வனத்திற் றீப்பற்றியதுபோலவும், அவர்களிடத்திற் சென்று அவர்கள் தம்

மை விரைவின்
அசதிவிரைவிற்கெல்லாஞ்
செந்தமிழ்ப்பாவால் உத்தரங்
கொடுத்தார்.

பின்பு சங்கத்தார்
நாயனைநோக்கி வள்ளுவரே
நீர் பாடியகுறளை
நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கு
ஐயமொன்றுளது.
அஃதியாதெனின் காங்க
ளிருக்குமிந்தப்

பலகைதெள்ளிய செந்தமிழ்

நூலெக்கண்டார் இடங்கொடுக்

குமாதலால், அது ஒப்புக்கொள்ளுமாகில் எங்களுக்கெல்லாஞ் சம்மதி என்று சொல்ல, அவ்வாறே நாயனார் தம்மால் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருக்குறள் முறையை அச்சங்கப் பலகைமீதுவைத்தார். உடனே அப்பலகைதன்னிடத் திருந்த சங்கத்தார்யாவரும் பொற்ற மரையில் விழும்படி தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருக்குறள் புத்தகத்தின் அளவாய்ச்சுருங்கி அதற்குமாத்திரம் இடங்கொடுக்கக்கண்டவர்கள்யாவருங்களிகூர்ந்தனர், அவருட்சிலர் இதுதெய்

வீகமாகிய வேதமென்றுஞ்,

சிலர் அங்கங்களென்றுஞ் சிலர்

ஞானநூலென்

றுஞ் சிலர் ஆகமமென்றுஞ், சிலர் புராணங்களென்றுஞ், சிலர் வாலிபர் மத ஞகமமென்றுந் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே சொல்லித்துதித்தனர். அன்

றியும் அனேகவிசேஷமான

தெலுங்காதி சாஸ்திரங்களும் சம்ஸ்கிருதமுதலா

னபாஷைகளிலிருக்கின்ற

பலநூல்களும்

இத்திருக்குறளினதுபாயிரத்திலேனர்

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

பாடலின்பொருளுக்கு மொவ்வாதென்றும், இதுவே வித்வான்களுடைய
க்கியமென்றும், இந்தப்பயன் அனேகமாயிரம் அகஸ்தியர்கள் ஒருவர்
வந்து பாடப்பட்டதோவென்றும், பலவித இலக்கண விலக்கியங்கட்கும் இ
தங்கத்தை யொக்குமென்றும் விஷ்ணுவானவர் இவ்வுலகை இரண்டடியா
ளந்தார் இது எல்லாருளத்தையு மீர்டியாலளந்ததென்றும், இதுசட்சமய
க்கும் பொதுநூலென்றும், உட்சமயத்துக்கே யுரியநூலென்றும், இப்படி
கல்விமான்களும் அரசர்களும் மற்றவரும்கொண்டாடித் துதிக்கும்போ
பொற்றுமரையில்விழுந்து தடுமாறிவருந்திய புலவர் நாற்பத்தொன்பதி
மரும் மிகக்கலங்கிக்கரையேறி காயனுரையும் திருக்குறளையும் புகழ்ந்த தி
த்து நாற்பத்தொன்பதின்மரும் நாற்பத்தொன்பதுபாடல் அருளிச்செய்தன
அஃது திருவள்ளுவமாலை எனப் பெயர்பெறும்.

அச்சங்கத்தாரும் உக்கிரப்பெருவழுதி என்னும் ,பாண்டியன்முதலா
வர்களும் அத்யந்தம் ஆனந்தமடைந்து வெகுபூஜிதம்பண்ணி இந்நூலை அர
தியரும் ஒப்புக்கொளில் நல்லதென்ன விடைப்பெற்றுப் பொதியமலைக்கு
போய் அகஸ்தியர் முதலானவர்களைக்கண்டு தாஞ்செய்த நூலைக் காண்பி
அவர்கள் அடைந்த சந்தோஷத்தையும் புகழ்ந்தபாடலையும் அங்கனலுவ
சொல்லமுடியாது. அவ்விடத்தில் கொங்கணசித்தர் வழிபட அவருக்கனுக்
ரஹித்து காயனூர் அவர்களிடத்தில் உத்தரவுபெற்றுத் தாம் முன்பு போய்
போது வழியினேர்படாத ஸ்தலங்களை எல்லாம் தரிசனம் பண்ணிக்கொண்டு
திருமயிலைக்குச் சமீபமாக வருவதை அப்பதியாரும் ஏலேலசிங்கருங்கேள்விப்
பட்டு எதிர்கொண்டுபோய் அழைத்துவந்தார்கள். அவரும்வந்து தமதில்லத்
தில் வாசுகிமாதினோடும் இருந்தார்.

இப்படி இருக்கையில் ஒருபெரியவர் அவரில்லின்கட்சென்று ஸ்வாமீ இல்லறம் பெரிதோ துறவறம்பெரிதோ அடியேனுக் கனுக்கிரகிக்க வேண்டு மென்று பலநாள்பணிசெய்து காத்திருக்க, காயனூர் அவருக்குத்தா மொன் றுஞ் சொல்லாமல் அவரே அறிந்து போம்படி ஒருநாள் தமது வாசலியென் னும் மனையாள் கிணற்றில் சலந் தாக்கிக்கொண் டிருக்கையில் அழைக்க அந் தம்மாள் பாதிகிணற்றளவினில் தாக்கின குடத்தை அப்படியே கிற்கவிட்டவ ந்தனையும், மற்றொருநாள் அந்தம்மாள் காயனருக்குப் பழையது பரிமாறி கிற்கையில், காயனூர் எனக்கிச் சாதஞ் சுடுகின்றதென, அந்தம்மாள் சீக்கிரம் விசறிகொண்டு விசறியதையும், மற்றொருநாள் கல்லமத்தியானத்தில் நிறை மிருளணுகாவிடத்தில் தாம்நெய்யும்போது கையிலிருந்த குழல்தவறி வீழ்ந் ததையெடுக்க மனையாளை நோக்கித் தீபங்கொண்டுவா எனக் கொண்டு வந்த தையும் வந்திருந்தவர் கண்டு இப்படிப்பட்ட மனையாள் வாய்க்கில் இல்லற மே பெரியதென்றும் இல்லையேல் துறவறமே பெரிதென்று மெண்ணிக் கொண்டு ஒன்றுங்கேளாமற் போய்விட்டார்.

இப்படி காயனருந் திருமனைவியும் இல்லறநட்த்திவருங்காலத்தில் வாசு தேவம்மாள் மோக்ஷமடையும்போது காயனூர் திருமுகத்தைப் பார்க்க காய

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

13

ருரும் எனென்ரூர், என்னேமணஞ்செய்தவன்று நேவரீருக்கு யானன்னம் பரிமாறும்போது ஒருசிரிய பாத்திரத்திற் சலமும் ஊசியும் வையெனக் கட்டோயிட்ட தின்னகாரணமெனத் தெரியவில்லேயென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு நாயனூர் அன்னம் புறத்தில் சிதறில் எடுத்துப் பரிசுத்தஞ்செய்வதற்கென்றுசொல்ல உடனே மோசுமடைந்தனன்.

அப்போது நாயனூர் சொல்லியது.

வெண்பா.

அடிசிற் கினியாளே அன்புடை யாளே
படிசொற் றவறுத பாவாய் - அடிவருடிப்
பின்றாங்கி முன்னெழுந்த பேதையே போதியோ
என்றாங்கு மெண்கண் ணிரா.

என்றருளி அந்தம்மாள் திருமேனியைச் சமாதிபண்ணினூர், நாயனூர் பின்னும் அனேகநாளிருந்து அநேக மகிமைகள்செய்து எலேலசிங்கர்முதலாயெ சேஷர்களுக்கும் பூரண அனுக்கிரகம் பண்ணிப் பின்பு எலேல சிங்கரை

அழைத்து நமக்குப் பரிபூரணதிசை நேரிட்டிருக்கின்றதால் நாம் பரிபூரணமானபின்பு நமதுதேகத்தைப் புரிகட்டி இழுத்து வார்க்குப் புறத்தில் புதரிற் போட்டுவிடுமென் றனுக்கிரகஞ்செய்து சிஷ்டைகூடி பரிபூரண மானவர் போலிருக்கச்கண்டு எலேலசிங்கர் பொற் பெட்டியில்வைத் தடக்கம்பண்ண

ர்த்தனித்ததை அறிந் துடனே நாயனர் விழித்துப் பார்த்து அப்பா நான் சொன்ன சொல்லைக் கடவாதையென்று அனுக்கிரகித்து உடனே பரிபூரண ானர். எலேலசிங்கரும் நாயனர் கட்டளைப்படி செய்யுமளவில், திருமே னியிற் சிதறிய தசைகளைக் காகமுதலானதுகளருந்திப் பொன்மயமானதைக் ண்டு பெரிதான ஆச்சரியமடைந்து அவர் திருமேனி யிருந்தவிடத் தாலய மைடுப்பித்துப் பூசித்துவந்தார்கள்.

திருவள்ளுவ நாயனர்

சரித்திரம்

முற்றிற்று.

மேற்படி சரித்திரத்திலுட்பட்டபாட்டுகள் - சொக்கநாதர், சருமியென்னும் பிராமணனுக்கு அருளிச்செய்த

திருமுகப்பாசுரம்.

அகவல்.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின்
மயிலியற்

செறியெயிற் றருவை கூந்தலின்
நறியவு முளவோ நீயறியும்பூவே.

சொக்கநாதர் - நற்கீரரைப்பார்த்துச் சொல்லியது

வெண்பா.

அங்கங் குலைய அரிவாளி னெய்பூசிப்
பங்கம் படவிரண்டு கால்பரப்பிச் - சங்கதனைக்
கீர்கீர் என அறுக்குங்கீரனே என்கவியை
ஆராயும் முள்ளத்தவன்.

சொக்கநாதரைப்பார்த்து நற்கீரர்சொல்லியது.

வெண்பா.

சங்கறுப்ப தெங்கள்குலஞ் சங்கரனுக்கேதுகுலம்
பங்கமறச் சொன்னார் பழுதாமோ - சங்கை
அரிந்துண்டு வாழ்வோம் அரனே நின்போல
இரந்துண்டு வாழ்வ திலை.

சங்கத்தாரை வெல்லவேண்டி ஔவை ஞானக்குறியாற் கைசைப பண்ணி இவை என்னென்றுகேட்கச் சங்கத்தார் சொல்லியது.

வெண்பா.

இவ்வளவு கண்ணினுள் இவ்வளவு சிற்றிடையாள்
இவ்வளவு போன்ற இளமுலையாள் - இவ்வளவாய்க்
காமத் தலைவனையுங் காணுது கன்றினுல்
நாமத்தை காட்டுகுறி நன்கு.

இஃது சகுனியான உத்தாவன்றென்று அக்குறிகளுக்கு ஔவை ல்லியது.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

15

வெண்பா.

மிடுமின் அறவெறியைக்

கைப்பிடிமின்

வளவே லும்மனத்தை
இட்டுண்மின் - நெய்வம்
வனே யென்ன உணரவல்
லீரேல் வினைகள் ஐந்தும்
அறும்.

உயென்று ஔவைசொல்லச்
சங்கத்தார்

தென்று திருவள்ளுவனைப்
பார்த்து

ரலியது.

வெண்பா.

எந்தவூர் என்றீர்

இருந்தவூர் நீர்கேளீர்

நாணமூற்று இவளெவ
நீர் எந்தவூரென்றதற்கு

அந்தவூர்ச் செய்தி
அறியீரோ - வந்தவூர்

மூப்பாழும் பாழாய்
முடிவிலொரு சூனியமாய்

அப்பாலும் பாழா

யறும்.

என்றிது முதலான ஞானர்த்தமான

செய்யுட்களாலவர் விளவியலை

களுக்கெல்லா முத்தாவு சொல்ல,

இவ்வையும் வெல்வ தரிதென்று

இடைக்

காடருடனே பேச, அவர்

சொல்லியது.

வெண்பா.

ஆற்றங் கரையின் அருகிருந்த மாமரத்தில்
காக்கை யிருந்து கஃகஃகென்னக் - காக்கைதனை
எய்யக்கோல் இல்லாமல் இச்சிச் சினவெய்தான்

வையக்கோ னர்தன்

மகன்.

இதுபோன்ற அனேகஞ் செய்யுட்களை அவ்வளவெழுதப் படாமலும் கற்றுக் கொள்ளப்படாமலுஞ் சொல்ல நாணித் தோற்படைந்தார்கள்.

திருவள்ளுவநாயனர்

திருவடிவாழ்க.

உ

கடவுள் துணை.

திருவள்ளுவ மாலை

அசரீரி.

திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை
யொக்க - விருக்க

உத்திர சன்ம

னெனவுரைத்து வானில்

ஒருக்கமோ வென்றதோர் சொல்.

இ-ள்.

திரு-அருட்செல்வத்தையும்,

தகுதெய்வம் (அதற்குத்) தக்கதெய்

வத்தன்மையும் உடைய,

திருவள்ளுவமோடு -

திருவள்ளுவருடன், உருத் தகு

நற்பலகை-(அவரிருத்தற்குத்

தனது) உருவத்திலுலே தக்க

நல்ல சங்கப் பலகையிடத்து,

உருத்திரசன்மர் - ஒக்கவிருக்க

வெனவுரைத்து (சமானரா

யிருக்கக் கடவரென்று சொல்லி), வானில்-ஆகாயத்திலிருந்து, ஒருக்க (அவ்விடத்துள்ள புலவர் கருத்தையெல்லாம்) ஒற்றுமைசெய்யும்படி, ஓர் சொல்-

ஒரு வாக்கியம், ஓ வென்றது - ஓ வென்று இறைஞ்செழுந்தது, எ - று.

அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வமாதலின் திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை-தெய்வத்தின் அவதாரமாய் விளங்குகைதெய்வத்தன்மை யில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனுலே பெரும்பயன் விளையாமையின் தகுதிசொல்லப்பட்டது, திருவள்ளுவர் என்னும் பெயருன்திருவென்பது-உயர்வையும், வள்ளுவரென்பது-வண்மையையுடையரென்பதையும், விளக்கிநின்றனவாதலின், அது வேதத்தில் இலை, மறை, காய்கள்போற் பலவிடங்களிலுமறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள்செய்தவரென்னுங் காரணம்பற்றிவந்த பெயராயிற்று. வன்-முதனிலை அர்-இறுதிநிலை. உசாரியை. அம்-முதனிலைக்குப் பொருள். ஈகை - உருத்திராசன்மர் உருத்திரனுல் சன்மத்தை அடைந்தவரென விரியும். அவர் முருகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர் மரபிற்றோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார். அசரீரி அருவமாயெங்கு நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம். அங்கேற்றத் தொடங்கியகாலத்துத் தெய்வப் புலவரோடு ஒப்பாயிருந்து கேட்டதற்குத் தகுதியுடையோர் யாரெனயாவரும் யெண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரி வாக்கியம் பிறந்தது என்றதெனப் படர்க்கை வினையாகக்கூறலால், அவ்விடத்து நின்றகேட்ட புலவர்களில் ஒருவர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றறிக. (க)

திருவள்ளுவ மாலை.

நாமகள்.

நாடா முதனூன்
மறைநான் முகனுலிற்
பாடா விடைபாரதம்
பகர்ந்தேன் - கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி
யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன்
வாயதென் வாக்கு.

இ-ன். கூடாரை யெள்ளியவென்றி யிலங்கிலைவேன்மாற - (பகை
ரைப் புறங்கொடுக்கச்செய்து) இகழ்ந்த வெற்றியையுண்டாக்கி விளங்
கின்ற, தகட்டுவடிவாயுள்ளவேற்படையையுடையபாண்டியராஜனே, நா

(உலகத்தார் விதிவிலக்குகளே அறிந்து உய்யும்வழியை) நாடி, முதல் - பழைப்புக்காலத்திலே, நான் முகனுவில் - பிரமனது நாவிலிருந்து, நான்மறை பாடா (இருக்குமுதலாகிய நான்கு வேதங்களையும்) பாடி, இடை (இதற்கு அதற்கும், நடுவான காலத்திலே, பாரதம் பகர்ந்தேன் - பாரதமாகிய வேதத்தைச் சொல்லினேன், பின் (அதற்குப்) பிற்பட்ட இக்காலத்திலே, என்னுக்கு - என்னுடையவாக்கு, வள்ளுவன்வாயது (திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி) வள்ளுவன் வாயின் கண்ணதாயிற்று, எ - று.

* வேதமும் சுதோரூபமாகையால், படாவென்றான். தன் கணவனின் நான்முகனுவி லிருந்தென்றும், அவனவதாரமாதலின், வள்ளுவன்வாயதென் வாக்கென்றுங் கூறினான். பாரதம் வியாசரைக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது. இதனால் நான்மறை பூர்வவேதமும், பாரதம் மத்தியவேதமும், திருக்குறள் உத்தரவேதமும் என்றதாயிற்று. பூர்வவேதம் பின் வியாசரால் நாலாக வகுக்கப் பட்டமைபற்றி நான்மறை யெனப்பட்டது அன்றி நானென்று பிரித்து எழுவாயாக்கினுமாம். வேதமும் மூவகைத்தென்பதூஉம், இவற்றுத் தோற்றமுறையால், இஃது வாக்கிய பிரமாணத்திற் சிறப்புடைத் தென்பதூஉம் சொல்லியபடி.

இறையனர்.

என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க் - குன்றுதொ
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

இ - ள். மன்புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல் - புலவர்க்காசானாகிய வள்ளுவன் வாயிற்பிறந்த திருக்குறளானது, என்றும் யாணர்புலராது - எக்காலத்துந் தன்னழகு கெடாமல், நாட்செல்லுகினு நின்றலர்ந்து - நெடுங்காலஞ் கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து, தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய் - தேனைச்சொரிகின்ற குணமுடையதாய் (விளங்குமாதலால்) குன்றுத செந்தளிர்க்கற்பகத்தின் - குறைவுபடாத செய்ய தளிர்களையுடைய கற்பகத்தினது, தெய்வத் திருமலர்போல் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும்.

திருவள்ளுவ மாலை.

19

திருக்குறளுக்கு அழகுசொன்முடிபு பொருண்முடிபின் குணங்களும் அலர்தல் - எங்கும் பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல் - இருமை இன்பங்களும்விளைத்தலும் ஆம். சொல்-ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாதலின் - இனி இதிற் சிறப்பதொன்றுளதாவ தின்றென்னுந் துணிவுதோன்ற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனைவலியுறுத்தற்கு நாட்செல்கினு நின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருண்பட இவ்வாறு கூறினர். இது அழியாது நின்று பெருகிப்பயன் படுமாறு சொல்லியபடி. (கூ)

உக்கிரப் பெருவழுதியார்.

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
ஞான்மறைந்து வள்ளுவனுப் தந்தனைத்த—நூன்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செவி.

இ - ள். வள்ளுவனுய் - திருவள்ளுவனுய்த், தான் மறைந்து - தனது திருமேனியை மறைத்து, நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை - நான்குவேதத்

களினுண்மைப்பொருளை, தந்து (இவ்வுலகத்திலே) கொணர்ந்து, மூப்பொரு ளா அறம் பொரு ளின்பமென்னு) மூப்பாற்பொருளதாக, நான்முகத்தோன் பிரமனுல், உரைத்த - திருவாய்மலர்ந்த, நூல் - நூலினது, மூறையை-புத்த கத்தை, சென்னிவந்திக்க - எனது தலையானது தொழக்கடவது, வாய்வாழ்

த்துக - வாயானது வாழ்த்தக்கடவது, நன்னெஞ்சஞ் சிந்திக்க - நல்ல மன மானது நினைக்கக் கடவது, செவிகேட்க - காதுகளானவை கேட்கக் கட வன. எ - று.

மூப்பொருள் - ஆகுபெயர்.

அவ்வேதப் பொருள் ஆதியிலே
வேதஞ் சொல்லியோனுலேயே
சொல்லப்பட்டமையால்,
உலகத்துச் சமயாசாரியர் களாலும்
பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று
மாறுகக் கொள்ளப்
பட்டபொருள்கள் போல்வ
தன்றென்பதுதோன்ற
மெய்ப்பொரு ளென்றார்.
கலையுணர்புலமை யிற்
றலைமையோனெனி,
விதிமுறைவழாது முதுநிலம்
புரக்கும், பெருந்தகை யுக்கிரப்
பெருவழுதியென்னுந்,
தன்னிகரில்லா
மன்னவர்பெருமான். தான்

மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பல்ரும்
அறிந்து மேற்கொள்ள இவ்வாறு
வழிபாடு

கூறினான். மன்ன னெப்படி மன்னுயி ரப்படியாதலின் இப்புத்தகத்தைமுன்
னே பூசித்த மெய்மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின்கேட்கவேண்டு
மென்று சொல்லியபடி.

கபிலர்.
(சு)

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தான்—மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கம் வளநாட வள்ளுவனூர்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

இ - ன். மனையளகு வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட மனையில் வளர்க்கப்படு
கின்ற பறவைப்பேடுகள் உலகத்தைப் பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்றவளம்

20

திருவள்ளுவ

மாலை.

பொருந்திய நாட்டையுடைய
அரசனே, வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா
விரி.- திருவள்ளுவரால்
அருளிச் செய்யப்பட்ட
குறள்வெண்பா, (மிகப்பெ
ரியபொருளைத்)
தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல்,
தினையளவு போதாச் சிறு
ன்னீர்-தினையரிசினளவுக்கும்,
போதாத சிறியபுல்லினது
நுனியின்கணுள்:
பனிநீரானது, நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்து -

உயர்ந்த பனியினை
வான அதன்
சாயைத்தன்னுட்கொண்டு
காட்டுங் குணம்போலுள்ள கு
த்தை யுடையது. எ - று.

பனை - ஆகுபெயர். ஆல்
- அசை. பறவை -
கிளிமுதலியவை. உ
கைப்பாட்டு-மகளிர்
பரிமளப்பொடி இடிக்கின்ற
போது பாடும்பாட்டு. வி:
விரித்தல். எப்படி மிகச்சிறிய
பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய
பனைமரத்தை
சாயை, அடங்கி

விளங்குகின்றதோ அப்படியே
மிகச்சிறிய இக்குறள்வெ

பாவில் மிகப் பெரியபொருள் அடக்கி விளக்குகின்றதென்பதாம். இது க
க்கி யிருக்கும் விரிவான பொருளே விளக்குமாறு சொல்லியபடி இது முத
யன சங்கத்துப் புலவாலே பாடப்பட்டன.

பரணா.

மாலுங்
குறளாய் வளர்ந்திரண்டு
மாணடியான்
ஞால முழுது
நயந்தளர்ந்தான்—வாலறிவின்

வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா
ருள்ளுவவெல்லா மளந்தா ரோர்ந்து.

இ - ள். மாலும் - திருமாலும், குறளாய் - குறளாய்ப் பிறந்து, வ
ந்து, இரண்டு மாணடியால் - இரண்டுபெரிய அடிகளால், ஞாலமுழுதும்-உ
கமனேத்தையும், நயந்து - விரும்பி, அளந்தான் - அளவிட்டான், வாலறிவி
வள்ளுவரும் - மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும், தங்குறள் வெண்
வடியால் - தம்மினின்றுந் தோன்றி அந்நிலை நிற்கின்ற வெண்பாக்குறளி
இரண்டு சிறிய அடிகளால், வையத்தாருள்ளுவ வெல்லாம் - அவ்வுலகமனே
கினு முள்ளோரால் கினைக்கப்பட்டவற்றை யெல்லாம், ஓர்ந்து - ஆராய்ந்
அளந்தார் - அளந்தார். எ - று.

உம்மை யிரண்டும் முறையே தேவரிற் பெரியோனெனிய வென்றும் மனிதனிற் சிறியாகக் காணப்பட்ட வென்றும், பொருள் படநின்றன உ மானத்திலேவளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உபமேயத்திலே அ த்திற்கு மாறணுகிய நிலைநிற்றலும், சிறுமையும், வருவிக்கப்பட்டன. மாவ க்கு தானே குறளாதலும், பின்பு அந்நிலை நில்லாது வளர்தலும் போடிகளா அளவுபட்ட உலகத்தை யளத்தலும், திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின்ற குறளை உண்டாக்குதலும், அது தன்னிலை நிற்றலும், அதன் சிற்றடிகளா அளவுபடாத நினைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும் சொல்லப்படுதலாலும் வேற்றுமையறிக, நினைக்கப்பட்டன வெல்லாம் இதனகத்து அளவு செய்ய பட்டமை சொல்லியபடி.

(க

திருவள்ளுவ மாலை.

21

நக்கீரர்.

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானு வறமுதலா வந்நான்கு—மேனூருக்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னுற்று மற்று.

இ - ள். தானே தானே-முழுதுணர்ந்து (வேதப்பொரு) ளனைத்தையு மறிந்து, தண்டமிழின் - தண்ணியதமிழின்கண், வெண்குறளால்-குறள்வெ ண்பாக்களால், ஆறுவாமுதலா வந்நான்கும்விட்டு-நீங்குதல் கூடாத அறமுத லாகிய அந்நான்கு பொருள்களையும், எஞ்ஞருக்கு - அவற்றை யறியாதவர் களுக்கு (அவர் எளிதினறிய) வாழின்முறையால் உரைத்தாற்கும்-சொல்லி யருளிய திருவள்ளுவருக்கும், ஒண்ணீர் முகிலுக்கும் - ஒள்ளிய நீரைத் தந்தமேகத்துக்கும், உலகு - இவ்வுலகமானது, மற்றென்றுற்றும் - எதிர் நன் றறியாது செய்யும் (செயக்கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை) வாழி - அவரும் அது வும் வாழ்க. எ - று.

ஆறுமை - நீங்காமை தானே முழுதுணர்ந்தனவே ஆசாரியராயிரு ந்து பிறரறிவிக்க அறிந்திலரென்றதாயிற்று. முழுதுமென்னுமும்மை தொக் கது. ஒண்மை இனிமைமேல் நின்றது. முறை நூலின்முப்பொருள்களின் கிடக்கை யொழுங்கு காயனார் கோடைச்சிறப்பு சொல்லியபடி. (எ)

மாமூலனார்.

அறம்பொரு ளின்பம்
வீடென்னு மந்நான்கின்
றிறந்தெரிந்து செப்பிய
தேவை—மறந்தேயும் வள்ளுவ
னென்பானேர் பேதையவன்
வாய்சொற் கொள்ளா
றறிவுடை யார்.

இ - ள். அறம்பொரு
ளின்பம் வீடென்னு வந்நான்கும் -
அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட
அவ்வேதப் பொருள்களாகிய
நான்கினது, திறம் - கூறுபாட்.

டையும் தெரிந்து அறிந்துசெப்பிய (உலகத்தாருக்குச்) சொல்லிய, தேவை-
தேவனை மறந்தேயும், மறந்தாயினும், வள்ளுவனென்பான் (ஒருமனிதனை
உட்கொண்டு) வள்ளுவனென்று
சொல்லுதற்கு ஒருவனுளனாயின்,
அவன்- அவன்,
பேதை-அறிவில்லாதவனனைவன்,
அவன் வாய்ச்சொல் - அவனதுவா
யிற்பிறந்த அச்சொல்லை,
அறிவுடையார் -
விவேகமுடையார், கொள்ளார்-
கொள்ளார்கள். எ - று.

அறமுதலியவற்றின்
கூறுபாடு - அவற்றினது தொகை
வகைவிரிகள்.
மறந்தேயுமென்றதனால்
நினைப்புடன்
சொல்லுவோன்பதையிற்
பதையா மென்றதாயிற்று.
முன்னும் பின்னுமுள்ள
பாட்டுகளில் இப்பெயர் தெய்வத்
தன்மையைக் குறிப்பிக்கும்படி
நன்குமதித்து
உயர்த்திச்சொல்லப்படுதலால்,
ஒருமனிதனுக
வுட்கொண்டென்பது
வருவிக்கப்பட்டது. அன்றி
ஒளிக்குறிப்

22

திருவள்ளுவ மாலை.

பிறவே சாதி இழிவுதோன்ற வள்ளுவனென்பா னெனினுமமையும். இத்
நிப்பொலியை வடதூலார் காகு சுமெண்பர் தெய்வப்புலவரை அவமதி

பினிழிவு சொல்லியபடி.

(சு)

கலலாடா.

ஒன்றே
பொருளென்னின்
வேறென்ப வேறென்னி
னன்றென்ப வாறு
சமயத்தார்—நன்றென்ன

வெப்பா லவரு
மியைபவே வள்ளுவனர்
மூப்பான் மொழிந்த
மொழி.

இ - ள். ஆறுசமயத்தார் - அறுவகை மதத்தோரும், ஒன்றே பொருளென்னின் (ஒருமதத்தார் தமது நூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளுமாகிய பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவராயின், வேறென்ப (மற்றொருமதத்தோர் தமது நூலிலே அதனை மறுத்து இவை) வேறுமென்று நாட்டுவர். வேறென்னின் - அப்படி வேறென்று காட்டின், அன்றென்ப - பின்னை மதத்தோர், அதனை - அன்றன்று மறுப்பர் ஆதலால் சமய நூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன) வள்ளுவனர் மூப்பான் மொழிந்த மொழி திருவள்ளுவராலே மூப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை, நன்றென்ன - நன்றென்றுகொள்ளுவதற்கு, எப்பாலவரும் - எவ்வகைப்பட்ட பகுதியோரும், இயைப - உடன்படுவர். எ - று.

மொழி ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன, வியாசமதம் சைமினிமதம், பிஞ்சலிமதம், கபிலமதம், கணாதமதம், அக்ஷபாதமதம் அன்றிச் சைவவைணவ முதலியவற்றைக் கூறினுமாம். எச்சமையத்தாருமென்னுமை - எப்பாலவரு மென்றதனால். வேதத்திற்கு உட்பட்ட சமயத்தாரே யன்றிப் புறப்பட்ட சைனம், பௌத்தம், சார்வாகம்முதலிய மதத்தாரும் பலவகைப்பட்ட சாக்கியாரும், தேயத்தாரும், காமத்தாரும், பிறரும் தழுவப்படுதலறிக. இதனை பொதுவேத மென்றபடி.

சித்தலைச் சாத்தனர்.

மும்மலையு முந்நாடு முன்னதியு முப்பதியு
மும்மரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—மும்மாவும்
தாமுடையர் மன்னர் தடமுடிமேற் றாரன்றே
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

இ - ள். வள்ளுவர் - திருவள்ளுவரது, பாமுறைதேர் முப்பால் - பாக்களின் (முன்பின்) முறைதெரிதற் கிடனுகியதிருக்குறளானது, மும்மலையும் (கொல்லிமலை கோமலை, பொதியமலை) எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும், முந்நாடும் (குடநாடு. புனநாடு, தென்னாடு எனப்படுகின்ற) மூன்றுநாடுகளையும், முன்னதியும் (பொருனைநதிகாவிரிநதிவையநதியெனப்படுகின்ற) மூன்று நதிகளையும், முப்பதியும்கருவூர், உரையூர், மதுரையெனப்படுகின்ற) மூன்று பதிகளையும் மும்மரசும் (மங்கலமரசு, வெற்றிமரசு, கொடைமரசு, எ

திருவள்ளுவ மாலை.

23

ப்படுகின்ற) மூன்று மரசுகளையும், முத்தமிழும், (இயற்றமிழ்,இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற) மூன்று தமிழ்களையும், முக்கொடியும் (வில் கொடி, புலிக்கொடி, மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்று கொடிகளையும், மும்மாவும் கனவட்டம், பாடலம், கோரம் எனப்படுகின்ற) மூன்று குதிரைகளையும் தாமுடைய மன்னர் - தாமுறையேயுடைய (சேர, சோழ,பாண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடையவும், தடமுடிமேல் - பெரியமுடிகளின் மேலே கொள்ளப்பட்ட, தாரன்றே - மாலையன்றே. எ - று.

அன்றே வென்றது - பலரறிசேற்றம். மூப்பால் - ஆகுபெயர் மும் முரசும் முத்தமிழும் அம் மூவரசர்க்கும் பொதுமையவாயினும் மும்முறை யுரிமை அவர்குடிமரபிற் கியைந்தனபோலும், அரசர் மூவரும்மேற்கொண்ட சிறப்புச் சொல்லியபடி. (80)

மருத்துவன் முமோதரனுர்.

சிந்திரீர்க் கண்டடந் தெரிசிக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்—காந்தி
மலைக்குத்துமால்யானை வள்ளுவர்மூப்பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ - ள். காந்தி மலைக்குத்து மால்யானை - தன்பகையென வெகுண்டுமலை யைக் குத்துகின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள வாசனே, சிந்தி நீர்க்கண்டம் -

சிந்திநீர்ச் சருக்கரையையும், தெரிசுக்கு - சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும், தேன ளாய் தேனெனுகலந்து, மோந்தபின் - மோந்த பின்பு, அதனால் - யார்க்குக் (தலைக்குத்துடையோர்) யாவருக்கும், தலைக்குத்து -

தலையிடி, இல் - இல்லை
யாகும், வள்ளுவர் மூப்பாலால் - திருவள்ளுவர் குறளால், சாத்தற்கு - சித்த
லச் சாத்தனுர்க்கு, தலைக்குத்து - தலையிடி, தீர்வு - இல்லையாயிற்று. எ - று.

யானைபோல்பவனை

யானையெனலால் - ஆகுபெயர்

முன் கேட்கப்
பட்ட நூல்களிலெல்லாம் பலசொற் குற்றங்களும் பொருட் குற்றங்களும்
கண்டு பொருமல் தலையில் அறைந்துகொண்டு வந்தமையால், புண்பட்டுக்

குத்தல் உண்டாயிருந்தது. இதன் கண் ஓர் குற்றமுங் காணப்பெறுமையால், அதுநீங்கிற்றென்க. எப்படி அம்மூன்று சாக்கும் அதற்கு மருந்தாமோ, அப் படியே யிதற்கு இம்மூன்று பாலும் மருந்தாயின வென்பதாம். தீர்வென்னுந் தொழிற்பெயர் - மூற்றுப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்றுவிளங்குகை சொல்லியபடி.

(88)

நாகன்றேவனார்.

-தாளார்
மலர்பொய்கை தாங்குடைவார்
தண்ணீரை வேளா தொழிதல்
வியப்பன்று—தாளாதா மப்பா
லொருபாவை யாய்ப்பவோ
வள்ளுவனுர் மூப்பான்
மொழி மூழ்குவார்.

24

திருவள்ளுவ மாலை.

இ - ன். தாளார் மலர்பொய்கை - நாளத்தோடு பொருந்திய தாமரை மலர்களையுடைய, ஒருகுளத்து - நீரின் கண்ணே, குடைவார் - மூழ்குவோர் தண்ணீரை-(வேறு) தண்ணீரை, வேளாதொழிதல் - விரும்பா தொழிதல் வியப்பன்று - வியப்பச் செய்வதன்று, வள்ளுவர் மூப்பான்மொழி - திருவள்ளுவரது மூப்பால்களையுடைய நூலின் கண்ணே, மூழ்குவார் - மூழ்குவோர் தாம் - தாம், வாளா - வீணாக, அப்பால் - அப்பால், ஒரு பாவை - ஒரு நூல் ஆய்வரோ - விரும்புவாரோ (விரும்பார் ஆதலின் இதுவே வியப்பைச்செய்வதாம்.) எ - று.

தாளார் மலரெனலால் - தாமரை மலரென்னப்பட்டது. வியப்பு செய்வதை - வியப்பென்றார், மூழ்குதல் இங்கே கருத்து முழுதும் அழுந்தின்றன்மேனின்றது. மொழி - ஆகுபெயர். ஓகாரம் - எதிர்மறை. விருப்புதலாகிய காரணத்தை ஆய்பவோ வெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பன்றென்றமையாலே - இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதினிழிவான பொருளையும் பெறவிரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி, இன்சுவை, நறுமணமுதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்து நீரைப்பெற்றோர்க்கு அதனற்றானே அமைதிபெற்றதண்ணீரைப்பெற விரும்பாமை வியப்பைச்செய்வதாயிற்று. ஆயினும் இதுகாறும் ஒருநூலைக் கற்றோர்க்கு வேறுநூலைக் கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமை யில்லாதிருக்க, இப்போது உளதாதலின் - இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று. இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூற்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது பலநூல்களையும் கற்க விரும்புவோர்க்கு இது வொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி.

(கஉ)

அரிசிற்கிழார்.

பறந்தபொரு ளெல்லாம் பாரறிய வேறு
தெறிந்து திறந்தோன்றுஞ் சேரச்—சுருங்கிய
சொல்லால்விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதலால்
வல்லாரார் வள்ளுவ ரல்லால்.

இ - ன். ப்ரந்த பொருளெல்லாம் - (வேதத்திலே) ஒன்றே டொன்ற மயங்கி கின்ற நால்வகைப் பொருள்களையும், பாரிய - இப்பூமியிலுள்ளோ அறிதற்பொருட்டு, வேறுதெரிந்து - வேறுகப்பிரித்து, நிறம்தோறுஞ் சே (அது அது தனது தனது) வகையோடு சேரும்படி, சுருக்கிய சொல்லால் - சுருக்கமான சொல்லாலே, பொருள்விளங்க - பொருள்விளங்க, விரித்துச் சொல்லுதல் - விரியும்படிவைத்துச் சொல்லுதல், வல்லார் - வல்லவர்கள், வள்ளுவரல்லால் - திருவள்ளுவரல்லாமல். ஆர் - ஒருவரும் இல்லை. எ - று.

பார் - ஆகுபெயர். நிறம் - அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு சுருக்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தன்முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப் பட்டனவோ அப்படி பிறரால் அமைக்கப்படுதல்கூடாமை கர்ட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும் காயனர்க்கும் தகுதி சொல்லியபடி.

(கஉ)

திருவள்ளுவ மாலை.

25

பொன்முடியார்.

கானின்ற தொங்கலாய் காசிபனுர் தந்ததுமுன்
கூனின் றளந்த குறளென்ப—நான்முறையான்
வானின்று மண்ணின் றளந்தே வள்ளுவனுர்
கானின்றளந்த குறள்.

இ - ன். கானின்ற தொங்கலாய் - மணந்தங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய பாண்டியராசனே, முன் - முன், காசிபனுர் தந்தது - காசிபனுராலே தரப் பட்ட குறளை, கூனின்று - மண்ணின்கண்ணே நின்று, அளந்த (உலகத்தை) அளந்த, குறளென்ப-குறளென்று சொல்லுவர், தானின்று - தாம் (இங்கே) எழுந்தருளி, வள்ளுவனு ளளந்தகுறள் - திருவள்ளுவராலேதரப்பட்டகுறள், நான்முறையான் - நாலின் முறையோடுகூடி, வானின்று - விண்ணின்கண் ணே நின்றும், மண்ணின்றும்ம ண்ணின்கண்ணே நின்றும், அளந்தது (உல கத்தை) அளந்தது. எ - று.

குறள் வஞ்சித்துப் பெற்றளத்தலால். நான்முறையோடு கூடாதாயிற்று இக் குறளுக்கு ஒலிவழியும் வரிவழியுமென இரண்டுவழியுண்மையால், ஒலிவழி வுக்கிடம் வானுதலின் வானின்றென்னும், வரிவழிவுக்கிடம் மண்ணுதலின் மண்ணின்றென்றும் கூறினுர். இக்குறளுக்கு நான்முறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் விகுத்துச்சொல்லி வேற்றுமைசெய்யப்பட்டது. முன்மாலு மென் பாட்டிலே நாயனுர்க்கும் மாலுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாக்குறளுக்கும் ஒப்புமை குறித்துச்சொல்லலால் வேறுபாடாம். உதத்துப் பொருளெல்லாம் இம்மை அளத்தற் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (க)

கோதமனுர்.

ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்கா ணன்மறையைப்
போற்றி யுரைத்தேட்டின் புறத்தெழுதா—ரேட்டெழுதி
வல்லுகறும் வல்லாரும் வள்ளுவனூர் முப்பாலைச்
சொல்லிடனு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ - ள். அந்தணர்கள் - அந்தணர்கள், நான்மறையும் - நான்குவேதங்களையும், உரைத்து - வாய்ப்பாடமாக, போற்றி - காப்பாற்றி, ஆற்றலழியுமென்று (எட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவராதலின் இவற்

றின்) வலிவைகுறையுமென்று,

எட்டினபுறத்து-எட்டின்கண்,

எழுதார்-எழு

தார்கள். வள்ளுவனூர் முப்பாலை திருவள்ளுவரது திருக்குறளை எட்டெழுதி-எட்டின்கண் எழுதிவைத்து, வல்லுகறும் - வலியுடையவரும், வல்லாரும்-வலியில்லாரும், சொல்லிடனும் - ஓதினாலும், ஆற்றல்சோர்வின்று - வலிமைகுறைதலில்லை எ - று.

அவ்வேதத்துக்கு உதாரத்தம் அனுதாத்தம் எனப்பட்ட சுரங்களின் வழுவாமலோதல் வேண்டுமென்னும் விதியுளதாதலின் அதற்குத் தகுதி

திருவள்ளுவ மாலை.

டைய அந்தணரே அதிகாரிகளாகின்ர். இதற்கு அஃதில்லாமையா யாவரும் அதிகாரிகளாவரென்றறிக, சொல்லிடினுமென்றதனால் பொருணர்ச்சிக்கும் இதற்கும் வலிமைவேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆற்சொற்செறிவின்றிட்பம் இங்ஙனம் கூறவே. அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதும் இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலையுடைத் தென்பதும் பெறப்பட்டன. ஒதப்படுதலில் அவ்வேதத்தினும் சிறப்புடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனர்.

ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பதருங் குறளும்
பாயிரத்திடையே பகர்ந்ததற்பின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

இ - ன். பாயிரத்திலேடு - பாயிர நான்கதி காரங்களோடு சேர்ந்
தொகையாகிய ஆயிரத்து மூந்நூற்று முப்பதருங் குறளும் - கருஉம் குறள்
பகர்ந்ததற்பின் - ஓதியுணர்ந்த பின்பு, போய் - போய், ஒருத்தர்வாய் - ஒ
ரதுவாயாலே, கேட்க - கேட்க, நூலளவோ - இல்லை, மன்னுதமிழ்ப் பு
ராய் - நிலைபெற்றதமிழிலேபுலமை நிரம்பியோராகி, கேட்க (பிறர்தம்மிடத்
வந்து) கேட்க வீற்றிருக்கலாம் - வீற்றிருக்கலாகும். எ - று.

ஊற்றிருத்தல் ஒரு சபை நடுவிலே உயர்வாகிய ஆசனத்தில் எறியிரு
தல். இவற்றுட் பலகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துகளெல்லாம் விளங்
நிற்றலின்; கேட்க, நூலளவோவென்றார் புலவரா யெனவேபுலமை. நிறை
தற்கு இவை ஆயிரத்து மூந்நூற்றுமுப்ப தருறள்களும் போதுமென்பது
பெறப்பட்டது. ஓதியோர்க்குவரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி. (க

முகையலூர்ச் சிறுகருந் தும்பியார்.

உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்தலுலாத் ததனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
செப்பா வலரினு மில்.

இ - ன். வள்ளுவனார் முப்பாலின்மிக்க - திருவள்ளுவரது திருக்கு
ளின் மேற்பட்ட, மொழிநூலொன்று உண்டெனப் பகர்வார் - உளதென்
சொல்ல வல்லவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும், இ
இல்லை, ஆதலால் செயற்பால (நாம் இந்நூலைக்குறித்துச்) செயக்கடவன்
உள்ளுதல் நாம்-இதன் பொருளைச் சிந்தித்தக்கொள்ளுதலும், உள்ளியுரை
தல்-சிந்தித்துப் பிறர்க்கு அதனைச் சொல்லுதலும், உரைத்ததனைத்தெள்ள
தல் (பிராரலே) . சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும், அன்றே
அல்லவா. எ - று.

மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழிவேத மிருத்தலின்மிக்கமொழி யென்றும். தமிழின் மாத்திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புல வரையுந்தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக் காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுதலென்றும் கூறினர். உள்ளுதலெனவே கேட்ட லும், தெளிதலெனவே அவ்வாறுழுகலும் அடங்கின. இது பயிற்சிசெய் தொழுகுமாறு சொல்லியபடி. (கஎ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனர்.

சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமரையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
மூப்பான் மொழிந்த முதற்பாவல ரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில்.

இ - ள். சாற்றுதிபல்கலையும் (அறிவுடையோரால்) சொல்லப்பட்ட பல நூல்களாலும், தப்பாவருமரையும் - தப்பாத அரியவேதத்தினாலும், போற்றி. காப்பாற்றி வைத்திருந்தது, உரைத்த (உலகத்தாருக்குச்) சொல்லப்பட்ட,

பொருளெல்லாம் - விடயங்களெல்லாம், தோற்ற (தன்னிடத்தே) காட்டும் படி, மூப்பான்மொழிந்த-திருக்குறளைச் சொல்லிய, முதற்பாவல ரொப்பார்- திருவள்ளுவனை

யொப்பவர், எப்பாவலரினும் -
எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள் ளும்,
இல் - இல்லை. எ - று..

தம்மாலே

சொல்லப்பட்டவற்றில்
வழுவுறுமையால் தப்பாவென்
றும், பொருளுணர்ந்தற்கே யன்றி
ஓதுதற்கும் எளிதன்றுதலின்
அருவென் றும் விசேடணஞ்
செய்யப்பட்டது
எப்பாலவரினுமில் - இதற்கு
மூன்று காரக்கப் பட்டபடியே
கொள்க. முதற்பாவலர் -
முதன்மையையுடைய பாவலர்
நால்வகைப்பாக்களின்
வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும்

குறள்வெண் பாவும்
தலைமைபெற்று நிற்றலின்
அக்குறள் வெண்பாவால்
நூல்செய்த வல்லமையுடைய
தொன்றுமாம் புலமையிலே
நாயனருக்கு ஒப்பின்மைசொல்
லியபடி.
(கஅ)

கீரந்தையார்.

தப்பா முதற்பாவாற் றுமாண்ட பாடலிஞன்
முப்பாலி னற்பான் மொழிந்தவ—ரெப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி புனமகிழத்
தெய்வத் திரு வள்ளுவர்.

இ - ள். எப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல்வழுதி -

எவ்விடத்திலும் கூர் மைவைத்த
சிறப்புப்பொருந்திய
வேலையுடைய பாண்டியராஜன்,
மனமகிழ- இருதயமகிழ,
தப்பா சொல்லப்பட்டப் பொருள்
வழுவாமல் முதற்பால்-

முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள் வெண்பாக்களாலே, தாமாண்ட பாடலி னல் - தாம்மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினாலே, முப்பாலின் - மூன்றுபால் களிலே, நாற்பால்-அறமுதலிய நான்குபகுதிப் பொருள்களையும்,

28

மொழிந்த

திருவள்ளுவ மாலை.

வர் - திருவாய்மலர்ந்தவர்,
வள்ளுவர். எ - று.

தெய்வத்திருவள்ளுவர் - தெய்வப்

புலமைத்தி

கூர் - சிறப்பு, கான்கனுண் மூன்றடங்குவதன்று மூன்றனுள்ள
கடங்காமையின் வியத்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல்செய்தசிறப்பும், அதனு
அரசனை மகிழ்வித்தமையும் சொல்லியபடி.

சிறுமேதாவிபோர்.

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றென்றாஉ—கூடுபொரு
வெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

இ - ள். வள்ளுவர் சொன்ன வகை - திருவள்ளுவராலே சொல்ல
பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை, பாயிர நான்கு - பாயிரம்-௪, அறம்மு
பத்துமூன்று - அறம்-௩௩, ஊழொன்று - ஊழ்-க, பொருளெழுபது - பொ
ருள்-௭௦, இன்பமிருபதிற்றைந்து - இன்பம்-௨௫. எ - று.

அறத்துப்பாலு ளடங்காது அதனைவிட்டு நூற்கெல்லாம் பொதுவா
நிற்றலின் வீடொன்றுபாயிரமென்றும், இம்மை, மறுமை, வீடுமூன்றும் பய
திற் சிறப்பிற்றாய். மூன்றனுண் முதனிற்றலின் விளங்கறமென்றும், யாவர்
கும் பொதுப்பட நாடித்தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின் கூறுபாடு இவைபே
யாதலின் நாடியமுப்பத்து மூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும்பின்னின்
இன்பமும் கைகூடுதற்குத்துணையாய் நிற்றலின் கூடுபொருளென்றும், அ
பொருளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் - எள்ளி லெழு
தென்றும் கூறினார். எள்ளல் - இகழ்தல். பாயிரநான்கு - பாயிரமானது நான்
கதிகாரங்களையுடைத்து எனப்பிறவும் விரித்துரைத்துக்கொள்க. சில பழை
நூல்களிலே சிலவற்றை சாதியாரும், சமயத்தாரும், மிகுத்தும் குறைத்து
வேறுபடுத்தலால், அப்படிப்பட்ட வேறுபாடு இதற்கும் வரினும்வருமென்று
ஆசங்கித்து இதனதிகாரங்களுக்கு இங்ஙனந் தொகைசெய்தார்பின் இவ்வாறு
தொகை செய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக்கொள்க.
முப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

நல்கூர்வேல்வியார். (௨௦)

உட்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோன்மணந்தா
னுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—விப்பக்க
மாதானுபங்கி மறுவில் புலச் செந்நாப்
போதாற் புனக்கூடற் கச்சு.

இ - ள். உட்பக்க நோக்கி - அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றோனாகிய,
உபகேசி தோண்மணந்தரன் - உமாதேவியினது தோளை மணந்த கடவுளை,
உத்தரமாமதுரைக்கு - வடமதுரைக்கு, அச்சென்ப-ஆதாரமென்று சொல்லு
வர், இப்பக்கம் - இப்பக்கம், மாதானுபங்கி - மாதானுபங்கி யெனப்படுகின்ற

திருவள்ளுவ மாலை.

மறவில்புலம் - குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச்சொரிகின்ற, செங்காப்போதார் - செவ்வியநாவாகிய மலரையுடையவர், புனற்கூடற்கு - நீர்வளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு, அச்சு - ஆதாரமாவார். எ - று.

உட்பக்கம் - இடைக்காடர் அரசன் தன்பாடலை அவமதித்தமைபற்றி பிணங்கிச் சென்றபக்கம். உட்பக்கநோக்கி யென்றது - வினையா லணையும் பெயர். கேசி - திருமால் இது அக்கடவுள் சகஸ்ர நாமத்திற்கண்டது. கேசிக்குப்பின்னே பிறந்தவள் - உபகேசி யென்றுமது. உபேந்திர னென்பதுபோல், மாதா அனுபக்தி - மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினனெனப் படுதலின் அவள் பிள்ளைமேலேபோல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. காப்போதென்றதற்கேக் - புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப்பட்டது. அச்சுப்போற் ருங்குதலால், அச்சென்றார். நாயனாலே திங்கட்குடையுடைச் சீர்சால்வழுதியுஞ் சங்கப்புலவருந் தழைத்தினிதோங்கிய, மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச் சொல்லியபடி.(உ)

தொடித்தலை விழுத்தண்டினார்.

அன்னான் கறிபொரு
ளேழொன்று காமத் திலமுன்
றனைப்பகுதி
செய்து—பெறலரிய நாலு
மொழிந்தபெரு நாவலரே
நன்குணர்வார் போலு

மொழிந்த பொருள்.

இ - ள். அறகான்கு (பாயிரம் இல்லறம் துறவறம் ஊழ்என) அறப்பா லினுட் பிரிவுகளுன்கு, அறிபொருளேழ் (அரசு அமைச்சு அரண்கூழ்படை நட்பு ஒழிபு என அறியப்பட்ட பொருட்பாலி னுட்பிரிவுகளேழு) காமத்திற் மூன்று (ஆண்பால், பெண்பால், அவ்விருபால் எனக்) காமத்துப்பாலினுட் பிரிவுகண்மூன்று, எனப்பகுதி செய்து - என்றுபகுதிசெய்து, பெறலரியதா லும் - பெறுதற்கரிய (அறம் பொருளின்பம் வீடு எனப்படுகிற) நான்குபொ ருள்களையும், மொழிந்த - சொல்லிய, பெருநாவலரோ. பெரியநாவலரோ, ஒழி ந்தபொருள் (அவற்றுள் அடக்காமல்) ஒழிந்தபொருள் உளதாயின், (அதனை) நன்குணர்வார் போலும் -

நன்றுக அறியவல்லவர் போலும்.

எ - று.

நிறனென்றது - அறமுதலியவற்றோடுக் கூட்டப்பட்டது காண்கு, காண்கு பிரிவுடைத்தென் விரித்துரைத்துக்கொள்க. காவலரேயென்றமையால் பிறரால் அறியப்படுவதன்றென்பதாயிற்று. மூப்பாலியற்றுறுகையும், இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும் சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

செய்யா மொழிக்குந்
திருவள்ளுவர் மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும்

பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரியா ரந்தணரே
யாராயி னேனை யிதற்குரியா
ரல்லாதா ரில்.

30

திருவள்ளுவ மாலை.

இ - ள். செய்யா மொழிக்கும் (ஒருவராலே) செய்யப்படாத மொழி
கிய வேதத்துக்கும், திருவள்ளுவர் மொழிந்த - திருவள்ளுவரால் அருள்
செய்யப்பட்ட, பொய்யா மொழிக்கும் (தன்வழியி லெழுகுவோர்க்குப்பய
னினவிலே) பொய்படாத மொழியாகிய திருக் குறளுக்கும், பொருளொ
றே - பொருளொன்றும், ஆராயின் - ஆராயில், செய்யாதவர் குரியார் - செ
யப்படாத அவ்வேத மோதுதற்குரியவர், அந்தணரே - அந்தணரெ
னை யிதற்குரியா ரல்லாதார் - பொய்படாத இத்திருக்குற ளோதுதற்குரி
யரல்லாதவர் இவ் (உலகத்தி) லில்லை. எ - று.

பூர்வவேதத்தை நித்தியமென்பார். மதம்பற்றி செய்யா மொழிவே
ரூர். அது வடமொழியும், இது தென் மொழியுமாய் நின்று, சில வே
பாடையனபோற் ரோன்றிலும், நுண்ணுணர்வாலேக்குவார்க்குக் கருத்
வேறுபடாமையின் - பொருளொன்றேயெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்
கூறினர். செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித் தொகைகள், இ
குரியா ரல்லாதாரில்லென்றதனாலும், பொதுவேத மாதலறிக, அதற்
இதற்கும் பொருள் வேரூவென்றும், இதனை யோதற் கதிகாரிகளாவ
யாவரோவென்றும், கிழ்கின்ற ஐயமொழித்தபடி. (உ

மாங்குடிமருதனர்.

ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்ரூ
ருள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ - ன். வள்ளுவர் வாய்மொழி-திருவள்ளுவரது வாயினின்றுந்தோ
றியநிருக்குறளினது, மாண்பு-மாட்சியைசொல்லி (அது) ஓதற்கெளிதாய்
ஓதப்படுதற்கெளிய சொற்களையுடைய தாகியும், உணர்தற்கரிதாகிய - அ
யப்படுதற்கரிய பொருள்களை யுடையதாகியும், வேதப் பொருளாய்-வேதமெ
னப்படுகின்ற பொருளாகியும், மிகவிளங்கி (அவ்வேதத்தின்) மிகவிளங்கி
தீதற்ரூர்-குற்றமற்ரூர்கள், உள்ளுதோ ருள்ளு தோறு-நினைக்குந்தோறும், உள்ளம் (அவர்களுடைய) மனத்தை, உருக்கும் - கரை
கும். எ-று.

ஓதற் கெளிதா யெனவே நவின்றோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்களும், உணர்தற் கரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெனவே - விழுமியது பயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளினமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று, தீதற்றோர் - பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர், உள்ளுதோறுள்ளுதோ றுள்ளமுருக்கு மெனவே முன் காணப்பட்டதினும் பின் காணப்படும் பொருள் சிறந்தும் விரிந்துந் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச் சிறப்புச் சொல்லியபடி.

(உ௪)

திருவள்ளுவ மாலை.

31

எரிச்சலூர் மலாடனார்.

பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றூழாக—வாய .

வறத்துப்பா

னால்வகையா

வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்.

நிறத்துப்பால்

வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

இ - ள்.

வள்ளுவனார்-திருவள்ளுவனார், ஆய்ந்து (அவ்வேதத்தின் கருத்துகளை) யாராய்ந்து, நூலின் நிறத்துப்பால் (தம்மாலேசெய்யப்பட்ட) நூலினது நிறத்திற்குத் தக்க நன்மையுடைமையால், தேர்ந்து (இவையே உரியவையென்று) தெளிந்து, பாயிரம் - பாயிரம், நான்கு - நான்கு, இல்லறம்-

இல்லறம், இருபான் - இருபது, தாயதுறவறம் - தாய்மையை யுடைய துறவ றம், பன்மூன்று-பதின் மூன்று,ஊழ்-ஊழ், ஒன்று-ஒன்று, ஆகவாய் - ஆகக் கூடியாகிய, கால்வகையா (பாயிரமுதலிய) கால்வகையுடைத்தாக, அறத்துப் பால் - அறப்பால், வாய்த்து - பொருந்தி, உறைத்தார் - கூடினர். எ - று.

தான்குமுதலிய தொகைகளோடு அதிகார முடைத்தென்பதுகூட்டுக மூப்பாற்பொருள்களினு முத்திக்குக் காரணமாதற் சிறப்புடைமையின் - தாய துறவறமென்றார். துப்பு - நன்மை, அது எல்லா வருணச்சிரமங்களுக்குப் பொதுவாயிருக்கை, அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உடு)

போக்கியார்.

அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
தருவ லாணிரண் டொன்றுகூ—ழிருவிய
றிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றென்பொரு ளேழா மிவை.

இ - ள். அரசியல் - அரசியல், ஐயைந்து - இருபத்தைந்து, அமைச் சியல்-அமைச் சியல், ஈரைந்து-பத்து, அரணிரண்டு-அரணிரண்டு,கூழொன்று கூழொன்று, படையிருவியல் - படையிரண்டியல், நட்புப் பதினேழ் - நட் புப்பதினேழ், குடிபதின்மூன்று - குடிபதின்மூன்று, எண்பொருள் - எண் ணப்பட்ட பொருட்பாலுக்கு, இவையேழாம் - இவ்வியல்க ளேழாம். எ - று.

இத்தொகைகளோடும் முன் சொல்லப்பட்ட படியே கூட்டுக. அரணு க்கு உருத்திட்பம் சிறத்தலின் உருவலாரணென்றும் பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாதலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கடும்போரிற் பின் கொடாத திண்மை யுரித்தாதலின், திண்படை யென்றும் கூறினர். பிற்கா லத்தார் அமைச்சு முதலிய வைந்தனையும் அங்கமெனவே ஓரியலாக்கியும் வழங்கும் பொருட்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உக)

மோசிகீரனார்.

அண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராறுக—மாண்பாய

32

திருவள்ளுவ மாலை.

காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றுகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு.

இ - ள். ஆண்பால் - ஆண்பால், எழ் - எழ், பெண்பால் - பெண்பா
ஆ றிரண்டு - பன்னிரண்டு, அடுத்தன்பு பூண்பால் (ஒருவரை பெ
ருவர்) அடுத்து அன்பைப் பூணுதற் பகுதியுடைய, இருபால் - அவ்வி
பால், ஓராறுக - ஆறுக, மாண்பாய காமத்தின் பக்கம் - மாட்சியாள காம
ருப் பாலினியல்கள், ஒரு மூன்றுக - ஒரு மூன்றுக, நாமம் - பெயற்பெற்
வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர். கட்டுரைத்தார் - சொல்லினர். எ - று.

இவற்றையே, பொருளிலக்கணத்துக் கமையக் களவியல் கற்பியலெ
ரிரண்டாக்கப் பட்டன, இத்தொகைகளுக்கும் முன் கூறப் பட்டதுகொண்
காமத்துப் பாலிய லதிகாரத் தொகைசொல்லியபடி. (உ

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிகண்ணனார்.

ஐயாறு நாறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேத பொருள்விளங்கப்—பொய்யாது
கந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனாகி
யந்தா மரைமே லயன்.

இ - ன். அதிகாரம் - அதிகாரம், நாறுமையாறு மூன்றுமா - நாற்று மூ
பத்து மூன்றுமாம், மெய்யாய்-உண்மையான, வேதப்பொருள் - வேதப்பொ
ருள், பொய்யாத விளக்க - மெய்யா விளக்க, அந்தாமரை மேலயன்
அழகிய தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகக்கடவுள், தான் வள்ளு
வராகி - தான் வள்ளுவராகி உலகிற்குத்தந்தான். எ - று.

உலகு இங்கே மக்களை யுணர்த்திநின்றது. மெய்யாய்வேதப்பொருள்
பொய்யாத விளக்கவெனவே இதற்குமுன் மெய்யாய பொருள் பொய்யாய்
மறைந்தும் பொய்யாய பொருள் மெய்யாய் விளங்கியும் இடந்தமை சொல்
லப்பட்டதாயிற்று அதிகாரத் தொகையோடு நூற்பொருளியல்பு சொல்
லியபடி.

மதுரைத்தமிழ் நாயகனார்.

எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
வில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற்—சொல்லார்
பரந்த பாவலென் பயன் வள்ளுவனார்
சுரந்த பாவையைத் துணை.

(உ அ)

இ - ள். எல்லாப்பொருளும் (பலவகை நூல்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட) எல்லாப் பொருள்களும், இதன்பாலுள - இந்நூலகத்தடங்கி யிருக்கின்றன, இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளும் - இதனிடத்திலில்லாத யாதொருபொருளும், இல்லை (எந்நூலகத்தும்) இல்லை ஆதலால்) சொல்லாற் பரந்த பாவால் - சொல்லளவினாலே விரிந்த நூல்களால், பயனென் - பயனென், வள்

திருவள்ளுவ மாலை.

33

ளுவனார் சுரந்தபா - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே, வையத்துணை - மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாதலமையும். எ - று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன முதல்வழிசார்பென மூவகைப்பட்ட அறநூல், பொருணூல், இன்பநூல், வீட்டுநூல் என்பவற்றில் செம்பொருள், ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம் தொழிலும் பண்பும் ஒரே வழிப் பொருளெனக்கேற் புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின்னும் அதனைவலியுருத்தற்கு - இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளுமில்லையென்றார். சொல்லாற் பறந்தவெனவே அவை பொருளாற் பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பரத்தல் - பதினாயிரம் நூறாயிரமுதலிய கிரந்த வளவையால் விரித்தல். சொல்லாற் பறந்த நூல்களை ஆய்வோர் மலையகழ்ந்து எலிபிடித்தல்போல் மிகவருந்திச்சிறுபயன் கொள்ளுதலால், என்பயனென்றார். ஆல் - அசை. பா - வையம், ஆகுபெயர்கள், சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறி வுடையோர்க்கு விதிவிலக்குகண்முற்றும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் கண்டு தெளியுமாறு உணர்த்தித்தடுமாற்றந் தீர்த்தலின் வையத்துணை

யென்றார் மற்றொருங்குணர

விழைவார்க்கு இஃது
இன்றியமையாச் சிறப்
பிற்றென்றபடி.

(உக)

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனர்.

எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறற்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ் சீராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ - ள். பாரதஞ் சீராமகதை மனுப்பண்டை மறைநேர்வன - பாரதம் பழைய சீராமகதையும் மனுஸ்மிருதி பழைய வேதத்தையும்ஒப்பானவாகும், எப்பொருளுள் - எவ்வகைப்பட்ட

பொருள்களையும், யாரும் -
எவ்வகை யோரும், இயல்பின்
(அவற்றின்) றன்மையோடு,
அறிவு - அறிய, செப்பிய
(அவர்க்குச்) சொல்லும்படிக்கு,
வள்ளுவர் செப்பவரு -
நிருவள்ளுவர்சொல் லால்வந்த,
மூப்பாற்கு - திருக்குறளுக்கு,
மிகர் - உபமான மாகத்தக்கது,
இல்லை - ஒன்றில்லை. எ - று.

மற்று - அசை. அநிதற்கரிய
வேதாந்தப் பொருளுமென்றற்கு
எப் பொருளு மென்றும்
உயர்குலத்தாரேயன்றி
ஏனையொருமென்றற்கு யாரு
மென்றும் ஐயந்திரிபின்றி

யறியவென்றற்கு
இயல்பினறிவுறவென்றும்

இதுவே சுருதி குருவாண்டு மாமென்றற்கு செப்பிய வென்றும் கூறினர்.
பண்டையென்பது - சீர்மகதைக்குங் கூட்டுக கதாரூபமாயிருந்து பாரத

ராமாயணமெனவும்
விதிரூபமாயிருந்து சுருதிஸ்மிருதி
யெனவும், கூட்டிச்
சொல்லப்படுதலால், உபமான
உபமேயங்களாதலறிக.
எப்பொருளும் யாரு மியல்பி
னறிவுறச் செப்புதல் வேதத்திற்
கின்மையால், மூன்மூப்பாலின்
மிக்க மொழியென்றதனாற்
மறுத்தபடி.
பெறப்பட்ட வேதத்தி
னெப்புமையை

5

34

திருவள்ளுவ மாலை.

உருத்திர சன்மகண்ணனார்.

மணற்கிளைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணர்ச்சுரக்குந் தாய்முலை வொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

இ - ள். மணற்கிளைக்க - மணலைத் தோண்டுந்தோறும், நீரூறும் - நீர் பெருகும், மைந்தர்கள் வாய்வைத்துண - புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுந்தோறும், தாய்முலை - தாயினது முலைக்கண், ஒண்பால் சுரக்கும் - நல்லபால் பெருகும் (அவைபோல்), பிணக்கிலா வாய்மொழி - பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச் சொல்லையுடைய, வள்ளுவர் முப்பால் - திருவள்ளுவர் திருக்குறளை, ஆய்தோறும் - ஆராயுந்தோறும், மதிப்புல வோர்க்கு - அறிவுடைய புலவர்க்கு, அறிவூறும் - அறிவுவளரும். எ - று.

கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவு
இல்லதை உள்ளதாகவும் சிறிதைப் பெரிதாகவும், பெரிதைச் சிறிதாகவு
தீயதை நல்லதாகவும், நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர் பிணங்கும்ப
சொல்லப்பட்ட தல்லாமையால், பிணக்கிலா வாய்மொழியென்றூர் மதிப்பு
வோர்க் கறிவுறுமெனவே அவர் அவ்வறிவைகொண்டு பிறக்கெல்லாம் வி
லக்குளோக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற் பயி
னமையாது பலகாலும் பயிற்சிசெயல் வேண்டுமென்றபடி. (மு

பெருஞ்சித்தனர்.

ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவிலு
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா—முறைத்ததனுற்
முதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

இ - ன். சாதவிழ் தார்மாற - பொடியொடு விரிந்த பூமாலையையுடை
பாண்டிய ராசனே, ஏதமில் வள்ளுவர் - குற்றமில்லாத திருவள்ளுவ
இன் குறள் வெண்பாவிலுல் - இனிய குறள் வெண்பாக்களாலே, ஓதிய
நான்கு வேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட, ஒண்பொருளெல்லாம் - ஒள்ளிய
பொருள்களேயெல்லாம், உரைத்ததனுல் - சொல்லின்மையால், மேதக்க
மேம்பாட்டுக்குத் தக்கவை, தாமே - அக்குறள் வெண்பாக்களே, தம்மை
பயந்த வேதமே (முதனூலாய் நின்று) அவற்றைப்பயந்த வேதங்களே
சொல்லுவாயாக. எ - று.

தாம் தம்மை. எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும்பொருளை
தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் விஞ: பிறநூலா சிரியர்க்கெல்லாம் அ
தெரிகளாலே மறுக்கப்பட்டு வருங் குற்றம்போல்வது இவர்க்கு இல்லையென்
றற்கு ஏதமில் வள்ளுவனென்றும், தாங்குறியவாய் நின்றகற்போர்க்கு வருத்
தம் விளையாமைபற்றி இன்குறலென்றும், உணர் உடையோராலே விரும்பப்

பட்ட நற்குணமுடைமைபற்றி
ஒண்பொருளென்றும் கூறினர்.

நூலாசிரிய

ருக்கும் நூலுக்கும் நூனுதலிய பொருளுக்கும் தகுதி தோன்றச்சொல்லப் பட்ட விசேடகுணங்களாலே இவ்வேதம் அவ்வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை

குறிப்பித்தபடி.

(கூஉ)

நரிவெருத்தலையார்.

இன்பம் பொருளறம்
வீடென்னு மிந்நான்கு
முன்பறியச் சொன்ன

முதுமொழி நூன்—மன்பதைகட்
குள்ள
வ்ரிதன் றவைவள்
ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார்
குறள்.

—இ - ள். இன்பம் பொருளறம் வீடென்னுமிங்ஙான்கும் - இன்பமுதலிய இங்ஙாற் பொருளியல்புகளேயும், மன்பதைகட்கு-மக்கட்பரப்புக்கு, முன்பு அக்காலத்தில் அறியச்சொன்ன-அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட, முதுமொழி நூல்-பழமொழி வேதமானது, உள்ளவரிதென்று - ஓதியுணறப்படுதற்கரிதென்று, வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர், அவை - அவற்றை, உலகங்கொள்ள - உலகத்தார் எளிதிலுணரும்படி, குறள் - திருக்குறளை, மொழிந்தார்சொல்லினர். எ - று.

முன்பறியவெனவே உற்சர்ப்பிணியாதலின் அக்காலத்தோர்க்கு உணர் தற்கேற்ற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலிவும் இருந்தனவென்பதூஉம் அவ சர்ப்பிணியாதலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதூஉம் பெறப்பட் டன. இவ்விரண்டும் அவாவருத்தன் மூன்றும் பாட்டுரையிற்காண்க. தேய வழக்கிற் பட்டாதலும் வருங்கிக் கற்போர்க்கு மாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல் லாமொழிக்கட்கு முற்பட்டுக் கடவுண் மொழியாய் நிற்றலின் முதுமொழியெ ன்றார், அறமுதலிய தான்கும்பிரிவுபட்டுத் தோன்றுமையையுடைத்தாதலின் உள்ளவரிதாயிற்று பழையவேத முளதாகவும் வேறிது சொல்லுதற்குக் கார ணமுணர்த்தியபடி. (முடிவு)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

புலவர் திருவள் ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்ப—னிலவு
பிறங்கொளி மாலைக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்
கரங்கிருண்மாலைக்கும் பெயர்.

இ - ன். பூமேல் - பூவுலகின் கண்ணே, புலவர் திருவள்ளுவரன்றி - புலவரெனத் திருவள்ளுவரையன்றி, சிலவர் புலவரெனச் செப்பல் - வேறு சிலரையும் புலவரென்று சொல்லுதல், மாலை - மாலையென்பது, நிலவுபிறக் கொளிமாலைக்கும் பெயர் - நிலவால் விளங்குகின்ற அந்திக்கும்பெயராக, மற் றும்-இவையன்றியும், கறங்கிருண் மாலைக்கும்பெயர் - சூழ்கின்ற விருளை யுடைய அந்திக்கும் பெயராகச், செப்பல் - சொல்லுதல்போலும். எ - று.

36

திருவள்ளுவ மாலை.

செப்பலென்றது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது - பலவே வகைப்பட்ட நூலுணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கேகொண்ட பேரறிவு மையாம் உயர் ஒப்பற்ற இவரது புலமையைக்குறித்து நோக்குங்கால் யோர் புலமையறாய் முடிதலின் இவ்வாறு கூறினார். புலவரென்பது ஞர்க்கே காரணப்பெயரா மென்றபடி.

(௩௰)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.

இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ - ள். இன்பமும் துன்பமு மென்னுமிவை பின்வரக்கடவனவாய் முந் துக்கமு மென்னப்பட்டவிவற்றினுடைய இரண்டும் இருவகைக்காரண களையும், உள்ளியுணர - ஆராய்ந்தரியவும், அன்பொழியாது - தம்மே லன் நீங்காமல், மனமகிழ - உள்ளங்களி கூறவும், மன்பதைக்கெல்லாம் - மக்க பரப்புக்கெல்லாம், ஓது சீர் வள்ளுவர் - புகழ்படுஞ் சீரையுடைய திருவள் வர், வாயுரைவாழ்த்து - வாயுறைவாழ்த்தாக - உரைத்தார், திருக்குறளை சொல்லினார். எ - று.

இன்பத்தின்காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின்காரணம் வி குக்குறளாலும் சொல்லப்பட்டன முன்பறிதற்குப்பயன் அவற்றைச்செய் லும் தவிர்தலுமாம். வேண்டுவன வெல்லாந் தொகுத்துணர்த்தலின் ம மகிழ்தல் சொல்லப்பட்டது அவ்வேதம் போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாக சொல்லலின் மன்பதைக் கெல்லா மென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியல் வாயுரை வாழ்த்தே வயங்கநாடின், வேம்புங்கடுவும்போல வெஞ்சொற்றா குதலின்றி, வழினனிபயக்குமென்றோம். படைக்கிளவியின் வாயுறுத்தற்றே என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலரிக. எதிர்காலவினைவுணர்ச்சிபயத்தல் சொல்லியபடி.

(௩௫)

கவிசாகரப் பெருந்தேவனார்.

பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனது
மாவிற் கருமுனியா யானைக்—கமரரும்ப
றேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா.

இ – ள். பூவிர்க்குத் தாமரை – மலர்களுக்குள்ளே தாமரை மலரும், பொன்னுக்குச் சாம்புனதம் – பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப் பொன்னும், ஆவிற் கருமுனியா – பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும், யானைக்கமாரும்பல்-யானைகளுக்குள்ளேஐராவதமும், தேவிற்றிருமாலென – தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும்போல், பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா – நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறன்வெண்பா; சிறந்தது – சிறப்புடையது, என்ப – என்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர். எ – று.

திருவள்ளுவ மாலை.

37

எ - அசை பா -
ஆகுபெயர். பொன் ஆடகம்,
இளிச்சிறை, சாதரூபம்,
சம்புனதம் என
நால்வகைப்படும்
காமதேனுவசிட்டமுனியிடத்
துள்ளதாக
லின் அருமுனியாவென்றார்

அமாருப்பலென்பது
விகாரப்பட்டு நின்றது.

உபமானமுகத்தால் இஃது
பலநூல்களினும் சிறந்து
நின்கின்ற மாட்சிமை
சொல்லியபடி.

(கூசு)

மத்துரைப் பெருமருதனர்.

அறமூப்பத் தெட்டு பொருளெழுவ தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய—முறமையாய்
வேத விழுப்பொருளே வெண்குறளால் வள்ளுவனு
ரோத வுலகுக்கற்ற துலகு.

இ - ள். அறத்திறம் - அறத்தின் கூறுபாடு, முப்பத்தெட்டால் - கூஅ அதிகாரங்களாலும், பொருட்டிறம் - பொருட் கூறுபாடு, எழுபதால் - எ அதிகாரங்களாலும், இன்பத்திறம் - காமத்தின் கூறுபாடு, இருபத்தைந்தால்- உடு - அதிகாரங்களாலும், தெளிவருமுறையால் (காரணகாரிய) வொழுக்கால், வேதவிழுப்பொருளே - வேதத்தி னுயர்வாகிய பொருளே, வெண்குறளால் - குறள்வெண்பாக்களால், வள்ளுவனர் - திருவள்ளுவர், ஓத-ஓதலால், உலகு - உலகமானது, வழுக்கற்றது - வழுவுதலினின்றும் நீங்கிற்று, எ - று.

திறமும் ஆறும் முன்னுங் கூட்டப்பட்டன உயர்வாகிய பொருன் கரும காண்டம், பிரமகாண்ட மிரண்டினுள்ளும் சிறந்தபொருள். வழுக்குதல்- விதியை விலக்கென்றும், விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு - மக்களே யுணர்த்தினின்றது. துணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர். முன்னதின் வேறுபட்ட முப்பால்களி னதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு வினையும் நன்மை சொல்லியபடி. (கூஎ)

அறமுத னென்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாங்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக்—குறள்வெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

இ - ள். அறமுத னென்கும் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என நான்கும், அகலிடத்தோரெல்லாம்-மண்ணுலகத்தி லுள்ளோரெல்லாம், திறமுறத் தேர்ந்து - வகைப்பட அறிந்து, தெளிய - கலக்கந்தீர, குறள்வெண்பாப் பன்னிய - குறள் வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட, வள்ளுவனார்-நாயனாரது, பான்முறை - மூப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின் கண்ணே, முன்னை முதுவோர்மொழி - மூற்காலத்தள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு, நேரொவ்வாதுநேர்தல் பொருந்தாது. எ - று.

மொழி - ஆகுபெயர். பெரியோராவார். வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் பிறமொழிகளிலும் நூல்செய்த முனிவரும் புலவரும் பிறரும். அந்நூல்களாவன; மனுமுதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறநூன்முதலியன.

58

திருவள்ளுவ மாலை.

இதன் புத்தகத்தில் முன்னூல்களி லொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் தகுவ தென்று சொல்லியபடி.

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

தேவிற் சிறந்த வள்ளுவர் குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார்—நாவிற்
குயலில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றுஞ்
செயலில்லை யென்னுந் திரு.

இ - ள். தேவிற் சிறந்த திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையாற் சி
திருவள்ளுவரது, குறள்வெண்பாவிற் சிறந்திடு - குறள் வெண்பாக்களே
கூடிச் சிறந்து தோன்றாநின்ற, முப்பால் - முப்பால்களையும், பகரார் - ஓ
ரது, நாவிற்கு - வாக்கிற்கு, உயலில்லை (இனசொற்சொல்லி) வாழ்தலுண்
காது, சொற்சுவையோர்வில்லை (மனத்திற்குச்) சொற்களின் சுவையை
தலுண்டாகாது, மற்றும் - இவையன்றியும், செயலில்லை (காயத்துக்கு) ந
செயலுண்டாகாது, என்னுந் திரு - என்று நினைத்துத் திருமகள் அவரி
துச் சேராள். எ - று.

சுவையோர்தற்கும் - செயலுக்கும், உரிய மணமும், காயமும் வரு
கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபச
தார் ஓதார்க்குள வாகாமை கூறவே - ஓதுவோர்க்கு இவையுளவாதலி
வாக்கிற்கு கடுஞ்சொல் - பொய், கோள், புறங்கூறல்களும், மனத்திற்
பிறனில் விழைதல், பிறன்பொருள் விழைதல்-பிறன்பொருட்குக் கேடெ
ணல், பிறவுயிர்க்கிறுதியெண்ணல்களும், காயத்திற்கு - பிறன்மனையு
தல், உயிர்க்கொலை செய்தல், பழியூணுணல், பிறர்பொருள்வெளவல்களு
ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்கு மென்பதும் பெறப்பட்டது. அறலின்
கட்குக் காரணமாதற் சிறப்புடைய பொருட்பேறு இஃதோதலினுள
மென்றபடி.

(௩

இழிகட் பெருங் கண்ணனார்.

இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவற்றி னான்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின ரின்குறள் வெண்பா.

இ - ள். இம்மை மறுமை (இரண்டும் இகபரங்கட்காவன) விரண்டை யும், எழுமைக்கும் (வினைப்பயன் தொடர்தற்குரிய) எழ்பிறப்பிற்குமா செம்மைநெறியின்-செவ்வையானவழியால், தெளிவுபெற (யாவரும்) தெள் தல் பெறவும்; மும்மையின் (அறம்பொருளின்பமென்னு) மூப்பால்களும் அவற்றின்-அம் மூப்பாற் பொருள்களோடு, வீடு - வீடுமாகிய, நான்கின்விதி காற்பொருள்களது விதிகளும், வழங்க - வழங்கவும், வள்ளுவனார் - திருவள் ளுவர், இன்குறள் வெண்பா - இனியகுறள் வெண்பாவை, பாடினார் - பாடி னர். எ - று.

திருவள்ளுவ மாலை.

39

செவ்வையானவழி - விதியும். புத்தியும், ஞானமும், நோயாளிக்கு

ருந்தும், அனுபானமும் பத்தியம்போல் ஒன்றற்கொன்று மூணுது கூடி நிற்கும்வழி. வீட்டுவிதி - துறவறத்திற்காண்க. இம்மை, மறுமை, வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (சு0)

செயிர்க்காவிரியார் மகனார்தாத்தனார்.

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்—தேவர்
திருவள்ளுவர் தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம் பூண்டார்.

இ - ன். (மக்களுக்கு) ஆவனவும் - ஆவனவற்றையும், ஆகாதனவும்- ஆகாதவற்றையும், அறிவுடையார் யாவரும் - அறிவுடையவர் எவரும், எடுத்தியம்ப (இனி இதிலிருந்து) எடுத்துச் சொல்லுதற்கு, வல்லார் - வல்லவராவார் (ஆதலால்), தேவர் திருவள்ளுவர் - தேவராகிய திருவள்ளுவராலே, செப்பியவே - சொல்லப்பட்டவற்றையே, பொருவி லொழுக்கம் பூண்டார்- ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர், செய்வார் - செய்வார். எ - று.

இங்ஙனங்கூறவே அவ்வேதத்திலிருந் துள்ளவாறெடுத்துச்சொல்லுதல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால், ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற்செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம்- உம் - அசைகள். ஆவன - இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன - துன்பத்தைத் தருவன. ஒப்பில்லாத வொழுக்கம் - கொல்லாமை முதலியன. போதகாசிரியருக்கும் - கேட்டொழுகு வோர்க்கும், வருகண்மை சொல்லியபடி. (அ)

செயலூர்க் கொடுஞ் செங்கண்ணனார். -

வேதப் பொருளே விரகால் விரித்துலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுரு ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.

இ - ள். வேதப்பொருளே - வேதப்பொருளை, உலகோரோத - உலகத் தோரோத, விரகால் - உபாயத்தால், விரித்தத் தமிழா லுரைசெய்தார்- விரித்தத் தமிழினுலே யுரைசெய்தார் (ஆதலால்), உள்ளுருருள்ளும் பொரு ளெல்லாம் - நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம், வள்ளுவர் வாய் மொழி மாட்டு - திருவள்ளுவர் திருவாயிற் பிறந்த திருக்குறளின் கண்ணே, உண்டென்ப - உண்டென்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவார். எ - று.

உபாயத்தால் விரித்தல் - சொற்சுருக்கத்தால் ஒதற்கெளிதென மன வெழுச்சி யுண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற்கேற்கப் பொருளளவு விரிய வைத்தல். நினைக்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் இதன் கண்ணே இக்காரணத் தால் தோன்றுகின்றனவென்று கூறியபடி. (உஉ)

40

திருவள்ளுவ மாலை.

வண்ணக்கஞ் சாத்தனூர்.

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரியதென் றொன்றைச் செப்பரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனு
சோது குறட்பா வுடைத்து.

இ - ன். ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந்து - வடமொழியையுந் தெ
மொழியையு மாராய்ந்து, இதனினிது சீரியதென்று - இதைக்காட்டி
இது சிறப்புடைத்தென்று, ஒன்றைச்செப்பரிது - ஒன்றைத்தெரிந்துசெ
லுதல் கூடாது, ஆரியம் - வடமொழி, வேதமுடைத்து - வேதமுடைய
தமிழ் - தமிழ், திருவள்ளுவனு சோது-குறட்பாவுடைத்து (ஆதலால்) எ
ஆல் - அசை. வடமொழியும் - தென்மொழியும் - பிறமொழி
போலாது; பாணினியாரும்; அகத்தியனுரு முதலாகிய முனிவர்களாலே
யப்பட்ட இலக்கண நூல்களாலே சீர்திருத்தி கிற்றன்முதலிய குண
ளுடைமையாலும், அதுபிராகிருத முதலியவற்றுக்குப்போல் இது ஆ
முதலியற்றுக்கு முதலாய்நிற்றலாலும், ஒன்றற்கொன்றுகுறைபாடுடைத்
தென்னும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உய
தென் மொழிக்கண்ணே திருக்குறன் உண்டாதலின், இனி இல்லையெ
றற்கு இதனினிது சீரியதென்றொன்றைச் செப்பரிதென்றூர். இ
திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமை நி
சொல்லியபடி.

(சா

களத்தூர்க்கிழார்.

ஒருவ நிருகுறளே முப்பாலி னெதுந்
தரும மூதனன்குஞ் சாலு—மருமறைக
ளனைத்துஞ் சமயநூ லாருரும் வள்ளுவனூர்
புனைந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அருமறைகளோந்தும் (இருக்குமுதற்பாதமீருகிய) அரியவே
தங்களோந்தும், சமயநூலாறும் (அவ்வேதத்தின்வழிப்பட்ட) சமயநூல்கள்
ரும், நம்வள்ளுவர் - நம்முடைய திருவள்ளுவரால், புந்திமொழிந்த பொருள்
(உலகத்தார்க்குப்) புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூலிலடங்கும் (ஆகலால்)
ஒருவர் - ஒருவர், இருகுறளே (ஒரு விகற்பமும் இரு விகற்பமுமாகிய) இரு
வகைக் குறள்களையுமே, மூப்பாலின் - மூப்பால்களில், ஓதம் - அத்தியய
னஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற, தருமமுதலுண்கும் - அறமுதலிய காற்பொ
ருள்களும், சாலும் (அவருக்குப்) போதும். எ - று.

ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஓதியுணர முடிவுபோகாது. வேறுவேறுன அதி
காரிகளுடமைபற்றி அருமறைகளோந்து மென்றார். சமயநூலாறும்-ஒன்றே
பொருளென்னும் பாட்டையிற்காண்க. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கங்

திருவள்ளுவ மாலை.

41

கொளுத்தி நம்வழிப்படுத்தவந்த பரமாசாரியார் இவரேயென்னுமுரிமை
தோன்றதற்கு - நம் வள்ளுவனுரென்றார். மறைகளோந்துஞ் சமயநூலாறு நம்
வள்ளுவனார் புந்திமொழிந்த பொருளெனலால், அவை பலவற்றிலும் வேறு
வேறு வகைப்பட்டுச் சிறந்துநின்ற கருத்துகளெல்லாம் இவ்வொரு நூற்
கண்ணே அடங்கி நிற்கின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் - ஆகு
பெயர். ஒருவரெனப்பொதுப்படக் கூறலால். இதனை யோதுதற்குப் பெண்
பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொள்ளப்பட்டது, இவ்வொரு
நூலோதி யுணர்ந்தோர் அருமறைகளோந்துஞ் சமயநூலாறும் ஓதியுணர்ந்தோ
ராவரென்றபடி.

(சச)

நச்சுமனார்.

எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ணம்—மிழுக்கின்றி
யென்றவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
ரின்றிவ ரின்குறள் வெண்பா.

இ - ள். எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்புவழுக்கில் வனப்பணி வண்ணம் - எழுத்துமுதல் வண்ணமீறுகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள், இழுக்கின்றி - வழுவுதலில்லாமல், என்றவர்செய்தன - எக்காலத்தில் எவரால் எவை செய்யப்பட்டன, எல்லாம் (அவை) யெல்லாம், இன்றிவரின் குறள் வெண்பா - இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்வினிய குறள் வெண்பாக்களில், இயம்பின - சொல்லப்பட்டன. எ - று.

வனப்பு, அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு, அணி, சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி, வண்ண குறிலகவற்றுங் கைசை, வண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொரு பாவலர் ஒவ்வொரு குணத்திலுலே சிறந்து விளங்க நூல்செய்தனர் இவரோவெனின் எல்லாக் குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கச் செய்தமையின் இவ்வாறு கூறினர். இதன்பாக்களின் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சடு)

அக்காரக்கனி நச்சுமனர்.

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி
னிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுங்—தொலைவிலா
வாணூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பாணூ னயத்தின் பயன்.

இ - ள். மதியமும் - முப்பாணூலும், கலை - பதினாறுகலைகளாலும் அது பத்தாறாலுகலைகளாலும், நிரம்பி - நிறைந்து, காண்டற்கு - (நோக்குதற்கு) ஆராய்ச்சி செய்தற்கு, இனிதாகி - இனியதாகி, கண்ணினிலை - முகக்கண்ணி னிலையில் அகக் கண்ணினிலையில், நிரம்பு-நிரம்புகின்ற, நீர்மைத்தெனினும்-(தன்மையுடைத்தாயினும்) குணமுடைத்தாயினும், வள்ளுவர் முப்பாணூல்-

42

திருவள்ளுவ மாலை.

திருவள்ளுவரது முப்பானூலினது, நயத்து - நயத்தால் விளைவதாகிய, இ
பயன் - இனிய பயனானது, தொலைவிலாவானூர் மதியந்தனக்கு-ஒழிவின்
ஆகாயத்தின் கண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து, உண்டோ - உண்டோ
எ - று.

மதியந்தனக் கென்றது - வேற்றுமை மயக்கம். ஓகாரம் - எதிர்மறை ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத் தல்லாதவானை ஆதாரமாகக்கோடலி னிழிவு தோன்ற, தொலைவிலாவானூர் மதியுமென்றார். நயம் - மறுப்படமை, மழுங்காமை, குறைவுறாமை, முதலியன - பயன். இம்மை மறுமை வீட்டின்பங்கள். ஒப்புமை சொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால், எனைப்பொருட் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுதுமெனப் புகின் அதுவும் இதனால் தகுவதன் றென்றபடி.

(௪௬)

நப்பாலத்தனார்.

அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனா ரேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்க
ருள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

இ - ள். அறம் - தருமம், தகளி - அகலும், பொருள் - பொருள், திரி-திரியும், இன்பு - இன்பம், நெய் - நெய்யும், செஞ்சொல்-செவ்விய சொல், தீ-நெருப்பும், குறும்பா - குறுட்பா, தண்டு - தண்டும், ஆ - ஆக, வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவர், வையத்துவாழ்வார்கள் - பூமியின்கண்ணே வாழ்வோரது, உள்ளிருள் - அகத்திருளை, நீக்கும் - ஒழிப்பதாகிய, விளக்கு - விளக்கு, ஏற்றினார் - ஏற்றினார். எ - று.

ஆன்றல் - மேம்படுதல். அகத்திருள், அஞ்ஞானம், தீச்சுடர், தகளி முதலியவற்றோடுகூடிப் புறத்திருளை எப்படியோட்டுமோ அப்படிநாயனாரது திருவாயிற்பிறந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடுகூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின் இங்ஙனம் உருவகஞ் செயலாயிற்று மனையகத் தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத் துள்ளார்க்கு மாத்திறமே உபயோகியாய்நிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்லதன்மையாலும், இது உலகத்துவாழ்வோர் பலர்க்கும் உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருள் கெடுதலாலும், அதனின் இது பலகோடி மடங்கு மிக்குச் சிறந்து நிற்கின்றமை யுணர்த்தியபடி.

(௪௭)

குலபதிநாயனார்.

உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால்—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறப்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.

இ - ள். உள்ள கமல மலர்த்தி - நெஞ்சமாகிய தாமரை மலரை மலர்த்தி, உளத்துள்ள - (மக்களது) அகத்திலுள்ள, தள்ளற்கறிய விருள் (பிறிதொன்றலாலே) நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளை, தள்ளுதலால் - நீக்குதலால், வள்ளுவனார் வெள்ளைக் குறட்பாவும் - திருவள்ளுவரது குறள் வெண்பாவும், வெங்கதிரும் (புறத்துத் தாமரைமலரைமலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற) சூரியனும், குணத்தைக்கொண்டு - அச்செய்கையைக்கொண்டு, ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகும் - ஒப்பெனக்கொள்ளத்தகும். எ - று.

செயலும் தொழிற் பண்பெனப்படுதலின் குணமெனப்பட்டது. அது மலர்த்தலும் தள்ளுதலும் ஆம். குணத்தைக் கொண்டெனவே செயப்படு பொருளைக்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகா தென்றதாயிற்று. உலகுக் கொல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடை யொப்பாமெ (எ)

னறபடி.

தேனீக்குடிக்கீரனர்.

பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—மூப்பாலிற்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

இ - ள். தெய்வத் திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையுடைய திருவள்ளு
வர், மூப்பாலின் - மூன்றுபால்களுடையதாக, செப்பிய குறளால் - சொல்லப்
பட்ட குறளாலே கேட்டறிதலால், வையத்து வாழ்வார் மனத்து - பூமி
யில் வாழ்வார் மனதில், பொய்ப்பால - பொய்யின் பகுதியிற்பட்டவை யெல்
லாம், பொய்யேயாய்ப் போயின - பொய்யாய்ப்போயின, பொய்யல்லாத
பொய்யல்லாத, மெய்ப்பால - மெய்யின் பகுதியிற்பட்டவையெல்லாம், மெய்
யேயாய் விளங்கின - மெய்யாய் விளங்கின. எ - று.

குறளால் - பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின, மெய்ப்பால மெய்
யேயாய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மையணியப்படா
மையின், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன் மேற்கொள்ளப்பட்டும் மெய்ப்
பால பொய்ப்பாலபோற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தன வென்றதா
யிற்று. பொய்யேயாய்ப்போதல் - வாய்மையெனப்படுவ தென்றற் றொடக்
கத்தத் திருக்குறன்களாலும் மெய்யாய் விளங்கல் பொய்யாமையும், வாய்மை
யிடத்த வென்றற்றொடக்கத்தத் திருக்குறன்களாலும் அறிக. இதன் மெய்
யுணர்வு பயத்தற்பொருட்டுச் சொல்லியபடி. (சக)

கொடிஞாழன்மாணிபூதனர்.

அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
நிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

44. திருவள்ளுவ மாலை.

இ - ள். மறனெறிந்த வாளார்நெடுமொற - பகைவரை யெறிந்த வாட் படை தங்கிய வீரருக்கும் பாண்டியனே, வள்ளுவனுர் தம்வாயால் - திருவள் ளுவர் வாயால், கோதனவெல்லாம் (இதற்குமுன்) கேட்கப்பட்டில்லாதவை யெல்லாம், கேட்டு - (இப்போது) கேட்டு, அறந்திறமறிந்தேம் - தருமமறிந் தோம், பொருட்டிறமறிந்தேம் - பொருளையறிந்தோம், இன்பின்றிறனறிந் தேம் - இன்பமறிந்தோம், வீட்டுத்திறன் தெளிந்தேம் - வீடுதெளிந் தோம். எ - று.

திறன் கூறுபாடு அது அறமுதலிய வற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. மறன் - ஆகுபெயர் கோதன - பிறநூலா ரிரியர்க்கெல்லாம் அறிந்துசொல் லுதற் கேட்டாகிருந்த அறமுதலியவற்றி னுட்பங்கள், இம்மை மறுமை வீடு களைக் குறித்துணர்தற்குரிய உதுதிப் பொருணன்கு முணர்தலின் இனியா தொன்றுமுங் குறைவில்லை யென்றபடி.

(நம)

கவுணியனுர்.

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—மூந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாம்புலமை வள்ளுவனுர்
பன்னிய வின்குறள் வெண்பா.

இ - ள். மூந்திய நன்னெறி நாமறிய - முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நாமறிய, நாப்புலமை வள்ளுவனுர்-நாவால் விளக்குகின்ற புலமையையுடைய திருவள்ளுவனுரால், பன்னிய-சொல்லப்பட்ட, இன்குறள்வெண்பா - இனிய குறன் வெண்பாக்கள், சிந்தைக்கினிய (நினைத்தால்) மனத்திற்கின்பஞ் செய் வன, செவிக்கினிய (கேட்டால்) காதுக்கின்பஞ் செய்வன, - வாய்க்கினிய (ஓதினால்) வாய்க்கின்பஞ் செய்வன, வந்த விருவினைக்கு - தொடர்ந்துவரு கின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்கு, மாமருந்து - பெரிய மருந்துகளா வன. எ - று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு எற்கவினையைநோயென்றமையால், ஏகதேசரூபகம். கல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினையென்றார். முற்பட்ட கல்வழி - நன் மக்களுக்கு அறிவியா யமைக்கின்றது. அது சமயத் தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையிலுலே மறைபட்டு நின்றமையின் நாமறிய வென்றார். இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தன் முதலியன செய்யுங்காலும் சொற்பொருளையனக்களாலே இன்பம் விளைத்தற் செய்வதன்மையால் வினைத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி.

(இக)

மதுரைப்பாலாசிரியனுர்.

வெள்ளி வியாமம் விளங்கொளி

வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ நின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி.,

இ - ள். வெள்ளி வியாழம் விளக்கிரவி வெண்டிங்கள் - சுக்கிரன் சுரு குருசூரியன்சந்திரன் எனப்படுகின்றஇவ்வொளிகள், புறவிருளை - புறத்திருளை, பொள்ளென நீக்கும் - விரைவிலே நீக்கும் (ஆதலின் புறவிருணீக்குதற்கு உண்டாகிய் ஒளிகளாம்) தெள்ளிய - முற்றுணர்ந்த (வள்ளுவரின் குறள் வெண்பா) அகிலத்தோர் - உலகத்தோரது, உள்ளிருணீக்கும் - உள்ளிருளை நீக்குதற்கு உண்டாகிய ஒளி. எ - று.

இங்ஙனங்கூறவே புறத்திருளுக்கு அவை பலவுள அகத்திருளுக்கு இஃதொன்றே யுளதென்றதாயிற்று. அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாதலின் இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்பதொன்றின் (இல)
றென்றபடி.

ஆலங்குடி வங்கனார்.

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுறைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமு தின்றீஞ் சுவையுமொவ்வாதாற்—றெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

இ—ள். வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையை, உரைக்கின் - சொல்லுமிடத்து, வாய்மடுக்குந் தெள்ளமுதின் - உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது, தீஞ்சுவையும்-இனியசுவையும், ஒவ்வாது - ஒப்பாகாது, தெள்ளமுதமுண்டு - அத்தெளியவமுதை யுண்டு, அறிவார் (அதன்சுவையை) யறிபவர், தேவர் - தேவர், வண்டமிழின்-வளம் பொருந்திய தமிழ்க்கண்ணதாகிய, முப்பால் - முப்பாலாகிய, அதின்-மும்மடி சிறந்தபாலை, மகிழ்ந்து - களித்து, உலகடைய - எல்லாவுலகத்தாரும், உண்ணும் - உண்டு, தீஞ்சுவை யறிவார் - தீயசுவையறிவார். எ - று.

வளம் - ஆகுபெயர். ஆல் - அசை. அவ்வமிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிற்பட்ட சிறிது பொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது. இப்பாட்டு நெஞ்சின்க ணிலைபெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின் - ஒவ்வாதென்றார். முப்பால்சிலிஷ்டரூபகம். இனி எவ்வுலகத்தாருக்குங் கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துட்டோன்றி மெய்ப்பொரு ளுணர்ந்தன்றி வீட்டின்பம் பெறுதல் கூடாமையின் உலகடைய வுண்ணுமென்றார். அன்றி அவ்வுலகத்துத் தேவர்களும் தமது மேம்பட்ட வறிவினாலே இதனது உயர்வொப்பற்ற குணத்தை அறிந்து முக்கிய பிரமாணமாகக் கொண்டு மகிழ்கூர்வ ரென்பதுபற்றி அங்ஙனங் கூறினாரெனினு மமையும். இஃது இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பலன்படுமாறு சொல்லியபடி. (௫௩)

திருவள்ளுவமாலை மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

இடைக்காடர்

பாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

இ - ள். குறள் (நாயனாது நாலிரண்டாயிரத்து மூன்றாற்று மூப்பது) குறள் வெண்பாக்களும், கடுகை - கடுகை, துளைத்து (அதனடியே) துளைசெய்து, ஏழ்கடலை - ஏழ்கடனீரையும், புகட்டி (அத்துளையுட்) பெய்து, குறுக (நன்னனவிற்) குறுகும்வண்ணம், தறித்த - தறித்தலைவத்தால் அதுபோல்வன வாகும். எ - று.

மிக்க சிற்றளவிற்கு எடுத்துச் சொல்லப்படுவதொரு நுண்பொருளாத
லின் - கடுகுசொல்லப்பட்டது. இரண்டனுருபு தறித்தவெனவினைகொண்
டது. தேளத்தல் - உள்ளீடுபோக்குதல். புகவிடன்பது-புகட்டென விகா
ரப்பட்டு முதனிலையாய் நிற்றலின் புகட்டி யென்றுயது. தேளினிடை
வெளிக்கும் அதன்புற மூடிக்கும் கொள்ளப்பட்டபங்கு சிறிதாக ஒழிக்கபங்கு
பெரிதாகலின் குறுகவென்றார். தறித்தாலென்னவெனற்பாலது தறித்த
வென இடைக்குறைந்துகின்றது. இல்லாதபொருளே உபமானமாகக் கூற
லின் - இல்பொருளுவமை, குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோதலின்
தறித்தவெனப் பன்மையாற் கூறலாயிற்று. குறள் - பால்பகாவஃறிணைப்
பெயராதலின் இங்கே பன்மைக்காயது. இங்ஙனங்கூறவே குறட்பாவின்
சொற் சுருக்கமும் அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருள்விரிவும் நோக்கும்வழி
அக்குறளும் எழ்கடனீரும்போலு மென்றதாயிற்று. பொருள் விரிவினளவு
படாமை சொல்லியபடி.

இப்பாட்டிலே தறித்த குறள்" என செய்யப்பட்டது.

" அணுவைத்துளைத்தேழ் கடலைப்புகட்டிக் குறுகத்
முதற்சொல்லைமாற்றி ஔவையாரால் புகழ்ச்சி

நாயனார் சொரூப ஸ்துதி.

திருமுடிமிசையார்மயிர்முடியழகுந் தீர்க்கபுண்டரநுதலழகும்
நிரண்மணிபுயக்கைவருஞ்செவியழகுந் திகழ்நெடுக்காடியினழகும்
அருமுடிசெபமாலிகையின்முத்திரைசே ரபயநேர்வலக்கையினழகும்
அமிழ்தமிழ்தமிழ்மாமறைமுறைவாத மமைதருமிடக்கையினழகும்
கருமுடியோகப்பட்டையினழகுங் கடிகொள்கீட்கோவணவழகும்
எழில்களிற்றிகிரிவளையரையழகுங் கமலநல்லாதனத்தழகும்
தருமுடிமுகிரேய்மயிலையினிடமா தவர்கள்கண்டிரைஞ்சவீற்றிருக்கும்
தழைபுகழ்த்திருவள்ளுவனெனுநாமம் சற்குருசரணமேசரணம்.

ஆசிரியர் திருநாமங்கள்—சு.

திருவள்ளுவர்.
நாயனார்.
தேவர்.
முதற்பாவலர்.
தெய்வப்புலவர்.

நான்முகனார்.
மாதானுபங்கி.
சென்னாப்போதார்.
பெருநாவலர்.

திருக்குறள்.
முப்பாலூல்.
உத்தரவேதம்.
தெய்வநூல்.
திருவள்ளுவர்.
பொய்யாமொழி.
வாயுரைவாழ்த்து.
தமிழ்மறை.
பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனர் திருவடிவாழ்க.

தற்சிறப்புப்

பாயிரம்.

இந்திரன்முதலிய விறையவர் பதங்களும், அந்தமிலின்பத்த
வீல்வீடு, நெறியறிந்தெய்துதற் குறியமாந்தர்க், குறுதியெனவுப
தோரா னெடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் நான்கு. அவை; அறம்,பெ
ருள், இன்பம், வீடு என்பன. அவற்றுள், வீடென்பது: நிந்தை
மொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாதலிற் றுறவறமாகியகாரணவ
யாற்படுவதல்லதிலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின் நூல்களா
கூறப்படுவன, வினைய மூன்றுமேயாம். அவற்றுள், அறமாவது
மனுமுதலிய நூல்களின் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியனவொழி
தலுமாம். அஃது, ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் எனமூன்றுவகைப
படும். அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது: அந்தணர்முதலிய வருணத்தா
தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்டபிரமசரியமுதலியநிலைகளினின்று அவர்
றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுகுதல். வழக்காவது: ஒரு
பொருளைத்தனித்தனியே எனதென்றிருப்பாரதுகாரணமாகத்தம்
முண் மாறுபட்டப் பொருள்மேற்சொல்வது. அதுகடன்கோடல்
முதலிய பதினெட்டுப்பதத்ததாம் தண்டமாவது: அவ்வொழுக்க
நெறியினும், வழக்கநெறியினும், வழீஇயாரை யங்நெறி நிறுத்தற்
பொருட்டோப்பநாடி, அதற்குத்தக்கவொறுத்தல் இவற்றுள்வழக்
குந் தண்டமு முலகநெறி நிறுத்தற் பயத்தலாயதல்ல தொழுக்கம்
போல் மக்களுயிருக் குறுதிபயத்தற் சிறப்பிலவாக்லானு மனைதா
நூலானே யன்றி யுணர்வு மிகுதியானுந் தேயவியற்கையானும் அறி
யப்படுதலானும், அவற்றையொழித் தீண்டுத்தெய்வப்புலமைத்திரு
வள்ளுவனாற் சிறப்புடைய்வொழுக்கமே, அறமெனவெடுத்துக்கொ
ள்ளப்பட்டது. அது நால்வகை நிலைமைத்தாய வருணத்தோறும்
வேறுபாடுடைமையிற் சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொ
ழித்தெல்லார்க்குமொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகியபொதுவியல்பு
பற்றி இல்லறந் துறவறமென விருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.
அவற்றுள், இல்லறமாவ தில்வாழ்க்கை நிலைக்குச் செல்லுகின்ற
நெறிக்கணின்றதற்குத் துணையாகிய கற்புடை மனைவியோடுஞ்
யப்படுவதாகலின் அதனை முதற்கட் கூறுவார்

அமைவாண்ட இலக்கியமினிது முடித்தற்பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

க : ம் அதிகாரம்.
கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது: கவி தான் வழிபடு கடவுளையாயினும் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கடவுளையாயினும் வாழ்த்துதலாம். அவைக ளுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக் கடவுளை யென்றறிக. எப்படியென்றால், சத் துவ முதலாகிய முக்குணங்களாலே அறமுதல் மூன்றாகிய உறுதிப்பொரு ளுக்கு அக்குணங்களாலே மூவராகிய முதற்கடவுளோடு சம்பந்தம் உண்டாயி ருக்கையால் அம்மூன்று பொருள்களையும் சொல்லத்தொடங்கிய இவர்க்கு அம் மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாதலின் இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க் கும் பொதுப்படச் சொல்லினொன்று அறிக.

க. அகர

முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி

பகவன் முதற்றே உலகு.

பதவுரை. எழுத்தெல்லாம் - எழுத்துக்களெல்லாம்
அகரமுதல் - அகரமாகிய முதலையுடையன (அதுபோல்)
உலகு - உலகம்
ஆதிபகவன்முதற்று - ஆதிபகவானுகிய முதலையுடைத்து. எ - று.

கருத்துரை. எழுத்துக்களெல்லாம் அகரத்தை முதலாகவுடையன: அதுபோல உலகங் கடவுளை முதலாகவுடையது என்பதாம்.

விசேஷவுரை. * எகாரம் தேற்றத்தில் வந்தது. தமிழெழுத்துக்களு க்கு மாத்திரமல்லாமல், வடவெழுத்துக்களுக்கும் முதலாதலை நோக்கி எழுத் தெல்லா மென்றார். ஆதிபகவனென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொ கை, வடநூன்முடிபாதலின் இயல்பாயிற்று. உலகென்றது இங்கே, உயிர் களின்மேலே நின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தைக்கொண்டு காணப்படாத கடவுளுக்கு இருப்பைச் சொல்லவேண்டுதலின் 'ஆதிபகவன் முதற்றே யென்று உலகின்மேல் வைத்துச் சொல்லினார். அப்படிச் சொல்லினாயி னும் உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. நாதமாத் திரையான இயல்பாற் பிறத்தலால் அகாரத்திற்குத் தலைமையும் செயர்க்கை யறிவாலன்றி இயற்கையறிவால் முழுதும் அறிதலால் ஆதிபகவனுக்குத் தலைமையும் கொள்க. தலைமைபற்றிவந்த அகாரத்திற்கும், ஆதிபகவனுக்கும் பிம்பப்பிரதி பிம்பபாவம் சொல்லுதலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி இப்பாட் டால் முதற்கடவுளினிருப்புச் சொல்லப்பட்டது. (க)

* நாதம் உயிர்முயற்சியால் எழுகிற உதானவாயுவால் ஆவது, பிம்பப்பிரதி பிம்பபாவம் ஒப்புமையால், பிம்பமும் பிரதிபிம்பமு மெனத்தோன்றல்.

அதி.

கடவுள்வாழ்த்து.

உ.

கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றா டொழாஅ ரெனின்.

ப - ரை.

வாலறிவன் - மெய்யறிவையுடையவனது
நற்றாள் - நல்ல அடிகளை

தொழாஅ ரெனின் - வணங்காராயின்
கற்றதனால் - யாவுங்கற்ற அக்கல்வியறிவினால்
ஆய - உண்டாகிய, பயன் - பிரயோசனம்
என் - யாது. எ - று.

க - ரை. கடவுளை வணங்காராகில் கற்றதனாற் பயனில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. எவனென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய் இல்லையென்னும் பொருளைக்குறிப்பித்து நின்றது. கொல் - அசைநிலை. பிரவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின் நற்றாளென்றார். ஆகமவறிவுக்குப்பயன் அவனடிகளை வணங்கிப் பிறவியை அறுத்தலென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது. (உ)

ங. மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

ப - ரை. மலர்மிசை - (அன்பாகிய நெஞ்சமாகிய) தாமரை மலரிடத்து
ஏகினான் - சென்றவனது
மாணடி - பெருமைபொருந்திய அடிகளை
சேர்ந்தார் - சேர்ந்தவர்
நிலமிசை - எல்லா உலகங்களுக்கு மேலாகிய உலகத்திலே
நீடுவாழ்வார் - அழிவில்லாமல் வாழ்வார். எ - று.

க - ரை. கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மோட்சத்தில் வாழ்வார்கள் என்பதாம்.

வி - ரை. மலர்போலு நெஞ்சை மலரென்றது உவமை யாகுபெயர். அன்பினாலே நினைப்பவரது நெஞ்சில் அவர் நினைத்த வடிவோடு விளைத்து செல்லுதலினாலே ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற் சொல்லினர். இதனால் வுபற்றிவந்த கால்வழுவமைதி சேர்தல், இடைவிடாது நினைத்தல். (ங)

ச. வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டும் இடும்பை இல.

ப - ரை. வேண்டுதல் - யாதொரு பொருளையும் விரும்புதலும்
வேண்டாமை - வெறுத்தலும்
இலான் - இல்லாதவனது

அடி - அடிகளை
சேர்ந்தார்க்கு - சேர்ந்தவர்க்கு
யாண்டும் -
எக்காலத்திலும்

க - ம் அதி.
கடவுள்வாழ்த்து.
51

இடும்பை - பிறவித்துன்பங்கள்
இல - உண்டாவனவல்ல. எ - று.

க - ரை. கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பிறவித் துன்பங்கள்

இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. பிறவித்துன்பங்களாவன: தன்னைப்பற்றி வருவதும், பிறவு யிரைப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவதும், என மூவகை யால் வருகிற துன்பங்களாம். அடிசேர்ந்தார்க்கு அவ்விருப்பு வெறுப்புகள் இல்லாமையால் அவை காரணமாக வருகிற மூவகைத்துன்பங்களும் இல்லை (ச)

யாயின.

ரு. இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

ப - ரை. இறைவன் - தலைவனது
பொருள்சேர் - மெய்மைசேர்ந்த
புகழ் - கீர்த்தியை
புரிந்தார்மாட்டு - விரும்பினவரிடத்து
இருள்சேர் - மயக்கத்தைபற்றி வருகிற
இருவினையும் - நல்வினை தீவினையென்னும் இரண்டு வினைகளும்
சேரா - உண்டாகாவாம். எ - று.

க - ரை. கடவுளுடைய கீர்த்தியை விரும்பினவரிடத்து கல்வின் தீவினை சேரா என்பதாம்.

வி - ரை. இப்படிப்பட்டதென்று ஒருவராலும் சொல்லப்படாமையால் அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற்கு ஏதுவாதலால் இரு வினையும் சேராவென்றும் சொல்லினர். (தலைமைக்குணங்களில்லாதவரை) உடையரென்று தினைத்த அறிவிலார் சொல்லுகிற புகழ்பொருள் சேராதாக லின் அவை முழுதுமுடைய தலைவனது புகழ்பொருள் சேர்புகழெனப்பட் டது. புரிதல் எப்பொழுதும் சொல்லுதல். (இ)

சு. பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீ ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

ப - ரை. பொறிவாயில் - (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, யென்னும்) ஐம்பொறிகளே வழிகளாகவுடைய
ஐந்து - ஐந்தாசைகளையும்
அவித்தான் - அறுத்தவனது
பொய்தீர் - மெய்யான
ஒழுக்கநெறி - ஒழுக்கவழியிலே
நின்றார் - (வழுவாது) நின்றவர்
நீடுவாழ்வார் - பிறப்பில்லாமல் எக்காலத்திலும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார். எ - று.

அறி.

கடவுள்வாழ்த்து

க - ரை. கடவுள்வழியிலே நின்றவர்கள் நீடுழிவாழ்வார்கள் என்பதாம்.

வி - ரை. ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசை, எனப்புலன்கள் ஐந்தி
களின் அவற்றிலே செல்லுகிற ஆசையும் ஐந்தாயிற்று, ஐந்தவித்தான் - ஒழு
க்கவழி அவனுற் சொல்லப்பட்ட வேதமார்க்கம். இவை நான்கு பாட்டாலும்
கடவுளை நினைத்தோரும், வாழ்த்தினோரும், அவன்வழி நின்றோரும், மோட்
சத்தைப் பெறுவரென்பது சொல்லப்பட்டது. (க)

எ. தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.

ப - ரை. தனக்கு - தனக்கு

உவமை யில்லாதான் - (ஒருவிதத்தினுலும்) நிகரில்லாதவனது
தாள் - அடிகளை

சேர்ந்தார்க்கல்லால் - சேர்ந்தவர்க்கல்லது
மனக்கவலை - நெஞ்சிலேதோன்றுகின்ற துன்பங்களை
மாற்றல் - நீக்குதல்
அரிது - உண்டாகாது. எ - று.

க - ரை. கடவுளுடைய திருவடியைச்
நீக்குதல் இல்லை என்பதாம்.

சோதவர்களுக்கு மனக்கவலை

வி - ரை. இங்கே அரிது, இல்லையென்னும் பொருளில்வந்தது. அடிகளைச் சோதவர் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை நீக்கமாட்டாமையினாலே பிறந்தும், இறந்தும், அவற்றால் வருகிற துன்பங்களுன் அழுந்துவா ரென்பதாம்.

அ.

அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது.

(எ)

ப - ரை. அறவாழியந்தணன் - தருமக்கடலாகிய கடவுளது
தாள் - அடியாகிய (மாக்கலத்தை)
சேர்ந்தார்க்கல்லால் - சேர்ந்தவர்க்கல்லாமல்
பிறவாழி - (அதனின்) வேறுகிய கடல்களை
நீந்தல் - கடத்தல்
அரிது - கூடாது. எ - று.

க - ரை. கடவுளடிகளைச் சேராதார்க்குப் பொருளும் இன்பமுமாகிய கடல்களைக் கடத்தல் கூடாது என்பதாம்.

வி - ரை. அறம், பொருள், இன்பமென் உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றுள் அறத்தைமுன்பிரித்ததனால் மற்றை பொருளும் இன்பமும் பிறவெனப் பட்டன. பல வேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாம் கடவுளுக்கு வடிவாகவின் அறவாழி யந்தணனென்றார். அம்மாக்கலத்தைச் சேராதவர் கரை

க - ம் அதி. கடவுள்வாழ்த்து.

(அ)

தானது அவற்றுள்ளே அழுந்துவாராகலின் நீந்தலரிதென்றார் தாட்புணையென்னுமையால் ஏகதேசவுருவகம்.

கூ. கோளில் பொறியில் குணமிலவே எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை.

ப - ரை. கோளில் - (தத்தமக்கேற்ற புலன்களை) கொள்ளுகையில்லாத
பொறியின் - பொறிகள்போல்
எண்குணத்தான் - எண்வகைப்பட்ட குணங்களை யுடையவனது
தாளை - அடிகளை
வணங்காத்தலை - தொழாததலைகள்
குணமிலவே - பயன்படுதலுடையன அல்லவேயாம். எ - று.

க - ரை. கடவுள் பாதங்களை வணங்காதலைகள் பயன்படாவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. எண்குணங்களாவன; தன்வயத்ததனால் தூயவுடம்பினனுதல், இயற்கையுணர்வினனுதல், மூற்று மூணர்தல், இயல்பாகவேபாசங்களினீங்குதல். பேருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை, என்பனவாம். இவைசைவாகமத்திற் சொல்லப்பட்டன. காணுதகண் முதலானவைபோல் வணங்காத்தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத்துச் சொல்லினும் இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அப்படியே பயனிலவாமென்பதுங்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவனை நினைத்தலும், வாழ்த்தலும், வணங்கலும், செய்யாவிடத்தே உண்டாகிற குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

(க)

கூ. பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவ னடிசேரா தார்.

ப - ரை. இறைவன் - தலை
அடி - பாதமாகிய மரக்கலத்தை (சேர்ந்தவர்)
பிறவிப்பெருங்கடல் - பிறவியாகிய பெரியகடலை
நீந்துவர் - கடப்பார்
சேராதார் - (அதனைச்) சேராதவர்
நீந்தார் - கடக்கமாட்டார் எ - று.

க - ரை. கடவுள் பாதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பிறவிக்கடலைக் கடப்பார்கள், சேராதவர்கள் பிறவிக்கடலைக் கடக்க மாட்டார்கள் என்பதாம்.

வி - ரை. சேர்ந்தவரென்பது வருவிக்கப் படுதலாற் சொல்லெச்சம் பிறவி ஒன்றுக்கொன்று காரணகாரிய சம்பந்தப்பட்டுக் கரையில்லாமல் வருதலால் - பிறவிப்பெருங் கடலென்றார். கடவுளடிகளையே நினைப்பவர்க்குப் பிறவி நீங்குதலும், உலகியல்பை நினைப்பவர்க்கு அது நீங்காமையும், ஆகிய விரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (கo)

க-ம் அதிகாரம் கடவுள்வாழ்த்து
முற்றிற்று.

உ - ம் அதிகாரம்.

வான்சிறப்பு.

அஃதாவது: கடவுளது ஆணையால் உலகமும், அதற்கு உறுதியாக
அறம்பொரு ளின்பங்களும் கடந்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்பை
சொல்லுதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

க.

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலால்
தானமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று.

ப - ரை. வான் - மழையானது
நின்று - (கடுவேகீக்காது) நிற்க
உலகம் - உயிர்களானவை
வழங்கி வருதலான் - நிலைபெற்று வருகையினாலே
தான் - (அம்மழை) தான்
* அமிழ்தமென்று - (உயிர்களுக்கு) அமிர்தமென்று
உணரற்பாற்று - அறியப்படுந் தன்மையை யுடைத்தாம். எ - று.

க - ரை. மழையானது நீங்காமற்பெய்து நிற்க உயிர்களானவை நிலை பெற்று வருகையால் அம்மழை உயிர்களுக்கு அமிர்தம் என்பதாம்.

வி - ரை. நிற்கவென்பது நின்றெனத் திரிந்தது உயிர்கள் நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பு நடுவே நீக்காமையால் அவை எந்நாளும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல், அமிர்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின் உயிர்களை நிலைபெறச் செய்கிற மழையை அமிழ்தமென்றார்.

(கக)

உ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பா யதூஉ மழை.

ப - ரை. துப்பார்க்கு - உண்பவருக்கு
துப்பாய - தன்மையாகிய
துப்பாக்கி - உணவுகளை உண்டாக்கி
துப்பார்க்கு - (அவ்வுணவுகளை) உண்பவருக்கு
துப்பாயதூஉம் - (தானும்) உணவாய் நிற்பதும்
மழை - மழை. எ - று.

க - ரை. உண்பவர்க்கு தன்மையாகிய உணவுகளை யுண்டாக்கி அவ்வுணவை உண்பவர்க்குத் தானும் உணவாகி நிற்பது மழை யென்பதாம்.

* அமிழ்தமென்பதற்கு, மரணத்தை யொழிப்பதென்பது பொருள். அது அமிர்தமென்னும் வடமொழித் திரிந்தது.

உ - ம் அதி.

வான்சிறப்பு.

55

வி - ரை. தானும் உணவாதலாவது, தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய மனிதர்மேல் வைத்துச் சொல்லுதலால்மற்றை உயிர்களுக்கும் இஃது ஒக்கும்; இப்படி உயிர்களது பசிதாகங்களை நீக்குதலால் அவ்வுயிர்கள் வழங்கி வருதலும் உடையவாயின வென்பதாம். (கஉ)

கூ. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின்று முடற்றும் பசி.

ப - ரை. விண் - மழையானது
நின்று - (பெய்யவேண்டுங்காலத்தில்) பெய்யாமல்
பொய்ப்பின் - பொய்க்குமாயின்
விரிநீர் - கடலாலே சூழப்பட்ட
வியனுலகத்துள் - பரந்த உலகத்தினுள்
பசி - பசியானது
நின்று - நிலைபெற்று
உடற்றும் - (உயிர்களை) வருத்தம். எ - று.

க - ரை. மழை பெய்யாது பொய்க்குமாகில் உலகில் பசியானது உயிர்களை வருத்தும் என்பதாம்.

வி - ரை. கடலுடைத்தாயினும் அதனுலே பயனில்லை யென்றற்குவிரி நீர் வியனுலகத்தென்றார், உணவில்லாமையினுலே பசியால் உயிர்கள் இரக்கு (கக)

மென்பதாம்.

ச. எரினுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

ப - ரை. புயலென்னும்வாரி - மழையென்கிறவ்ருவாய்
வளங்குன்றிக்கால் - (தன்) பயன்குறையின்
உழவர் - பயிரிடு மாந்தர்கள்
எரின் - எரினுல்
உழாஅர் - உழமாட்டார்கள். எ - து.

க - ரை. மழைவளம் குறைந்தால் பயிர்செய்மாக்கள் எருழார் என்ப தாம்.

வி - ரை. குன்றியக்கால் என்பது குறைக்கு நின்றது உணவில்லாமை (சு)க்கு காரணஞ் சொல்லியபடி.

ரு. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

ப - ரை. கெடுப்பதூஉம் (பூமியினிடத்து வாழ்வாரைப்) பொய்யாது நின்று
கெடுப்பதும்.
கெட்டார்க்கு - (அவ்வாறு) கெட்டவர்க்கு

56 உ - ம்

அதி. வான்சிறப்பு.

சார்வாய் - துணையாய்ப் (பெய்து) மற்றுங்கே
போல்.

மூன் கெடுத்தது

எடுப்பதூஉம் - எடுப்பதும்
எல்லாம் (இவை) யெல்லாம் (வல்லது) மழை - மழையாம். எ - று.

க - ரை. கெடுப்பதுங் கெட்டவரைக் காப்பதும், மழை என்பதாம்.

வி - ரை. மற்று வினைமாற்றில் வந்தது கேடும் பெருக்கமும் பெறுதற் குரியவர் மனிதராதலால் கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமென்றது - அம்மனி தர் முயற்சி வேறுபாடுகளால் கெடுத்த லெடுத்தல்கள் பலவாகுமை நோக்கி வல்லதென்பது. * அவாய் நிலையால் வந்தது; மழையினது வல்லமையைச் சொல்லியபடி.

(எடு)

கூ. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றுங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது.

ப - ரை. விசும்பின் - மேகத்தினின்றும்
துளி - துளிகள்

வீழினல்லால் - விழிற்காண்பதல்லது
மற்றுங்கே - வீழாதாயின் அப்பொழுதே
பசும்புற்றலை - பசும்புல்லினது தலையையும்
காண்பு - காணுதல்
அரிது - அரிது. எ - று.

க - ரை. மழை பெய்யாவிடில் புல்லின் தலையைக் காணுதல் அரிது என்பதாம்.

வி - ரை. விசும்பு ஆகுபெயர் மற்றும்முதாயினென்னும் வினைமாற்றில் வந்தது, தலையுமென்னும் இழிவு, சிறப்பும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது ஓரிவுயிரும் இல்லாமற்போமென்பதாம்.

எ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி (கக)
கானல்கா தாகிவிடின்.

ப - ரை. நெடுங்கடலும் - நெடியகடலும்
தன்னீர்மை குன்றும் - தன்னியல்பு குறையும்
எழிலிதான் - மேகந்தான்

தடிந்து - (அதனைத்) குறைத்து
கல்காதாகிவிடின் - (அதனிடத்துப்) பெய்யாதாகிவிடின். எ - று.

க - ரை. மழை பொழியா விட்டால் நெடிய கடலும் வளங்குறையும் என்பதாம்.

அவாய்நிலை - ஒருசொல் - மற்றொரு சொல்லைக் கொள்ளுதற்கு அவாவி நிற்றல்.

உ - ம் அதி.
வான்சிறப்பு.
57

வி - ரை. உம்மை,
உயர்வுசிறப்பு, தன்னியல்பு,
குறைதலாவது,நீர்வாறா
மூயிர்கள், பிறவாமையும்,
மணிமுதலானவை
உண்டாகாமையும், ஆம். இங்கே
குறைத்தலென்றது, முகத்தலை,
மழைக்கு முதலாகிய கடலுக்கும்
மழைவே.
ண்டுமென்பதாம். இவை
எழுபாட்டாலும் உலகம்
நடத்தற்கு மழை ஏதுவா
தல் சொல்லப்பட்டது.
(கஎ)

அ.

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு
ஈண்டு.

ப - னை.

வான்ம் வறக்குமேல் - மழை பெய்யாதாயின்

வானோர்க்கும் -

தேவர்களுக்கும்

ஈண்டு - இவ்வுலகத்திலே
சிறப்பொடு - (மக்களாலே செய்யப்படுகிற) திருவிழாவுடனே

பூசனை -

பூசையானது

செல்லாது -

கடவ்வாது.

க - னை. மழை
பெய்யாவிட்டால் இவ்வுலகில்

தேவர்களுக்கும் பூசை
நடவாது என்பதாம்.

வி - ரை. உம்மை, உயர்வு சிறப்பு, விழாவோடு கூடிய பூசையெனலால் செஷ்டாதென்ற ஒருமையாகச் சொன்னர், பூசையிலே தாழ்வு நேர்ச்செயப் படுவது விழாவாதலின் இதனை முன்வைத்தார். (அ)

கூ.

தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

ப - ரை. வானம் - மழை
வழங்காதெனின் - பெய்யாதாயின்
வியனுலகம் - விரிந்த உலகத்திலே
தானந்தவமிரண்டும் - தானமும் தவமுமாகிய இரண்டறமும்
தங்கா - உளவாகாம். எ - று.

க - ரை. மழை பொழியாவிடில்
உலகத்தில் தருமமும் தவமும்
உண்

டாகா என்பதாம்.

வி - ரை. தானமாவது - தருமவழியால்வந்த பொருள்களைப் பெரியோர்க்கு மகிழ்ச்சியோடு கொடுப்பது. தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாமனிற்கும்பொருட்டு விரதங்களால் உண்டி சுருக்கல் முதலானவை மிகுதிப்பற்றி தானம் இல்லறத்தின் மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (கக)

கம. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு.

8

58 நூ - ம் அதி. நீத்தார்பெருமை.

ப - ரை. யார்யார்க்கும் - எவ்வகை மேம்பாட்டோர்க்கும்
நீர் - நீரை
இன்று - இல்லாமல்

உலகு - உலகியலானது.
அமையாதெனின் - பொருந்தாதாயின்
ஒழுக்கு (அஃதினது கடவே நீங்காதே) வொழுக்கமும்
வான் - மழையை
இன்று - இல்லாமல்
அமையாது - பொருந்தாது. எ - று.

க - ரை. எவ்வகை மேன்மை யுடையோர்க்கும் நீரையல்லாமல் உலகியலானது நடவாது, அதுபோல மழையல்லாமல் நீரொழுக்கங் கிடையாது என்பதாம்.

வி - ரை. இம்மையிலே அநுபவிக்கப் படுவனவாதலிற் பொருளின்பங்களை யுலகிய லென்றார், கடவே நீங்காத ஒழுக்கமாவது, எக்காலங்களிலும் எவ்விடங்களிலும் நீருண்டாயிருத்தல், நீரிலுலே பொருளின்பங்கள் பொருந்தல்போல் மழையிலுலே அந்நீரொழுக்கம் பொருந்துதல் எல்லாராலும்தெளியப்படு மென்பதைக் காட்டுதற்கு நீரின்றமையாதலகெனினென்றார். இவை மூன்று பாட்டாலும் அறம்பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு மழை ஏதுவாதல் சொல்லப்பட்டது.

உ-ம் அதிகாரம். வான்சிறப்பு (உ0)
மு ற் றி ற் று.

ங - ம் அதிகாரம். நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமையை சொல்லுதலாம், அவ்வற முதலாகிய பொருள்களை உலகத்துக்கு உள்ளவாறு அறிவிப்பவர் அவராதலால் இது வான்சிறப்பின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.

ப - ரை. பனுவல் - நூல்களது.
துணிவு - நிச்சயமானது

ஒழுக்கத்து - (தமக்குரிய) வொழுக்கத்திலே நின்று
நீத்தார் - துறந்தாரது
பெருமை - மகிமையை
விழுப்பத்து - மேலான பலபொருள்களுள்ளும்
வேண்டும் - (இதுவே மேலானதென்று) விரும்பும். எ - று.

ங - ம்

அதி. நீத்தார்பெருமை.

ப)

க - ை. நூல்களது

நிச்சயமானது துறந்தவர்

மகிமையை மேலான

தென்று விரும்பும் என்பதாம்.

வி - உரை. தமக்குரிய ஒழுக்கத்திலே நின்று துறத்தலாவது தங்கள் தங்கள் வருணாசிரமங்களுக்கு உரிய ஒழுக்கங்கள் தப்பாமல் நடக்கப் புண்ணியம் வளரும்; அது வளரப் பாவம் தேயும்; அதுதேய அறியாமை நீங்கும்; அது நீங்க இது நித்தியம், இது அநித்தியம் என்கிற பகுத்தறிவும், நிலையில்லாத இம்மை மறுமை இன்பங்களில் வெறுப்பும், பிறவித் துன்பங்களும் தோன்றும்; அவை தோன்ற மோட்சத்தில் ஆசை உண்டாம், அது உண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய வீண் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி மோட்சத்திற்குக் காரணமாகிய யோகமுயற்சி உண்டாம், அது உண்டாகத் தத்துவஞானம் பிறந்து எனதென்பதாகிய மமகாரமும், நானென்பதாகிய அகங்காரமும் விடும். ஆதலின் இவ்விரண்டு பற்றுகளையும் இம்முறையே வெறுத்து விடுதலாம். நூல்செய்தவரது துணிவு நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. (உக)

உ. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
இறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று.

ப - உரை. துறந்தார் - (அகங்கார மமகாரங்களை) விட்டவரது
பெருமை - மகிமையை
துணைக்கூறின் - எண்ணிக்கையிலுலே சொல்லி
அறியப்புகுந்தால் (அளவுபடாமையால்)
வையத்து - இவ்வுலகத்திலே
இறந்தாரை - (பிறர்) இறந்தவரை
எண்ணிக்கொண்டற்று - எண்ணி (இத்தனை பேர்களென்று) அறியப்
புகுந்தாற் போலும் எ - று.

க - உரை. துறந்தவர் பெருமையைச் சொல்லில் இறந்தவர்களை எண்ணிக்கொண்டாற்போலும் என்பதாம்.

வி - உரை. கொண்டால் என்பது கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது. ()

ங. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

ப - உரை. இருமை - (பிறப்பு) வீடென்னும் இரண்டினை
வகை - (தன்பவின்பக்) கூறுபாடுகளை
தெரிந்து - (அப்பிறப்பை நீக்குதற்கு) ஆராய்ந்து
ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே

அறம் - துறவறத்தை
பூண்டார் - கொண்டவரது
பெருமை - மகிமையே
உலகு - உலகத்தில்
பிறங்கிற்று - உயர்ந்தது. எ - று.

60

ங - ம் அறி. நீத்தார்பெருமை.

க - ரை. துறவறத்தைக் கொண்டவரது பெருமையே இவ்வுலகில் உயர்ந்தது என்பதாம்.

வி - ரை. பெருமையே என்பதி னேகாரம் விகாரத்தால் தொக்கது. அது உலகமுழுதாண்ட அரசர் முதலானவருடைய பெருமையைப் பிரித்த லாற் பிரிநிலை யேகாரம் இவைமூன்றுபாட்டாலும் குறைந்தவாகுபெருமையே எல்லாப் பெருமைகளினும் உயர்ந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது. (உரு)

ச. உரனென்னுந் தோட்டியா லோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.

பத - ரை. உரனென்னுந் தோட்டியான் - அறிவென்னும் அங்குசத்தினாலே
ஓரைந்தும் - (பொறிகளாகிய யானைகள்) ஐந்தையும்
காப்பான் - (தன் தன் புலன்களின்மேல் செல்லாமற்) காப்பவன்
வரனென்னும் வைப்புக்கு - (எல்லா நிலங்களிலும்) மேலான
தென்றும் சொல்லப்படுகிற மோட்ச நிலத்துக்கு
ஓர் வித்த - ஒரு வித்தாவான். எ - று.

க - ரை. ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிற் செல்லாமற் காப்பவன், மோட்ச நிலத்துக்கு வித்தாவான் என்பதாம்.

வி - ரை. அந் நிலத்திலேபோய் மூளாத்தலின் வித்தென்றார். இங்கே பிறக்கும் இறக்கும் வருகிற மனிதனல்லனென்பதாம். ஏகதேசவுருவகவணி.

ரு. ஐந்தவித்தா லாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி.

ப - ரை. ஐந்தவித்தான் - (புலன்களிற் செல்லுகின்ற) ஐந்தாசைகளையு மொழித்தவனது
ஆற்றல் - வல்லமைக்கு
அகல் விசும்புளார் - அகன்ற பொன்னுலகத்துள்ள தேவர்க்கு
கோமான் - தலைவனாகிய
இந்திரனே - தேவேந்திரனே
சாலுங்கரி - போதுமான சாட்சியாம். எ - று.

க - ரை. கௌதமமுனி வல்லமைக்குத் தேவேந்திரனே சாட்சியாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஐந்தாசைகளையும் நீக்காமல் சாபத்தை அடைந்து நின்று அவ்வாசைகளை நீக்கினவனாகிய கௌதம முனிவனது வல்லமையைத் தெரிவித்தானாதலின் இந்திரனே சாலுங்கரியென்றார்.

கூ. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர் (உ௫)
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

௩ - ம் அதி.

நீத்தார்பெருமை.

61

ப - ரை. பெரியர் - (ஒத்த பிரப்பினராகிய மனிதர்களிலே)

பெரியோர் செயற்கரிய
- செய்தற்கரியவைகளை
செய்வார் -
செய்வார்கள்
சிறியர் - சிறியோர்
செயற்கரிய -
அச்செய்தற்கரியவைகளை
செய்கலாதார் -
செய்யமாட்டாதார். எ - று.

க - ரை. பெரியோர்
செய்தற்கு அரியவைகளை
அறிந்து செய்வார்கள், சிறியோர்
அவ்விதம் செய்யார்கள்
என்பதாம்.

வி - னா. எனவே

பெரியோர் செய்தற்

கெளியவைகளைச் செய்யா

சென்பதும், சிரியோர் அவைகளைச் செய்வாரென்பதும் தோன்றுதல் அறிக செய்தற்கெளியவை மனத்தைவேண்டியபடியே போகவிடுதல், ஆசைகொள் ளுதல், கோபித்தல் இவை முதலானவையாம்; செய்தற்கரியவை இயமம் நிய மம், ஆசனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என எண்வகை யோகங்களாம். (உசு)

எ. சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்

வகைதெரிவான்

கட்டே யுலகு.

ப - னா.

உலகு - உலகமானது.

சுவையொளி யூறோசைநாற்றம் - இரதமும், உருவமும், ஸ்பரிச

மும், சத்தமும், கந்தமும்

என்று - என்றுசொல்லப்பட்ட

ஐந்தின் -

பஞ்சதன்மாத்திரைகளது

வகை - கூறுபாட்டை
தெரிவான்கட்டே - ஆராய்பவனறிவினிடத்தே. எ - று.

க - ரை.

உலகமாவது பஞ்சதன்மாத்திரைகளே யறிபவனிடத்ததே என் பதாம்.

வி - ரை. ஐந்தின் வகையான - அவையைந்தும், அவற்றிலே தோன் றிய பூதங்களைந்தும், அவற்றின் கூறுகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும், கன் மேந்திரியங்களைந்தும், ஆக இருபதுமாம். வகைதெரிவானென்றதனால் தெரி கின்ற புருடனும், அவன் தெரிதற்குக் காரணமாகிய மான் - அகங்காரம் - மனம் - எனப்பட்டவையும் அவற்றுக்குமுதலாகிய மூலப்பகுதியும் - சொன் னப்படும். இவ்விருபத்தைந்து தத்துவக்கூட்டமல்லது உலகென வேறில்லை யென்று உலகினது இருப்பை அறிதலால் அவ்வறிவினிடத்தாயிற்று. பூத மைந்து நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான், ஞானேந்திரியமைந்து மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, கன்மேந்திரியமைந்து வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபஸ் தம். மூலப்பகுதி - மாயை; இவைகளைந்து பாட்டாலும் பெருமைக்குக்காரணம் கள், ஐம்பொறி யடக்கலும், யோகப்பயிற்சியும், தத்துவஞானமும் ஆமென் பது சொல்லப்பட்டது. (உஎ)

82

ங - ம். அதி. நீத்தார்பெருமை.

அ. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

ப - ரை. நிறைமொழி - (பயன்) நிறைந்த சொல்லையுடைய
மாந்தர் - மூனிவரது
பெருமை - மகிமையை
நிலத்து - நிலவுலகத்தில்
மறைமொழி - அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே
காட்டிவிடும் - பிரத்தியட்சமாகக் காட்டிவிடும். எ - று.

க - ரை. மூனிவரது மகிமையை அவர்கள் மந்திரங்களேகாட்டும் என்பதாம்.

வி - ரை. பயனிறைந்த மொழியாவது அவர் அருளினாலே சொன்னதும், கோபத்தினாலே சொன்னதும், அதனதன் பிரயோசனத்தைக் கொடுத்தே விடுகிறசொல், காட்டுதல் பிரயோசனப்பட்டு அம்மகிமையை அறிவித்தல். (உசி)

கூ. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது.

ப - ரை. குணமென்னுங்குன்று - (அறவுமெய்யறிவு ஆசை இல்லாமை
முதலான) நற்குணங்களாகிய மலையின்மேல்
எறிநின்றார் - எறிந்த மூனிவரது
வெகுளி - கோபமானது
கணமேயும் - (தானுள்ளவளவு) கூணகாலமேயாயினும்
காத்தல் - கோபிக்கப்பட்டவராலே கடத்தல்
அரிது - அரிதாம் .எ - று.

க - ரை. முநிவரது கோபம் கோபிக்கப்பட்டவராலே தடுக்கமுடியாது, என்பதாம்.

வி - ரை. அசையாமையும் பெருமையும்பற்றிக் குணங்களை மலையாக் உருவகம். செய்தார். அனாதியான பழக்கத்தினாலே ஒரே விடத்துக் கோபம் தோன்றியபோதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்கும். ஆதலால் கணமேயு மென்றும், நிறைமொழி மாந்தராதலால் காத்தலரிதென்றும் சொல்லினார், இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவராணை சொல்லப்பட்டது.

க0. அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ் (உக)
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

ப - ரை. எவ்வுயிர்க்கும் - எல்லாவுயிர்களின்மேலும்
செந்தண்மை - செவ்வையான அருளை
பூண்டு - விரதமாகக்கொண்டு
ஒழுகலான் - நடக்கையினாலே

ச - ம் அதி.

அறன்வலியுறுத்தல்.

63

அந்தணரென்போர் - அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர்
அறவோர் - துறவறத்தினின்றவர். எ - று.

க - னா. அந்தணென்று
சொல்லப்படுவோர் மூவிவர்களே
எ - ம்.

வி - னா. மற்று அசைநிலை. அந்தணரென்பது, அழகிய தண்மையை யுடையவரென்னுங் காரணப்பெயராகலின் அவ்வருளுடையார்க்கல்லது மற் றவர்க்காகாதென்பது கருத்து. அப்படி ஆணையை உடையவ ராயினும் உயிர்க ளிடத்தே அருளுடையரென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது. (க.o)

ங - ம் அதிகாரம். நீத்தார்பெருமை

மூற்றிற்று.

சு - ம்

அதிகாரம்.

அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது: அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மூன்றுள் அறமானது மற்றைப் பொருளின்பங்கள்போ லாகாமல் இம்மை, மறுமை, வீடு, என்கிற மூன்றையும் தருதலால் அவற்றினும் உறுதியுடைத்தென்பது சொல்லுதலாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

க. சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனே வுயிர்க்கு.

ப - ரை. சிறப்பு -- மோட்சத்தையும்
ஈனும் - கொடுக்கும்
செல்வமும் - (சுவர்க்கமுதலாகிய) செல்வத்தையும்
ஈனும் - கொடுக்கும் (ஆதலால்)
உயிர்க்கு - மனிதருயிர்க்கு
அறத்தினூங்கு - தருமத்தின் மேற்பட்ட
ஆக்கம் - பெருக்கத்தைத் தருவது
எவன் - யாது. எ - று.

க - ரை. மக்களுயிர்க்குத் தருமத்தின் மேற்பட்டது இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. ஓ-அசைநிலை. எல்லாப்பேருகளினும் சிறந்ததாகலின் மோட்சத்தைச் சிறப்பென்றார். ஆக்கம். மேன்மேலுயர்தல். இதனால் அறத்தினும் அதிகமாகிய உறுதி இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது. (க)

உ. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு.

64 நன்றி.

அறன்வலியுறுத்தல்.

ப - ரை. அறத்தினூஉங்கு-(ஒருவனுக்கு) தருமஞ்(செய்தலின்) மேற்பட்ட
ஆக்கமும் - பெருக்கத்தைத் (தருவதும்)
இல்லை - இல்லை

அதனை - அத்தருமத்தை
மறத்தலினூங்கு - (மயக்கத்தால்) மறந்துவிடுதலின் மேற்பட்ட
கேடு - கேட்டைத் (தருவதும்)
இல்லை - இல்லை. எ-று.

க - ரை. தருமத்தின் மேற்பட்ட செல்வமும் இல்லை, அத்தருமத்தை மறத்தலைப்பார்க்கினும் கேடும் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. அறத்தினூங்காக்கமுமில்லை யென முன் சொல்லப்பட்ட தையே * அநுவதித்தார் அதனாலே கேடுவருதலைச் சொல்லுதலாகிய பயனேக்கி. இதனால் அதுசெய்யாதபோது கேடுவருதல் சொல்லப்பட்டது. ()

ஈ ஒல்லும் வகையா லறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.

ப - ரை. ஒல்லும்வகையால் - (தமக்குத்தமக்குக் கூடும்) வகையால்
அறவினை - தருமமாகிய நல்வினையை
ஓவாதே - இடைவிடாமல்

செல்லும் வாயெல்லாம் - (அது) செல்லுமிடங்களினால் எல்லாம்
செயல் - செய்யக்கடவர். எ - று.

க - ரை. மனம் வாக்கு வர் - என்பதாம்.

காயம் இம்மூன்றாலும்

தருமஞ் செய்யக்கட

வி - ரை. கூடும் வகையாவது, இல்லறம் பொருளளவுக்கு ஏற்கவும், துறவறம் - சரீரநிலைக்கு ஏற்கவும் செய்தலாம். செல்லுமிடங்களாவன, மனமும், வாக்கும், காயமும், ஆம். அவற்றினாலேசெய்யப்படுகிற அறங்களாவன நற்சிந்தையும், நற்சொல்லும், நற்செயலும், ஆம். இதனால் அறம் செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.

ச.

மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற.

(௩௩)

ப - ரை. மனத்துக்கண்-அப்படி அறஞ்செய்பவன் தன்) நெஞ்சினிடத்து
மாசிலனாதல் - குற்றமில்லாதவனாகக் கடவன்
அறம் - தருமமாவது
அனைத்து - அவ்வளவே

பிற - அது ஒழிந்தசெல்லும் வேடமும்
ஆகுலநீர - (அறமெனப்படுவனல்ல) ஆவா குணத்தை உடை
யனவாம். எ - று.

* அறுவாதமாவது, முன் சொல்லப்பட்டதையே மற்றொன்றை விதித்
தற்பொருட்டுப் பின்னுஞ் சொல்லுதல்.

சு - ம் அதி.

அறன்வலியுறுத்தல்.

65

க - னா. தருமஞ்செய்பவனது மனம் மாசற்று இருக்கக்கடவது. அவ் வளவே அறம் என்பதாம்.

வி - னா. குற்றம் தீயவை நினைத்தல், பிறர் அறியவேண்டிச் செய்யப்

படுதலால் ஆகுலநீர பிறவென்றார்.
மனதிலே குற்ற
முடையவனாகியபோது
அதன் வழிப்பட்ட வாக்கினாலும்
காயத்தினாலும் செய்யப்படுகிற
அறங்
களிலே பயன் இல்லையென்பது
பெறப்பட்டது.
(கூ)
நு. அழுக்கா
றவாவெகுளி யின்னாச்
சொன்னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற
தறம்.
ப - ரை. அழுக்காறு -

பிறருயர்ச்சி பொறுமையும்

அவா -

ஐம்புலவாசையும்

வெகுளி - (அவை

காரணமாகப்) பிறர்மேல்

உண்டாகிறகோபமும்

இன்னாச்சொல் -

(அதுபற்றிவருகிற)

கடுஞ்சொல்லும்

கான்கும் - ஆகிய

இந்நான்கினையும்

இழுக்கா - கடிந்து

இயன்றது -

(ஒழிவில்லாமல்) நடந்தது.

அறம் - தருமமாவது. எ

- று.

க - னை. பொறுமை ஆசை கோபம் கடுஞ்சொல் இந்நான்கும் கடிந்து நடந்தே தருமம் என்பதாம்.

வி - னை. இதனுல் இந்நான்கோடு கலந்து நடந்தது அறமெனப்படா தென்பதுங் கொள்க. இவை இரண்டுபோட்டாலும் அறத்தினியல்பு சொல் லப்பட்டது. (கூடு)

கூ.

அன்றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மற்றது பொன்றுங்காற் பொன்றுத் துணை.

ப - னை. க அன்று - (நாம் இப்போது இளையோமாகலின்) இறக்கு நாளில்
அறிவாமென்னுது - செய்வோமென்று கினையாமல்
அறம் - தருமத்தை
செய்க - (தினக்தோறும்) செய்யக்கடவர்
அது - அப்படிசெய்யப்பட்ட தருமமானது
பொன்றுங்கால் - உடம்பினின்றும் உயிர் போங்காலத்து
பொன்றுத்துணை - (அவ்வுயிர்க்கு) அழியாததுணையாம். எ - று.

க - னை. இறக்கும்போது தருமஞ் செய்வோமென்னுது இருக்கும் போதே தருமம்செய்க, அத்தருமம் இறக்கும்போது உதவியாம் என்பதாம்.

வி - னை. மற்று, அசைகிலை, செய்தவுடம்பழியவும் உயிரோடுகூடி மற்றை யுடம்பிலும், செல்லுதலால் அழியாத துணையாயிற்று. இதனுல்

* அகத்தியம் "அன்று முன்னுளெதிர்மறை அசைகிலை."

அப்படிப்பட்ட தருமத்தை நிலையில்லாத உடம்பு இருக்கிற்போதே செய்
வென்பது சொல்லப்பட்டது.

எ. அறத்தா நிதுவென வேண்டா சிவிகை (கூ)
பொறுத்தானே டோர்ந்தா னிடை.

ப - ரை. அறத்தாறு - தருமத்தின் பயன்
இதுவென - இதுவென்று (ஆகமவளவையால் அறிவிக்க)
வேண்டா - வேண்டியதில்லை
சிவிகை - தண்டிகையை
பொறுத்தானோடு - சுமப்பவனோடு
ஊர்ந்தானிடை - செலுத்துவோனிடத்தில் (காட்சியளவையிலு
லேயே) அறியப்படும். எ - று.

க - ரை. தருமம் செய்தலின் பயனை சிவிகை ஏறுபவனிடத்தும், அதைச்செய்யாமையால் வரும்பயனை அச்சிவிகை எடுப்பவனிடத்தும்காணப் படும் என்பதாம்.

வி - ரை. எனவென்றதனால், சொல்லளவையாகிய ஆகம பிரமாண மும் பொருத்தானோடு ஊர்ந்தானிடை யென்றதனால், காட்சி அளவையாகிய பிரத்தியட்ச பிரமாணமும் கொள்ளப்பட்டன. அறியப்படுமென்பது குறை த்துகின்றதனால் சொல்லெச்சம். இதனாலழியாத தனையாதல் தெளிவிக்கப் பட்டது.

அ. வீழ்நாள் படாமை நன்றாற்றி னஃதொருவன் (கூ)
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

ப - ரை. ஒருவன் - ஒருவன்
வீழ்நாள் - (செய்யாமற்) கழியுநாள்
படாமை - உண்டாகாமல்
நன்று - தருமத்தை
ஆற்றின் - செய்வானாயின்
அஃது - அச்செய்கையானது
வாழ்நாள் - (அவன் சரீரத்தோடுகூடி) வாழுநாளை
வழி - (வரு) வழியை
அடைக்குங்கல் - (வராமல்) அடைக்குங்கல்லை.

வி - ரை. ஒருவன் தருமத்தைச் செய்தால் அத்தருமம் அவன் பிறப்பை நீக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. அஞ்ஞானம், அகங்காரம், அவர், விருப்பு, வெறுப்பு, என்கிற ஐவகைக் குற்றங்களால் வருகிற நல்வினை, தீவினை என்கிற இருவகை வினைகளும் உள்ளவரைக்கு முயிர் உடம்போடு கூடிநின்று அவற்றின் பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களை அநுபவிக்கும், ஆதலால் அக்காலமுழுதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது.

(௬அ

ச - ம் அதி.

அறன்வலியுறுத்தல்.

67

௯. அறத்தான்

வருவதே யின்பமற்
றெல்லாப்
புறத்த புகழு மில.

பை. அறத்தான்

- இல்லறத்தோடு பொருந்தி

வருவதே -

வருமின்பமே

இன்பம் -

இன்பமாகும்

மற்றெல்லாம் -

(அதனோடு பொருந்தாது)

வருவனவெல்லாம்

இன்பமாயினும்

புறத்த - துன்பத்துட்

சேர்வனவாம் (அதுவுமல்லாமல்)

புகழும் - புகழையும்

இல -

உடையனவல்ல. எ - று.

க - னா தன் மனைவியோடு

கூடும் இன்பமே இன்பமாகும்

பிறன்மனை

வியோடு கூடும் இன்பம்

துன்பமாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. இன்பம் காமத்தின் அநுபவம், இன்பத்திற் புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தால்வரும் பிறனில் விழைவுமுதலானவை அப்போது இன்பமாய்த்தோன்றுமாயினும், பின்பு துன்பமாய் விளைதலாற் புறத்தவென்றார் புகழுமிலவெனவே அறத்தோடு வருவதாகிய இன்பம் புகழுமுடைத்தாமென்பதுபெற்றும். இதனால் அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும், புகழும் பெறுவாரென்பது சொல்லப்பட்டது. (கக)

கo. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி.

ப - ரை. ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு

செயற்பாலது - செய்தற்றன்மையது

அறனே - நல்வினையே

உயற்பாலது -

ஒழிதற்றன்மையது

பழியே - தீவினையே.

எ - று.

க - ரை. ஒருவனுக்குச்

செய்யத்தக்கது நல்வினை,

செய்யத்தகாதது தீவினை

என்பதாம்.

வி - ரை. தேற்றேகாரம் பின்னுங் கூட்டப்பட்டது, ஒருமீரண்டும் அசைநிலைகள், பழிக்கப்படுவதாகிய தீவினையைப் பழியென்றார், இதனைச் செய்வதும் ஒழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன. (சு)

சு - ம் அதி. அறன்வலியுறுத்தல்

இல்லறம்.

இல்லறமாவது:—இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லப்படுகை வழியிலே நின்று அதற்கு துணையாகிய கற்புடைய மனைவியோடு கூடிச்செய்யப்படுவதாம். ஆதலின் அதனை முதலிலே சொல்லத் தொடங்கினர்.

ரு - ம் அதிகாரம்.

இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது; மனையாளோடுகூடி வாழ்தலினது சிறப்பாம், இல்வாழ்க்கை நிலையானது அறஞ்செய்தற்குரிய இருவகை நிலைகளுள்ளே முதலாதலின் இது அறன்வலியுறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

க.. இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை.

ப - ரை. இல்வாழ்வான் என்பான் - இல்லாத்தோடு கூடிவாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன்
இயல்புடைய - (துறவறத்) தன்மையையுடைய
மூவர்க்கும் - (மற்றை) மூவர்க்கும்
நல்லாற்றில் - (அவரது) நல்லொழுக்க வழிகளில்
நின்ற - நிலைபெற்ற
துணை - துணையாவான். எ - று.

க - ரை. இல்லறத்தில் வாழ்பவன், பிரமசாரி, வானப்பிரத்தன், சன்னியாசி, இம்மூவருக்கும் துணையாவான் என்பதாம்.

வி - ரை. இல்லென்பது அதனதத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர்- மற்றை மூவராவார் - ஆசாரியனிடத்தே ஒதுகின்றவனும், விரதங்காக்கின்ற வனும் - ஆகிய பிரமசாரியும், காட்டினிடத்தேபோய் மனைவியோடு தவஞ் செய்கிறவனாகிய வானப் பிரஸ்தனும், எல்லாப் பற்றுகளையும் விட்டவனாகிய சன்னியாசியும் என்றறிக. இல்லாழ்வான் பசி, நோய், குளிர், முதலானவற் றால் அவவொழுக்கங்களுக்கு இடையூறு வாராமல் உண்டி மருந்து முதலான வைகொடுத்து அவரவவொழுக்க வழிகளிலே தப்பாமல் கடத்துகையினாலே நல்லாற்றினின்ற துணையென்றார்.

உ. துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு (சக)
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.

ப - ரை. துறந்தார்க்கும் - (ஆசாரமானவராலே) விடப்பட்டோர்க்கும்
துவ்வாதவர்க்கும் - வருமைப்பட்டவர்க்கும்

நு - ம் அதி.

இல்வாழ்க்கை.

69

இறந்தார்க்கும் - (ஒருவருமில்லாமல்வந்து) இறந்தவர்க்கும்
இல்வாழ்வான் என்பான் - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படு
வோனே.

துணை -

துணையாவான் எ - று.

க - ரை. துறந்தவர்க்கும், வறியவர்க்கும், இறந்தவர்க்கும், இல்வாழ்

வான் துணையாம் என்பதாம்.

வி - னை. ஆதாரமானவராலே விடப்பட்டவர்க்குப், பாவமொழிய அவர்க்கு ஆதாரமாய் நின்று வேண்டுவன செய்தலாலும், வறுமைப்பட்டவர்க்கு உணவுமுதலானவை கொடுத்தலாலும், இறந்தவர்க்கு நீர்க்கடன் முதலானவை செய்து நல்லகதியை அடைவித்தலாலும், தூணெனப்பட்டார். இவை பிரண்டுபோட்டாலும் இல்வாழ்க்கையெல்லா உபகாரங்களுக்கும் உரித்தாதல் சொல்லப்பட்டது. (சூ)

ங. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க நூனென்றுங்

கைம்புலத்தா

றோம்ப றலை.

ப - னை. தென்புலத்தார் - பிதிரரும்

தெய்வம் - தேவரும்

விருந்து - அதிதியரும்

ஒக்கல் - சுற்றத்தாரும்

தான் - தானும்
என்று - என்றுசொல்லப்பட்ட
ஐம்புலத்து - ஐந்திடத்துஞ் சொல்லப்படுகின்ற
ஆறு - (அற) வழியை
ஓம்பல் - வழுவாமற் செய்தல்
தலை - (இல்வாழ்வானுக்குச்) சிறப்புடையதறமாம். எ - று.

க - ரை. பிதிர்க்கும், தெய்வத்திற்கும், விருந்திற்கும், இனத்திற்கும், தனக்கும், தருமஞ்செய்தல் தலைமையான தருமமாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஆங்கு அசைநிலை. பிதிர் ஓர் தேவசாதியார். அவர்க்கு இடம்தெற்காதலின் - தென்புலத்தா ரென்றார். தெய்வம் - சாதிபொருமை, விருந்து, புதுமை. அது இவ்வே புதியவரால் வந்தவரை உணர்த்தலினாலே ஆகுபெயர். தான் செவ்வையா யிருந்துகொண்டு எல்லா அரக்கோடும் செய்யவேண்டுதலின் தன்னைக் காப்பாற்றுதலும் அறமாயிற்று. இவ்வைக்க வகையும் தருமஞ் செய்வதற்கு இடங்களாகையால் ஐம்புலமென்றார். இவ் வைந் திடங்களுக்கும் ஐந்துபங்கு வேண்டுதலால் அரசனுக்கு ஆறில் ஒரு (சூட)

பங்காயிற்று.

ச. பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

ரு - ம் அதி. இல்வாழ்க்கை.

ப - ரை. பொருள் (சம்பாதிக்கும்போது) பழி - பாவத்துக்கு
அஞ்சி - பயப்பட்டுச் சம்பாதித்து
பாத்து - (அப்பொருளை முன்சொல்லப்பட்ட பதின்மர்களுக்கும்) பங்கிட்டு
ஊன் - (தான்) உண்ணுதலை
வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இவ்வாழ்க்கையானது
உடைத்தாயின் - உடையதானால்
வழி - (அவனது) சந்ததியானது
எஞ்சல் - குறைதல்
எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்
இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. பாவத்திற்குப் பயந்து பொருளைத்தேடிப் பங்கிட்டு உண்ணும் ஒருவன் சந்ததியானது குறைதல் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. பாவத்தால் வர்த பிறன்பொருளைப் பங்கிட்டுண்டால் அறமானது பொருளுடையானையும் பாவமானது தன்னையும், அடைந்து சந்ததி அழியுமாதலால் பழியஞ்சி யென்றார். வாழ்பவனது உடைமை வாழ்க்கைமேல் ஏற்றப்பட்டது.

(௪௪)

ரு. அன்பு மறுனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது.

ப - ரை. இல்வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இல்வாழ்க்கையானது
அன்பும் - (தன்மனையாளிடத்துச் செய்யத்தகும்) அன்பினையும்
அறனும் - (பிறர்க்குப்பகுத் துண்ணுதலாகிய) அறத்தினையும்
உடைத்தாயின் - உடைத்தானால்
அது - அவ்வுடைமையானது, அவ்வில்வாழ்க்கைக்கு
பண்பும் - குணமும்
பயனும் - பிரயோசனமும் ஆம். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் இல்வாழ்க்கை அன்பையும் அறத்தையும் உடைத்தானால், அவ்வுடைமையானது குணமும் பிரயோசனமுமாம் என்பதாம்.

வி - ரை. மனையாளுக்கும் கணவனுக்கும் மனவொருமை இல்லாத போது இல்லறம் முடிவுபெறாதாகையால் அன்புடைமை [illegible] டைமை பயனும் ஆயின. அன்பையும், அறனை [illegible] படி அவற்றோடு [illegible]

... பண்பும், அறமு
... முன்வைத்த ஒழுங்கின்
... பண்பையும், பயனையும், வைத்தலால் நிர
ளிறையணி. இவை மூன்றுபாட்டாலும் இல்வாழ்வோன் அறஞ்செய்யுமாறு
சொல்லப்பட்டது.

சு. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புரத்தாற்றிற்
போதுஓய்ப் பெறுவ தெவன். -(சரு)

ரு - ம் அதி. இல்வாழ்க்கை.

71

ப - ரை. இல்வாழ்க்கை - (ஒருவன்) இல்வாழ்க்கையை
அறத்தாற்றின் - தருமத்தின்வழியில்
ஆற்றின் - செலுத்துவானாயின்
புறத்தாற்றில் - (அவன் அதற்குப்) புறமாகிய வழியிலே

போஓய் - சென்று
பெறுவது - பெறும்பயன்

எவன் - யாது. எ - று.

க - ரை. ஒருவன் இல்வாழ்க்கையைத் தருமவழியாக நடத்துவனாகில் துறவறத்திற்போய்ப் பெறும்பயன் என்ன என்பதாம்.

வி - ரை. தருமத்தின் வழி பழியஞ்சிப் பகுத்துண்ணுதலும் அன்புடைமையுமென முன் சொல்லப்பட்ட வழியாம். புறத்தாறு, மனையைவிட்டுவனத்திலே செல்லுநிலை. அந்நிலை தரும்பயனை இது தருமென்னும் பொருள் தோன்றற்குப்போய்ப் பெறுவதெவனென்றார். (௪௬)

எ. இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை.

ப - ரை. இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையிலே நின்று
இயல்பினான் - (அதற்குரிய, இயல்போடுகூடி
வாழ்பவ னென்பான் - வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன்
முயல்வாருளெல்லாம் - (ஐம்புலன்களைவிட) முயற்சிசெய்வார் எல்லாருள்ளும்
தலை - மேற்பட்டவனாவான். எ - று.

க - ரை. தரும இயல்போடு இல்லறத்தில் வாழ்பவன் தவஞ் செய்வார் எல்லாருள்ளும் தலையாவான் என்பதாம்.

வி - ரை. முற்றத்துறந்தவராகிய சந்நியாசிகள் ஐம்புலன்களை விட்டமையால் முயல்வாரென்றது வனத்திலே தவஞ்செய்வோராகிய வானப்பிரஸ்தரை, இல்வாழ்வோன் அம்முயற்சி செய்யாமலேபயனைப்பெறுதலினாலே தலையென்றார். (௪௭)

அ. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.

ப - ரை. ஆற்றி - (தமது) வழியிலே தவஞ்செய்வோரையும்
ஒழுக்கி - நடத்தி
அறன் - (தானுந்தன்) அறத்தினின்றும்
இழுக்கா - தவறாத
இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது
நோற்பாரின் - அத்தவஞ் செய்வாரது நிலையினும்
நோன்மை - பொறுமையை
உடைத்து - உடையதாம். எ - று.

72 ரு - ம்

அதி. இல்வாழ்க்கை.

க - ரை. தவத்தோரைத் தவவழியில் நடத்தி, தானும் தன் இல்லறத் தினின்று தவறாத வாழ்க்கையானது தவஞ்செய்வோர் நிலையினும்பொறுமை யுடையது என்பதாம்.

வி - ரை. பசிமுதலான இடையூறு நீர்த்தலால் ஆற்றிலெழுக்கியென் ரூர். நோற்பாரென்றது அவரது நிலையை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். தவஞ் செய்வோரது நிலை அவருக்கு வந்த நோயை அல்லது இல்வாழ்வானது நிலை போல் பிறருக்குவந்த நோயையும் பொறுத்த லில்லாமையால் நோற்பாரி னென்பை யுடைத்தென்றார்.

(சக)

கூ. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

ப - ரை. அறனெனப்பட்டது - (இருவகையறங்களுள்) நூல்களால் அற
னென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது
இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையே (மற்றத் துறவறமோ என்றால்)
அஃதும் - அதுவும்
பிறன்பழிப்பது - பிறனால் பழிக்கப்படுவதை
இல்லாயின் - இல்லாதிருந்தால்
நன்று - அவ்வில்வாழ்க்கையோடு ஒருதன்மையாக நன்றும். எ-று.

க - ரை. அறம் என்று சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையாகும், துற
வறமும் பிறனாற் பழிக்கப்படுவது இல்லாதிருந்தால் நல்லது என்பதாம்.

வி - ரை. எகாரத்தினாலே இல்லறத்தினின்றும் பிரிக்கப்பட்ட துற
வறத்தை, அஃதென்பது சுட்டி நின்றது. பிறன்பழிப்ப தென்றது கூடா
வொழுக்கத்தை துறவறத்தில் மனத்தையும் பொறிகளையும் அடக்கவேண்
டிய வருத்தம் உண்டா யிருத்தலால், அது நிறைவேறுவது அரிது, இல்லறத்
திலே அவ்வருத்தம் இல்லாமையால் இது நிறைவேறுவது எளிது. ஆதலால்
அப்படிப்பட்ட துறவறம் பழுதுபடாமல் நடந்துவரும்போது இல்லறத்
தோடுசேர்த்து எண்ணப்படுவதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டாலும், இல்ல
றமே பயனுடையதென்று அதன் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (சக)

க0. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

ப - ரை. வாழ்வாங்கு - இல்லறத்தோடு கூடி வாழும் இயல்பினால்
வையத்துள் - மண்ணுலகத்துள்
வாழ்பவன் - வாழ்பவன் (மண்ணுலகத்தானேயாயினும்)
வானுறையும் - விண்ணுலகத்தில் இருக்கின்ற
தெய்வத்துள் - தேவருள்

வைக்கப்படும் - (ஒருவனை) வைத்து நன்றாக மதிக்கப்படுவான்.

க - னை. இல்லறத்து
வழுவாது வாழ்பவன்
தெய்வத்துள் ஒருவனுக

மதிக்கப்படுவான் என்பதாம்.

வி - னை. பின்னே தேவனுய்ப்பிறந்து அவ்வறப்பயனை அனுபவித்தல் நிச்சயமா யிருக்கையால், தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென்றார். இதனால் இல்லறத்தின் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது. இம்மைப் பயன் புகழ் அதை (கூ) இறுதியிலே சொல்லுகின்றார்.

ரு - ம் அதிகாரம். இல்வாழ்க்கை

மூற்றிற்று.

சா - ம்

அதிகாரம். வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது - அவ் வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையாளது நன மையாம். இதனுலேயே அதிகாரமுறைமையும் விளங்கும்.

க. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாக்கித்தற் கொண்டான் வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

ப - ரை. மனைத்தக்க - இல்லறத்துக்குத் தக்க
மாண்புடையாளாகி - (நற்குண நற்செய்கைகளை) உடையவளாகி
தற்கொண்டான் - தன்னைக்கொண்ட கணவனது
வளத்தக்காள் வாழ்க்கை - வரவுக்குத் தகுந்த வாழ்க்கையையுடை யவள்.
துணை - (அவ்வில்லறத்துக்குத்) துணையாவாள். எ - று.

க - ரை. இல்லறத்திற்குத்தக்க நற்குண நற்செய்கை உடையவளாகித் தன்கணவன் வரவுக்குத்தக்க செலவுசெய்பவன் இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையா வாள் என்பதாம்.

வி - ரை. நற்குணங்களாவன, அறந்தவறை உபசரித்தலும், விருந்தா ராய்தலும், வரியவரிடத்தே அருளுடைமையும் முதலானவையாம். நற் செய்கைகளாவன, வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்களறிந்து காப்பாற்றி வைத்தலும், உண்டி சமைத்தல் வல்லமையும், உபகாரஞ் செய்தலும் முத லானவையாம். வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலுக்குத் தக்கபடி செலவு செய்தல். இதனுல் இவ்விரண்டு நன்மைகளும் சிறந்த வென்பது (இக) சொல்லப்பட்டது.

உ. மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில்.

ப - ரை. மனைமாட்சி - இல்லறத்துக்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கைகள்
இல்லாள்கண் - (ஒருவனது) மனையாளிடத்தே

வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

இல்லாயின் - இல்லையாயின்
வாழ்க்கை - அவ்வில் வாழ்க்கையானது
எனைமாட்சித்தாயினும் - (செல்வத்தால்) எவ்வளவு பெருமையை உடைய தாயினும்
இல் - அப்பெருமையை உடைய தன்று. எ - று.

க - ரை. இல்லறத்திற்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கை மனையவளிடத்து இல்லாதாயின், அவ்வில் வாழ்க்கை எவ்வளவு சிறப்புடைத்தாயினும் பயனில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. பயன்படாமையால் இல்லையென்றார். (நே)

ந. இல்லதெ னில்லவண் மாண்பா னுள்ளதெ
னில்லவன் மாணாக் கடை.

ப - ரை. இல்லவன் - (ஒருவனுக்கு) மனையாள்
மாண்பானால் - நற்குண நற்செய்கைகளையுடையவளாயிருந்தால்
இல்லது - இல்லாதது
என் - யாது

இல்லவள் - அம்மனையாள்
மாணாக்கடை - அப்படிப்பட்டவள் ஆகாதிருந்தால்
உள்ளது - உள்ளது
என் - யாது. எ - று.

க - ரை. மனையவன் கற்குண நற்செய்கை யுடையவளாகில் இல்லாத தொன்றுமில்லை, அம்மனைவி நற்குண நற்செய்கை இல்லாதவளாகில் உள்ள தொன்றுமில்லை.

வி - ரை. மாண்பெண்ணுக் குணப்பெயர் இங்கே அதனை உடைய வளுக்கு ஆயிற்று. இவ்விரண்டு பாட்டாலும் இல் வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது மனையாளது நற்குண நற்செய்கையே மற்றவை அல்லவென்பது சொல்லப் பட்டது.

ச. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந் (இரு)
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

ப - ரை. கற்பென்னுந்திண்மை - கற்பென்னுங் கலங்காநிலைமை
உண்டாகப்பெறின் - (ஒருவன் பெறுதற்குரிய பொருள்களுள்)
உண்டாயிருக்கப் பெற்றால்
பெண்ணின் = மனைவாளினும்
பெருந்தக்க - உயர்வாகிய பொருள்கள்
யா - எவை
உள - இருக்கின்றன. எ - று.

க - ரை. ஒருவன் பெறும் பேறுகளுக்குள் கற்புடைய மனைவியைப் பார்க்கிலும் எவை யிருக்கின்றன என்பதாம்.

'சு - ம்

அறி. வாழ்க்கைத் துணை நலம்.

75

வி - மை. கற்புடையாள்போல் அறமுதலாகிய மூன்றுக்கும் ஏதுவாம் பொருள்கள் வேறில்லாமையால் யாவுளவென்றார். இதனால் கற்பு நலத்தது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (நூசு)

நு. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்

பெய்யெனப்

பெய்யு மழை.

ப - மை. தெய்வம் - (பிற)

தெய்வத்தை

தொழாஅள் - வணங்காளாகி
கொழுநன் - (தனது தெய்வமாகிய) கணவனை
தொழுது - வணங்கா நின்று
எழுவாள் - (நித்திரைவிட்) டெழுந்திருப்பவள்
பெய்யென - பெய்யென்று சொல்ல
மழை - மழையானது

பெய்யும் - பொழியும் எ - று.

க - ரை. பிறதெய்வத்தை வணங்காளாகிக் கணவனைத்தொழுதெழுப வள், பெய்யென்று சொல்ல மழைபெய்யும் என்பதாம்.

வி - ரை. தெய்வந் தொழுதற்கு மனம் தெளிவது துயிலெழுங் காலத் தாகலின் தொழுதெழுவாளென்றார். தொழா நின்றென்பது தொழுதெனத் திரிந்து நின்றது. தெய்வமும் எவல்செய்யு மென்பதாம். இதனால்கற்புடைய (இஇ)
ளது வல்லமை சொல்லப்பட்டது.

கூ. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

ப - ரை. தற்காத்து - (கற்பினின்று வழுவாமல்) தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு
தற்கொண்டாற்பேணி - தன்னைக் கொண்டவனையும் (உண்டிமுத லானவற்றால் உபசரித்து)
தகைசான்ற - (தம்மிருவரிடத்தும்) நன்மை அமைந்த
சொற்காத்து - புகழை நீங்காமற் காப்பாற்றி
சோர்விலாள் - (முன் சொல்லப்பட்ட நற்குண நற்செய்கைகளி லும்) மறவியில்லாதவளே
பெண் - பெண்ணுலகாள். எ - று.

க - ரை. தன்கற்பையும் கணவனையும் நற்குண நற்செய்கைகளோடும் காப்பாற்றுபவளே மனையாள் என்பதாம்.

வி - ரை. தன்னிடத்துப் புகழாவது - ஊரார் கற்பினாலேதன்னைப்புகழ் (இக)
வது. இதனால் தன்னைப்புகழ்தற் சிறப்புசொல்லப்பட்டது.

எ. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

சு - ம் அறி.

வாழ்க்கைத்துணை நலம்.

ப - ரை. மகளிர் -

பெண்டீரை

சிறை - சிறையிலுலே

காக்கும் - (தலைவர்) காக்கும்

காப்பு - காவலானது

எவன் - என்ன பிரயோசனத்தை

செய்யும் - செய்யும்

சிறை - (தமது) சிறையால்

காக்கும் - (அவர்) காக்கும்

காப்பே - காவலே

தலை - முதன்மையான காவல். எ - று.

க - னா. கணவர்வைத்த காவலென்செயும், பெண்கள் கற்பால் தங்களைக் காத்து கொள்ளுங்காவலே தலைமையானகாவல் என்பதாம்.

வி - னா. சிறை, மதிற்காவல், வாயிற்காவல், முதலானவை நிறைமனைக் கற்பின்வழியிலே நிறுத்தல். காவலிரண்டிலும் நிறைக்காவல் இல்லாத விடத்துச் சிறைக்காவலாலே பயன் இல்லையென்றற்கு நிறைகாக்குங்காப்பே தலையென்றார். இதனால் தன்னைக் காத்தலினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

அ. பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு.

ப - னா. பெண்டிர் - மகளிர்

பெற்றார் - (தம்மைக்) கொண்டகணவனை
பெறின் - (பூசித்தல்) பெறுவராயின்
புத்தேளிர் - தேவர்
வாழும் - வாழ்தற்கிடமாகிய
உலகு - உலகத்தில்
பெருஞ்சிறப்பு - (அவராற் செய்யப்படும்) பெரிய சிறப்பினை
பெறுவர் - அடைவர். எ - று.

க - னா. பெண்கள் கணவரை வணக்கப்பெற்றும் சுவர்க்கத்தில் தேவரால் வணங்கப்படும் பெருஞ்சிறப்பை அடைவர்.

வி - னா. பூசித்தல் வருவிக்கப் படுதலால் சொல்லெச்சம். இதனால்தன்னைக் கொண்டவனைப் பூசித்த பெண்டிர் தேவர்களாலே பூசிக்கப்படுவதென்பது சொல்லப்பட்டது.

கூ. புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
னேறுபோற் பீடு நடை.

(இ)

புரிந்த - விரும்பிய

எ - ம் அதி.

புதல்வரைப்பெறுதல்.

77

இல் - மனையாளை
இல்லோர்க்கு - இல்லாதவர்க்கு
இகழ்வார் - முன் (தம்மை) இகழ்ந்து பேசும் பகைவர்முன்
எறுபோல் - ஆண்சிங்கம்போலும்
பீடுநடை - பெருமித நடை
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. கற்பாகிய கீர்த்தியையுடைய மனையாளில்லாதவர்க்குத் தமது பகைவர்முன் சிங்கம்போன்ற நடை இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. புரிந்த வென்பதனோடு விகாரத்தால் தொக்கது. பெருமித நடையாலுக்குச் சிங்கவேறு நடையிலுல் உபமானமாதலால் எறுபோலென் றார். இதனுல் புகழைக் காப்பாற்றுத இடத்தே உண்டாகும் குற்றஞ் (நகூ)

சொல்லப்பட்டது.

கo. மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன் நன்கல னன்மக்கட் பேறு.

ப - ரை. (அறிந்தோர்) மனை - மனையாளது
மாட்சி - நற்குண நற்செய்கைகளை
மங்கலம் - (ஒருவனுக்கு) நன்மையாம்
என்ப - என்றுசொல்வார்
நன்மக்கட்பேறு - நல்லப் புதல்வரைப் பெறுதலை
அதன் - அவற்றுக்கு
நன்கலன் - நல்ல ஆபரணம் (என்ப) என்றுசொல்லுவார். எ - று.

க - ரை. மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை ஒருவனுக்கு நன்மை யென்றும் நற்புதல்வரைப்பெறுதலை அந்நன்மைக்கு ஆபரணம்என்றும்சொல் லுவார் என்பதாம்.

வி - ரை. அறிந்தோரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. மற்று - அசை இத னுல் வாழ்க்கைத் துணைக்காவதோர் அணுசூலஞ்சொல்லி அதனுல்பின் வருவ தாகிய அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது." (சo)

சு - ம் அதிகாரம். வாழ்க்கைத்துணை நலம்
மு ற் றி ற் று.

எ - ம் அதிகாரம். புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது: முனிவர்கடன் கேள்வியாலும், தேவர்கடன் வேள்வியாலும், தென்புலத்தார் கடன் புதல்வரைப் பெருதலாலும் அல்லது செலுத்தக் கூடாமையால் அக்கடன் செலுத்தற் பொருட்டு நல்ல மக்களைப் பெறுதலாம். அதிகார முறைமை முன்பெறப்பட்டது.

க. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

78 எ - ம் அதி. புதல்வரைப்பெறுதல்.

ப - ரை. பெருமவற்றுள் - (ஒருவன்) பெறும்பேறுகளுள்
அறிவறிந்த - அறியவேண்டு மவைகளை அறிதற்குரிய
மக்கட்பேறல்ல - புதல்வரைப் பெறுதலேயல்லது
பிற - மற்றைப்பேறுகளை
யாம் - நாம்

அறிவதில்லை - மதிப்பதில்லை எ - று.

க - ரை. ஒருவன் பெறும் பேறுகளுக்குள் அறியவேண்டியவைகளை அறிந்த மக்கட்பேற்றை அலது பிறபேற்றையாம் மதிக்கவேண்டியதில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. அறிதற்குக் காரணமாகிய உரிமை அவ்வறிதலே உண்டாகியே விடுமாதலின் அத்துலைவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர். அறிவறிந்த என்றதனால் மக்களென்னும் பெயர் பெண்பாலை யொழித்தது. இதனாலே புதல்வரைப்பெறுதலினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

உ. எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

ப - ரை. பழிபிறங்கா - (பிறரால்) பழிக்கப்படாத
பண்புடை - நற்குணங்களையுடைய
மக்கட்பெறின் - புதல்வரைப் பெறுவாளையின்
எழுபிறப்பும்-வினைவசத்தினாலே (உண்டாகிற) எழுவகைப்பட்ட பிறப்பிலும்
தீயவை - தின்பங்கள்
தீண்டா - (சென்று ஒருவனை) அடையாவாம் எ - று.

க - ரை. பழிக்கப்படாத நற்குணமுடையபுதல்வரைப் பெறுவாளையின், எழுபிறப்பிலும் தின்பங்கள் அணுகா என்பதாம்.

வி - ரை. தக்கை தாய்களது தீவினை செய்தற் பொருட்டு அவரைக் குறித்துப் புதல்வராலே செய்யப்படும் தான தருமங்களுக்கு அவரது நற்குணம் காரணமாகலின் பண்புடை மக்களென்றார். எழுபிறப்பு - எழுதலை முறையுமாம். எழுபிறப்பாவன - தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பனவாம்.

ஈ. தம்பொருள் என்பதம் மக்கள வர்பொருள் (கூ)
தந்தம் வினையான் வரும்.

ப - ரை. தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரை
தம்பொருள் - தம்முடைய பொருள்கள்
என்ப - என்று சொல்லுவார் அறிந்தோர்
அவர்பொருள் - அப்புதல்வர் சம்பாதித்த பொருள்கள்
தந்தம் வினையான் - தம்மைக்குறித்து அவர்செய்யும் நல்வினையி
வரும் - (தம்மிடத்து) வரும் (ஆதலால்) எ - று.

[லே

எ'ம் அதி.
புதல்வரைப்பெறுதல்.
79

க - ரை. தம்புதல்வரைத் தம் பொருளென்று சொல்லுவர், எனெனில் பிள்ளைதெடியபொருள் பிதாவிற்கு வருமாகையால் என்பதாம்.

வி - ரை. பொருள் சம்பாதித்த புதல்வரைப் பொருளென உபசரித்தார். இவை இரண்டு பாட்டாலும். நல்ல

புதல்வரைப் பெற்றோர் அடை
யும் மறுமைப்பயன்
சொல்லப்பட்டது.
(கூஉ)

ச. அமிழ்தினு மாற்ற
வினிதெதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய
கூழ்.

ப • ரை. தம்மக்கள் - தம்முடைய
மக்களது
சிறுகை -
சிறியகைகளால்
அளாவிய -
அளையப்பட்ட
கூழ் - சோறுனது

அமிழ்தினும் -

(சுவையிலுலே மிகுந்த)

அமிர்தத்தினும்

ஆற்றலினிது - மிகவு

மினிமையை உடைத்தாயிருக்கும்.

எ - று.

க - ரை. தம்மக்கள்

சிறுகையால் அளாவிய

சோறுனது அமிர்தத் தினும்

மிக இனியது என்பதாம்.

வி - ரை. சிறு கையளாவல் தாய்தந்தையரோடு உடனிருந்து உண்ணும் போது சோற்றைத் தூவாவுகை முதலாயின.

(கசு)

ரு.

மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

ப - ரை. உட்ற்கு - (ஒருவனது) உடம்புக்கு இன்பம் - இன்பமாவது

மக்கள் - மக்களது

மெய் - உடம்பை

தீண்டல் - தொடுதல்

செவிக்கு - (அவனது) காதுக்கு

இன்பம் -

இன்பமாவது

அவர் - அவரது

சொல் - சொற்களை

கேட்டல் -

கேட்குதல். எ - று.

க - ரை. மக்கள் உடலைத்

தொடுதல் உடற்கின்பம், அவர்

சொற்களைக்

கேட்டல்

செவிக்கின்பம் என்பதாம்.

வி - ரை. மற்று - அசைநிலை. பிள்ளைகளது மழலைச் சொல்லே அன்றி அவர் கற்றறிந்து பேசுஞ் சொல்லும் இன்பமாகலின் அவை இரண்டுக்கும், பொதுப்படச் சொல்லென்றார். தீண்டல் - கேட்டல்களினால் உண்டாகும், இன்பங்களைத் தீண்டல் கேட்டலெனலால் ஆகுபெயர்கள். (சுரு)

80 எ - ம் அதி.

புதல்வரைப்பெறுதல்.

சூ.

குழலினி தியாழினி தென்பர்தம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

ப - ரை. தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரது
மழலைச்சொல் - குதலைச் சொற்களை
கேளாதவர் - கேட்காதவர்
குழல் - குழலினிசை

இனிது - இனியது
யாழ் - வீணையினிசை
இனிது - இனியது

என்ப - என்று சொல்லுவார். எ - று.

க - ரை. தம்மக்கள் மழலைச் சொற்களைக் கேளாதவர்கள் புல்லங்குழலிசை இனிதென்றும், வீணையிசை இனிதென்றுஞ் சொல்லுவர் என்பதாம்.

வி - ரை. குழல், யாழ், அவற்றினிசையைக் காட்டுதலால் ஆகு பெயர்கள். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல் இனிதென்று சொல்லுவரென்றதாயிற்று. இனிமை மிகுதிபற்றி மழலைச் சொல்லைச் சிறப்புவகையாற் சொல்லினர். இவை மூன்று பாட்டாலும் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.

எ. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

ப - ரை. தந்தை - தகப்பனெனவன்

மகற்கு - புதல்வனுக்கு
ஆற்றும் - செய்யத்தகும்
நன்றி - நன்மையாவது

அவையத்து - (கற்றவரது) சபையினிடத்து
முந்தியிருப்ப - (அவரினு) மேம்பட்டிருக்க
செயல் - கல்வியை யுடையவ னுக்குதலாம் எ - று.

க - ரை. பிதா பிள்ளைக்குச்செய்யும் உதவியானது சபையில் கல்வியில் வல்லவன் என முற்பட்டிருக்கச்செயல் என்பதாம்.

வி - ரை. பொருளுடையவனுக்கல் முதலானவை பின்னே தன் பத்தைத் தரினுந்தரும். ஆதலால் அவை நன்மையாகா வென்பது கருத்து. இதனுல் தந்தைதடன் சொல்லப்பட்டது.

அ. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து (கள)
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

ப - ரை. தம்மக்கள் தம்மக்களது

அறிவுடைமை

- அறிவுடையாயிருக்கையானது

எ - ம் அதி.

புதல்வரைப்பெறுதல்.

81

மாநிலத்து -

பெரியநிலத்தில்

மன் - நிலைபெற்ற

உயிர்க்கெல்லாம் - உயிர்களுக்கெல்லாம்

தம்மின் - தமக்கு (இனியதாதலினும்)

இனிது - இனிதாயிருக்கும். எ - து.

க - ரை. தம்மக்கள் அறிவுடைமையானது தம்மைவிட உலகத்து உயிர்களுக்கெல்லாம் இனிதாயிருக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே அறிவென்றது இயற்கை அறிவோடு கூடிய கல்வி, அறிவை அறிவுடைமை கண்டு மகிழ்தற்குரிய அறிவுடையோ ராதலால் இங்கே மன்னுயிரென்றது அவர்மேல் நின்றது, இதனால் தந்தையினும் உல (கஅ)
கத்தார் மகிழ்வதென்பது சொல்லப்பட்டது.

கூ. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

ப - ரை. தன்மகனை - தன்புத்திரனை
சான்றோனென - (கல்விகேள்விகளினுலே நிறைந்தோனென்று
அறிவுடையோர் சொல்ல)
கேட்டதாய் - கேட்டதாயானவன்
ஈன்றபொழுதின் - பெற்றகாலத்திலும்
பெரிதுவக்கும் - மிகமகிழ்வாள். எ - று.

க - ரை. தன்மகனைக் கல்வியில் வல்லவன் எனக்கேட்ட தாயானவள் பெற்றகாலத்திலும் பெருமகிழ்ச்சியை அடைவாள் என்பதாம்.

வி - ரை. மடியின்மேலே கண்டதனுல் உண்டாகிய பொதுவான மகிழ்ச்சியினும் நிறைந்தகல்வி கேள்விகளை உடையவனெனக் கேட்டதனுல் உண்டாகிற சிறப்பான மகிழ்ச்சி பெரிதாகலின் பெரிதுவக்கு மென்றும், பெண்மைக் குணத்தினுல் தானுக அறியமாட்டாமையால் கேட்ட தாயென வும் சொல்லினர். அறிவுடையோ ரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சான்றோ ரென்று அறிந்து சொல்லுதற்கு உரியவர் அவராகையால் தாய் மகிழ்ச்சி க்கு அளவில்லாமையால் அது இதனுல் வேறெடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.

கo. மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
யென்னோற்றன் கொல்லென்னுஞ் சொல்.

ப - ரை. தந்தைக்கு - (தன்னைக் கல்வியுடையவனுக்கிய) தகப்பனுக்கு
மகன் - புத்திரன்
ஆற்றும் - செய்யும்
உதவி - எதிர் நன்றியானது (தன்னறிவையும் ஒழுக்கத்தையும் கண்டவர்)

82

அ - ம் அதி.
அன்புடைமை.

இவன் - இவனது
தந்தை - தகப்பன் (இவனைப்பெறுதற்கு)
என் - என்ன தவத்தை
நோற்றான் கொல் - செய்தானோ
என்னும் - என்கிற
சொல் - சொல்லை உண்டாக்குதலாம். எ - று.

க - ரை. பின்னை பிதாவுக்குச் செய்யும் உதவியானது இவன் பிதா இவனைப்பெறுதற்கு என்ன தவஞ்செய்தானோ என்று பிறர்சொல்லுஞ்சொல்லை உண்டாக்கல் என்பதாம்.

வி - ரை. சொல்லென்பது உண்டாக்குதலாகிய தன் காரணத்தைக் குறிப்பித்து நின்றது. உண்டாக்குதல் அப்படிச்சொல்ல நடத்தல். இதனால் புதல்வனது கடன் சொல்லப்பட்டது. (௭0)

எ - ம் அதிகாரம். புதல்வரைப் பெறுதல்

முற்றிற்று.

அ - ம் அதிகாரம். அன்புடைமை.

அஃதாவது அம்மனைவி புதல்வர் முதலாகிய சம்பந்த முடையவரிடத்து ஆசையுடையவனாயிருக்கை, அதிகாரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும், இல்லறமினிது நடத்தலும் பிறவுயிர்களின்மேல் அருள் பிறத்தலும் அன்பின் பயனாதலால் இது வேண்டப்பட்டது.

க. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும்.

ப - ரை. அன்பிற்கும் - அன்பினுக்கும்
அடைக்கும் - (பிறாறியாமல்) அடைத்துவைக்கும்
தாழ் - தாழும்
உண்டோ - உளதோ (தம்மால்) அன்புசெயப்பெற்றவராது தன்
பக்கண்ட இடத்தே (பொழிகின்ற)
ஆர்வலர் - அன்புடையாரது
புன்கணீர் - புல்லியகண்ணீரே
பூசலரும் - (உள்ளே இருக்கிற) அன்பினை எல்லாரும் அறியத்
(தூற்றும்) ஆதலால். எ - று.

க - ரை. அன்பு செயப்பெற்றவருடைய தன்பத்தைக் கண்டபோதே அன்புடையவர் கண்ணீர் உள்ளிருந்த அன்பைக் காட்டும் என்பதாம்.

அ - ம் அதி.

அன்புடைமை.

8:

வி - ரை. உம்மை அன்பைச் சிறப்பித்து நின்றது.

காட்சியளவையால் அறியப்படாதாயினும் அநுமான வளவையால்

வெளிப்படுமென்பதாம். இதனால்
அன்பினது உண்மை
உணர்த்தப்பட்டது.
(எக)

2. அன்பிலா
ரெல்லாந் தமக்குரிய
ரன்புடையார் என்பு முரியர்
பிறர்க்கு.

ப-ரை. அன்பிலார் -

அன்பிலாதவர் (பிறருக்குப்
பயன்படாமையால்) எல்லாம் -
எல்லாப் பொருள்களாலும்
தமக்கு - தமக்கே

உரியர் - உரியவராவார்

அன்புடையார்-அன்புடையவர்

அவைகளாலே மாத்திரமல்லாமல்

என்பும் - (தம்) மூடம்பாலும்

பிறர்க்கு - பிறருக்கு

உரியர் - உரியவராவார். எ - று.

கு - னா.

அன்பில்லாதவரது எல்லாப்

பொருள்களும் அவர்க்கே யுரியன

அன்புடையவர் எலும்பும்

பிறர்க்குரியது என்பதாம்.

வி - னா. தமக்கே யென்ற பிரிகிலை யேகாரம் வருவிக்கப்பட்டது. என்பு - உடம்பிற்காதலால் ஆகுபெயர். என்புமுரியாராகுதை புருவுக்காகத் தலையேறிய பிபியும் தன் முதுகெலும்பை இந்திரனுக்குகொடுத்த ததீசியும் முதலாயினோரிடத்தே காண்க. (எடு)

கூ. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

ப - ரை. ஆருயிர்க்கு - பெருந்தற்கரிய மனிதருயிர்க்கு
என்போடு - உடம்போடு
இயைந்தது உண்டாகிய

தொடர்பு - சம்பந்தத்தை

அன்போடு - அன்போடு
இயைந்த - பொருந்துதற்குவந்த
வழக்கு - வழியின் பயனுகும்
என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார். எ - று.

க - ரை. மக்களுயிருக்கு உடலோடு உண்டாகிய சம்பந்தத்தை அன்போடுபொருந்தவந்த பயனென்பர் என்பதாம்.

வி - ரை. மனிதபிறப்பி னருமை அதனையடைந்த வுயிர்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. வழக்கென்பதி அதன்பயனை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர் உடம்போடு கூடியல்லாமல் அன்பு செய்யக் கூடாமையால் அதுசெய்தற் பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி உண்டாயிற் றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமை யென்றுயிற்று. (எசு)

அ - ம் அதி. அன்புடைமை.

ச. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

ப - ரை. அன்பு - (சம்மந்த முடையவரிடத்தே செய்யப்பட்ட) அன்பா
னது (அத்தன்மையினுலே)
ஆர்வமுடைமை - (பிறரிடத்தே) ஆசையையுடையவனுயிருக்கை
ஈனும் - (ஒருவனுக்குத்) தரும் [ைய
அது - அவ்விருக்கையானது
நண்பென்னும் - (இவனுக்கு யாவரும்) கட்பினரென்றுசொல்லப்
நாடாச்சிறப்பு - அளவிறந்த சிறப்பை [படுகிற
ஈனும் - தரும். எ - று.

க - ரை. அன்பானது ஆசையைத்தரும், அது சினேகத்தையும் தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. எல்லாரும் கட்பினராதல் எல்லாப் பொருளையும் அடை தற்குக் காரணமாதலின் அதனை நாடாச் சிறப்பென்றார். (எச)

கூ. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
இன்புற்று செய்தஞ் சிறப்பு.

ப - ரை. வையகத்து - இவ்வுலகத்தில்
இன்புற்றார் - (இல்வாழ்க்கையிலேகின்று) இன்பத்தை யனுபவித் [தவராகி
தும் - (அதன்பின்னே விண்ணுலகத்திற்சென்று) அடையும்
சிறப்பு - பேரின்பத்தினை
அன்பு - அன்பை

உற்று - உடையவராய்
அமர்ந்த - (இல்லறத்தோடு) பொருந்திய
வழக்கு - வழியின்பயனுரும்
என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர். எ - று.

க - ரை. விண்ணுலகில்அடையும் பேரின்பத்தை மண்ணுலகில் இல் வாழ்க்கையில் பொருந்திய அன்பின்பயனென்பர் என்பதாம்.

வி - ரை. இல்வாழ்க்கையிலே கின்று மனைவியோடும் மக்களோடும் சுற்றத்தோடும் கூடி இன்பமுற்றவர் தம்மாலே செய்யப்பட்ட வேள்வித் தொழிலினுலே தேவராய்ப்பிறந்து அக்கேயும் இன்பத்தை அநுபவிப்பாராகலின், இன்புற்ருரெய்துஞ் சிறப்பென்ருர். தவத்தினுலே அன்பமுற்று அடையப்படுவதாகிய விண்ணுலக இன்பத்தை இக்கேயும் இன்பமுற்று அடைதல் அன்பாலன்றி இல்லையென்பதாம்.

சு. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. (எஉ)

அ - ம் அதி.

அன்புடைமை.

85

ப - ரை. அறியார் - அறியாதவர்

(சிலர்)

அன்பு - அன்பானது

சார்பு - துணையாவது

அறத்திற்கே - தருமத்துக்கே

என்ப - என்றுசொல்லுவார்

மறத்திற்கும் - மறத்தை நீக்குதற்கும்

அஃதே - அவ்வன்பே

துணை - துணையாவது. எ - று.

க - ரை. அறியாதவர்கள் அறத்திற்கே அன்புதுணையென்பர் மறத்தை

நீக்குதற்கும் அவ்வன்பே துணையாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஒருவனுலே செய்யப்பட்ட பகைமைபற்றி உள்ளத்திலே மறக்தோன்றிய இடத்தே அவனை கட்பாகவினைத்து அவன்மேல் அன்பு செய்ய அது நீங்குமாதலின் மறத்தை நீக்குதற்குத் துணையாமென்றதற்கு மறத்திற்கு மஃதே துணையென்றார், மறத்திற்கு மஃதே துணையென்றதற் குப் பெண்டிர் புதல்வர் முதலாயினோரை நல்வழிப்படுத்தும்பொருட்டு அவரைக்குறித்துச் செய்யப்படும் கோபத்துக்கும் அன்பே துணையாமெனப் பொருளுரைப்பினும் ஆம். இவை ஐந்துபாட்டாலும் அன்பினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (எசு)

எ. என்பி லதனை வெயிற்போலக் காயுமே

யன்பி லதனை

யறம்.

ப - ரை. என்பிலதனை - எலும்பில்லாத உடம்பை
வெயிற்போல - வெயிலானது சுடுதல்போல
அன்பிலதனை - அன்பில்லாதஉயிரை
அறம் - அறக்கடவுள்

காயும் - சுடுவான். எ - று.

க - ரை. என்பில்லாப் புழுக்களைச் சூரியன் சுடுதல்போல அன்பில்லா வுயிர்களை அறக்கடவுள் சுடும் என்பதாம்.

வி - ரை. எ - அசைநிலை. என்பிலதென்றதனால் உடம்பென்றும், அன்பில தென்றதனால் உயிரென்றும், கொள்ளப்பட்டன. வெறுப்பில்லா மல் எல்லும் ஒரு தன்மைத்தாயாகிய வெயிலின்முன்னே புழுமுதலானவை கெடுதல்போல் அப்படிப்பட்ட அறத்தின்முன்னே அன்பில்லாத உயிர்தன் னியல்பாற் சென்றுகெடுமென்பதாம். (எஎ)

அ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று.

ப - ரை. அன்பகத்தில்லாவுயிர் - மனதி லன்பில்லாத உயிரானது
வாழ்க்கை - (இல்லறத்தோடுகூடி)வாழ்தலானது

86

அ - ம் அதி. அன்புடைமை.

வன்பாற்கண் - வன்பாலென்னு நிலத்திலே
வற்றன்மரம் - உலர்ந்த மரமானது
தளிர்த்தற்று - தளிர்த்தாற்போலும். எ - று.

க - ரை. அன்பில்லா வுயிர்வாழ்க்கையானது வன்னிலத்திற்பட்டமரம் தளிர்த்தாற்போலும் என்பதாம்.

வி - ரை. கூடாதென்பதாம். வன்பால் - கடினநிலம். (எ)

கூ. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.

ப - ரை. யாக்கையகத்து - உடம்பினகத்திலே நின்று
உருப்பு - (இல்லறத்துக்கு) அக்கமாகிய
அன்பிலவர்க்கு - அன்பில்லாதவற்கு
புறத்து - மற்றைப்புறத்திலே நின்று
உறுப்பெல்லாம் - அக்கமாவன எல்லாம்
எவன் - (அவ்வறஞ் செய்தலிலே) என்னுதவியை
செய்யும் - செய்யும். எ - று.

க - ரை. உள்ளன்பு இல்லாதார்க்குப் பிறவுறுப்புகள் இருந்தும் பயனில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. புறத்துறுப்பாவன, இடம் பொருளேவலாதிகளாம். அன்பாகிய துணையோடு கூடாத இடத்தே அவைகளாற் பயனில்லாமையால் எவன் செய்யுமென்றார். உறுப்புப்போலுதலால் உறுப்பெனப்பட்டது. ()

கo. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

ப - ரை. அன்பின் வழியது - அன்பு முதலாக அதன்வழிகின்ற உடம்பே
உயிர்நிலை - உயிர்நின்ற உடம்பாகும்
அஃதிலார்க்கு - அவ்வன்பில்லாதார்க்குள்ள
உடம்பு - உடம்புகளானவை
என்பு - எலும்பை

தோல் - தோலினுலே
போர்த்த - போர்க்கப்பட்டனவாம் உயிர்நின்ற உடம்பாகா. எ-று.

க - ரை. அன்போடு பொருந்திய வுடலே உயிருள்ள வுடலாகும், அவ்வன்பில்லாவுடலே உயிரற்ற வுடலாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. இல்லறம் பயன்படாமையால் அப்படிப்பட்ட உடம்புகளாயின. இவை காண்குபாட்டாலும் அன்பிலாத இடத்தே உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

அ - ம் அதிகாரம். அன்புடைமை (அo)
மூற்றிற்று.

கூ -

ம் அதிகாரம்.

விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது, விருந்தினரை உபசரித்தல், தன்புலத்தார், தெய்வம், விருந்தினர், சுற்றத்தார், தான் என்கிற ஐவகையோரை உபசரித்தல் களிலே முன்னவை இரண்டும் கண்ணுற் காணப்படாதவரை நினைத்துச் செயப்படுவன ஆதலாலும், பின்னவை இரண்டும் பிறர்க்குக் கொடுத்தலல்லாமையாலும், நடுவின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்பை உடையதாகி அவ்வில்லறங்களுக்கு முதலாயிற்று. வேறுபாடில்லாத அன்பையுடைய கணவனு மனையாளும் கூடியல்லது செய்யக்கூடாமையால் இது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப் பட்டது.

க. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

ப - ரை. (மனைவியோடும் காட்டினிடத்தே செல்லாமல்) இல் - இல்லினிடத்தே

இருந்து - இருந்து
ஓம்பி - (பொருள்களைக்) காப்பாற்றி
வாழ்வதெல்லாம் - வாழுஞ்செய்கை எல்லாம்
விருந்து - விருந்தினரை

ஓம்பி உபசரித்து
வேளாண்மை - உபகாரத்தை
செய்தற்பொருட்டு-(அவருக்குச்) செய்தற்பொருட்டாம். எ - று.
க - னை. இல்வாழ்க்கையில் வாழ்வதெல்லாம் விருந்தினரைக் காப்பாற்
றும்பொருட்டு என்பதாம்.

வி - னை. எனவே உபகாரஞ் செய்யாத விடத்தே இல்லிலிருத்தலா
லும், பொருள் காப்பாற்றலாலும், உண்டாகிற துன்பச்செயல்களுக்கெல்லாம்
பயனில்லை என்பதாம். (அக)

உ. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

ப - ரை. (உண்ணப்படும் பொருள்) சாவாமருந்தெனினும் - அமிர்தமாயி
னும்
விருந்து - (தன்னைநோக்கிவந்த) விருந்தினர்
புறத்ததா (தன்வீட்டின்) புறத்திருக்க
தானுண்டல் - தானே உண்ணுதல்
வேண்டற்பாற்றன்று - விரும்பப்படு முறைமையை உடையதன்
றும். எ - று.

அதி.

விருந்தோம்பல்.

க - ரை. வந்தவிருந்தினரைப் புறம்வைத்துத்தேவாமிர்தமாகினும் உண்ணப்படாது என்பதாம்.

வி - ரை. சாவாமருந்து சாவாமைக்குக் காரணமாகியமருந்து. இவை இரண்டுபொட்டாலும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (அ)

கூ. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று.

ப - ரை. வருவிருந்து - தன்னைநோக்கி வந்தவிருந்தை
வைகலும் - நாளுநாளும்
ஓம்புவான் - உபசரித்து வருபவனது
வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது
பருவந்து - (வறுமையால்) வருந்தி
பாழ்படுதலின்று - கெடுதலில்லை. எ - று.

க - ரை. வந்தவிருந்தினரைக் காப்பாற்றுபவன் வாழ்க்கை கெடுதல் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. நினைந்தோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாலே பொருள் குறையாமல் மேலுமேலும் வளருமென்பதாம். (அக)

ச. அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா னில்.

ப - ரை. செய்யாள் - திருமகளானவள்

முகனமர்ந்து - முகமினியனுய்
நல்விருந்து - நகுந்தவிருந்தினரை
ஓம்புவான் - காப்பவனது.
இல் - வீட்டினிடத்தே

அனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து
உறையும் - வாழ்ந்துகொண்டிருப்பான். எ - று.

க - ரை. விருந்தினரைக் காப்பவன் வீட்டில், இலக்குமி வாசம்பண்ணு வாள் என்பதாம்.

வி - ரை. மனமகிழ்தற்குக்காரணம், தன்செல்வம் நல்வழிப்படுதலாம் நகுதியாவது - ஞானத்தினுலும், ஆசாரத்தினுலும், உயர்தல், பொருள் வளர் தற்குக் காரணம் சொல்லியபடி.

(நி)

வித்துமிடல் வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம்.

(அசு) ப - ரை.

விருந்தோம்பி - (முன்னே) விருந்தினரை உண்பித்து
மிச்சல் - மிகுதியை

கூ - ம் அதி.

விருந்தோம்பல்.

89

மிசைவான் - (பின்) உண்பவனது

புலம் - விளைநிலத்திற்கு

வித்தும் - விதையும்

இடல் - இடுதலும்

வேண்டுக்கொல் - வேண்டுமோ? வேண்டுவதில்லை. எ - து.

க - ரை.

விருந்தினரைக் காப்பவன் விளைநிலம்தானே விளையும் என்ப

தாம்.

வி - ரை. ஓ - அசைநிலை. எனவே தானே விளையுமென்பதாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டாலும் விருந்தோம்புவார் இம்மையிலே அடையும்பயன் (அடு) சொல்லப்பட்டது.

கூ. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

ப - ரை. செல்விருந்து - (தன்னிடத்திலே) வந்தவிருந்தை
ஓம்பி - உபசரித்து
வருவிருந்து - (பின்) வரும்விருந்தை
பார்த்து - எதிர்நோக்கி
இருப்பான் - (தான் அதனைஉண்ண) விருப்பவன் மறுபிறப்பிலே

தேவனுய்
வானத்தவற்கு - வானில் உள்ளவருக்கு
நல்விருந்து - நல்லவிருந்தாவான். எ - று.

க - ரை. வந்தவிருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றி வரும் விருந்தாளிகளுக்கு எதிர்பார்ப்பவன் தேவர்களுக்கு விருந்தாளியாவான் என்பதாம்.

வி - ரை. நல்விருந்து - கிடைத்தற் கரியவிருந்து. இதனுலே மறுமை (அசு)
வில் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.

எ. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

ப - ரை. வேள்விப்பயன் - (விருந்தினரை உபசரித்தலாகிய) வேள்வியின்ன பயன்
இனைத்துணைத்தென்பது - இன்னவளவின தென்பதாகிய
ஒன்றில்லை - ஒளவினை உடையதன்று
விருந்தின் - அவ்விருந்தினரது
துணை - (தகுதி) அளவே
துணை - (அதற்கு) அளவாம். எ - று.

க - ரை. விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின்பயனுக்கு அளவில்லை அவ் விருந்தினர் தகுதியளவே அளவாம் என்பதாம்.

90 கூ - ம்

அதி. விருந்தோம்பல்.

வி - ரை. தேவயாகம், பிதிருயாகம், மனிதயாகம், பூதயாகம், பிரமயாகம் என்கிற ஐம்பெருவேள்வியில் மனிதயாகம் என்னப்பட்டவிருந்தோம்பல் ஒன்றுகலின் வேள்வியென்றும், பொருளளவு சிறிதாயினும் சற்பாத்திரத்திலே சேர்ந்ததாயின் மிகப்பெரிதாமாதலின் இணைத்துணைத் தென்பதொன்றில்லை யென்றும் சொல்லினர் இதனுல் இருமையும் பயத்தற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.

அ.

(அஎ)

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.

ப - ரை. விருந்து - விருந்தினரை
ஓம்பி - (தினையாப் பொருளைக்கொண்டு) உபசரித்து
வேள்வி - அவ்வேள்விப்பயனை
தலைப்படாதார் - அடையும் அறிவிலாதவர்
பரிந்தோம்பி - (அப்பொருளை) வருந்திக்காத்து பின்பு அதனை இழந்து
பற்றற்றேம் - (இப்போது) பற்றுக்கோடில மாயினேம்
என்பர் - என்றிரங்குவார். எ - று.

க - ரை. விருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றுதார், பொருளைக்காப்பாற்றி இழந்தோம் என்பார் என்பதாம்.

வி - ரை. சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளைக் காத்தலும் கடிந்தின்பமாதலால் பரிந்தோம்பி யென்றார். வேள்வி அதன் பயனை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர்.

கக.

(அ அ)

உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு.

ப - ரை. உடைமையுள் - பொருள் உடையரா யிருக்குங்காலத்து
இன்மை - வறுமையாவது
விருந்தோம்பல் - விருந்தினரை உபசரித்தலை
ஓம்பா - இகழும்

மடமை - பேதமையாகும் (அது அறிந்தோரிடத்திராது)
மடவார்கண் - அறிவிலாதவரிடத்து
உண்டு - உண்டு. எ - று.

க - ரை. செல்வத்துள் வறுமையாவது விருந்தினரை உபசரியாமை, அது அறிவில்லாரிடத்து உண்டு என்பதாம்.

க - ரை. மடமையானது பொருளாலே கொள்ளும்பயனை இழப்பித்து உடைமையை இல்லாமையாக்கலால் அதை வறுமையாக உபசரித்தார்பேதை மையால் விருந்தோம்பலை இகழ்த்தால் பொருளிருந்த இடத்தும் அதனால் பய னில்லை யென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டாலும் விருந்தோம்பாவிடத்து உண்டாம் குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

(அஉ)

கo - ம் அதி.

இனியவைகூறல்.

91

கo. மோப்பக்
குழைவு மனிச்ச
முகந்திரிந்து நோக்கக்
குழைவும் விருந்து.

ப - ரை.

அனிச்சம் - அனிச்சப் பூவானது
மோப்ப - மோந்தவிடத்தே

குழையும் - வாடும்
விருந்து - விருந்தினர்
முகந்திரிந்து - முகம் வேறுபட்டு
நோக்க - பார்க்க

குழையும் - வாடுவர். எ - து.

க - ரை: அனிச்சப்பூ மோந்த இடத்து வாடும், விருந்தினர் முகம்வேறு பட்டுப் பார்க்க வாடும் என்பதாம்.

வி - ரை. தூரத்திலே கண்ட இடத்து முகமலர்ச்சி காட்டலும், அது கண்டு சமீபித்துவந்தவிடத்து இன்சொற்சொல்லுதலும், அதுகேட்டு உடன் பட்டபோது உபசாரஞ் செய்தலும் ஆகிய விருந்தோம்புவார்க்கு அவசிய மிருக்கவேண்டிய மூன்றினுள் முதலாகிய முகமலர்ச்சி இல்லாதபோது தூர த்திலிருந்தேவாடி நீங்குதலால் (நீண்டிய இடத்தல்லது வாடாத அனிச்சப் பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியராய் இருப்பரென்பதாம். இதனால் விருந் தோம்புவார்க்கு முதலிலே முகமலர்ச்சி வேண்டுமென்பதுசொல்லப்பட்டது.

கூ - ம் அதிகாரம். விருந்தோம்பல்

மூற்றிற்று.

கo - ம்

அதிகாரம். இனியவைகூறல்.

அஃதாவது: மனத்திலுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிற இனிய சொல்லுகளைச் சொல்லுதலாம். இதுவும் விருந்தோம்புவார்க்கு அவசியம் வேண்டியதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவர்ந்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

ப - ரை இன்சொல் - இனியசொற்களாவன
ஈரமளை இ - அன்போடு கலந்து
படிறிலவாம் - வஞ்சனை இல்லனவா யிருக்கின்ற
செம்பொருள் - அறத்தினை
கண்டார் - அறிந்தவரது
வாய்ச்சொல் - வாய்ச்சொற்களாகும். எ - று.

92

கம் - ம் அதி.

இனியவைகூறல்.

க - ரை. அறத்தின்வழியை அறிந்தவரது வாய்ச்சொற்களே இனிய சொற்களாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஆல் அசை. அன்போடுகலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப் படுத்தல் வஞ்சனை யில்லாமை, மெய்மை, மெய்யுணர்த்தவர் கருத்துக்கேல் லாம் செம்மையுடையதாய்த் தோன்றலாலே செம்பொருளெனப்பட்டது. இலவாஞ் சொல்லெனக் கூட்டுக. இதனால் இனியசொல்லுக்கு இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

(கக)

உ. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
இன்சொல னாகப் பெறின்.

ப - ரை. முகனமர்ந்து - (கண்டபொழுதே முகமலர்ந்து)
இன்சொலனாக - (அதனோடு) இன்சொல்லையும் உடையவனாக
பெறின் - பெற்றால் (அது)
அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து
ஈதலின் - ஒருவருக்கு வேண்டியபொருளைக் கொடுத்தலினும்
நன்றே - நல்லதாம். எ - று.

க - ரை. முகம்மலர்ந்து இனிய சொற்களைச் சொல்லுவானாகில் அது அகம்மலர்ந்து கொடுத்தலினும் நல்லது என்பதாம்.

வி - ரை. முகமலர்ச்சியோடு கூடிய இன்சொல் கொடுத்தல்போல் பொருள் வசத்ததாகாமல் தன்வசத்தாயிருத்தலும் கருமசிந்தையுடையவர்க் கல்லது சுபாவமாக இராதாகையால் அதனினும் அறிதென்னுங் கருத்தால் இன்சொலனைப் பெறினென்றார்.

கூ. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா
மின்சொ லினதே யறம்.

ப - ரை. அறம் - தருமமானது

(கஉ)

முகத்தானமர்ந்து - (கண்டபோதே) முகத்தால் விரும்பி
இனிதுநோக்கி - இனிதாகப்பார்த்து (பின்சேர்ந்தவிடத்து)
அகத்தானும் - மனத்துடனாகிய
இன்சொலினதே - இனியசொற்களைச் சொல்லுதலினிடத்தே.

க - ரை. தருமமானது இன்சொல்லினிடத்தே என்பதாம்.

வி - ரை. அறமானது ஈகையினிடத்தே உள்ளதல்ல வென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டாலும் முகமலர்ச்சியோடு கூடிய இன்சொல் முன்னாக வேபற்றிக் கொள்ளுதலால் விருந்தோம்பலிலே சிறந்த தென்பது சொல்லப் பட்டது.

ச.

துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
பின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு.

(கரு)

க0 - ம்

அதி. இனியவைகூறல்.

93 ப - ரை. யார்மாட்டும் -
எல்லாரிடத்தும்

இன்புறூஉம் - இன்பத்தைமிகுவிக்கும்
இன்சொல்வர்க்கு - இனியசொற்களை உடையவர்க்கு

துன்புறூஉம் -

துன்பத்தை மிகுவிக்கும்

துவ்வாமை -

வறுமையானது

இல்லாகும் - இல்லே. எ

- று.

க - ரை. இனியசொற்களை

யுடையவர்க்குத் துன்பமில்லை

என்பதாம்.

வி - ரை. அப்படிப்பட்ட

இன்சொல்லை உடையவர்க்கு

யாவரும் நட் பினராதலால் எல்லாச்

செல்வமும் பெருவதென்பது
கருத்து. (கூசு).

ரு. பணிவுடைய

னின்சொல னுத லொருவற்
/

கணியல்ல மற்றுப்
பிற.

ப - ரை. ஒருவற்கு
- ஒருவனுக்கு

அணி - ஆபரணமாவது
பணிவுடையன் - (பெரியோரிடத்தே) வணக்கமுடையவனும்
இன்சொலனுதல் - (எல்லாரிடத்திலும்) இனியசொல்லை உடைய
வனு மிருக்கையாம்
பிற - இவ்விரண்டு மல்லாமல் உடம்பில் அணியுமற்றை யாபரணம்
அல்ல - ஆபரணங்களாகாவாம். எ - று. [கன்

க - னா. ஒருவனுக்கு இன்சொல்லே ஆபரணம் என்பதாம்.

வி - னா. வணக்கமும் இன்சொல்லுக்கு இனமாதலால் உடன் கூறினர். மற்று அசை. தன்னின்வேரு யிருக்கையால் அணியும் ஆபரணங்களைப் பிற வென்றும், இவைபோல் பேரழகு செய்யாமையால் அல்லவென்றும்சொல்லி னர். இவை இரண்டுபோட்டாலும் இன்சொல்லுகளைச் சொல்வார்களுக்கு இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது. (கடு)

கூ.

அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.

ப - னா. நல்லவை-(பொருளினுலேபிறர்க்கு) நன்மையைத்தருஞ்சொற்களை
நாடி - (மனத்தால்) ஆராய்ந்து
இனிய - இனிமை உள்ளனவாக
சொலின் - (ஒருவன்) சொல்லுவானுயின் (அவனுக்கு)
அல்லவை - பாவங்கள்

தேய - தேய
அறம் -
தருமமானது
பெருகும் -
வளரும். எ - று.

கO - ம்

அதி. இனியவைகூறல்.

க - ரை. ஒருவன் இன்சொற் ணியம் வளரும் என்பதாம்.

சொல்லுவானெஞ்சில் பாவந்தேயப் புண்

வி - னா. தேய்தலாவது பாவம் தன் பகையாகிய அறம் வளர்தலால் தனக்கு இடமில்லாமல் குறைதல். நல்ல சொற்களே ஒருவன் நாடச்சொல்லு மிடத்தும் கடினமாகச்சொல்லின் அறமாகாதென்பதாம். இதனால் மறுமைப் பயன் சொல்லப்பட்டது.

(கக)

எ. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல்.

ப - ரை. பயனீன்று - (பொருளிலுலே பிறர்க்கு) கன்மையைக் கொடுத்து
பண்பின் - (இனிமைக்) குணத்தினின்றும்
தலைப்பிரியா - நீங்காத
சொல் - சொற்களானவை (ஒருவனுக்கு)
நயனீன்று - (இம்மைக்கு) நீதியையும் உண்டாக்கி
நன்றிபயக்கும் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும் தரும். எ - று.

க - னா. இனியசொற்களானவை நீதியையும் தருமத்தையும் தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. நீதி உலகத்தோடு பொருந்துதல்.

அ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும்.

(கஎ)

ப - ரை. சிறுமையுள்நீங்கிய-(பொருளிலுலேபிறர்க்கு) வருத்தஞ்செய்யாத
இன்சொல் - இனியசொற்களானவை (ஒருவனுக்கு)
மறுமையும் இம்மையும் - வருபிறப்பிலும் இப்பிறப்பிலும்
இன்பம் - இன்பத்தை
தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. இன்சொற்களானவை இருபிறப்பிலும் இன்பத்தைத் தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. மறுமையின்பம் பெரிதாகலின் முன் சொல்லப்பட்டது. இம்மை இன்பவாவது உலகம் தனக்கு வசப்படுதலால் நற்பொருள்களை அடைந்து இன்புறுதல். இவை யிரண்டு பாட்டாலும் இருமைப்பயன்களும் ஒருசோ அடைதல் உறுதி செய்யப்பட்டது.

(கூ)

கூ. இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

ப - ரை. இன்சொல் - (பிறருடைய) இனிய சொற்களானவை
இனிதீன்றல் - (தனக்கு) இன்பந்தருதலை

கக - ம் அதி.

செய்ந்நன்றியறிதல்.

95

காண்பான் - அநுபவித்தறிபவன் (அதனிற்க)

வன்சொல் - கடுஞ்சொற்களை
வழங்குவது - (பிரிட்டந்தே) சொல்வது
எவன் - என்னபயனைக்குறித்து. எ - று.

க - ரை. இன்சொல் இன்பத்தைத் தருதலைக் காண்பவன் வன்சொற்

சொல்லுவது என்ன என்பதாம்.

வி - ரை. கடுஞ்சொல் பிறருக்கும் இளிதன்மையால், அது சொல்ல (கக)
லாகாதென்பது கருத்து.

கo. இனிய வுளவாக வின்மை கூறல் கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

ப - ரை. இனிய - (அறமுண்டாகும்) இன்சொற்களும்
உளவாக - (தன்னிடத்தே யுண்டாயிருக்க) அவற்றைச்
சொல்
லாமல்
இன்மை - (பாவமுண்டாகும்) கடுஞ்சொற்களை
கூறல் - (ஒருவன்) சொல்லுதல்
கனி - (இனிய) கனிகளும்
இருப்ப - (தன்னிடத்தே) உண்டாயிருக்க (அவற்றைத்தின்னுமல்)
காய் - (இனிமையில்லாத) காய்களை
கவர்ந்தற்று - தின்பதனோடு ஒக்கும். எ - று.

க - ரை. இன்சொலிருக்க வன்சொற்சொல்லுதல் கனியிருக்கக்காயைத் தின்னுற்போலும் என்பதாம்.

வி - ரை. உபமேயத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட இனிமையும் இன்மையும் உபமானத்துக்கும் கொள்ளப்பட்டன இனிய கனிகள் ஒளவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோல் அமிர்தானவை. இன்மை காய்கள் எட்டிக்காய்போல் கஞ்சானவை. கடுஞ்சொற் சொல்லுதல் முடிவிலே தனக்கே இனிதாகா தென்பதாம். இவை இரண்டு பாட்டாலும் கடுஞ்சொற் சொல்லுதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (கoo)

அதிகாரம். இனியவை கூறல்

முற்றிற்று.

கக - ம்

அதிகாரம்.

செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது, தனக்கு பிறர் செய்த நன்றியை மறவாமை, இனியசொற் கூளச்சொல்லி இல்லறத்தின் வழுவாதவர்க்கு நன்றிமறத்தல் தீராக் குற்ற மாதலின் இதனை நீக்குதற்பொருட்டு அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அதி. செய்ந்நன்றியறிதல்.

க.

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது.

ப - ரை. செய்யாமல் - (தனக்கு முன்னேருதவியும்) செய்யாதிருக்க
செய்த - (ஒருவன் பிறனுக்குச்) செய்த
உதவிக்கு - உதவிக்கு

வையகமும் - மண்ணுலகத்தையும்
வானகமும் - விண்ணுலகத்தையும்
மாற்றல் - ஈடாகக்கொடுத்தலும் (ஒத்தல்)
அரிது - அருமை. எ - று.

க - ரை. ஒருவன் பிறர் உதவி வேண்டாது செய்த உதவிக்குமண்ணுலகத்தையும், விண்ணுலகத்தையும் தந்தாலும் ஏத்தல் அரிது என்பதாம்.

வி - ரை. பிரதீயுபகாரங்களுக் கெல்லாம் காரணமிருக்கையால் காரணமில்லாத இவ்வுபகாரத்திற்கு அவை போதாவாயின. (௧௦௧)

உ. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

ப - ரை. காலத்தினால் - (ஒருவனுக்கு) முடிவுவந்த அளவிலே
செய்த - ஒருவன் செய்த
நன்றி - உபகாரமானது
சிறிதெனினும் - (தன்னைநோக்கச்) சிறிதாயிருந்ததாயினும் (அக்காலத்தை நோக்க)
ஞாலத்தின் - நிலவுலகத்தினும்
மாணப்பெரிது - மிகப்பெரிதாயிருக்கும். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் காலத்திற்செய்த உதவி சிறிதாயினும், அது உலகினும் பெரிது என்பதாம்.

வி - ரை. அக்காலத்தை நோக்கவேண்டுமேஅல்லாமல், பொருட்சிறுமை நோக்கலாகா தென்பதாம். காலத்தினா லென்பது வேற்றுமைமயக்கம். (௧௦௨)

௩. பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கில்
நன்மை கடலிற் பெரிது.

ப - ரை. பயன் - (தாம்செய்யும் உதவியைப் பெறுவோராலே தமக்குப்பின் வரும்) பயனை
தூக்கார் - ஆராய்தலிலராய்
செய்த - செய்த
உதவி - உதவியாகிய
நயன் - நயத்தை

அதி. செய்நன்றியறிதல்.

97

தாக்கின் - ஆராயின்

நன்மை -

அதனன்மையானது

கடலின் - கடலினும்

பெரிது - பெரிது. எ -

று.

க - ரை. பின்வரும்பலனை யெண்ணுமல் கடலினும் பெரிது என்பதாம்.

செய்த உதவியினது நன்மை

வி - ரை. இவை மூன்று பாட்டாலும் முறையே செய்யாமற் செய்ததும் ஆபத்துவேளையிற்செய்ததும், பிரயோசனத்தை ஆராயாமற் செய்ததும் அளவில்லாதவையாகுதல் சொல்லப்பட்டது. (௧௦௩)

ச.

தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் பயன்றெரி வார்.

ப - ரை. தினைத்துணைநன்றி - (தமக்குத்) தினையளவதாகிய உபகாரத்தை
செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானாயினும்
அதனை - அவ்வளவதாக நினையாமல்
பனைத்துணையா - பயனளவதாக

கொள்வர் - நினைப்பார்
பயன் - அந்நினைப்பின்பயனை

தெரிவார் - அறிபவர். எ - று.

க - ரை. தினையளவு நன்றி செய்தாலும் பனையளவு நன்றியாகக் கொள்வர் பெரியோர் என்பதாம்.

வி - ரை. தினைபனையென்பன சிறுமை பெருமைகளுக்குக் காட்டும் அளவைகள் அந்நினைப்பின் பயனாவது அப்படி நினைப்போர்க்கு வரும்பிர யோசனம். (கஂச)

ரு.

உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

ப - ரை. உதவி - (எதிர்செய்யும்) உதவியானது
உதவிவரைத்தன்று - (காரணமும் பொருளுங் காலமுமாக மூவ கையாலு முன்செய்த) உதவியளவினதன்று
உதவி செய்யப்பட்டார்-அவ்வுதவி செயப்பெற்றுக்கொண்டவரது
சால்பின் வரைத்து - தகுதியளவினதாம். எ - று.

க - ரை. உதவிக்கு அளவில்லை உதவிசெய்யப் பெற்றுக்கொண்டவர் மகிழ்ச்சியளவே அளவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயுள்ளது உதவியும் அவ்வளவு பெரிதா மென்றற்குச் சால்பின்வரைத்தென்றார். இவையிரண்டுபாட்டாலும்

அதி. செய்ந்நன்றியறிதல்.

செய்யாமற் செய்வது முதலான மூன்றுமல்லாத உதவியும் அறிவோர்க்குச் செய்தவிடத்துப் பெரிதாமென்பது சொல்லப்பட்டது. (கo௫)

௬. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு.

ப - ரை. துன்பத்துள் - துக்ககாலத்தில்
துப்பாயார் - (தனக்கு) உதவியானவரது
நட்பு - சிநேகத்தை

துறவற்க - விடாதிருக்கக் கடவன்
மாசற்றார் - (அறிவொழுக்கங்களிற்) குற்றமற்றவரது
கேண்மை - உறவாந்தன்மையை
மறவற்க - மறவாதிருக்கக்கடவன். எ - று.

க - ரை. குற்றமற்றவரது சிநேகத்தை மறவா திருக்கக்கடவன், துன்ப காலத்து உதவியானவரது சிநேகத்தை விடாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. இம்மைக்கு உறுதி சொல்லவந்தவர் மறுமைக்கும் உறுதி உடன் சொல்லினார். (கo௬)

எ. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

ப - ரை. தங்கண் - தம்மிடத்து உண்டாகிய
விழுமம் - துன்பத்தை
துடைத்தவர் - நீங்கினவரது
நட்பு - நட்பினை

எழுமை - (வினைப்பயன்றொடரும்) எழுமையினையுடைய
எழுபிறப்பும் - (தம்மெழுவகைப்) பிறப்பிலும்
உள்ளுவர் - (கல்லோர்) நினைப்பார். எ - று.

க - ரை. அன்பத்தை நீக்கினவாகு நிகேகத்தை எழுபிறப்பிலும் நினைப்பர் பெரியோர் என்பதாம்.

வி - ரை. விசைவுதோன்றத் தடைத்தவரென்றார். எழுமை யெழு பிறப்பு மென்றதற்கு எழேழு தலைமுறையு மெனினுமாம். இவை இரண்டு பாட்டாலும்நன்றிசெய்தவரதுகட்பை விடலாகாதென்பதுசொல்லப்பட்டது.

அ. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.

ப - ரை. நன்றி - (ஒருவன்முன்செய்த) நன்மையை
மறப்பது - மறந்துவிடுவது
நன்றன்று - (ஒருவனுக்கு) அறனல்ல
நன்றல்லது (அவன்செய்த) தீமையை

கக - ம் அதி.

செய்ந்நன்றியறிதல்.

99

அன்றே - செய்தபொழுதே
மறப்பது - மறந்துவிடுவது
நன்று - அறமாம். எ - று.

க - ரை. பிறர்செய்த நன்றியை மறப்பது தருமமல்ல, பிறர்செய்த தீமையை மறப்பதுதான் தருமம் என்பதாம்.

வி - ரை. இதனால் நன்மையுந் தீமையும் ஒருவனாலே செய்யப்பட்ட இடத்து அவ்விரண்டிலே மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துச் சொல்லிய

வாறு.

கூ. கொன்றன்ன வின்னு செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

ப - ரை. (தமக்கு முன்னொரு நன்மைசெய்தவர்) கொன்றன்ன - (பின்)
கொன்றூர் போலும்
இன்னு - வெறுக்கப்படும் அவைகளை
செயினும் - செய்தாராயினும்
அவர்செய்த - அவர்செய்த
ஒன்று நன்று - அந்நன்மை ஒன்றையும்
உள்ள - நினைக்க கெடும் (அவையெல்லாம்) இல்லையர்ம். எ - று.

க - ரை. நன்மைசெய்தவர் கொன்றூற்போலுந் தீமைசெய்யினும் அவர் முன்செய்த நன்மையொன்றை நினைக்க அத்தீமையெல்லாங் கெடும் என்பதாம்.

வி - ரை. தினையளவு பனையளவாகக் கொள்ளப்படுதலினாலே: அவ் வொன்றுமே அவைகளை யெல்லாம் கெடுக்கு மென்பதாம். இதனால் நன் றல்லதை அன்றே மறக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது. (கஅக)

கo. எந்நன்றி கொன்றூர்க்கு முய்வுண்டா முய்யில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு

ப - ரை. எந்நன்றி - எந்த அறங்களை (பெரிய அறங்களை யென்றபடி)
கொன்றூர்க்கும் - கெடுத்தவர்க்கும்
உய்வு - பாவத்தில் நீங்கும்வழி
உண்டாம் - உண்டாகும்
செய்நன்றி - (ஒருவன்) செய்த உபகாரத்தை
கொன்றமகற்கு - கெடுத்த மனிதனுக்கு
உய்வு - அப்பாவத்தில் நீங்கும்வழி
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. எவ்வகைத் தருமங்களை அழித்தவர்களுக்கும் ஈடேறும் வழி யுண்டாம். செய்ந்நன்றியைக் கெடுத்தவர்களுக்கு ஈடேறும்வழியில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாகிய ம்களிர்கருவை அழிக்கை முதலாகிய பாதங்களைச் செய்தல். இதனாலேசெய்த நன்றியைக்கெடுத்தலின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது. (கஅo)

கக - ம் அதிகாரம். செய்ந்நன்றியறிதல்

முற்றிற்று.

க௨ - ம்

அதிகாரம்.

நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது: பகைவர்
அயலோர் நட்பினர் இம்
மூவகையோரிடத்தும் அறத்தின்
வழுவாமல் ஒப்பற்ற நிலைமை,
இது நன்றிசெய்தவரிடத்து அந்
நன்றியை நினைத்தவிடத்தே
கெடுமன்றே அவ்விடத்தும்
கெடலாகாதென் றற்குச்
செய்ந்நன்றி யறிதலின்பின்
வைக்கப்பட்டது.

க. தகுதியென

வொன்று நன்றே பகுதியாற்

பாற்பட் டொழுகப்

பெறின்.

ப - ரை. தகுதியென ஒன்றே -

நடுவு நிலைமையென்று

சொல்லப்படும்

ஓரறமுமே

நன்று - நன்றாகும்

பகுதியால் - பகைவர்

அயலோர் -

(நட்பினொன்னும்)

பிரிவுதோன்றும்
பாற்பட்டு - (தன்)
முறைமையை விடாது
ஒழுகப்பெறின் -
நடக்கப் பெறின். எ - று.

க - னா. நடுவுநிலைமை
என்று சொல்லும்
அறமேநல்லதாம் என்பதாம்.

வி - னா. ஏகாரம் ஒன்று என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத்தினருமை தோன்ற நின்றது. இதனால் நடுவு நிலைமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (கக)

உ. செப்ப முடையவ னுக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.

ப - னா. செப்பமுடையவன் - நடுவுநிலைமையை உடையவனது
ஆக்கம் - செல்வமானது

சிதைவின்றி - (பிறர் செல்வம்போல்) அழிதலின்றி
எச்சத்திற்கும் - அவன் சந்ததியார்க்கும்
ஏமாப்பு - உறுதியாதலை
உடைத்து - உடையதாம். எ - று.

க - ரை. நடுவு நிலைமை யுடையவன் செல்வமானது அவன் உறுதியுடைத்து என்பதாம்.

சந்ததிக்கு

வி.- ரை. விகாரத்தினாலே தொக்கு நின்று வருவிக்கப்பட்ட எச்ச உம்மையால் சாமளவும் அவனுக்கும் உறுதியாதல் பெறப்படும் அறத்தோடுவருவதால் அப்படிப்பட்டதாயிற்று.

(கக௨)

௩.

நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல்.

க௨ - ம்

அதி. நடுவு நிலைமை.

ப - ரை. கன்றே தரினும் -
(தீங்கன்றி) நன்மையே தரினும்
நடுவிகந்து - நடுவுநிலை நீங்கலால்
ஆம் - உண்டாகின்ற
ஆக்கத்தை - செல்வத்தை
அன்றே - அப்போதே
ஒழிய - நீங்க
விடல் - விடக்கடவன். எ - று.

க - ரை. நடுவுநிலைமையில்லாது வருஞ்செல்வம் நன்மையைத் தரினும் அதை அப்பொழுதே விடக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. நன்மை
காராமையால் கன்றேதரினும்

என்றார். இவை இரண்டு
பாட்டாலும் முறையே
நடுவுநிலைமையால் வந்த செல்வம்
நன்மை யைத் தருதலும், மற்றைச்
செல்வம் தீமையைத் தருதலும்
சொல்லப்பட் டன.

(கக௩)

ச. தக்கார் தகவில

ரென்ப தவரவர்
எச்சத் தாற்
காணப் படும்.

ப - ரை. தக்கார் - (இவர்)

நடுவுநிலைமையை உடையவர்
தகவிலர் - (இவர்)
நடுவுநிலைமையை இல்லாதவர்

என்பது - என்னும்
விசேஷம்

அவரவர் -
அவரவருடைய

எச்சத்தால் - நல்ல
புதல்வரது

இருப்பினையும் -
இல்லாமையாலும்

காணப்படும் -
அறியப்படும். எ - று.

க - ரை. நடுவுநிலைமை
யுடையவர் நடுவுநிலைமை
யில்லாதவர் என்ப தைச்
சந்ததியால் காணலாம் என்பதாம்.

வி - னா. நடுவுநிலைமையை உடையவருக்குச் சந்தி உண்டாதலும், இல்லாதவர்க்கு அது இல்லாமற் போதலும் நிச்சயமாதலின் அவ்விருவகை யோர்களையும் அறிதற்கு அவை அடையாளங்களாயின. இதனால் நடுவுநிலை யோரையும் அல்லா தோரையும் அறியுமாறு சொல்லப்பட்டது. (கசு)

நு. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

ப - ரை. கேடும் - (தீவினையினாலே) கேடும்
பெருக்கமும் - (நல்வினையினாலே) பெருக்கமும்
இல்லல்ல-(யாவருக்கும்) இல்லாதனவல்ல (முன்னமே அமைந்து
கிடந்தன வென்றபடி) (அவ்வழியை) அறிந்து

நெஞ்சத்து - மனதிலே
கோடாமை - (அவை காரணமாகச்) சாய்தல் இல்லாமையே

102 கஉ - ம்

அதி. நடுவுநிலைமை.

சான்றோர்க்கு -

(அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு

அணி - அழகாம். எ - று.

க - ரை. பெரியோர்க்கு

நடுவுநிலைமையே அழகாம்

என்பதாம்.

வி - ரை. அவை காரணமாகச் சாய்தலாவது கேடும் பெருக்கமும் பழவினைவிளைவே வந்துகொண்டிருக்க இப்போதை மூயர்ச்சியால் வருமவையாக நினைத்துக் கேடுவாமையைக் குறித்தும் பெருக்கம் வருகுதலைக் குறித்தும் ஒருபக்கத்திலே சாய்தலாம். அவற்றுக்குக் காரணம் பழவினையே இச் சாய்தலல்ல என் உண்மை உணர்ந்து நடுவுநிலையராயிருக்கை அறிவுடமைக்கு அழகுசெய்தலாலே சான்றோர்க் கணியென்றார். (கசடு)

சூ. கெடுவல் யானென்ப தறிகதன் னெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

ப - ரை. (ஒருவன்) தன்னெஞ்சம் - தனதுமனம்
நடுவு - நடுவுநிலைமையிலிருந்து
ஒரீஇ - நீங்கி

அல்ல - பட்சபாதங்களை

செயின் - செய்யநினைக்குமாயின் (அங்ஙனவை)

யான் - நான்

கெடுவல் -

கெடக்கடவேன்

என்பது - என்றுணரு முற்பாதமாக
அறிக - அறியக்கடவன். எ - று.

க - ரை. தன்மனம் நடுவுநிலைமை நீங்குவாருயின் கெடக்கடவன்என்று அறியக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. உற்பாதம் பின்வரும் நன்மைதீமைகளை முன்னறிவிக்குங் குறி. தினைத்தலும் செய்தலோடு ஒக்குமாதலின் செயினென்றார். (ககசு)

எ. கெடுவாக வையா

துலக நடுவாக

நன்றிக்

கட்டங்கியான் ழுழ்வு.

ப - ரை. உலகம் - உயர்ந்தோர்

நடுவாக - நடுவாக

(நின்று)

நன்றிக்கண் -

அறத்தின்கண்ணே

தங்கியான் -

தங்கினவனது

தாழ்வு - வறுமையை

தெடுவாக -

வறுமையாக.

வையாது - வைய்யார்

(நினையாென்றபடி) எ - று.

க - ரை. நடுவுநிலைமையில் நின்றவனது வறுமையைப் பெரியோர் தாழ்வாக நினையார் என்பதாம்.

கஉ - ம் அதி.

நடுவுநிலைமை.

வி - னா. கெடுதலென்பது
விருத்திகெட்டுவந்தது
செல்வமென்றுகொ
ள்ளுவானென்பதாம். இவை
மூன்றுபாட்டாலும் முறையே
கேடும்பெருக்கமும்
பட்சபாதத்தால்
வருவனவல்லவென்பதும்,
இதனாலே கேடுண்டாமென்பதும்,
இதுசெய்யாதவனது தாழ்வு
கேடாகாதென்பதும்
சொல்லப்பட்டன.

அ: சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போலமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

ப - னா. சமன்செய்து -

(முன்னே தன்னைச்)

சமனுகச்செய்து

சீர்தூக்கும் - (பின்னே

தன்னிடத்து வைக்கப்பட்ட

பாரத்தை)

அளவுசெய்வதாகிய

கோல்போல் -

தூலாம்போல்

அமைந்து ;

(இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து

ஒருபால் - ஒருபக்கத்திலே

கோடாமை - சாயாமையானது

சான்றோர்க்கு -

(அறிவால்) நிறைந்தோருக்கு

அணி - அழகாம். எ - று.

க - னா. ஒருவர் பக்கமும் சாயாமையே பெரியோர்க்கு அழகு

எனபதாம.

வி - னா. கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் சான்றோருக்கும் சான் றோருக்குச் சொல்லப்பட்ட அமைதலும் ஒருபாற்

கோடாமையும் கோலுக்கும்
கூட்டுக. சான்றோர்க்
சீர்தூக்கலாவது வாதிபிரதி

வாதிகளாலே
அறிவிக்கப்பட்டவற்றைமுறையால்உள்ளபடியறிதல்.
ஒருபாற்
கோடாமையாவது
அவ்வுள்ளவற்றை மறைக்காமல்
பகைவர் அயலோர் நட்
பினர் இம் மூவகையோருக்கும்
ஒப்பச்சொல்லுதல்.
(கசஅ)

சஉ. சொற்கோட்ட
மில்லது செப்பமொரு தலையா
ட்கோட்ட

மின்மை பெறின். ப - ஈ.

செப்பம் - நடுவு நிலைமையாவது

சொல் -

சொல்லினிடத்தே

கோட்டமில்லது -

கோணுதலில்லாததாகும் (அது

அறமாவது)

உள் - மனத்தினிடத்தே

கோட்டமின்மை -

கோணுதலில்லாமையை

ஒருதலையா - உறுதியாக

பெறின் - பெற்றால். எ

- று.

க - ரை. சொல்லினிடத்தே

கோணுதலில்லாமையே, நடுவு

நிலைமை என்பதாம்.

வி - ரை. சபையாரைநோக்கி இவை இரண்டு பாட்டாலும் வாயினாலே

தருமத்தின்படியே சொல்லினும் மனது ஒருபக்கத்திலே சாய்ந்திருக்குமாயின் அச்சொல் நடுவுநிலைமையாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது. (கக௯)

104 கங - ம்

அதி.

அடக்கமுடைமை.

க0. வாணிகஞ் செய்வர்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தம்போற் செயின்.

ப - ரை. பிறவும் - பிறர்பொருள்களையும்
தம்போல் - தம்பொருள்களைப்போல்
பேணி - காத்து
செயின் - செய்தால்(அச்செய்கையானது)
வாணிகஞ் செய்வர்க்கு - வியாபாரஞ் செய்வார்க்கு
வாணிகம் - நல்லவியாபாரமாம். எ - று.

க - ரை. பிறர்பொருளையும் தம்பொருளைப்போலக் காத்துவியாபாரஞ் செய்யில் அதுநல்ல வியாபாரமாம் என்பதாம்.

வி - ரை. பிறவுந் தம்போற் செய்தலாவதுகொள்வது அதிகமும்கொடுப்பது குறைவும் ஆகாமல் ஒப்ப நாடிச் செய்தல். வணிகரை நோக்கி இதனால் பிறர்பொருள்களையும் தம்பொருள்களைப்போற் செய்யும் நடுவுநிலைமையுடைவர்க்கு வாணிகம் நன்றுமென்பது சொல்லப்பட்டது. (கூ०)

கூ - ம் அதிகாரம். நடுவுநிலைமை
மு ற் றி ற் று.

கஙூ - ம் அதிகாரம்.

அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது காயமும் வாக்கும் மனமும் நியவழியிலே செல்லாமல் அடக்குதலுடையனு யிருத்தலாம். இது பிறர் குற்றம்போலத் தங்குற்றம் காணும் நடுவுநிலமை யுடையவனுக்கு உரித்தாதலால் அக்குவு நிலைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

க.

அடக்க மமாரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும்.

ப - ரை. (ஒருவனை) அடக்கம் - அடக்கமாகிய அறமானது
அமாருள் - தேவருலகத்தில்
உய்க்கும் - கொண்டுபோய்விடும்

அடங்காமை - அடங்காமையாகிய பாவமானது
ஆரிருள் - பொருத்தற்கரிய நரகத்தில்
உய்த்துவிடும் - செலுத்திவிடும். எ - று.

க - ரை. அடக்கமானது ஒருவனைத்தேவருலகத்திற்செலுத்தும், அடங்காமையானது நரகத்திற் செலுத்தும் என்பதாம்.

வி - ரை, இருளென்பது நரகவகையிலொன்று.

கஉ - ம் அதி.

(கஉக)

அடக்கமுடைமை.

105

உ.

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூஉங் கில்லை யுயிர்க்கு.

ப - ரை. அடக்கத்தை - அடக்கத்தை
பொருளா - (உறுதிப்) பொருளாக
காக்க - காக்கக்கடவன்
உயிர்க்கு - மக்களுயிர்க்கு
அதனினூஉங்கு - அதனின்மேற்பட்ட
ஆக்கம் - செல்வமானது
இல்லை - இல்லை (ஆதலால்) எ - று.

க - ரை. அடக்கத்தைக் காக்கக்கடவன் மக்களுயிர்க்கு அதைவிட

செல்வமில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. உயிர் இங்கே மனிதருயிரைக்காட்டிநின்றது. அறிந்து அடங்கிப்பயன் கொள்வது அதுவேயாகலின். (கஉஉ)

கூ. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

ப - ரை. அறிவறிந்து - (அடங்குதலே தமக்கு) அறிவாவதென்று அறிந்து
ஆற்றின் - நல்வழியால் (ஒருவன்)
அடங்கப்பெறின் - அடங்கப்பெற்றால்
செறிவு - அவ்வடக்கமானது
அறிந்து - (கல்லோரால்) அறியப்பட்டு
சீர்மை - மேம்பாட்டை
பயக்கும் - (அவனுக்குத்) தரும். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் அடங்கி நடப்பானெனில் அவனுக்கு அவ்வடக்கம் மேன்மையைத்தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. இல்வாழ்வானுக்கு அடங்கும் வழியாலது காயமும் வாக்கும் மனமும் அவன் வசப்படுதல். (கஉங)

சு. நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

ப - ரை. நிலையின் - (இல்வாழ்க்கையாகியதன்) வழியில்
திரியாது - வேறுபடாது (நின்று)
அடங்கியான் - அடங்கினவனது
தோற்றம் - உயர்ச்சியானது
மலையினும் - மலையுயர்ச்சியினும்
மாணப்பெரிது - மிகப்பெரிதாம். எ - று.

க - ரை. அடங்கி நடப்பவன் அடக்கம் மலையைப் பார்க்கினும் மிகப்பெரிது என்பதாம்.

வி - ரை. வேறுபடாது நின்று அடங்குதல் ஐம்பொறிகளாலும், ஐம் புலன்களையும் அநுபவித்துக்கொண்டிருந்தே அடங்குதல். மலை அதனுயர்ச் சியை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (கஉச)

அதி.

அடக்கமுடைமை.

நி.

எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள் ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

ப - ரை. பணிதல் - (பெருமைப்பாடில்லாது) அடங்குதல்
எல்லார்க்கும் - யாவருக்கும்
நன்றும் - (ஒப்ப) நன்றுகும் ஆயினும்

அவருள்ளும் - அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே - செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்து வேறொருசெல்வ
மாய்த் தோன்றுஞ் சிறப்பினையுடையதாம். எ - று.

க - ரை. அடக்கம் யாவர்க்கும் செல்வம்போலிருக்கும் என்பதாம்.

நல்லதாகும்

அது செல்வர்க்கு வேறு

வி - ரை. பெருமைப்பாட்டை உண்டாக்கும் கல்வியும் குடிப்பிறப்பும் உடையவர் அது இல்லாமல் அவைகளாலே அடங்கிய இடத்து அவ்வடக்கம் சிறந்து தோன்றுதாதலின் செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வந் தகைத்தென்றது விகாரப்பட்டுநின்றது இவை யைந்துபாட்டாலும் பொதுவாகையால் அடக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (கூடு)

சு.

ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

ப - ரை. (ஒருவன்) ஒருமையுள் - ஒரு பிறப்பின்கண்ணே
ஆமைபோல் - ஆமையைப்போல்
ஐந்து - ஐந்தை

அடக்கலாற்றின்-அடக்கவல்லவனுகில் (அவ்வல்லமை அவனுக்கு)
எழுமையும் - எழுபிறப்பின் கண்ணும்
எமாப்புடைத்து - காவலாதலே உடையதாம். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் ஐம்பொறியடக்க வல்லவனுகில் அது எழுபிறப்பிற் கும் உறுதியுடைத்தாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஆமை அடக்குமைந்து கால்கள் நான்கும் தலையொன்றும் ஆகிய வுறுப்புகள். அவ்வடக்கம் அன்பம் சோதிருத்தற்கு ஒருவன் அடக்க வேண்டு மைந்து மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி யென்னும் பொறிகள். இவ் வடக்கம் பாவம் சோதிருத்தற்கு ஒரு பிறப்பிலே செய்யப்பட்டவினைப் பயன் எழுபிறப்புந் தொடருமென்பது இதனுலறிக. இதனுலே காயத்தி னடக்கம் சொல்லப்பட்டது. (கூக)

எ. யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

ப - ரை. யா - (காக்கவேண்டுமவை) யாவையும்
காவாராயினும் - காக்கமாட்டாராயினும்
நா - நா வொன்றையும்
காக்க - காக்கக்கடவன்

கக - ம் அதி.

அடக்கமுடைமை.

காவாக்கால் - (அதனைக்) காக்கமாட்டாராயின்
சொல்லிழுக்கப்பட்டு - சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்டு
சோகாப்பர் - (தாமே) துன்பப்படுவார். எ - து.

க - னா. நாவொன்றையே காக்கக்கடவர், காவாக்கால் சொற்குற்றம்

பொருந்தித் துன்பப்படுவர்.

என்பதாம்.

வி - ரை. யாவென்பது

எவையென்னும் பொருளைத்

தருகிற அஃ

றிணைப்பன்மை விளிப்பெயர். சொற்குற்றம்
குற்றம் சோகாப்பதென்பது ஒருசொல்.

சொல்லிடத்தே தோன்றுங்

(கூஎ)

அ. ஒன்றானுந் தீச்சொற்

பொருட்பய னுண்டாயி

னன்றுகா தாகி விடும்.

ப - ரை.

தீச்சொல் - தியசொற்களது
பொருட்பயன் - பொருள்களாலே (பிறருக்குவரும்) பயனைது

ஒன்றனும் - ஒன்றையினும்
உண்டாயின் - (ஒருவனிடத்தே) உண்டாவதாயின்
நன்று - அவனுக்குப் பிறவறங்களால் வண்டாகிய நன்மையானது
ஆகாதாகிவிடும் - தீதாய்விடும். எ - று.

க - ரை. கொடுஞ்சொல்

லொன்றுண்டாயின் அவனுக்கு

நன்மை உண்

டாகாது என்பதாம்.

வி - ரை. தியசொல் பொய் குறளை கடுஞ்சொல் ஆம் பயன் அன்பம்.()

கூ. தீயிணற்

சுட்டபுண் ணுள்ளாறு

மாறுதே

நாவிறற் சுட்ட வடு.

ப - ரை. (ஒருவனை
யொருவன்) தீயிறல் -
நெருப்பால்

சுட்ட - சுட்ட
புண் - புண்ணானது (உடம்பினிடத்தே இருந்தாலும்)

உள் - மனதினிடத்தே
ஆறும் - (அப்பொழுதே) ஆறும் (அப்படியல்லாமல்)
நாவினுல் - தியசொற்களேஉடைய நாவினுலே
சுட்ட - சுட்ட
வடு - வடுவானது (அதனிடத்து எப்போதும்)

ஆறு - ஆறு. எ - று.

க - ரை. தியாற்சுட்ட புண்ஆறும், நாவாற்சுட்ட புண்ஆறுதுஎன்பதாம்.

வி - ரை. ஆறிப்போதலால் தியினுற் சுட்டதனைப் புண்ணென்றும் ஆறுமையால் நாவினுலே சுட்டதனை வடுவென்றும் சொல்லினர். தியாகிய உபமானத்தினும் தியசொல்லாகிய உபமேயத்திலே ஆறுமையை அதிகமா கச் சொல்லுதலாலே வேற்றுமை அணியாகும். இவை மூன்றுபாட்டாலும் வாக்கினடக்கம் சொல்லப்பட்டது. (உக)

108 க்ச - ம் அதி.

ஒழுக்கமுடைமை.

க0. கதங்காத்துக்

கற்றடங்க லாற்றுவான்

செவ்வி

யறம்பார்க்குமாற்றி

னுணர்ந்து.

ப - ரை. கதம் - கோபத்தை

காத்து - (மனதிலே
தோன்றுமல்) காத்து

கற்று -
கல்வியுடையவனாகி

அடங்கல் -
அடங்குதலில்

ஆற்றுவான்
- வல்லவனாய்இருப்பவனது

செவ்வி - சமயத்தை

அறம் -

அறக்கடவுளானவன்

பார்க்கும் -

பாராநிற்பான்

ஆற்றில் -

(அவனைச்சேரும்) வழியிலே

நுணைழந்து - நுணைழந்து. எ - று.

க - ரை. கற்றுஅடங்க
வல்லவனு யிருப்பவனிடத்துத்
தருமக்கடவுன்
அடைவன் என்பதாம்.

வி - ரை. அடங்குதல்

மனம் புறத்திலே பாவாமல்
அறத்திலே நிற்றல்
செவ்வி தன்குறை சொல்லுதற்

கேற்றகாலம் இப்படிப்பட்டவனை
அறக்கட
வுள் தானேசென்று
அடைவானென்பதாம். இதனாலே
மனவடக்கம் சொல்
லப்பட்டது.

கஉ - ம் அதிகாரம்.
அடக்கமுடைமை.
(கஉ0)

முற்றிற்று.

கசை - ம்

அதிகாரம்.

ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது: தங்கள்

தங்கள் வருணச்சிரமங்களுக்குச்

சொல்லப்பட்ட

ஆச்சாரத்தை உடையவனு யிருக்கையாம். இதுகாயமுதலானவை அடங்கின வர்க்கல்லது முடியாதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஒழுக்கம்

விழுப்பந் தரலா னொழுக்க

முயிரினு மோம்பப் படும்.

ப - ரை. ஒழுக்கம்
- ஆசாரமானது

விழுப்பம் - சிறப்பை
தாலான் -
(எல்லாருக்கும்) கொடுத்தலால்

ஒழுக்கம் -
அவ்வாசாரமானது

உயிரினும் -
உயிரைப்பார்க்கினும்

ஓம்பப்படும் -
காப்பாற்றப்படும். எ. று.

க - ரை. ஒழுக்கம்

சிறப்பைத்தரலால் அவ்வொழுக்கம்
உயிரினும் மே
லானது எனபதாம.

க்ச - ம்

அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

109

வி - ரை. உயர்ந்தோர்க்கும் இழிந்தோர்க்கும், சமமாகச் சிறப்பினைத் தருதலால் விழுப்பந்தரலானெனப் பொதுப்பட சொல்லினார். சுட்டுப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது. உயிர் - எல்லாப்பொருளினுஞ், சிறந்ததாயினும், ஒக்ழுகம் போற் - சிறப்பைத் தாராமையால் - உயிரினுமோம்பப் படுமென்றார். (கங்க)

உ. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை.

ப - ரை. ஒழுக்கம் - ஆசாரத்தை
ஓம்பி - ஒன்றாலும் அழிவுபடாமற் பேணி
பரிந்து - வருந்தியும்
காக்கக்கடவன் - தெரிந்து (பலவறங்களையும்) ஆராய்ந்து (இவத்
றுள் இருமைக்குந் துணையாவது எதுவென்று)

ஒம்பி - (மனத்தை) அடக்கி
தேரினும் - அரிந்தாலும்
தணை - தணையாய் முடிவது

அஃதே -

அவ்வாசாரமே (ஆதலால்) எ - று.

க - ரை.

ஒழுக்கத்தைதக்காக்கக்கடவன்
அவ்வொழுக்கமே தணை எ - ம்.

வி - ரை. பரிந்து மென்னு மும்மைவிகாரத்தால் தொக்கது. இவை இரண்டு பாட்டாலும் ஒழுக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (கஉ)

ங.

ஒழுக்க முடைடமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

ப - ரை. (எல்லார்க்கும்)
ஒழுக்கமுடைடமை

தத்தம்வருணத்துக்கு ஏற்ற)

ஆசாரமுடைமையானும்

குடிமை - குலமுடைமையாம்
இழுக்கம் - அவ்வாசாரத்தினின்றும்) தவறுதலானது
இழிந்தபிறப்பாய்விடும் - தாழ்ந்தவருணமாய் விடும். எ - று.

க - ரை. ஒழுக்கமே உயர்குலமாம் அவ்வொழுக்க மில்லாமையே குல வீனமாம். என்பதாம்.

வி - ரை. ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறுதல் இழிந்த பிறப்பாய் விடுமென வே ஒழுக்கத்தினுயர்தல் உயர்ந்த பிறப்பாய் விடுமென்பதும் கொள்ளப்படும்.
குலம் - குடிச்சிறப்பு. (கஉ)

ச. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

ப - ரை. ஒத்து - (கற்ற) வேதத்தை

மறப்பினும் - மறந்தாலுயினும்
கொளலாகும் - (வருணக் கடாமையினுலே

பின்னும்) ஒதிக்

கொள்ளலாம்

பார்ப்பான் -

பிராமணனது

பிறப்பு - உயர்ந்த

வருணமானது

110 கசு - டம்

அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

ஒழுக்கங்குன்ற -

ஆசாரங் குறைய

கெடும் - அழியும். எ - று.

க - ரை. பார்ப்பான் வேதத்தை மறந்தாலுங் கற்றுக்கொள்ளலாம், ஒழுக்கங்குறைந்தால் அவன் இழிகுலன் ஆவன் என்பதாம்.

வி - ரை. மறந்தவிடத்தே இழிகுலத்தானாம். ஆதலால்மறக்கலாகாதென்னுங்கருத்தால் மறப்பினு மென்றார். சிறப்பையுடைய முதல்வருணத்துக்குச் சொல்லுதலினாலே இதுமற்றை வருணங்களுக்கும் கொள்ளப்படும். (கங்ச)

ரு.

அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு.

ப - ரை. அழுக்காறுடையான்கண் - பொறாமை உடையவனிடத்தே
ஆக்கம்போன்று - செல்வமானது போன்று
ஒழுக்கமிலான்கண் - ஆசாரமில்லாதவனிடத்தே

உயர்வு - உயர்ச்சியானது
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. பொறாமை யுள்ளவனிடத்துச் செல்வமில்லாமைபோல, ஆசாரமில்லாதவனிடத்து மேன்மை இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் என்னுங் குறளிற் சொன்னபடியே இவ்வுபமானத்தினால் ஒழுக்கமில்லாதவனது சுற்றத்தாருக்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது கொள்ளப்படும் உயர்வு உயர்குலமாதல். (கூடு)

சூ.

ஒழுக்கத்தி னெல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

ப - ரை. உரவோர் - மனவலுமையை யுடையோர் (செய்தற்கருமைநோக்கி)
ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தில்
ஒல்கார் - சுருங்கார்

இழுக்கத்தின் -

அத்தவறுதலால்

ஏதம் -

(இழிகுலமாதலாகிய) குற்றம்

படுபாக்கு -

உண்டாதலை

அறிந்து - தெரிந்து.

எ - று.

க - ரை. ஆசாரமில்லாமையால் இழிகுலமாதலை அவ் ஒழுக்கத்தில் குறையார் என்பதாம்.

அறிந்து பெரியோர்

வி - ரை. ஒழுக்கத்தின் சுருக்கம் அதனை உடையார்மே லேற்றப்பட்டது கொண்டவிரதம் விடாமைப்பற்றி உரவோரென்றார். (கஙசு)

எ. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

ப - ரை. (எல்லாரும்) ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தினாலே
மேன்மை - மேம்பாட்டை
எய்துவர் - அடைவர்

கச - ம் அதி.

ஒழுக்கமுடைமை.

111

இழுக்கத்தின் - (அதிலிருந்து) தவறுதலாலே
எய்தாப்பழி - (தாம்) அடைதற்கு உரித்தல்லாத பழியை
எய்துவர் - அடைவார். எ - று.

க - ரை. ஆசாரத்தால் மேன்மை அடைவர் அவ்வாசாரமில்லாமையால் இழிவு அடைவர் என்பதாம்.

வி - ரை. பகைமையால் அடாதபழியைச் சொல்லிய இடத்து அதனை யும் அத்தவறுபற்றி அடுக்குமென்று உலகம்கொள்ளுமாகலின் எய்தாப்பழி எய்துவரென்றார். இவை ஐந்துபாட்டாலும் ஒழுக்கமுள்ள இடத்து உண்டா குங் குணமும் இல்லாத இடத்து உண்டாகும் குற்றமும் சொல்லப்பட்டன.

அ.

நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும்.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) நல்லொழுக்கம் - நல்ல ஆசாரமானது
நன்றிக்கு - அறத்துக்கு
வித்தாகும் - காரணமாகும்
தீயொழுக்கம் - தீய ஆசாரமானது
என்றும் - இருமைகளிலும்
இடும்பை - துன்பத்தை
தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. ஆசாரமானது தருமத்திற்குக் மானது துன்பத்தைக்கொடுக்கும் என்பதாம்.

காரணமாகும், தீய ஆசார

வி - ரை. நல்லொழுக்கம் அறத்துக்குக் காரணமா மென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாமென்பதும், தீயொழுக்கம் இருமை களிலும் துன்பந் தருமென்றதனால், நல்லொழுக்கம் இருமைகளிலும் இன் பம் தருமென்பதும் கொள்ளப்படும் இதனாலேயின்னிலைவுசொல்லப்பட்டது.

கூ. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.

ப - ரை. வழுக்கியும் - மறந்தும்
தீய - தீயசொற்களை
வாயாற் சொலல் - வாயினாற்சொல்லல்
ஒழுக்கமுடையவர்க்கு - நல்லொழுக்க முள்ளவர்க்கு
ஒல்லா - முடியாவாம். எ - று.

க - ரை. நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களுக்கு தீயசொற்களைச் சொல்லுதல் கூடாவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. தீயசொல்லுகளாவன: பிறருக்குத் தீங்கைத்தரும் பொய் முதலானவையும் வருணத்துக்கு, உரியனவல்லாதவையுமாம். நல்லசொற் களிலே பழகியதென்னும் பொருள்படுதற்குச் சொல்லென்னாது வாயாற் சொல்லென்றார். (கஉக)

கo.

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் கல்லா ரறிவிலா தார்.

பலகற்றுங்

112 கரு - ம் அதி.

பிறனில் விழையாமை.

ப - ரை. உலகத்தோடு -

உலகத்தாரோடு

ஒட்ட - பொருந்த

ஒழுகல் - நடத்தலே

கல்லார் - கற்றிலாதவர்
பல - பல நூல்களேயும்
கற்றும் - கற்றாராயினும்
அறிவிலாதார் - விவேகமில்லாதவராவர். எ - று.

க - ரை. உலகத்தோடு பொருந்த நடத்தலைக் கல்லாதவர்கள் பல நூலைக் கற்றும், கல்லாதவர்களே என்பதாம்.

வி - ரை. உயர்ந்தாரோடு பொருந்த நடத்தலாவது:

அவரெப்படிநடந்தா ரோடு
அப்படி நடத்தல். அறநூலிலே
சொல்லப்பட்டவைகளில்
இக்காலத் துக்கு
ஏற்காதவைகளைவிட்டு அதிலே
சொல்லப்படாதவைகளில் ஏற்கு
மவைகளைத் தழுவிவருதலால்,
அவையும் அடங்குதற்கு
உலகத்தோடொட்ட
வொழுகலென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்க
மும் ஆதலின் அவ்வொழுக்கத்தைக் கல்லாதார் பலகற்றும் அறிவிலாதா
ரென்றும் சொல்லினார். இவை
இரண்டு பாட்டாலும்,
சொல்லாலும்,
செயலாலும் வரும்
சொல்லப்பட்டன.

ஒழுக்கங்களெல்லாம்

ஒருவிதத்திலுலே

தொகுத்தச்

(கசம)

கச - ம் அதிகாரம்.

ஒழுக்கமுடைடமை

முற்றிற்று.

கரு - ம்

அதிகாரம். பிறனில்

விழையாமை.

அஃதாவது: காமமயக்கத்திலுலே பிறனது மனையாளை விரும்பாமை யாம். இது ஒழுக்கமுண்டயவரிடத்தே உண்டாவதாகலின் அதன்பின் வைக் கப்பட்டது.

க. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத் தறம்பொருள் கண்டார் கணில்.

ப - ரை. பிறன் - பிறனுக்கு

பொருளால் -

உடைமையாற் தன்மையவளை

பெட்டு - இச்சித்து

ஒழுகும் - நடக்கின்ற

பேதைமை -

அறியாமையானது

ஞாலத்து -

பூமியின்கண்

அறம் - அறநூலையும்-

பொருள் -

பொருள்நூலையும்

கண்டார்கண் - ஆராய்ந்தறிந்தவரிட்த்தே

இல்லை - இல்லை. எ - று.

கு - ம் அதி.

பிறனில்விழையாமை.

113

க - ரை.

பிறன்மனைவியை யிச்சித்து நடக்குந்தன்மையானது பெரியோ - நிடத்தில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. அறமும்பொருளும் அவற்றிநூல்களைக் காட்டலால் ஆகு பெயர்கள். இன்பமொன்றையே நோக்கும் காமநூலுடையார் இப்பொல்லாத ஒழுக்கத்தையும் சொல்லுவராதலின், அறம் பொருள் கண்டார்களில்லென்றார். எனவே இப்பேதைமையுடையவரிடத்தே அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (கசக)

உ.

அறன்கடை நின்றுரு

ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றூரிற் பேதையா ரில். .

ப - ரை. (காமக்காரணமாக) அறன் கடை - பாவத்திலே
நின்றூரு ளெல்லாம் - நின்றவரெல்லாருள்ளும்
பிறன்கடை - பிறனதுவாயிலினிடத்தே
நின்றூரின் - (அவன் மனையாளை இச்சித்து) நின்றவர்போல்
பேதையார் - மூடர்
இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. பிறன்மனைவியை இச்சித்து நடப்போரைப்போல மூடரில்லை

என்பதாம்.

வி -

ரை. பாவச்செயலிலே நின்ற பெண்வழி நடப்பவரும் பாத்தை

யரையும் இழிகுலமகளிரையும் அனுபவிப்பவரும்போல் அறம்பொருள்களை மாத்திரம் இழத்தல் அல்லாமல் பிறன்மனையாளிடத்துச் செல்வோர் அச்சத்தினாலே இன்பத்தையு மிழப்பாராதலின் பேதையாரில்லென்றார். எனவே இன்பமுமில்லை யென்பது பெறப்பட்டது. (கசஉ)

ங. விளிந்தாரின் வேறல்லார் மன்ற தெளிந்தாரிற்

தீமை

புரிந்தொழுகு வார்.

ப - ரை. மன்ற - ஐயமில்லாமல்
தெளிந்தார் - (தம்மை நல்லவனென்று) தெளிந்தவருடைய
இல் - மனையாளிடத்தே
தீமை - பாவஞ்செய்தலை
புரிந்து - விரும்பி
ஒழுகுவார் - நடப்பவர்
(உயிருடையவரா யிருந்தாலும்) விளிந்தாரின் - செத்தவரின்
வேறல்லார் - வேறுகார். எ - று.

க - ரை. தெளிந்தவரது மனைவியிடத்தில் பாவஞ்செய்து நடப்பவர் உயிரோடிருந்தும் இறந்தவரே என்பதாம்.

வி - ரை. உயிரிருப்பினும் அவ்வுயிர் அறம்பொருளின்பங்களாகிய பயன்களை அடையாமையால் விளிந்தாரின் வேறல்லரென்றும், அவர் அப் பாவஞ்செய்வது மனையாளை யுடையவரது தெளிவுபற்றி யாதலின், தெளிந்தாரில்லென்றும் சொல்லினர். (கசங)

பிறனில்விழையாமை.

ச. எனைத்துணைய

ராயினு மென்னுந்
தினைத்துணையுந்

தோான்

பிறனில் புகல்.

?

ப - ரை. (காமமயக்கத்திலுலே) தினைத்துணையும் - தினையளவும் (சிறிதா
யினு மென்றபடி)
தோான் - (தம்பிழையை) நினையாமல்
பிறனில் - பிறனுடைய மனையாளிடத்தே
புகல் - செல்லுதல் [னும்
எனைத்துணையராயினும் - எவ்வளவு பெருமையுடையவராயிருக்கி
என்னும் - (ஒருவருக்கு) யாதாய் முடியும். எ - று.

க - ரை. தினையளவும் அறியாதவனுகப் பிறன்மனையாளிடத்தில்
செல்லுதல் எவ்வளவு சிறப்புடையாயினும் பிரயோசனம் இல்லே எ - ம்.

வி - ரை. இந்திரன்போல் எல்லாப்பெருமைகளையும் இழந்து சிறுமையை அடைவானென்பது குறித்து என்னுமென்றார். இழிவுசெய்தலில் எனைத் தினையானென்னும் பண்மைதோனென்னும் ஒருமையோடு மயங்கிற்று. (கசச)

கு. எளிதென வில்லிறப்பா னெய்து மெஞ்ஞான்றும்

விளியாது

நிற்கும் பழி.

ப - ரை. எளிதென -

(இவளைச்சேர்தல்)

எளிதென்றுநினைத்து (பின்னிளை

மை

நினையாமல்)

இல் - (பிறன் மனைவியிடத்தே)

இறப்பான் - செல்லுவோன்

விளியாது -

அழியாமல்

- எஞ்ஞான்றும்

- எக்காலமும்

நிற்கும் - நிலைநிற்பதாகிய

பழி - (குடிப்)

பழியை

எய்தும் -

அடைவான். எ - று.

க - ரை. பிறன்மனைவி யிடத்துச் செல்பவன் பழிப்பை

அடைவான்

என்பதாம்.

வி - ரை.

இல்லிறத்தல் இல்லாளிடத்து

வரம்புகடந்து செல்லுதல். ()

கூ. பகைபாவ

மச்சம் பழியென நான்கு

மிகவாவா

மில்லிறப்பான் கண்.

ப - ரை. இல் - (பிறன்) மனைவியினிடத்தே
இறப்பான்கண் - செல்லுவோனிடத்து
பகை பாவ மச்சம் பழியென நான்கும் - பகையும்பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியும் என்னும் இந்நான்கு குற்றங்களும்
இகவாவாம் - (ஒருபோதும்) நீங்காவாம். எ - று.

க - ரை. பிறன் மனைவியைச் சேர்பவனிடத்தில் பகை பாவம் அச்சம் பழி, இக்கான்கு குற்றங்களும் விட்டு நீங்கா என்பதாம்.

கரு - ம் அதி.

பிறனில்விழையாமை.

115

வி - ரை. எனவே இருமைப்பயன்களையும் இழப்பானென்றதாயிற்று இவை ஆறுபாட்டாலும் பிறன்மனையாளை விரும்புவோனிடத்துக் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (கசசு)

எ. அறனியலா
னில்வாழ்வா னென்பான்
பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன்.

ப - ரை. பிறனியலாள் -
பிறனுடைய வியல்பிலே
(அவனுக்கு உரிமை
பூண்டு நிற்பவளது)
பெண்மை -
பெண்தன்மையை
நயவாதவன் -
விரும்பாதவன்

அறனியலான் - அறமாகிய இயல்போடுகூடி
இல்வாழ்வா னென்பான் - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படு

வான். எ - று.

க - ரை. பிறன் மனைவியை
விரும்பாதவனே இல்வாழ்வான்
எனப்படு வான் என்பதாம்.

வி - ரை.

இல்லறம்செய்வானெனப்படுவான்அவனேயாவன்என்பதாம்.

அ. பிறன்மனை

நோக்காத பேராண்மை

சான்றோர்க்

கறனென்றே

வான்ற வொழுக்கு.

ப - ரை. பிறன்மனை - பிறனது மனையாளை

நோக்காத -

உட்கொள்ளாத

பேராண்மை - பெரிய

ஆண்தன்மையானது

சான்றோர்க்கு - (அறிவால்)

நிறைந்தோர்க்கு

அறனென்ரு -

தருமமாவதொன்ரு

ஆன்றவொழுக்கு -

நிறைந்த வொழுக்கமுமாம். எ - று.

க - ரை. பிறன்மனைவியை இச்சியாமையே பெரியோர்க்குத் தருமம்,

என்பதாம்.

வி - ரை. புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடை யோர்க்கும் உட்பகையாகிய காமத்தை அடக்குதல் அருமையாதலால் அதனை அடக்கிய ஆண்மையைப் போராண்மை யென்ரு. செய்தற்கரிய அறமும் ஒழுக்கமும் இதனைச் செய்யாமையாலேயே உண்டாகு மென்பதாம். (கசஅ)

கூ. நலக்குரியார் யாரொனி ஞமநீர் வைப்பிற்

பிறற்குரியா டோடோயா

தார்.

ப - ரை. நாமநீர் -

அச்சந்தங்குங் கடலாற் சூழப்பட்ட

வைப்பில் - பூமியினிடத்தே
கலக்கு - (எல்லா) நன்மைகளையும் பெறுதற்கு

உரியார் - உரியவர்

யாயெனின் - யாதென்றால்
பிறர்க்கு - பிறனுக்கு

116 ககூ - ம்

அதி.

பொறையுடைமை.

உரியான் -
உரிமையானவளது

தோள் - தோள்களோ

தோயாதார் -
சேராதவர். எ - று.

கு - ரை.
நன்மைக்குரியவர்யார்

என்றூல் பிறன்
மனைவியைச்சேராத
வர்களே என்பதாம்.

வி - ரை.
நலத்துக்கென்பது நலக்கென

விகாரப்பட்டது. இம்மையிலும்

நன்மை அடைவா னென்பதாம்.

(கசுக)

கo. அறன்வரையா

னல்ல செயினும்
பிறன்வரையாள்

பெண்மை நயவாமை நன்று.

ப - ரை.

(ஒருவன்) அறம் - அறத்தை
வரையான் - (தனக்கு உரியதாகக்) கொள்ளாதவனாகி

அல்ல - பாவங்களை

செயினும் - செய்வானாயினும்
அவனுக்கு
பிறன்வரையாள் -
பிறனெல்லையிலே நிற்பவளை
பெண்மை - பெண் தன்மையை
நயவாமை -
விரும்பாமை உண்டாயின்நன்று
(அதுநன்று) எ - று.

க - ரை. தருமத்தைச்
செய்யாதவனுய்ப்
பாவமேசெய்யினும்பிறன்மனை
யை விரும்பாமையே நன்மை
என்பதாம்.

வி - ரை.

அக்குற்றங்களினும் இக்குணமே
மேற்பட்டுத் தோன்றுமெ
ன்பதாம் இவை
நான்குபாட்டாலும்
பிறன்மனையாளை
விரும்பாதவனிடத்துக்
குணம் சொல்லப்பட்டது.

(கரும)

கரு - ம்

அதிகாரம்.
பிறனில்விழையாமை

மூற்றிற்று.

கசு - மஂ

அதிகாரம்.

பொறையுடைமை.

அஃதாவது: காரணம் பற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன் தம்மிடத்துத் தீங்குசெய்த இடத்துத் தாமும் அதனை அவனிடத்துச்செய்யாது பொறுத்தலுடையராதல் இது பிறனில் விழையாமைபோல் அவசியம் வேண்டுவதாயிருக்கையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அகழ்வாரைத்
தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப்
பொறுத்த றலை.

ப - ரை. அகழ்வாரை -
(தன்னை) வெட்டுவோரை
தாங்கும் - (மீழாமற்(சுமப்பதாகிய

கசூ - ம் அதி.
பொறையுடைமை.

நிலம்போல -

நிலத்தைப்போல

தம்மை - தம்மை

இகழ்வார் -

நிந்திப்பவரை

பொறுத்தல் -

பொறுத்தல்

தலை - முதலான

அறமாம். எ - று.

க - ரை. வெட்டுவோரைத் தாங்கு நிலம்போல இகழ்வாரைப்பொறுத் தக்கொள்ளுதலே தலையாய தருமம் என்பதாம்.

வி - ரை. இகழ்தல்

தீங்குசெய்தலும் சொல்லுமாம்.

(கடுக)

உ. பொறுத்த விறப்பினை
யென்று மதனை
மறத்த லதனினு
நன்று.

ப - ரை. இறப்பினை - (ஒருவன்செய்த) மிகையை
என்றும் - தன்னுலொறுத்தற்குக் கூடிய காலத்திலேயும்
பொறுத்தல் - பொறுக்கக்கடவன்

மறத்தல் - அதனை நினையாமல் அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின்
அதனினும் - அப்பொருமையினும்
நன்று - மிக நல்லது. எ - று.

க - ரை. பிறர் குற்றத்தைப் பொறுக்கக்கடவன், அக்குற்றத்தை மறத்
தல் அப்பொறுமையினும்
நன்மை என்பதாம்.

வி - ரை. மிகை முன்சொல்லப்பட்ட இரண்டு குற்றங்களும், பொறுக்
கும்போதும் அக்குற்றம் உட்கொள்ளப் படுதலால் மறத்தலை அதனினும் நன்
றென்றார்.

(கடுஉ)

கூ. இன்மையு
ளின்மை விருந்தோரால்
வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப்
பொறை.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) இன்மையு ளின்மை - வறுமையுள் வறுமையாவது
விருந்தோரால் - விருந்தினரை (ஏற்றுக்கொள்ளாமல்) நீக்குதலாம்
(அதுபோல்)
வன்மையுள் வன்மை - வல்லமையுள் வல்லமையாவது
மடவார் - அறியாமையினாலே நீங்குசெய்தவரை
பொறை - பொறுத்தல். எ - று.

க - ரை. தரித்திரத்திலே தரித்திரமானது விருந்தினரைக் காப்பாற்று
மையே, வல்லமையிலே வல்லமையாவது மூடர்செய்த குற்றத்தைப்
பொறுத்தலே என்பதாம்.

வி - ரை. உடைமையு ளின்மை என்னுங் குறளின்படி எப்படி விருந் தினரை யுபசரியாமை பொருளுடைமை ஆகாதோ அப்படியே அறிவிலா ரைப் பொறுத்தல் இளைத்தலாகாதென்பது கருத்து எடுத்துக் காட்டுவமை யணி. (தொகு)

ச. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற்பொறையுடைமை

போற்றி

யொழுகப் படும்.

118 கசு - ம்

அதி. பொறையுடைமை.

ப - ரை. (ஒருவன்) நிறையுடைமை - நிறைவை யுடையவனாயிருக்கை
நீங்காமை - தன்னைவிட்டு நீங்காமையை
வேண்டின் - வேண்டுவானாயின் (அவனால்)
பொறையுடைமை - பொறுமை யுடையவனாயிருக்கை
போற்றி - (அழியாமற்) காத்து
ஒழுகப்படும் - நடக்கப்படும் எ - று.

க - ரை. நிறைவை வேண்டுவானுமிற் பொறுமையைக் காக்கக்கடவன்

என்பதாம்.

வி - ரை. பொறுமையிலார்க்கு நிறைவில்லை யென்பதாயிற்று இவை நான்குபாட்டாலும் பொறையுடைமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. ()

நே.

ஒறுத்தாரை யொன்றுக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

ப - ரை. (பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து) ஒறுத்தாரை - பொறுமல் (அவனை) வருந்தினவரை அறிவுடையோர்

ஒன்றுக -

ஒருபொருளாக

வையார் - மனத்துட்கொள்ளார்

பொறுத்தாரை - (அதனைப்)

பொறுத்தவரை

பொன்போல் - பொன்னைப்போல்

பொதிந்து -

இடைவிடாது

வைப்பர் - மனத்துட்கொள்வார். எ -

று.

க - ரை. பெரியோர்கள் பொறுமையில்லாரைப் பொருளாக கினையார், பொறுமையுள்ளோரையே பொருளாக கினைப்பார் என்பதாம்.

வி - ரை. ஒறுத்தவர் அத்தீங்கு செய்தவர்க்குச் ருக வையாசென்ரூர்.

சமானமாதலின் ஒன்

(கருது)

சூ.

ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

ப - ரை. ஒறுத்தார்க்கு -

(தமக்கு தீங்குசெய்தவனை)

ஒருத்தவர்க்கு (உண்

டாவது)

ஒருநாளையின்பம் -
அவ்வொரு நாளையின்பமே

பொறுத்தார்க்கு - (அதனைப்)
பொறுத்தவர்க்கு
பொன்றுந்துணையும் - (உலக)
மழியுமளவும்
புகழ் - கீர்த்தி
உண்டாம் - உண்டாகும். எ - று.

க - ரை. பிறர் குற்றங்கண்டு தண்டித்தவர்க்கு ஒரு பொறுத்தவர்க்கு உலகம் அழியுமளவும் புகழ் என்பதாம்.

நாளையின்பம்,

வி - ரை: ஒரு நாளை யின்பம் அக்காளொன்றிலும் நினைத்தது முடித்தோமேயென்று செருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பமாம் தனக்கிடமாகிய உலகம் அழியப்புகழும் அழியுமாதலின் எற்புடைய உலகமென்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (கஇசு)

பொறையுடைமை.

119

எ. திறனல்ல
தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று.

ப - ரை. திறனல் -
செய்யத்தகாத கொடியவைகளை
தன் - தன்னிடத்து

பிறர் - அயலார்

செய்யினும் - செய்தாலும்
நோ - (அவருக்கு அதனால் வருவதாகிய) துன்பத்துக்காக

நொந்து - வருந்தி

அறனல்ல - அறமல்லாத செயல்களை

செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல்

நன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்லதாம். எ - று.

க - ரை. பிறர் செய்யத்தகாத கொடியவைகளைச் செய்தாலும் தான் வருந்தி தருமமல்லாதவைகளைச் செய்யாமை நல்லது என்பதாம்.

வி - ரை. துன்பத்துக்காக வருந்துதலாவது இப்பாவத்தினுலே இவர் வருபிறப்பிலே எரிவாய் நரகத்தில் வீழ்வாரோவென்று பரிதல். (கடுஎ)

அ. - மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல்.

ப - ரை. மிகுதியால் - மனச்செருக்கினுலே (தம்மிடத்து)
மிக்கவை - தீயவைகளை

செய்தாரை - செய்தவரை

தாம் - தாம்

தந்தகுதியால் - தமது பொறுமையினுலே

வென்றுவிடல் - வென்றுவிடக்கடவர். எ - று.

க - ரை. மனச்செருக்கால் பிறர் தீமைசெய்தாலும் அவர்க்குத் தீமை செய்யாமல் நன்மைசெய்து பொறுமையால் வெல்க என்பதாம்.

வி - ரை. தாமும் அவரிடத்தே தீயவைகளைச் செய்துதோற்றுப்போகாமல் பொறுமையால் அவரின் மேற்பட்டு வெல்லுகவென்பதாம். இவை நான்குபாட்டாலும் பிறர்செய்த குற்றங்களைப்பொறுத்தல்சொல்லப்பட்டது.

சு.

துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்ஞச்சொ லேற்கிற் பவர்.

ப - ரை. இறந்தார் - (நல்வழியைக்) கடந்தவராதி
வாய் - வாயிலுண்டாகும்
இன்ஞச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களை
ஏற்கிற்பவர் - பொறுப்பவர் (இல்வாழ்க்கையிலே பிருந்தும்)
துறந்தாரின் - துறந்தார்போல்
தூய்மை - பரிசுத்தகுணத்தை

உடையர் -
உடையவராவார். எ - று.

அதி. அழுக்காறுமை.

க - ரை. தீயவழியில்
நடப்பவரது கொடுஞ்சொற்களைப்
பொறுப்பவர்
கறவிகள் போலப்
பரிசுத்தகுணமுடையவர் என்பதாம்.

வி - ரை. தாய்மை
- மனவழுக்கில்லாமை
வ்வாயென்பதை அதிகமாகச்
சொல்லினர் அதனிழிவு
தோன்றுதற்கு.

(கடுக)

க0. உண்ணுது

நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு

மின்னுச்சொ

லேற்பாரிற் பின்.

ப - ரை. உண்ணுது -

(விரதங்களினுலே) உணவைவிட்டு

நோற்பார் - (தம்மை

அடைந்த நோயைப்) பொறுப்பவர்

பெரியர் -

(எல்லாரினும்) பெரியவராவார்

(அவர்பெரியவராவது)

பிறர் - அயலார்

சொல்லும் - (தம்மைச் சொல்லும்)

இன்னுச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களை

நோற்பாரின் - பொறுப்பவரின்

பின் - பின்னுவர். எ - று.

க - ரை. தவத்தர் பசிநோயைப் பொறுப்பர் அவரும் பிறர் கொடுஞ் சொற்களைப் பொறுப்பவர்களுக்கும் பின்னுவர் என்பதாம்.

வி - ரை. பிறர் இங்கே

அறிவில்லாதவர் பொறுக்கக்
கூடாமைக்கு
ஏதுவாகிய இறுவகை
பற்றுக்களோடிருந்தே
பொறுத்தலால் தவஞ்செய்வா
ரினும் பெரியாகச்
சொல்லலாயிற்று. இவை இரண்டு
பாட்டாலும் பிறர்
சொல்லிய குற்றங்களைப்
பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.
(கசo)

கசு - ம்

அதிகாரம். பொறையுடைமை

முற்றிற்று.

கஎ - ம் அதிகாரம்.

அழுக்காருமை.

அஃதாவது: பிறர்செல்வ முதலானவை கண்டவிடத்துப் பொருமைப் படாமை. இப்பொருமையும் பொருமைக்கு எதிரியதாதலின் இதனை விலக்குதற்கு இதுபொறை யுடைமையின்பின்னே வைக்கப்பட்டது.

க.

ஒழுக்காறுக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு.

ப - ரை. ஒருவன - ஒருவன
தன்னெஞ்சத்து - தனது

மனதின்கண்ணே

அழுக்காறு - பொறுமையாகிய

குற்றம்

இலாத - இல்லாத

இயல்பு - தன்மையை

கள - ம் அறி.

அழுக்காறுமை.

121

ஒழுக்கு - (தனக்கு

சொல்லப்பட்ட) ஒழுக்கத்தினது

ஆறு - வழியாக

கொள்க -

கொள்ளக்கடவன். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் பொருமை யில்லாமையே நல்லவழியாகக் கொள்ளக் கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. இயல்பு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மையைத் தருதலால் ஒழுக்கம் விழுப்பமென்னும் குறளிலே சொல்லப்பட்ட படியே ஒழுக்கவழிபோல உயிரினும் சிறந்ததாகக் காப்பாற்றுகவென்பதாம்.()

உ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்பா தில்லையார் மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்.

ப - ரை. யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்

அழுக்காற்றின் -

பொருமையினின்றும்

அன்மை - வேறுதலை
பெறின் - (ஒருவன்) பெறுவானாயின்
விழுப்பேற்றின் - மற்றவன்பெறும் மேலானபேறுகளுள்
அஃது - அப்பேற்றினை
ஒப்பது - ஒப்பானது

இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. ஒருவன் யாவரிடத்தும் பொருமை யில்லாமையைப் பெறுவானுகில் அதைவிட வேறுபேறு இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. பொருமை பகைவரிடத்தும் ஆகாதென்றதற்கு யார் மாட்டு மென்றார். இவை இரண்டுபாட்டாலும் பொருமை யில்லாமையினது குணம் சொல்லப்பட்டது. (கக உ)

ங. அறனுக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனுக்கம்
பேணு தழுக்கறுப் பான்.

ப - ரை. அறன் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும்
ஆக்கம் - இம்மைக்குச்செல்வத்தையும்
வேண்டாதா னென்பான் - (தனக்கு) வேண்டாதவனென்று சொல்லப்படுவோன்

பிறன் - பிறனது

ஆக்கம் - செல்வத்தை
பேணது - (கண்டவிடத்து) மகிழாமல்
அழுக்கறுப்பான் - பொருமைப்படுவோன். எ - று.

க - ரை. பிறன் செல்வங்கண்டு பொருமைகொள்வோன் மறுமைக்குத் தருமமும் இம்மைக்குச் செல்வமும் வேண்டாதான் என்று சொல்லப்படுவான் என்பதாம்.

வி - ரை. பொருமைப்படின் தனக்கே துன்பமாம் என்றபடி. (கக ங)

அதி. அழுக்காறுமை.

.ச. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்கார்ற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

ப-ரை. (அறிவுடையோர்) அழுக்காற்றின் - பொருமையிலுலே

அல்லவை -

அறமல்லாதவைகளை

செய்யார் - செய்யார்

அழுக்காற்றின்

- அத்தியவழியால்

ஏதம் - துன்பமானது

படுபாக்கு - (தமக்கு இருமையிலும்) உண்டாதலே

அறிந்து - தெரிந்து.

எ - று.

க - ரை. பெரியோர்
பொருமையாற்
பாவங்களைச்செய்யார் என்பதாம்.

வி - ரை. அறமல்லாதவை யாவன: செல்வக் கல்வி முதலானவை யுடையாரிடத்தே நீக்கை னினைத்தலும் சொல்லலும் செய்தலும் ஆம். ()

ரு.

அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடென் பது.

ப - ரை. அழுக்காறு -
பொருமையானது

ஒன்னார் - பகைவரின்
வழுக்கியும் - ஒழிந்திருந்தும்
கேடென்பது - கேட்டைத்தருவது (ஆதலால்)
உடையார்க்கு - (அப்பொருமையை) உடையவர்க்கு (கேட்டைத் தருதற்குப் பகைவர் வேண்டாம்)

அது - அதுவே

சாலும் - போதும்.

எ - று.

க - ரை.

பொருமை கேட்கட்ட உண்டாக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. அதுவே யென்னும் ஏகாரம் வருவிக்கப்பட்டது- (கசஞ)

கூ. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான்

சுற்ற மூடுப்பதூஉ

மூண்பதூஉ

மின்றிக்

கெடும்.

ப - ரை. கொடுப்பது -
(ஒருவனுற்) பிறர்க்குக்
கொடுக்கப்படும் பொருளைக்
குறித்து
அழுக்கறுப்பான் - பொருண்மைப் படுமவனது
சுற்றம் - உறவானது
உடுப்பதூஉம் - உடுக்கப்படுவதும்
உண்பதூஉம் - உண்ணப்படுவதும்

இன்றி - இல்லாமல்
கெடும் - அழியும். எ - று.

க - னை.

பிறர்க்குக்கொடுப்பதைக் குறித்துப்
பொறுமைகொள்பவன்

சுற்றம் உடுக்க
ஆடையும் உண்ணச் சோறும்
இல்லாமற் கெடும் என்பதாம்.

—

க்ஷ - ம்

அதி. அழுக்காறுமை.

வி - ரை. சுற்றம்
கெடுமெனவே அவன் கெடுதல்
சொல்லவேண்டிய

தில்லையாயிற்று. பிறர்பேறு
கண்டு பொறுமைப்படுதல்
தன்பேறுமாத்திரமே

யல்லாமல் தன் சுற்றத்தின்
பேறுகளையும் இழக்கச்
செய்யுமென்பதாம்.

எ.

அவ்விதத் தழுக்காறுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும்.

ப - ரை.

அழுக்கா றுடையானை - (பிறர் செல்வங்கண்ட இடத்தே) பொறு
மை யுடையவனை

செய்யவள் -
திருவானவள்
அவ்வித்து - (தானும்)
பொறுமைப்பட்டு
தவ்வையை - (தனது
தமக்கைக்கு)
காட்டி - காண்பித்து
விடும் - நீங்குவாள். எ -
று.

க - ரை.

பொறுமையுடையவனை
இலக்குமியானவள் பொறுமைப்

பட்டு மூதேவிக்குக் காட்டிவிட்டு நீங்குவாள் என்பதாம்.

வி - ரை. தவ்வையையென்பது உருபுமயக்கும், தவ்வை - மூதேவி. அ.

அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத் தீயுழி யுய்த்து விடும்.

ப - ரை. அழுக்காறெனவொருபாவி - பொறுமையென்று சொல்லப்பட்ட

ஒப்பில்லாத பாவியானவன் (தன்னையுடையவனை) திருச்செற்று - (இம்மையிலே

அவனது)

செல்வத்தைக்கெடுத்து
நீயுழியுய்த்து விடும் - (மறுமையிலே நரகத்தினிடத்துச்செலுத்தி

விடுவான். எ - று.

க - ரை. பொருமையென்னும் பாவியானவன் பொருமைகொண்ட வனதுசெல்வத்தைக் கெடுத்து அவனை நரகத்தில் தள்ளுவான் என்பதாம்.

வி - ரை. இருமைப்பயன்களையும் கெடுக்கின்ற கொடுமைப்பற்றி பொருமையைப் பாவியென்றார். இவை ஆறுபாட்டாலும் பொருமை யுடை மையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (கஉஅ)

சா.

அவ்விய நெஞ்சத்தா னுக்கமுஞ் செவ்வியான் கேடு நினைக்கப் படும்.

ப - ரை. அவ்விய நெஞ்சத்தான் - பொருமையுள்ள மனத்தையுடைய (வனது ஆக்கமும் - செல்வமும்
செவ்வியான் - பொருமை யில்லாதமனத்தை யுடையவனது
கேடும் - வறுமையும் (உண்டாஞல்)
நினைக்கப்படும் - (அவை) ஆராயப்படும். எ - று.

க - ரை. பொருமை யுள்ளவன் செல்வமும் பொருமை யில்லாதவன் வறுமையும், பழைய வினையென்று எண்ணப்படும் என்பதாம்.

124 கஅ - ம் அதி. வெஃகாமை.

வி - ரை.

பொருமையினுலே செல்வமும்
பொருமை யில்லாமை

யினாலே கேடும் உண்டாகுதல், கூடாமையால் அறிவுடையார் இவை உண்டாதற்கு ஏதுவாகிய பழவினையாதென்று ஆராய்வராதலின் நினைக்கப்படுமென்றார். (கசுகூ)

க0. அழுக்கற் றகன்றாறு மில்லை யஃதிலார் பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில்.

ப - ரை. அழுக்கற்று - பொறாமைப்பட்டு
அகன்றாரும் - பெருகினவரும்
இல்லை - இல்லை
அஃதிலார் - அச்செயலில்லாதவருள்
பெருக்கத்தின் - பெருக்கத்திலிருந்து
தீர்ந்தாரும் - நீங்கினவரும்
இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. பொறாமைப் பட்டுச்செல்வம் பெற்றாரும் இல்லை, பொறாமை விட்டுச் செல்வம் நீங்கினவரும் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. கேடும் பெருக்கமும் வருதற்கு ஏதுசொல்லியது இவை இரண்டுபாட்டாலும் அக்குற்றமும் குணமும்சேர்த்துச்

சொல்லப்பட்டன. (களம்)

கள - ம் அதிகாரம்.

அழுக்காறுமை

முற்றிற்று.

கஅ - ம்

அதிகாரம்.

வெஃகாமை.

அஃதாவது:

பிறர்பொருளை வெளவுதற்கு

நினையாமையாம். பிறருடைமை

கண்டவிடத்தே
பொருமைப்படுதலே யல்லாமல்
அதனைத்தான்
வெளவுதற்கு நினைத்தலும்
குற்றமென்றற்கு இது
அதன்பின்னே வைக்கப்
பட்டது.

க.

நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும்.

ப -ரை.

நடுவின்றி - (பிறர்க்குரிய பொருளைக் கொள்ளுதல்
மல்லவென்னும்) நடுவுநிலைமை யில்லாமல்
நமக்கு அற

நன்பொருள் - (அவரது) நல்லபொருளை
வெஃதின்(அபகரித்தற்கு) விரும்பினால் (அவ்விருப்பு)
குடிபொன்றி - அவன் குடியைக்கெடுத்து
குற்றமும் - பல குற்றங்களையும்
ஆங்கே - அப்போதே
தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. நடுவு நிலைமை இல்லாமல் பிறர்பொருளை இச்சித்தால் அவ்விச்சையானது குடியைக்கெடுத்துக் குற்றத்தையும் கொடுக்கும் என்பதாம்.

கஅ - ம்

அதி. வெஃகாமை.

125

வி - ரை. குடியை
வளரச்செய்து பல
நன்மைகளையும் உண்டாக்குந்

தன்மையால் நன்பொருளென்றார். பொன்றி யென்னுந் தன் வினைபொன்றுவித்தென்னும் பிறவினைப்பொருளில் வந்தது. (கஎக)

உ. படுபயன் வெஃகிப்
பழிப்படுவ செய்யார்

நடுவன்மை நாணு
பவர்.

ப - ரை. நடுவன்மை - (ஒருவன் பொருளுக்குப்) பிறன் உரியவனல்ல
வென்னும் நடுவுநிலையல்லாமைக்கு
நாணுபவர் - (அஞ்சுவோர்) பிறர்பொருளோ வெளவுதலினுலே
படுபயன் - (தமக்கு) வரும்பயனை
வெஃகி - விரும்பி
பழிப்படுவ - பழியினிடத்தே பொருந்துஞ் செயல்களை
செய்யார் - செய்யார். எ - று.

க - ரை. நடுவு நிலைமைக்கு அஞ்சுபவர் பொருளால்வரும் பிரயோசன

த்தை விரும்பித்
தீயசெயல்களைச் செய்யார்
என்பதாம். (களடு)

கூ. சிற்றின்பம்
வெஃகி யறனல்ல செய்யாசே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

ப - ரை. மற்றின்பம் -
நிலையுடைய இன்பத்தை

வேண்டுபவர் - இச்சிப்பவர்
சிற்றின்பம் - பிறரிடத்தே அபகரிக்கப்பட்டபொருளினாலே நாம்

அடைவதாகிய

நிலையில்லாத இன்பத்தை

வெஃகி - விரும்பி

அறனல்ல - அறமல்லாத

செயல்களை

செய்யார் -

அவரிடத்தே செய்யார். எ - று.

க - ரை. பேரின்பத்தை

இச்சிப்பவர் சிற்றின்பத்தை

இச்சித்தற் தரும

மல்லாதற்குரியவைகளைச் செய்யார் என்பதாம்.

வி - ரை. பாவத்தால் வருதலால் அப்பொழுதே அழியுமென்றதற்குச் சிற்றின்பமென்றார். (கை)

ச. இலமென்று வெஃகல் செய்யார் புலம்வென்ற

புன்மையில்

காட்சி யவர்.

ப - ரை. புலம்வென்ற - ஐம்புலன்களையும் வென்ற
புன்மையில் - குற்றமில்லாத
காட்சியவர் - அறிவுடையவர்
இலமென்று - வறியேமென்று நினைத்து
வெஃகுதல்செய்யார் - (அது தீர்த்தற்பொருட்டுப் பிறர்பொருளை)
விரும்புதல் செய்யார். எ - று.

க - ரை. ஐம்புலன்களை வென்ற அறிவுடையவர் வறியோம் என்று பிறர்பொருளை விரும்பார் என்பதாம்.

126 கற -

ம் அறி. வெஃகாமை.

வி - ரை. ஐம்புலன்களை வெல்லுதல் பாவவழிகளிலேசெல்லவிடாமை. குற்றமில்லாதவறிவு பொருளை உள்ளபடி யறிந்த அறிவாம். அப்படிப்பட்ட வர்க்கு வறுமை உண்டாகாமையால் பிறர்பொருளை விரும்புதலும் இல தாயிற்று. (களச)

ரு. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்

வெஃகி வெறிய செயின்.

ப - ரை.

அஃகி - நுட்பமானதாகி

அகன்ற - எல்லா நூல்களினும் சென்ற அறிவு -

அறிவானது

என்னும் - என்னபயனை உடையதாம்

வெஃகி - பொருளை விரும்பி

யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்

வெறிய - அறிவோடு பொருந்தாத செயல்களை

செயின் -
அறிவுடையோர் செய்வாராயின்

என்னும் -
என்னபயனையுடையதாம். எ - று.

க - ரை. பொருளை இச்சித்துத்
தன்னவாம் என்பதாம்.

தீமையைச்செய்தால்

அறிவின் பய

வி - ரை. யாவரிடத்தும் அறிவோடு பொருந்தாத செயல்களைச்செய்தலாவது, யோக்கியரிடத்தும் அயோக்கியரிடத்தும் இழிந்தவையும் கடியவையும் முதலானவை செய்தல் அறிவுக்குப் பயன் அவன் செய்யாமையாகலின் அறிவென்னுமென்றார். (எடு)

கூ. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்.

ப.-வை. அருள்வெஃகி - அருளாகிய அறத்தை விரும்பி
ஆற்றின்கண் -(இல்லறமாகிய) அதன்வழியிலே

கின்றான் - தங்குவான்

பொருள்வெஃகி -
(பிறர்) பொருளை விரும்பி

பொல்லாத -
(அதனைவருவிக்கும்) குற்றவழிகளை

சூழ - எண்ணி

கெடும் - கெடுவான். எ - று.

க - ரை. அருளை இச்சித்து நின்றவன் வழியை நினைக்கக்கெடுவான் என்பதாம்.

பொருளை இச்சித்துக் குற்ற

வி - ரை. இல்லறவழியால் அறிவு முதிர்ந்தவிடத்தே யல்லது துறக்கக் கூடாமையால் அது துறவறத்துக்கு வழியெனப்பட்டது. கெடுதல் இரண்டறங்களையும் ஒரு சொல்லிழுத்தல் எண்ணிய அளவிலே கெடுமெனவே அபகரித்தாற் கெடுதல் சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. (களகூ)

எ. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்

மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

கறு - ம் அதி.

வெஃகாமை. 127

ப - ரை. வெஃகி (பிறர்பொருளை) விரும்பிக்கொண்டு
ஆம் - (ஆதனால்) உண்டாகின்ற
ஆக்கம் - பெருக்கத்தை
வேண்டற்க - வேண்டாதிருக்கக்கடவன்
விளைவயின் - (பின்) அநுபவிக்கப்படும்போது
பயன் - (அப்பெருக்கத்தின்) பயன்
மாண்டற்கரிதாம் - நன்றுகுதலில்லை ஆதலால். எ - று.

க - ரை. பிறர்பொருளை

அணிபமிந்நூல் அறு

பயன்படாமையால் அப்
பொருளை விரும்பாதிருக்கக்கடவன்
என்பதாம்.

வி - ரை. வினை
முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.
இவ்வேழுபாட்டானும்
பிறர்பொருளை விரும்புதலின்
குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.
(எஎ)

அ. அஃகாமை
செல்வத்நிற் கியாதெனின்
வெஃகாமை

வேண்டும்

பிறன்கைப் பொருள்

ப - ரை. செல்வத்திற்கு - (குறைந்துபோம் தன்மையையுடைய) செல்வத் (நச்சு
அஃகாமை - குறையாதிருத்தற்காணம்
யாதெனின் - எதுவென் (றொருவன் ஆராயின் (அது)
பிறன் - பிறன்

வேண்டும் - விரும்புகின்ற
கைப்பொருள் - கைப்பொருளை
வெஃகாமை - தான் வேண்டாமையாம். எ - று.

க - ன்.ரை. குறையாத செல்வத்திற்குக் காரணம்யாதென்றால் பிறன் பொருளை விரும்பாமை என்பதாம்.

வி - ரை. அஃகாமை அதன் காரணத்தை உணர்த்தலால்

ஆகுபெயர் பிறன்பொருளை
விரும்பாதவனது செல்வம்
குறையாதென்பதாயிற்று. (கஎஅ)

கூ. அறனறிந்து
வெஃகா வறிவுடையார்ச்
சேருந் திறனறிந் தாங்கே
திரு.

ப - ரை. அறனறிந்து - (இது)
அறனென்றறிந்து
வெஃகா - (பிறர் பொருளை)
விரும்பாத
அறிவுடையார் - அறிவுடையானை

திரு - திருவானவள்
திறனறிந்து - (தான்சேர்தற்காக்) திறத்தை அறிந்து

ஆங்கே -

அத்திறத்தினால் :

சேரும் - சேருவான்.

எ - று.

க - ரை. பிறன்பொருளை இச்சியாத அறிவுடையவனை இலக்குமி சேருவாள் என்பதாம்.

வி - ரை. அடைதற்காந்திறம் காலமும் இடமும், செயலும் முதலாயின. இவையிரண்டு பாட்டாலும் பிறர்பொருளை விரும்பாமையின் குணம் சொல்லப்பட்டது. (எக)

128 ககூ - ம்

அதி. புறங்கூறாமை.

60. இறலீ னு

மெண்ணுது வெஃகின்

விறலீ னும்

வேண்டாமை யென்னுஞ்

செருக்கு.

ப - ரை. (ஒருவன்)

எண்ணுது - (பின் விளைவதை)

எண்ணுமல்

வெஃகின் -

(பிறன் பொருளை)

விரும்புவானுயின் (அவ்விருப்பம்)

இறல் - அழிவை

ஈனும் (அவனுக்குத்) தரும்

வேண்டாமை

யென்னுஞ் செருக்கு -
(அப்பொருளை)விரும்பாமை
யென்னுஞ் செல்வமானது

விறல் - வெற்றியை

ஈனும் - தரும். எ - று.

க - ரை. ஒருவன்
பிறன்பொருளை இச்சிப்பதால்

அழிவைத் தரும்,
இச்சியாமையால்
வெற்றியைத்தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. பகையும்,
பாவமும் வளர்த்தலால்
இறலீனுமென்றும் பொரு
ளாசை கொண்டவேவாகள்
யாவரையும் கீழ்ப்படுத்தலால்
விரலீனுமென்
றுஞ் சொல்லிரு். செருக்கு
அதைத்தருஞ் செல்வத்தைக்
காட்டலால் ஆகு
பெயர். இதனால்
அக்குணமும்குற்றமும்
சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன. (கஅ0)

கஅ - ம்

அதிகாரம். வெஃகாமை

ற் றி ற் று.

ககூ - ம்

அதிகாரம். புறங்கூருமை.

அஃதாவது: காணுதவிடத்தே பிறரை இகழ்ந்துபேசாமையாம். வாக்கின் குற்றம் மனக்குற்றத்தின் வழியாகத் தோன்றலால், இது அழுக்காருமை வெஃகாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அறங்கூரு னல்ல செயினு மொருவன் புறங்கூரு னென்ற வினிது.

ப - ரை. ஒருவன் - ஒருவன்

அறங்கூறான் - அறனென்று சொல்வதஞ் செய்யானாகி
அல்ல - பாவங்களை

செயினும் -
செய்தலும்

புறங்கூறான் - (பிறனைக்)
காணுதவிடத்தே இகழ்ந்துபேசான்

என்றல் - என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுதல்
இனிது - நல்லது. எ - று.

க - ரை. ஒருவன் தருமத்தைசெய்யானாகிப்
பொருமைசொல்லாமையே நன்மை என்பதாம்.

பாவங்களைச்செய்யினும்,

அதி. புறங்கூறுமை.

129

வி - ரை. புறங் கூறுமை அக்குற்றங்களால் தாழ்த்தப்படாமல் மேற் பட்டுத் தோன்று மென்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை சொல்லப் பட்டது.

(கஅக)

உ.

அறனழீஇ யல்லவை செய்த லிற்றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.

ப - ரை. அறனழீஇ - அறனென்பது ஒன்றில்லையென

அழித்துச்சொல்லி

அல்லவை செய்தலின் - (அதன்மேற்) பாவங்களைச் செய்தலினும்
நீதே - நீமையுடையதேயாம்

புறனழீஇ - ஒருவனைக்

காணுத இடத்தே இகழ்ந்துபேசி

பொய்த்தூறகை - (கண்டவிடத்தே அவனோடு)
தல். எ - று.

பொய்த்து மகிழ்

க - ரை. ஒருவனைக் காணுதவிடத்து இகழ்ந்து, கண்டவிடத்துப் புகழ்ந்துபேசுதல், தருமத்தை அழித்தும் பாவத்தைச் செய்தலினும் கொடிது

என்பதாம்.

வி - ரை. அறத்தை

அழித்தலினும் புறம்

கூறுதலும் பாவங்களைச்

செய்தலினும் பொய்த்து

நகுதலும் தீயனவாம் என்றறிக
புறனழித்தல் புறங் கூறி ஒளியைக்
கெடுத்தல்.
(கஅஉ)

ங. புறங்கூறிப்
பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற்
சாத
லறங்கூறு
மார்க்கந் தரும்.
ப - ரை. புறங்கூறி - பிறனைக்
காணுதவிடத்தே இகழ்ந்து
பொய்த்து - கண்ட
இடத்தே அவனைப் புகழ்ந்து

உயிர்வாழ்தலின் -

(ஒருவன்) உயிர் வாழ்தலினும்
சாதல் - (அது
செய்யாமல்) உயிர்விடுதல்
(அவனுக்கு)
அறங்கூறும் -
தருமநூல்களிலேலே
சொல்லப்பட்ட
ஆக்கம் - பயனை
தரும் - கொடுக்கும். எ
- று.

க - ரை. ஒருவன், பிறனை முன்புகழ்ந்தும் பின் இகழ்ந்தும் பேசி உயிர் வாழ்தலினும் இறத்தலே நலம் என்பதாம்.

வி - ரை. உயிர் விட்டபின் புறங்கூறிப் பொய்த்தலாகிய பாவம் நீங்கலால் சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் அப்பாவஞ் செய்யாதவாலே மறுமையில் அடையப்படும் பயன் அறம் அதைச்சொல்லும் நூலேயுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (கஅஉ)

ச. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

ப - ரை. (ஒருவனை)
கண்ணின்று - எதிரே நின்று

கண்ணற

- கண்ணேணட்டமற

சொல்லினும் -

சொன்னலும்

17

130 ககூ - ம்

அதி. புறங்கூறுமை.

முன்னின்று - (அவன்) எதிரில்லாமல்

பின்னேக்காச்சொல் - பின்வருந் குற்றத்தை நோக்காத சொல்லை

சொல்லற்க -

சொல்லாதிருக்கக்கடவன். எ - று.

க - ரை. ஒருவனை முன்

இகழினும், பின் இகழா
திருக்கக்கடவ'ன்.

எனபதாம.

வி - ை. பின் அதில்
வருங் குற்றத்தைக் காட்டலால்
ஆகுபெயர்.

சொல்லானது நோக்குதற்
றொழில், சொல்லின்மேல்
ஏற்றப்பட்டது. கண்

ணோட்டம் தாட்சிணியம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் புறங்கூறலின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது. (கஅச)

ரு.

அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா

னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும்.

ப - ரை.

புறங்கூறுவோன் ஒருவன் அறம் நன்றென்று வாயினலே சொல்லினும்) அறஞ்சொல்லும் - அறத்தை அப்படிச் சொல்லு

தறகு ஏறற
நெஞ்சத்தானன்மை - மனத்தையுடையவன்

அல்லாதவனு யிருக்

கையானது

புறஞ்சொல்லும் - அப்புறங் கூறுதற்குக் காரணமாகிய
புன்மையால் - (மனப்) புன்மையாலே
காணப்படும் - (அறிவுடையோரால்) அறியப்படும். எ - று.

க - ரை. தருமம்

நன்றென்று வாயினால்
சொல்பவனது அவனது
மனதிலே தருமம்
இல்லாமையை புறங் கூறுதலால்
அறியப்படும் என்பதாம்.

வி - ரை. மனம்

தீதாயிருக்கையால் அறம்
நன்றென்று சொல்லுகிற
சொல் அங்கீகரிக்கப்
படாதென்பதாம்.

(கஅஞ)

கூ. பிறன்பழி

கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்

திறன்றெரிந்து கூறப் படும்.

ப - ரை.

பிறன்பழி - பிறனொருவனது பழியை

கூறுவான் -

(அவ்னைக் காணுதவிடத்தே)

சொல்லுவோன்

தன்பழியுள்ளும்

- தனது (பல) பழிகளுள்ளும்

திறன் -

(வருத்தும்) வினமுடையவைகளை

தெரிந்து -

ஆராய்ந்து

கூறப்படும் -

(அவனுலே) சொல்லப்படுவான். எ

- று.

க - ரை.

பிறன் குற்றத்தைச்

சொல்லுவோனது

குற்றம்பிறனுல்சொல்

லப்படும் என்பதாம்.

வி - ரை. பிறமுடையவைகளைத் பிறனென்றலால் ஆகுபெயர்; காணுத விடத்துத் தன்னைக் குறித்துப் பிறனுலே சொல்லப்பட்ட பழியைக்கேட்டவன் அவன் மிகவும் வருந்தும்படி அதிகமாகிய பழிகளை ஆராய்ந்து எதிரே சொல்லுவானுதலால் பிறன் தெரிந்துக் கூறப்படுமென்றார். (கஅக)

ஏ. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி நட்பாட தேற்றா தவர்.

ப - ரை. நகச்சொல்லி - (கூடி) மகிழும்படி (இனிய சொற்களைச்) சொல்லி
நட்பாடல் - (அயலாரோடு) சினேகஞ்செய்தலை
தேற்றாதவர் - (தமக்கு உறுதியென்று) அறியாதவர்
பகச்சொல்லி (தம்மைவிட்டு) நீங்கும்படி புறங்கூறி
கேளிர் - (தமது) சுற்றத்தாரையும்
பிரிப்பர் - பிரியப்பண்ணுவர். ஏ - று.

க - ரை. சினேகஞ் செய்தலை அறியாதவர்கள் புறங்கூறி யாவர்க்கும் பகையாவர் என்பதாம்.

வி - ரை. உம்மை

விகாரத்தால் தொக்கது.

கேளிரையும்பிரிப்பரென்ற

கருத்தால் அயலாரோடென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தேற்றாதவ ரென்னும்

பிறவினை தேற்றாதவரென்னுந் தன் வினைப்பொருளில் வந்தது. புறங்கூற

வார்க்கு யாவரும் பகையாவ ரென்பது கருத்து.

(கஅள)

அ. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினர் சொன்னகொ லேதிலார் மாட்டு.

ப - ரை. துன்னியர் - (தம்மோடு) நெருங்கினவரது

குற்றமும் - குற்றத்தையும்
தூற்றும் - (அலரைக் காணுதவிடத்தே) தூற்றும்
மாபிழை - இயல்பையுடையவர்
எதிலார்மாட்டு - (அயலாரிடத்துச் செய்வது)
என்னைகொல் - யாதோ. எ - று.

க - ரை. உறவினர்

குற்றத்தைத் தூற்றுவோர்
அயலார் குற்றத்தை எப்படித்
தூற்றுர் என்பதாம்.

வி - ரை. தூற்றுதல் பலரும் அறியப் பறப்புதல். அத்தூற்றுதலினுங் கொடிய செயல் வேறென்றுங் காணுமையால் என்னைகொலென்றார். செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். (கஅஅ)

கூ.

அறனெக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனெக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை.

ப - ரை. புறனேக்கி - பிறர்நீங்கின அளவுபார்த்து
புன்சொல் - (அவரது) பழிப்புச் சொல்லை
உரைப்பான் - சொல்லுவோனது
பொறை - (உடற்) பாரத்தை
வையம் - பூமியானது
அறனேக்கி - (இக்கொடியதைச் சுமந்தலே எனக்கு) அறமாவ
தென்று நினைத்து
ஆற்றுங்கொல் - சுமக்கின்றது போலும். எ - று.

க - ரை. பூமியானது பொறுமை கூறுவோனது உடலைத் தருமத்தைக் குறித்துச் சுமப்பதுபோலும் என்பதாம்.

132 உ0 - ம் அதி.

பாபனிலசொல்லாமை.

வி - ரை. பூமிக்கு எல்லாப் பொருள்களையும் சுமத்தல் சுபாவமாயினும்

புறங்கூறுவானைச் சுமப்பது தகாதென்னுங் கருத்தால் அறனேக்கி யாற்றுங் கொல் வையமென்றார். இவை ஐந்து பாட்டாலும் புறங்கூறுவாருக்கு உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (கஅசு)

தீதுண்டோ
மன்னு முயிர்க்கு.

- ப - னை.

(புறங்கூறுவோர் அது செய்தற்கு)
எதிலார் குற்றம்போல் - அய
லோரது
குற்றத்தைப்போல்
தங்குற்றம் - (அப்புறங்
கூறுதலாகிய) தமது
குற்றத்தையும்
காண்கிற்பின் -
காணமாட்டுவாராயின்
மன்னுமுயிர்க்கு -
அவாது நிலைபெற்ற உயிர்க்கு
தீது - (வருவது) ஒரு

துன்பம்

உண்டோ -

உண்டாகுமோ. எ - று.

க - ரை. அயலார்
குற்றத்தைப்போல்த்
தங்குற்றத்தை ஆராய்வாராகில்
உயிர்க்குத் துன்பமில்லை
என்பதாம்.

வி - ரை.
நடுவுநிலையாயிருந்து
ஒப்பக்காணுதல் அருமையாகலின்
காண்

கிற்பினென்றும், கண்டவிடத்தே புறங்கூறுமையால் வருபிறவிகளினும் துன்பப் பட்டாரென்பதைக் குறித்து உயிர்க்குத் தீதுண்டோ வென்றும்

சொல்லினர். இதனால்
புறங்கூறுதலை விடுதற்கு உபாயம்
சொல்லப்பட்டது.

ககூ - ம்

அதிகாரம். புறங்கூறாமை

முற்றிற்று.

உ0 - ம்

அதிகாரம்.
பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது: தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொருளின்பங்களுள் ஒன்றை யுந் தாராத சொற்களைச் சொல்லாமையாம். பொய் குறளை கடுஞ்சொல் பயனில் சொல் என வாக்கினிடத்தே உண்டாம் பாவம் நான்கினுள் பொய் அறந்தோர்க்கு அல்லது பற்றற விடக் கூடாமையால் அதனை ஒழித்து இல் வாழ்வாரால் விடக்கூடுமவையாகிய மற்றை மூன்றினுள் கடுஞ்சொல் இனியவை கூறலாலும் குறளை புறங்கூறுமையாலும் விலக்கி நின்ற பயனில் சொல்லை இதனால் விலக்குகின்றாராகலால் இது புறங்கூறுமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

உ0 -

ம் அதி.

பயனிலசொல்லாண்மை.

ப - ரை. பல்லார் - (அறிவுடையோர்) பலரும்
முனிய - (கேட்டு) வெறுக்க
பயனில - பயனில்லாத சொற்களை

சொல்லுவான் - சொல்பவன்
எல்லாரும் - எல்லாராலும்
எள்ளப்படும் - இகழப்படுவான்.
எ - று.

க - ரை. பயனில்லாச் சொற்களைச் சொல்பவன் படுவான் என்பதாம்.

யாவராலும் இகழப்

வி - ரை. அறிவுடையோர்

பலரும் வெறுக்கவே மற்றோரும்
இகழ் வாராகலால் எல்லாரு
மெள்ளப்படுமென்றூர்.
(ககூக)

உ. பயனில

பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
நட்டார்கட்
செய்தலிற் றீது.

ப - ரை.

பல்லார்முன் - (அறிவுடையோர்) பலர்முன்னே
பயனில - பயனில்லாதசொற்களை
சொல்லல் - (ஒருவன்) சொல்லுதலானது
நட்டார்கண் - (தன்) நட்பாளரிடத்தே
நயனில - விருப்பமில்லாத செயல்களை
செய்தலின் - செய்தலினும்

தீது - குற்றமாம். எ

- று.

க - ரை. பயன்படா

சொற்களைச் சொல்லுதல்

சிநேகரிடத்துச் செய்

யும் தீமையினுந் தீது

என்பதாம்.

வி - ரை. விருப்பமில்லாத செயல்கள் வெறுக்கப்படும் செயலாம் இச் சொல் அச்செயலைக் காட்டிலும் மிகவும் இகழப் படுதலை உண்டாக்கு மென் பதாம். (ககூ)

கூ. நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில

பாரித் துரைக்கு

முரை.

ப - ரை. பயனில - பயனில்லாத

பொருள்கள

பாரித்து - விரித்து
உரைக்குமுரை - (ஒருவன்) உரைக்கும் உரையானது
நயனிலனென்பது - (இவன்) நீதியில்லாதவ னென்பதனை

சொல்லும் -

அறிவிக்கும். எ - று.

கு - ரை.

பயனில்லாப்பொருளை
விரித்துச்சொல்லல்,
நீதியில்லாதவன்

என்பதை அறிவிக்கும்
என்பதாம்.

வி - ரை. இப்படிப்பட்ட உரையினுலே இவன் நீதியில்லாதவனென்பதை அறியலாமென்றற்கு அதனை உரைமேலேற்றி- உரைசொல்லு மென்ருன். (ககஉ)

ச. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும்பயன் சாராப்

பண்பில்சொற்

பல்லாரகத்து.

134 உ0

-ம் அதி.

பயனில்சொல்லாமை.

ப - ரை. பயன்சாரா - பயனோடு பொருந்தாத
பண்பில்சொல் - குணமில்லாதசொற்களை
பல்லாரகத்து - பலரிடத்தே (ஒருவன் சொல்லுவானுடைய அவை அவரிடத்தே)
நயன்சாரா - நீதியோடு பொருந்தாதவையாகி
நன்மையின் - நற்குணங்களி லிருந்து
நீக்கும் - (அவனை) நீக்கும். எ - று.

க - ரை. பயனில்லாச்
நீக்கும் என்பதாம்.
சொல்

வழங்குவானி னற்குணங்களி லிருந்து

வி - ரை. பண்பு இனிமை மெய்மை முதலாகிய சொற்குணங்கள், சொல்லுவானுயின் அவரிடத்தே என்பவை சொல்லெச்சங்கள். (ககச)

நீ.

சீர்மை சிறப்போடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின்.

ப - ரை. பயனில் - பயனில்லாத சொற்களை
நீர்மையுடையார் - குணத்தன்மையை உடையவர்
சொலின் - சொல்லுவாராயின்
சீர்மை - (அவரது) மேன்பாட்டானது
சிறப்பொடு - (அதனுல்வரும்) கன்குமதிக்கப் படுதலுடனே
நீங்கும் - (அவரிடத்திருந்து) நீங்கும். எ - று.

க - ரை. கற்குணமுடையோர் பயனில்லாத அவர்மேன்மையும் மதிப்பும் குறையும் என்பதாம்.

சொற்களைச்சொன்னல்

வி - ரை. சொலினென்பது அவரது சொல்லாமையைக் காட்டி கின்றது.

(கூடு)

கூ. பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

ப - ரை, பயனில்சொல் - பயனில்லாத சொற்களை
பாராட்டுவானை - (பலதாரும்) சொல்லுவோனை
மகனெனல் - மனிதனென்று சொல்லாதே
மக்கட்பதடியெனல் - மனிதருக்குள்ளே பதரென்று சொல்லக் கடவாய். எ - று.

க - ரை. பயனிலாச் சொற்களைச் சொல்பவனை மக்களுக்குள்ளே பதரென்றுசொல்க என்பதாம்.

வி - ரை. எப்படி பதருக்கு அரிசியாகிய உள்ளீடு இல்லையோ அப்படி அவருக்கு அறிவாகிய உள்ளீடு இல்லாமையால் மக்கட்பதடியென்றார். இவை ஆறுபாட்டாலும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

(கூசு)

எ. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று.

உ0 - ம் அதி.

பயனிலசொல்லாமை.

135

ப - ரை. சான்றோர் -

அறிவுடையோர்

நயனில் -

நீதியோடுபொருந்தாத சொற்களை

சொல்லினும் -

சொன்னலும்

சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்

பயனில - பயன்இல்லாத சொற்களை

சொல்லாமை - சொல்லாமை

(பெறின்)

நன்று - (அது) நன்று. எ - று.

க - ரை. அறிவுடையோர் நீதியில்லாச் சொற்களைச் சொன்னலும் பயனிலாச் சொற்களைச் சொல்லாமை நல்லது, என்பதாம்.

வி - ரை. சொல்லினு

மெனவே சொல்லாமை

பெறப்பட்டது. நயனில்
லாதசொல் தீதென்பதாம்.

(கஉஎ)

அ. அரும்பய னுய்
மறிவினர் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல்.

ப - ரை. அரும்பயன் -
அரிதற்கரிய பயன்களை

ஆயும் - ஆராயவல்ல
அறிவினர் - அறிவை யுடையார்
பெரும்பயனில்லாத சொல் - மிகுந்த பயனில்லாத சொற்களை
சொல்லார் - சொல்லார்கள் எ - று.

க - ரை. அறிவுடையோர், பயன்படாச் சொற்களைச் சொல்லார்,
என்பதாம்.

வி - ரை. அரிதற்கரிய
பயன்களாவன முத்திப்பேறு,
மேற்கதியடைவு

முதலாணவை.

பெரும்பயனில்லாத
சொல்லென்றதனால் சிறிது
பயனுடைய சொல்லும்
தள்ளப்பட்டது.
(ககஅ)

கூ. பொருடூர்ந்த
பொச்சாந்துஞ் சொல்லார்
மருடூர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர்.

ப - ரை. மருடூர்ந்த - மயக்கத்தில் நீக்கிய
மாசறு - மாசற்ற (பரிசுத்தமாகிய வென்றபடி)
காட்சியவர் - அறிவினையுடையோர்.
பொருடூர்ந்த - பயனில் நீங்கிய சொற்களை
பொச்சாந்தும் - மறந்தும்
சொல்லார் - சொல்லார்கள் எ - று.

க - ரை. குற்றமற்ற

அறிவுடையோர் பயனில்லாத
சொற்களை மறக்

துஞ் சொல்லார் என்பதாம்.

வி - ரை. பரிசுத்தமாகிய அறிவு மெய்யறிவு இவைமூன்று பாட்டாலும் பயனில்லாதவை சொல்லாமையின் குணம் சொல்லப்பட்டது. (கூக)

க0. சொல்லுக

சொல்லிற் பயனுடைய
சொல்லற்க

சொல்லிற்
பயனிலாற் சொல்.

அதி. தீவினையச்சம்.

ப - ரை.

சொல்வில் - சொற்களிலே

பயனுடைய -
பிரயோசன முடைய சொற்களை
சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்
சொல்வில் - சொற்களிலே
பயனிலாச்சொல் -
பிரயோசனமில்லாத சொற்களை
சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்
கடவர். எ - று.

க - ரை. பயனிலாச்

சொற்களைச்சொல்லா
திருக்கக்கடவர் பயனுடைய
சொற்களைச் சொல்லக்கடவர்,
என்பதாம்.

வி - ரை. இதனுலே
சொல்லத்தகுவனவும் தகாதனவும்
நியமிக்கப் பட்டன.

(உ00)

உ0 ம் அதிகாரம்.

பயனிலசொல்லாமை
மு ற் றி ற் று.

உக - ம் அதிகாரம்.
தீவினையச்சம்.

அஃதாவது: பாவங்களா யுள்ளவைகளைச் செய்தற்கு அஞ்சுதலாம், இதனுல் காயத்தினிடத்தே விளைகின்ற பாவங்களை யெல்லாம் தொகுத்துவிலக்குகின்ற ராகலின் இதுபயனில் சொல்லாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. தீவினை யாரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு.

ப - ரை. தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு - தீவினையென்று சொல்லப்படு மயக்கத்திற்கு

தீவினையார்
- (முன்செய்த) தீவினையுடையோர்
அஞ்சார் - பயப்படார்

விழுமியார் - (அது இல்லாத) மேலோர்
அஞ்சுவர் - பயப்படுவார்

எ - று.

க - ரை. பாவத்துக்குத் தீவினையார் பயப்படார், படுவார் என்பதாம்.

இல்வினையார் பய்ப்

வி - ரை. தீவினையாகியகாரியம் அதன் காரணமாகிய செருக்கென உப சரிக்கப்பட்டது. முன்னே தொடங்கிச்செய்து பழகிவந்தமையால் அஞ்சா ரென்றும் செய்தறியாமையால் அஞ்சுவாரென்றும் சொல்லினர். (உ०க)

உ.

தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை தீயினு மஞ்சப் படும்.

ப - ரை. தீயவை - (இன்பத்தின் பொருட்டுச் செய்யும்) தீவினைகள் (பின் தீய - அன்பங்களே (னே

உக - ம்

அதி. தீவினையச்சம்.

. 137

பயத்தலால்

- தருதலால்

தீயவை - (அப்படிப்பட்ட) தீவினைகள்
தீயினும் - தீயினும் அதிகமாக

அஞ்சப்படும் -

(ஒருவனால்) அஞ்சப்படும். எ - று.

க - ரை. பாவமானவை

தன்பங்களைக் கொடுத்தலால்

அப்பாவங்கள்

தீயிலுங் கொடியன என்பதாம்.

வி - ரை.

வேறொருகாலத்திலும்
வேறொரிடத்திலும்
வேறொருடம் பிலும்
போய்ச்சுடுதல் தீவினைக்கே
அல்லாமல் நெருப்புக்கு
இல்லாமையால்
தீயினும் அஞ்சப்படுமென்றார்.

(உ௦உ) ௩. அறிவினு
ளெல்லாந் தலையென்ப தீய

செறுவார்க்குஞ்

செய்யா விடல்.

ப'- ரை. செறுவார்க்கும் - (தம்மை) வருத்துவோரிடத்தும்
தீய - தீவினைகளை
செய்யாவிடல் - செய்யாமல் விடுதலை

அறிவினு ளெல்லாம்
- (தமக்கு உறுதிநாடும்)
அறிவுகள் எல்லா வற்றிலும்
தலை - முதலானவறிவாகும்.
என்ப - (என்றுநல்லோர்) சொல்லுவர்.

எ - று.

க - ரை. தம்மை
வருத்துவோரிடத்தும்
துன்பங்களைச் செய்யாமல்
விடுதல், எல்லாவறிவினுள்ளும்
தலைமை என்பதாம்.

வி - ரை. விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விட்டென்றும் செய்யத் தக்கவிட்டத்தும் செய்யாதிருந்தால் தமக்குத் துன்பம் வாதென்று ஆலோசித் தறிதலால் அதனை அறிவிலுளெல்லாந் தலையென்றும் சொல்விளர். இவை மூன்றுபாட்டாலும் தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.

சு.

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

ப - ரை. (ஒருவன்) பிறன் - பிறனுக்கு
கேடு - கேட்டைதந்தரும்வினையை
மறந்தும் - மறவியைப் பொருந்தியும்
சூழற்க - எண்ணுதிருக்கக்கடவன்
சூழின் - எண்ணுவானாயின்
சூழ்ந்தவன் - அவ்வெண்ணினவனுக்கு
கேடு - கேட்டைதந்தரும்வினையை
அறம் - அறக்கடவுள்
சூழும் - எண்ணுவான்.

எ - று.

'க - ரை. ஒருவன் மறந்தும் பிறனுக்குக் கேட்டை நினையாதிருக்கக்கட.
வன் நினைப்பானுயில் அவனுக்குத் தருமக்கடவுள் கேட்டை நினைக்கும் எ-ம்.

வி - ரை. கேடிரண்டும்
அவற்றைறத் தரும் வினைகளை
உணர்த்தலால்

ஆகுபெயர்கள். எண்ணுகிறபொழுதேதானும் உடனே எண்ணுதலால் இவன்

18

- 138 . உக :

ம் அதி. தீவினையச்சம்.

பிற்பட்டாலும், அறக்கடவுள் முற்படுவா னென்பது கொள்ளப்பட்டது. அறக்கடவுளென்னுதலாவது அவன் கெடத்தான் நீக்க நினைத்தல் தீயினையை எண்ணுதலு மாகாதென்பதாம். (உ०ச)

நு.

இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யினிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து.

ப - ரை. இலனென்றி - வறுமையை யுடையேனென்று நினைத்து (அது தீர்தற்பொருட்டு)
தீயவை - தீவினைகளை
செய்யற்க - (ஒருவன் பிறர்க்குச்) செய்யாதிருக்கக் கடவன்
செய்யின் - செய்தால்
பெயர்த்து - பின்னும்
இலனாகும் - வறுமையையுடையவனாவான். எ - று.

க - ரை. வறுமையாலே தீமைசெய்யாதிருக்கக்கடவன் மிக வறுமையையுடையவனாவான் என்பதாம்.

செய்வானாகில்

வி - ரை. மற்றும் அசைநிலை. அத்தீவினையினாலே பிறவிதோறும் அறியவனாவ னென்பதாம். (உ०டு)

கூ. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான்.

ப - ரை.

கோய்ப்பால - தன்பஞ்செய்யுங் கூறுடைப்பாவங்கள்
தன்னை - தன்னை

அடல்வேண்டாதான் - (பின்வந்து) வருத்துதலை வேண்டாதவன்
தீப்பால் - தீமைக்கூறுடைய வினைகளை
தான் - தான்

பிறர்கண் - பிறரிடத்தே
செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன். எ - று.

க - ரை. பாவங்கள் பின்பு தன்னை வருத்துதலை இச்சியாதவன் பாவங்களைப் பிறரிடத்துச் செய்யாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. செய்வானுயின் அப்பாவங்கள் அவனை வருத்துவதற்கு ஐயமில்லை யென்பதாம்.

எ. எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும்.

ப - ரை. எனைப்பகையுற்றாரும்-யெவ்வளவு பெரியபகையை யுடையவரும்
உய்வர் - (அதனை ஒருவழியினாலே) தப்புவார் (அப்படியல்லாமல்)
வினைப்பகை - தீவினையாகிய பகையானது
வீயாது - நீங்காமல்

பின்சென்று - போனவிடத்துக்குப்போய்
அடும் - கொல்லும். எ - று.

க - ரை. எவ்வகைப் பகைக்கும் ஒருவிதத்தால் பகையை அடைந்தவர்கள் தப்பமுடியாது என்பதாம்.

தப்பலாம், தீவினைப் உக - ம்

அதி. தீவினையச்சம்.

130

வி - ரை. தீவினைப்பகைதொடர்ந்து தப்பாதுகொல்லும்.

(உ0எ)

அ.

தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை வீயா தடியுறைந் தற்று.

ப - ரை. தீயவை - தீவினைகளை
செய்தார் - (பிறருக்குச்) செய்தவர்
கெடுதல் - தாம் கெடுதல் (எந்தன்மைத்தென்றால்)
நிழல் - (ஒருவனது) நிழலானது (கெடுந்தூரம் போயினும்)
தன்னை - அவனை
வீயாது - விடாதுவந்து
அடி - அடியினிடத்தே
உறைந்தற்று - தங்கிய தன்மைத்து. எ - று.

க - ரை. தன்னிழலானது கெடுந்தூரம்சென்றும் தன்னடியிலே தங்கியதுபோலத் தீவினைகளும் தன்னைத்தங்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. முன் பாட்டில் வினைப்பகை வீயாது பின்சென்றடுமென்று சொல்லப்பட்டதை இங்கே உபமானத்தினால் விளக்கினார். (உஅ)

கூ. தன்னைத்தான் காதல ஞயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால்.

ப - ரை. (ஒருவன்) தன்னை - தன்னை
தான் - தான்
காதலனாயின் - விரும்புதலுடையவனாயிருந்தால்
தீவினைப்பால் - தீவினையாகிய பிரிவினுள்
எனைத்தொன்றும் - எவ்வளவு சிறியதொன்றையாயினும்
துன்னற்க - (பிறரிடத்தே) செய்யாதிருக்கக்கடவன். எ - று.

க - ரை. தன்னைக் காக்கவிரும்பினால் பிறனிடத்தில் எவ்வளவும் தீவினையைச் செய்யாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. நல்வினை தீவினையென வினைப்பிரிவு இரண்டாகலின் தீவினைப்பாலென்றார். பிறரிடத்தே செய்த தீவினை தன்னிடத்தே தன்பந்தருதலை விளக்கினாதலால் தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவை ஆறாம் பாட்டாலும் பிறருக்குத் தீவினைசெய்தால் தாம் கெடுவரென்பது சொல்லப்பட்டாலும் (உக)

பட்டது.

க0. அருங்கேட் னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின்.

ப - ரை. (ஒருவன் செவ்வையானவழியைவிட்டு) மருங்கோடி - கொடிய வழியிலேசென்று
தீவினை - தீவினைகளை
செய்யானெனின் - (பிறரிடத்தே) செய்யானுயின்
அருங்கேடனென்பது - (அவன்) இல்லாத கேட்டையுடையவ னென்பதை
அறிக - அறியக்கடவர். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் பாவஞ்செய்யா திருப்பானுயில் கேடில்லாதவன் என்று அறியக்கடவன் என்பதாம்.

140

உ - ம் அதி.

ஒப்புறவறிதல்.

வி - ரை. இதனுலே தீவினைசெய்யாதவன் கேடில்லாதவ பது சொல்லப்பட்டது.

னுவனென்
(உக0)

உக - ம் அதிகாரம்.

நீவினையச்சம்

முற்றிற்று.

உஉ - ம் அதிகாரம்.

ஒப்புறவறிதல்

அஃதாவது : உலக நடையை அறிந்துசெய்தல் மனைவாக்குக் காயன் களாலே செய்யத்தகாதனவை சொல்லினர். இனிச் செய்யத்தகுமவைகளில் முன் சொல்லப்பட்டவற்றுள் அடங்காதவைகளைச் சொல்லுகின்ற ராகை யால் இது நீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கைம்மாறு வேண்டா கடம்பாடு மாரிமாட்
டென்னுற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

ப - ரை. உலகு - உயிர்களானவை

மாரிமாட்டு - (தமக்கு நீருதவுகின்ற) மேகங்களிடத்து

என் - என்ன பிரதியுபகாரத்தை

ஆற்றும் - செய்துவருகின்றன
என்றபடி (ஆதலால்)
(ஒன்றும் செய்கின்றன இல்லை

கடப்பாடு - (அம்மேகக்கள் போல்வார்செய்யும்)
கைம்மாறு - பிரதியுபகாரங்களை
உபகாரங்களும்

வேண்டா - வேண்டுவனல்ல. எ -
று.

க - ரை. மேகங்களுக்கு ஒப்பானவர் செய்யும், உபகாரங்கள், பிரதி உப
காரங்களை வேண்டுவனவல்ல என்பதாம்.

வி - ரை. கொல் ஒ அசைகள் கடப்பானென்னும் பெயரிலுலேயே
அவசியம் செய்யவேண்டுவதென்பதை பெறப்பட்டது. உபகாரஞ் செய்வாரது
வேண்டாமையை உபகாரத்தின்மேல் ஏற்றினர். (உக)

உ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

ப - ரை. தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்காயின்

தாளாற்றி - முயற்சி செய்து
தந்த - சம்பாதிக்கப்பட்ட

பொருளெல்லாம் -

பொருளானைத்தும்

வேளாண்மை - உபகாரத்தை
செய்தற்பொருட்டு - செய்தற்பயனுடையனவாம். எ - று.

க - ரை. முயற்சிசெய்து சம்பாதித்தபொருளெல்லாம் உபகாரஞ்செய்யும்பொருட்டு என்பதாம்.

உஉ - ம்

அதி. ஒப்புறவறிதல்.

111

வி - ரை. தகுதியில்லாத பிறருக்குப்போல் தாம் அனுபவித்தற்பொருட்டும் வைத்து இழத்தற்பொருட்டும் அல்லவென்பதாயிற்று. (உஉ)

கூ. புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற.

ப - ரை. புத்தே ளுலகத்து - தேவருலகத்திலும்

ஈண்டும் -

இவ்வுலகத்திலும்

ஒப்புரவின் - உபகாரம்போல்

நல்ல - நல்லவையாகிய

பிற - வேறுசெயல்களை

பெறல் - பெறுதல்

அரிது - அரிதாம். எ

- று.

க - ரை.

விண்ணுலகத்தும்

மண்ணுலகத்தும்

உபகாரத்தைதம்போல

வேறொன்று இல்லை

என்பதாம்.

வி - ரை. கொடுப்பாரும் கொள்வாரும் இல்லாமல் எல்லாரும் ஒரு தன்மையாராயிருக்கையால் தேவருலகத்தில் அரிதாயிற்று. யாவருக்கும் ஒப்பதிதுபோல் வேறொன்று இல்லாமையால் இவ்வுலகத்தில் அரிதாயிற்று இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒப்புரவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (உகஉ)

ச. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

ப - ரை. ஒத்ததறிவான் - உலகநடையை அறிந்துசெய்பவன்
உயிர்வாழ்வான் - உயிரோடுகூடி வாழ்பவனுவான்
மற்றையான் - அதனை அறிந்துசெய்யாதவன் (உயிருடையவனுயிருந்தாலும்)
செத்தாருள் - இறந்தவர்களுள்
வைக்கப்படும் - (ஒருவனுக) வைக்கப்படுவான் (நினைக்கப்படுவானென்றபடி) எ - று.

க - ரை. உலகின் இயல்பை அறிந்து நடப்பவன் உயிரோடுவாழ்பவன், அவ்வியல்பை அறியாதவன் செத்தவன் என்பதாம்.

வி - ரை. உயிருக்குரிய அறிவும் செயலும் அவனிடத்தே காணப்படாமையால் செத்தாருள் வைக்கப்படுமென்றார். இதனால் உலகநடையிலே தவறுதல் வேதநடையிலே தவறுதல்போல் திரும்வழியை உடையதல்ல வென்பது சொல்லப்பட்டது. (உகச)

ரு.

ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் றிரு.

ப - ரை. உலகு - உலகுகடையை
அவாம் - விரும்பிச்செய்யும்
பேரிவாளன் - பெரியவறிவினை யுடையவனுனவன்
திரு - செல்வத்தினுலே (நிறைதல்)

142 உஉ - ம் அதி. ஒப்புறவறிதல்.

ஊருணீ - ஊரில்வாழ்வார் (நீருண்ணுங்குளமானது)
நீர் நிறைந்தற்று - நீரினுலே நிறைந்ததுபோலும். எ - று.

க - ரை. அறிவாளர் செல்வமானது நிறைந்தாற்போலும் என்பதாம்.

ஊராருண்ணுங் குளத்திலே நீர்

வி - ரை. அச்செல்வம் பாழ்படாமல் நெடுங்காலம் எல்லாருக்கும் வேண்டுமளவில் உதவுமென்பதாம். (உகடு)

சு. பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றுற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின்.

ப - ரை. செல்வம் - செல்வமானது

நயனுடையான்கண் - உபகாரஞ் செய்பவனிடத்தே
படின் - உண்டாகுமாலுல் (அவ்வுண்டாதல்)
உள்ளூர் - ஊர்கடுவே

மரம் -

மாத்தினிடத்தே

பயன - பழமானது
பழுத்தற்று - பழுத்தல்போலும். எ - று.

க - ரை. செல்வம் உபகாரம் செய்பவரிடத்தில் உண்டாகில்கடுவூரிலே மரம்பழுத்தாற்போலும் என்பதாம்.

வி - ரை. ஆல் அசை உலகநீதி பலவகையிலும் ஒப்புரவு சிறந்தமையால் அதனை நயனென்றார். அவன் அம்மரம்போல் எல்லார்க்கும் எளிதிலே பயன் கொடுப்பானென்பதாம்.

(உகசு)

எ. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றுச் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்.

ப - ரை. செல்வம் - செல்வமானது
பெருந்தகையான்கண் - (உபகாரஞ் செய்யும்) பெரியதகைமையையுடையவனிடத்தே
படின் - உண்டாகுமாலுல் (அச்செல்வமானது)
மருந்தாகி - எல்லாவுறுப்பும் (பிணிகளுக்கு) மருந்தாய்
தப்பா - தப்பாத
மரத்தற்று - மரத்தை ஒக்கும். எ - று.

க - ரை. செல்வம் பெரியோரிடத்து மரத்துக்கு ஒப்பாகும் என்பதாம்.

உண்டாகில் அதுமருந்தாகிய

வி - ரை. ஆல் அசை. எல்லாவுறுப்பு மென்றது மரத்துக்கு இலை பூ காய் கனி முதலானவைகளை. செல்வத்துக்கு அநுபவித்தற்குரிய பல பொருள்களை தப்பாமையாவது கொள்ளுதற்கரிய இடங்களிலே நின்றுவது மறைத்துநின்றுவது காலத்தால்வேறுபட்டாவதுபயன்படாமைதன்குறைவை கோக்காமல் எல்லாவருத்தமும் நீர்க்குமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டாலும் உபகாரஞ்செய்பவனது பொருள்பயன்படுமாறு சொல்லப்பட்டது. (உகஎ)

அ. இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.

உஉ - ம் அதி.

ஒப்புரவறிதல்.

143

ப - ரை. கடனறி - (தாம்) செய்யத்தகுமவைகளை அறிந்த
காட்சியவர் - இயற்கையறிவையுடையவர்
இடனில்பருவத்தும் - செல்வஞ்சுருங்கிய காலத்திலும்
ஒப்புரவிற்கு - உபகாரஞ் செய்தற்கு
ஒல்கார் - தளரார். எ - று

க - ரை. அறிவுடையோர் வறுமையிலும் உதவிசெய்தற்குக் குறைவுபடார் என்பதாம்.

வி - ரை. மற்றவைகளெயெல்லாம் விட்டாலும் இதனைவிடாரென்ப தாம.

(உகஅ)

கூ.

நயனுடையா னல்கூர்ந்தா ஞதல் செயுநீர்மை செய்யா தமைகலா வாறு.

ப - ரை. நயனுடையான் - உபகாரஞ்செய்தலையுடையவன்
நல்கூர்ந்தாஞதல் - வறுமைப்பட்டவனுதலாவது
செய்யும் - (ஒழியாமற்) செய்யும்
நீர்மை - குணத்தையுடைய அவ்வுபகாரங்களை
செய்யாது - செய்யப்பெறுமல்
அமைகலாவாறு - வ்ருந்துகின்ற வியல்பாம். எ - று.

கூ - ரை. உபகாரிக்கு வரும்துயரமே என்பதாம்.

வருமையாவது உதவிசெய்தற்கு வலாமையால்

வி - ரை. தான் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்களோப்பெருமை அவனுக்கு வறுமையல்லவென்பதாம் இவை இரண்டு பாட்டாலும்வறுமையால் ஒப்புரவு செய்யாது விடத்தக்கதல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது. (உகக)

க0.

ஒப்புரவி னல்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து.

ப - ரை. ஒப்புரவினால் - உபகாரஞ் செய்தலினாலே
வருங்கேடெனின் - (ஒருவனுக்குப் பொருட்) கேடுவருமென்ப
வருண்டாயின்
அஃது - அக்கேடானது
ஒருவன் விற்று - (தன்னை) விற்றாயினும்

கோட்டக்கதுடைத்து - வாங்குந்
தகுதியை யுடையதாகும். எ-று.

க - ரை. ஒருதவிசெய்தலால் கேடுவருமெனில் அவ்வுதவியைத் தன்னை விற்றாயினுஞ் செய்யக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. தன்னைவிற்ற வாங்கப்படுவ தொருபொருள் இல்லையாயினும் இக்கேடு புகழை உண்டாக்கலால் அதுவும் செய்யப்படுமென்றது. இதனாலே ஒப்புரவினாலேகெடுவது கேடல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது. (உஉ0)

மூற்றிற்று.

உகடம் அதிகாரம்.

ஈகை:

அஃதாவது: வறியவராய்

இறந்தவர்க்கு இல்லையென்னுமல்

கொடுத்தல் இது மறுமையைக்
குறித்ததாகலின்,
இம்மையைக்குறித்த
ஒப்புரவறிதலின்
பின் வைக்கப்பட்டது.

க. வறியார்க்கொன்
றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர
துடைத்து.

ப - ரை. வறியார்க்கு - ஒருபொருளு மில்லாதவருக்கு
ஒன்று - (அவர்வேண்டியது) ஒன்றை
ஈவதே - கொடுத்தலே

ஈகை - (பிறர்க்குக்) கொடுத்தலாகும்
மற்றெல்லாம் - (அது நீக்கலாகிய) எல்லாக் கொடையும்
குறியெதிர்ப்பை - குறிக்கப்பட்டபின் வரும் பயனோடு கூடிய
நீரது - குணத்தை
உடைத்து - உடையதாகும். எ - று.

க - ரை. தரித்திருருக்குக் கொடுத்தலே கொடையாகும், மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்தல் பின்வாங்கிக்கொள்ளும் பயனுகும் என்பதாம்.

வி - ரை. அது நீக்கலாகிய கொடை, வறியவரல்லாதவர்க்கு ஒருபயனை நோக்கிக் கொடுத்தல், நீரது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதிபின்னும் தம்மிடத்தே வருதலால் குறியெதிர்ப்பை நீர அடைத்தென்றார். இதனால் ஈகையினது இலக்கணம் அறிவிக்கப்பட்டது. (உக)

உ. நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுல
கில்லெனினு மீதலே நன்று.

ப - ரை. கொளல் - இரத்தல்

நல்லாறெனினும் - (மேலுலகத்துக்கு) நல்லவழி யென்பவர் உண்டாயினும் (அது)

தீது - குற்றமாம்

(கொடுத்தவர்க்கு)

மேலுலகம் - அந்த

மேலுலகத்தை அடைதல்

இல்லெனினும் - இல்லையென்பவர் உண்டாயினும்
ஈதலே - கொடுத்தலே

நன்று - நல்லதாம். எ - று.

க - ரை. யாசித்தல் கல்வழி என்றலும் வாங்குதல் குற்றமே, கொடுத்தலாலே முத்தி இல்லை என்றலும் கொடுத்தலே நல்லது என்பதாம்.

வி - ரை. எனினுமென்பன, இரண்டும் அப்படிச் சொல்வாரில்லாமையைக்காட்டி நின்றது, எகாரத்தால் பிறவறங்களில் ஈகை சிறந்ததென்பது பெறப்பட்டது நல்லது சொல்லவந்தவர் நீயதும் உடன்சொல்லினர்.

உக - ம் அதி.

ஈகை. 145

க. இலனென்னு

மெவ்வ முரையாமை யீதல்

குலனுடையான்
கண்ணே யுள.

ப - ரை. இலனென்னும் - வறியேனென்று (இரப்பவன்) சொல்லும்
எவ்வம் - இழிவை
உரையாமை - (பிறரிடத்தே) சொல்லாமையும் (அதனைத் தன்
னிடத்தே சொன்னவர்க்கு)
ஈதல் (இல்லையென்னாமற்) கொடுத்தலும், (ஆகிய விரண்டும்)
குலனுடையான் கண்ணே - நல்ல குடியிற் பிறந்தவனிடத்தே
உள - உண்டாயிருக்கும். எ - று.

க - ரை. நற்குடியில் பிறந்தவரிடத்தில் இல்லையென்னாமையும்கொடுத்
தலும் உண்டு என்பதாம்.

!

வி - ரை. முன்பாட்டிலே தீதெனப்பட்டதைச் செய்யாமைக்கும் நன்
றெனப்பட்டதைச் செய்தற்கும் உரியவனை அறிவித்தபடி. (உஉங)

ச. இன்னா திரக்கப்
படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு
மளவு.

ப - ரை. (இரத்திலே அல்லாமல்) இரக்கப்படுதல் - இரக்கப்படுதலும்
இன்னாது - இன்பஞ் செய்வதன்று
இரந்தவர் - (ஒருபொருளே) இரந்தவாறு
இன் - (அது பெற்றதனால்) இனிதாகிய
முகம் - முகத்தை
காணுமளவு - பார்க்குமளவும். எ - று.

க - ரை. இரப்பவர் அவரினிய முகத்தைக் காணுமளவும் இரத்தலும் துன்பம் என்பதாம்.

வி - ரை. உம்மை இரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன. இரக்கப்படுதல் இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பேனென்றிறுத்தல். எல்லா மிரப்பவர்க்கு ஒன்று கொடுக்கக்கூடாமை கேடுமோவென்னும் அச்சத்தைக் குறித்து அதனை இன்னாதென்றார். எனவே எல்லாப்பொருளும் கொடுக்க வேண்டுமென்றதாயிற்று.

ரு.

ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.

ப - ரை. ஆற்றுவார் - (தவத்தால்) வல்லவராவோருக்கு
ஆற்றல் - வல்லமையாவது
பசியாற்றல் - (தம்மை அடைந்த) பசியைப் பொறுத்தலாம் (அவ் வல்லமைதான்)
அப்பசியை - அப்படிப் பொருத்தற்கரிய பசியை
மாற்றுவார் - (கொடையிலே) சீக்குவோராது
ஆற்றலிற்பின் - வல்லமைக்குப் பின். எ - று.

க - ரை. தவத்தோர்க்குப் பசியைப் பொறுத்தல் வல்லமை, அவ்வல்லமையிலும் பசியை ஆற்றுவோர் வல்லமைபெரிது என்பதாம்.

அதி. ஈகை.

வி - ரை. தாமும் பசித்துப் பிறருக்கும் அது தீர்க்கமாட்டாதவரது வல்லமையைக் காட்டிலும் தாமும் பசியாது பிறருக்கும் அது தீர்ப்பவரது

வல்லமை நன்றென்பதாம்.

(உஉரு)

சு. அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

ப - ரை. அற்றூர் - வறியவரது
அழிபசி - மிகுந்தபசியை
தீர்த்தல் - (அறனெக்கித்) தீர்க்கக்கடவன்
அஃது - அவ்வறம்
பொருள் பெற்றொருவன் - பொருள் படைத்தவனுகிய ஒருவன்
வைப்புழி - (அப்பொருளைத் தனக்குதவ) வைக்குமிடம் (ஆக
லால்) எ - று.

க - ரை. பொருள் பெற்றவன் வறியவர் பசியைத் தீர்த்தலே அவன்

பொருள் வைக்கும் இடம்

என்பதாம்.

வி - ரை. எல்லா நன்மைகளும் அழியவருதலால் அழி பசியென்றார். அற்றாழிபசிதீர்த்த பொருள் பின் தனக்கேவங்து உதவுமென்பதாம். (உக)

எ. பார்த்தூண்

மீஇ யவனைப் பசியென்னுங்

தீப்பிணி தீண்ட

லரிது.

ப - ரை. பாத்து - (எந்நாளும்)

பகுத்து

ஊண் - உண்ணுதல்

மரீஇயவனே -
பழகியவனே

பசியென்னும் -
பசியெனப்படும்

தீப்பிணி - தீயநோய்

தீண்டலரிது -
தீண்டுதலில்லை. எ - று.

க - ரை. பிறர்க்கு இட்டு
உண்ணுவோனைப் பசிநோய்
தீண்டாது
என்பதாம்.

வி - ரை. இவ்வுடம்பிலே நின்று ஞான்தையும் ஆச்சாத்தையும் கெடுத்து அதனால் பின்வரும் உடம்புகளுக்கும் அன்பஞ் செய்தலால் தீப் பிணியெனப்பட்டது. தனக்கு மருத்துவன் தானேயாகையால் பகிப்பிணி சோதென்பதாம். இவை ஆறுபாட்டாலும் ஈதலின் சிறப்புச் சொல்லப் பட்டது.

(உஉஎ)

அ.

ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ ருமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

ப - ரை. தாமுடைமை - தாமுடைய பொருளை
வைத்து (கொடாது) வைத்து (பின்னே)
இழக்கும் - இழந்துவிடும்
வன்கணவர் - அருளிலாதவர்
ஈத்து - (வறியவர்க்கு வேண்டிய பொருளைக்) கொடுத்து

உங -

ம் அதி. ஈகை.

உவக்கும் - (அவர்) மகிழ்தலினால்
(அருளுடையாராடையும்)
இன்பம் - மகிழ்ச்சியை
அறியார்கொல் -
கண்டறியாரோ. எ - று.

க - ரை.
பொருளைத்தேடிவைத்து
இழப்பவர்கொடுத்து மகிழும் இன்

பத்தை அறியார் என்பதாம்.

வி - ரை. ஈந்தென்பது

எதுகைநோக்கி ஈத்தென்றுயிற்று.
அறிந்தா
ராயின் தாமும் அவ்வின்பத்தை
அனுபவிப்பாரோ அல்லாமல்
வைத்திழவா
ரென்பது கருத்து.
(உஉஅ)

கூ.

இரத்தலி னின்னுது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல்.

ப - ரை. நிரப்பிய -
(பொருளின் குறைவை)
நிறைக்கவேண்டி (இரந்த

வர்க்குக் கொடாமல்)

தாமே - தாமே

தமியர் - தனித்தவராகி

உணல் -

உண்ணுதலானது (ஒருவருக்கு)

மன்ற - நிச்சயமாக

இரத்தலின் -

(பிறரிடத்தேதபோய்) இரத்தலினும்

இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாம்.

எ - று.

க -.ரை. பிறர்க்குக்

கொடாமல் தாமே உண்ணுதல்

யாசிப்பதிலும் துன்

பம் என்பதாம்.

வி - ரை. பொருளின் குறையை நிறைத்தலாவது, ஒவ்வொரு தொகையைக்குறித்து அவ்வளவு சம்பாதிப்போமென்று அத்தொழிலையே மேற்கொண்டு உலோபஞ்செய்து சேர்த்தல், தனித்தல் பிறரைச் சோராமை. இரத்தலுக்கு உள்ளது அப்போதை யிழிவே பின்னே வறுமையில்லை. தனித் துண்ணுதலுக்கு அவ்விரண்டும் உண்டாகுமாதலால் இரத்தலினின்றுதென் றார். (உஉக)

கo. சாதலி னின்ற தில்லை யினிததூஉ

மீத லியையாக் கடை.

ப - ரை.

(ஒருவனுக்கு) சாதலின் - இறத்தல்போல் இன்றுதது - துன்பஞ் செய்வதொன்று

இல்லை - இல்லை
அதூஉம் - அப்படிப்பட்டஇறத்தலும்
ஈதல் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தல்
இயையாக்கடை - முடியாதவிடத்து
இனிது - இன்பஞ் செய்வதாகும். எ - று.

க - ரை. இறத்தலே துன்பம் ஆயினும் இரந்தவர்க்குக்கொடாதவிடத்து இறத்தலே இன்பம் என்பதாம்.

உசாம் அதி.

புகழ்.

வி - ரை. பிறருக்குப் பயன்படாத உடற் சுமை நீக்குதலால் இனி தென்ரூர். இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஈயாமையின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

(உரூ)

உரூ - ம் அதிகாரம். ஈகை

முற்றிற்று.

உசாம் அதிகாரம்.

புகழ்.

அஃதாவது : இல்வாழ்க்கை முதல் ஈகை ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தில் வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகத்திலே செய்தபடியே கிற்பதாகிய கீர்த்தியாம். இது பெரும்பாலும் ஈகைபற்றி வருதலால் அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஈத லிசைபாட

வாழ்த லதுவல்ல

தூதிய மில்லை

யுயிர்க்கு.

ப - ரை.

ஈதல் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தலினாலே

இசைபட - புகழுண்டாக

வாழ்தல் -

வாழக்கடவர்

அதுவல்லது - அப்புகழல்லாமல்

உயிர்க்கு - (மக்கள்) உயிர்க்கு

ஊதியம் -

வேறுபயன்

இல்லை - இல்லை

(ஆதலால்) எ - று.

க - ரை. கொடுத்தலால் கீர்த்தியுண்டாக வாழக்கடவர் அக்கீர்த்தியை அல்லாமல் மக்களுயிர்க்கு இலாபம் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. இசைபடவாழுதற்குக் கல்வி ஆண்மை முதலாகிய வேறு காரணங்களும் இருக்கினும் சுகை சிறந்ததாதலால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.

(உங.க)

உ. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ்.

ப - ரை. உரைப்பார் - (உலகத்திலே ஒன்றை) உரைப்பவரால்
உரைப்பவையெல்லாம் - உரைக்கப்படும் அவைகளெல்லாம்
இரப்பார்க்கு - (வறுமையால்) இரப்பவர்க்கு
ஒன்று - (அவர் வேண்டிய) தொன்றை
ஈவார்மேல் - கொடுப்பவரிடத்தே
நிற்கும் - நிற்கும்

புகழ் - கீர்த்தியெனாம்.

எ - று.

க - ரை.

கொடுப்பவரிடத்திலேதான்

கீர்த்தி நிற்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. புகழ்தான் உரையும் பாட்டும் என இருவகைப்படும். அவற்றுள் உரைப்பாருரைப்பவையென எல்லார்க்கும் உரியவழக்கத்தையே எடுத்தாராகினும் இனம்பற்றிப் புலவர்க்கே உரியபாட்டும் கொள்ளப்படும் படவே பாடுவார் பாடுவவெல்லா மிரப்பார்க்கொன் றீவார்மேனிற்கும் புகழ் என்பதும் பெற்றாம். புகழின் காரணங்களிலீதல் சிறந்தமை இதனுள்ளுங்காண்க.

ரூ.

ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில்.

ப - ரை. ஒன்று - தனக்கு இணையில்லையாக
உயர்ந்த - ஒங்கிய
புகழல்லால் - கீர்த்தியல்லாமல்

உலகத்து - உலகத்திலே
பொன்றுது - அழியாமல்
நிற்பது - நிலைபெறுவது
ஒன்று - வேறொன்று
இல் - இல்லை. எ - று.

கு - ரை. உலகத்தில் அழியாமல் நிற்பதுபுகழே இல்லை என்பதாம்.

அல்லாமல்வேறொன்று

வி - ரை. தனக்கு இணையில்லாத ஒங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிரையும், உறுப்பையும், பொருளையும், கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடு ஒப்பது இல்லாமல் தானே உயர்தல். அப்படிப்பட்ட புகழையே மனிதனுய்பிறந்தவன் சம்பாதிக்கவேண்டு மென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் புகழது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (உஉஉ)

ச. நிலவரை நீர்புக ழாற்றிற் புலவரைப்

போற்றுது

புத்தே ளுலகு.

ப - ரை. (ஒருவன்) நிலவரை - பூமியினெல்லையில்
நீள்புகழ் - அழியாது நிற்கும் புகழை
ஆற்றின் - செய்வானுயின்
புத்தேளுலகு - தெய்வலோகமானது (அவனேயல்லாமல்)
புலவரை - (தன்னே யடைந்திருக்கிற) ஞானிகளே
போற்றுது - பேணுது. எ - று.

க - ரை. உலகில் அழியாது நிற்கும் புகழை ஒருவன் செய்வானுகில் தேவலோகம் தேவர்களைத் துதியாது அவனையே துதிசெய்யும் என்பதாம்.

வி - ரை. இவன்போல் அவர்புகழ்வடிவால் இவ்வுலகத்தையும் தேவவடிவால் அவ்வுலகத்தையும் ஒருசேர அடையாமையால் புலவரைப் போற்றுது

புத்தேளுல கென்றார்.

(உஉச)

ரு. நத்தம்போற் கேடு

முள்தாகுஞ் சாக்காடும்

விக்தகர்க் கல்லா

லரிது.

150 உள -

ம் அதி. புகழ்.

ப - ரை. விக்ததர்க்கல்லால் - இறமையையுடையவர்க்கு அல்லாமல் (மற்
றவர்க்கு)
நத்தமாகும் - (புகழுடம்பிற்கு) பெருக்கமாகும்
கேடும் - வறுமையும்
அரிது - இல்லை

உளதாகும் - (அப்புகழுடம்பு) கிலைபெறுவதாகும்
சாக்காடும் - மரணமும்
அரிது - இல்லை. எ - று.

க - ரை. புகழுடம்பிற்குப் பெருக்கமாகும் வறுமையும், அவ்வுடம்பு நிலைபெறுவதாகும் மரணமும் அறிவில்லார்க்கு இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. நந்துஎன்னு முதநிலைத்தொழிற்பெயர் நத்து எனவிகாரப் பட்டு அம்விகுதிபெற்று வந்தது போல் உரையசை ஆகும் அரிது இவற்றை முன்னுங் கூட்டப்பட்டன. பெருக்கமாகும்கேடாவது புகழுடம்புசெல்வதை அடைவதற்குப் பூதவுடம்பு வறுமைப்படல். நிலைபெறுவதாகு மரணமாவது புகழுடம்புநிலைபெறற்குப் பூதவுடம்பு இறத்தல் நிலையில்லாத உடம்பை வருத்தியும் விட்டும் நிலையான புகழை வளர்த்தலும் நிறுத்தலும் பிறர்க்கு முடியாமையால் வித்தகர்க்கல்லா லரிதென்றார். இவை இரண்டுபாட்டாலும் புகழுடையாரது மேன்மை சொல்லப்பட்டது. (உ௩௫)

௬.

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று.

ப - ரை. தோன்றின் - (மனிதராய்ப்) பிறந்தால்
புகழொடு - புகழுக்கு ஏதுவாகிய குணத்தோடு
தோன்றுக - பிறக்கக்கடவர்

அஃதிலார் - அக்குணமில்லாதவர்
தோன்றலின் - (மனிதராய்ப்) பிறத்தலினும்
தோன்றுமை - பிறவாமையானது (விலங்குகளாய்ப்பிறத்தலென்
நன்று - நல்லது. எ - று.

[றபடி

க - ரை. பிறந்தால் புகழோடு பிறவாமையே நல்லது என்பதாம்.

பிறக்கக்கடவர்,

அவ்வாறில்லாதவர்கள்

வி - ரை. புகழுக்கு எதுவைப் புகழென்றதால் ஆகுபெயர் இலாதென்றதனால் மனிதராயென்பதும் மனிதராய்ப் பிறவாமையென்ற * அருத்தாபத்தியினாலே விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதும் கொள்ளப்பட்டன. இகழ்வாரில்லாமையால் நன்றென்றார்.

(உக)

எ. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை

யிகழ்வாரை

நோவ தெவன்.

ப - ரை. புகழ்பட - (தமக்குப்) புகழுண்டாக

* வாழாதார் - வாழமாட்டாதவர் அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்த இடத்தே

* அருத்தாபத்தியாவது பகலுண்ணான் பருத்திருக்கை நோக்கி இரவி லுண்பானென அறிவதுபோல்வன.

உ - ம் அதி.

புகழ். 151

தன்னோவார் - (இவ்விகழ்ச்சி)
தம்மை நோவாதவராகி

நமது மாட்டாமையால் வந்தென்று

தம்மை - தம்மை
இகழ்வாரை - நிந்திப்பவரை
நோவது - நொந்துகொள்வது
என் - என்ன நினைத்து. எ - று.

க - ரை. புகழுண்டாக

வாழாதவர் தம்மை
இகழ்ந்தவனை கொன்று
கொள்ளவது என்ன
என்பதாம்.

வி - ரை. புகழ்பட வாழவேண்டியதாயிருக்க அப்படி வாழமாட்டாத குற்றம் பற்றிப் பிறர் இகழ்வது ஒரு பகுமாகலால் இகழ்வானை கோவதெவ னென்றார்.

(உக)

அ. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு

மெச்சம் பெறுஅ
விடின்.

ப - ரை. இசையென்னுமெச்சம்
- புகழென்னும் எச்சத்தை
(பெறவேண்டி

யிருக்க)
பெறுவிடின் - (அதனைப்) பெறுது விடுவாராயின்
வையத்தார்க்கெல்லாம் - பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம்
வசை - (அதுதானே) வசையாகும்
என்ப - என்று (நல்லோர்) சொல்லுவர். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் கீர்த்தி என்னும் பிள்ளையைப் பெறுமல் இருப்பானு
கில், உலகிற்கு வசையாம்
என்பதாம்.

வி - ரை. செய்தவர்
இறந்துபோகத் தாமிறவாமல்
நிற்கையால் புகழை

எச்சமென்றார். இகழப்படுதற்கு மற்றொரு குற்றம் கருத்து.

வேண்டாமென்பது

கூ. வசையிலா வண்பயன்
குன்று மிசையிலா
யாக்கை
பொறுத்த நிலம்.

ப - ரை. இசையிலா - புகழில்லாத
யாக்கை - உடம்பை
பொறுத்த - சுமந்த
நிலம் - நிலத்தில்
வசையிலா - பழிப்பில்லாத
வண்பயன் - வளப்பத்தை யுடைய
குன்றும் - குறையும். எ - று.

விளவு

க - ரை. கீர்த்தி இல்லாத
உடலைச் சுமந்த நிலத்தில்
விளைவுகுறையும்,

என்பதாம்.

வி - ரை. உயிருண்டாயினும் அதனுலே பயன் கொள்ளாமையால் யாக்கையென்றும், அது நிலத்திற்குப் பாரமாதலின் பொறுத்தலென்றும் சொல்லினர். விளைவு குறைதற்கு எது பாபசரீரத்தைச் சுமக்கின்றவெறுப்பு இவை கான்குபாட்டாலும் புகழில்லோரது தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.

152

உ - ம் அதி.

புகழ்.

வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய வாழ்வாரே வாழா தவர்.

ப - ரை. வசையொழிய - (தம்மிடத்து) வசையுண்டாகாமல் (புகழுண்டாக வென்றபடி)
வாழ்வாரே - வாழ்பவரே
வாழ்வார் - (உயிர்) வாழ்வோராவார்
இசையொழிய - புகழுண்டாகாமல் (வசையுண்டாக வென்றபடி)
வாழ்வாரே - வாழ்பவரே
வாழாதவர் - இறந்தோராவார். எ - று.

க - ரை. கீர்த்தியுடன் வாழ்பவர் உயிரோடுவாழ்பவர், அக்கீர்த்தியின்றி வாழ்பவர் இறந்தவர் என்பதாம்.

வி - ரை. வசையென்பவென்னும் பாட்டில் வசையொழிதல் புகழ், பெறுதலானதால் இங்கே இசையொழிதல் வசைபெறுதலாயிற்று. முன்பாட்டிலே புகழில்லாத உடம்பென்றதனை விளக்கியவாறு இதனால் அம்மேன்மையுந்தாழ்வும் உடன் சொல்லப்பட்டன மறுமைப்பயன் வாணிறையுந் தெய்வத்துள்வைக்கப்படுமென்முன்னே சொல்லப்பட்டமையால் இல்லறத்தக்கு இவ்வுலகத்திலே புகழும் தேவருலகத்திலே போகமும் பயனென்பதுகொள்ளப்பட்டது.

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களால்பொதுவாகக்கூறப்பட்ட இல்லறத்தெல்லாம் இவர் தொகுத்துக் கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும் அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க.

உசு - ம் அதிகாரம். புகழ் மூற்றிற்று.

(உசo)

இல்லறவியல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் உசு-க்கு திருக்குறள் உசுo.

துறவறவியல்.

இனி, முறைப்படித்துறவறம் சொல்லத்தொடங்கினார். துறவறமாவது முன் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாது நடந்து அறிவுடையாராய்ப் பிறப்பினை அஞ்சி முத்திபெறுதற் பொருட்டுத் துறந்தவர்க்கு உரித்தாகிய அறமாம், அது விரதமும் ஞானமும் என விருவகைப்படும்.

விரதம்.

அஃதாவது: வினைமாசு தீர்ந்து அந்தக்காரணங்கள் பரிசுத்தமாதற்பொருட்டு இன்ன அறங்களைச் செய்வேனென்றும், இன்ன பாவங்களைவிடுவேனென்றும், தமது வல்லமைக்கு ஏற்ற அளவு செய்துகொண்டு துறக்கோரா

உரு - ம்

அதி. அருளுடைமை.

153

லே காப்பற்றப்படுவது. அவ்விரதங்கள் அளவில்லாதவையா யிருக்கினும் அவை பலவற்றையும் தம்முள்ளே அடக்கி நிற்குஞ்சிறப்புடைய சிலவற்றை இங்கேசொல்லத்துடங்கி முதலிலே அருளுடைமையை அருளிச்செய் கின்றார்.

உரு - ம் அதிகாரம். அருளுடைமை.

அஃதாவது: தொடர்பு பற்றுமல் இயல்பாக எல்லா உயிர்களின்மேலும் செல்வதாகி

கருணையை யுடையாராதலாம்.
இல்லறத்துக்கு அன்புடைமை
போல் இது துறவறத்துக்குச்
சிறத்தலால் முன்சொல்லப்பட்டது.

க. அருட்செல்வஞ்
செல்வத்துட் செல்வம்
பொருட்செல்
பூரியார் கண்ணு முள.
[வம்

ப - ரை. பொருட்செல்வம் - பொருளால் வருஞ்செல்வங்கள்
பூரியார்கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும்
உள - இருக்கின்றன (ஆதலால்)
செல்வத்துள் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் (ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட)

செல்வம் - செல்வமாவது
அருட்செல்வம் -
அருளால் வருஞ் செல்வமாம். எ -

று.

க - ரை. கிருபையால்
வருஞ் செல்வமே செல்வமாகும்,
பொருளால்
வரும்செல்வங் கீழாரிடத்தும்
உண்டு என்பதாம்.

வி - ரை. அருளால்வருஞ்
செல்வமானது உயிர்களைக்
காப்பாற்றி அவ்,

வறத்தால் மேம்படுதலாம். இழிந்தோரிடத்து இல்லாமல் உயர்ந்தோரிடத்து மாத்திரம் உள்ள அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வமென்றும், இழிந்தோரிடத்தும் உள்ள மற்றைப் பொருட் செல்வங்கள் சிறப்புடையன அல்ல வென்றும் சொல்லியதாம். (உசை)

உ. நல்லாற்று ணுடி
யருளாள்க பல்லாற்றுர்
றேரிணு மஃதே துணை.

ப - ரை. நல்லாற்றால் - நல்வழியிலே நின்று
காடி - (அளவைகளாலும் யுத்தியாலும் நமக்குத் துணையாகும் - அறம் யாதென்று) ஆராய்ந்து
அருளாள்க - அருளுடையராகக்கடவர்
பல்லாற்றால் - (ஒன்றற்கு ஒன்று ஒத்திராத) பலசமய வழிகளால்

தேரினும் -

ஆராய்ந்தாலும்

துணை - துணையாவது
அஃதே - அவ்வருளே (வேறொன்றில்லை யென்றபடி) எ - று.

க - ரை. நல்வழியிலே நின்று இருபயை ஆளக்கடவர், பலவழியில் ஆராயின் அவ்விருபையே துணை என்பதாம்.

20

154 உரு - ம்
அதி. அருளுடைமை.

வி - ரை. அவைகளாவன பொறிகளாலே காணும்காட்சியும் குறிகளாலே ஆலோசித்து அறியும் * அனுமானமும் கருத்தா மொழியாகிய ஆகமமும் என மூன்றுவகைப்படும். ஒப்புமைபற்றி அறிகிற உவமானமும் இப்படி யல்லாமற்போனால் இது கூடாதென்று அறியும் அருத்தாபத்தியும் உண்மைக்கு எதிராகிய இல்லாமையும் என விவையுங் கூட்டி ஆறென் பாரும் உளர். இவையும் அம்மூன்றுள் அடக்கிக்கொள்ளப்படும் யுத்தியாவது இது கூடும் இதுகூடாது எனத்தன்னிடத்தே தோன்றுவது ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராமையாவது மதவேறுபாட்டால் அளவைகளும் பொருள்களும் தம்முள்ளே மாறுகொள்ளுதலாம். அப்படியிருந்தாலும் அருள் துணையென்பது எல்லாருக்கும் ஒத்திருக்குமென்பதாம் உயிரைவிட்டுநீங்காமல் இருமையிலும் உதவலால் துணையென்றார். இவை இரண்டுபாட்டாலும் அருளது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (உசஉ)

கூ. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினர்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
இன்னு வுலகம் புகல்.

ப - ரை. இருள்சேர்ந்த - அந்தகாரத்தங்கிய

இன்னுவுலகம் - துன்பவுலகத்திலே புகல் - (போய்ப்) புகுதல்

அருள்சேர்ந்த -

அருளைச்சேர்ந்த

நெஞ்சினர்க்கு - நெஞ்சையுடையவர்க்கு
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. கிருபைபொருந்திய

இல்லை என்பதாம்.

மனமுடையோர் நாகத்தில்

புகுதல்

வி - ரை. இருள்சேர்ந்த இன்னுலகமென்றது நெருங்கிய விருளையுடையதாய்த் தன்னை அடைந்தவர்க்குத் துன்பஞ் செய்வதொரு நாகத்தை அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின் உலகமெனப்பட்டது. (உசாத)

ச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வார் கில்லென்ப

தன்னுயி ரஞ்சும்

வினை.

ப - ரை.

மன்னுயிர் - நிலைபெறுடைய

உயிர்களை

ஓம்பி - காப்பாற்றி

அருளாள்வார்க்கு - (அவைகளிடத்தே) அருளுடையவனு மிருப்ப
வனுக்கு

தன்னுயிர் - தன்னுடைய உயிர்

அஞ்சும் - அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய
வினை - பாவங்களானவை

இல் - உண்டாகா

என்ப - என்று
(அறிந்தோர்) சொல்லுவர்! எ - று.

உரும்

அதி. அருளுடைமை.

155

க - ரை.

பிறவுயிர்களிடத்துக் கிருபை யுடையவனுக்குத் தன்னுயிர் பயப்படும் பாவம் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. உயிர்களெல்லாம்

நித்தியமாதலின் மன்னுயிரொன்றூர் அஞ்

சுதல் துன்பநோக்கி அஞ்சுதல் அப்படிப்பட்ட அறமுடையவன் கொலைமுத லாகிய பாவங்களைச் செய்யானெனவே மறுமையிலே நாகத்தை அடையா மைக்கு ஏது சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (உசா)

நு. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

ப - ரை. அருளாள்வார்க்கு - அருளுடையவர்க்கு (இம்மையிலும்)

அல்லல் - ஒரு துன்பமாவது

இல்லை - உண்டாகாது (அதற்கு)

வளிவழங்கும் - காற்றுலாவுகின்ற

மல்லல் - வளப்பத்தையுடைய

மா - பெரிய

ஞாலம் - பூமியில்

வாழ்வோர்

கரி - சாக்ஷியாவார். எ

- று.

க - ரை. கிருபை யுடையவர்களுக்குத் துன்பமில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. சாக்ஷியாவார் தாம்கண்டு தெளிந்தபொருளைக் காணாதார்க்குத் தெளிவித்தற்கு உரியவர் அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்திலும் ஓரிடத்திலும் ஒருவரும் கண்டறிவா ரில்லாமையால் உலகத்தா ரனைவரும் சாட்சியாவரென்றற்கு ஞாலங்கரியென்றார் எனவே இம்மையிலென்பது பெற்றாம். ஞாலத்தாரை ஞாலமெனலால் ஆகுபெயர். இவை மூன்றுபாட்டாலும் அருளுடையவர்க்கு இருமையிலும் துன்பமில்லாமை சொல்லப் பட்டது. (உசரு)

சு. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி
யல்லவை செய்தொழுகு வார்.

ப - ரை. அருணீங்கி - (உயிர்களிடத்துச் செய்யவேண்டும்) அருளைவிட்டு
அல்லவை - விடவேண்டுங் கொடுமைகளை செய்து
ஒழுகுவார் - நடப்பாரை
பொருணீங்கி - (முன்பிறப்பிலேயும்) உறுதிப்பொருளைதேடாமல்
பொச்சார்ந்தார் - (தாம் துன்பப்படுகின்றமையை) மறந்தவர்
என்ப - என்று (நல்லோர்) சொல்லுவர். எ - று.

க - ரை. அருளை விட்டுப் பாவஞ்செய்பவரை மறுமைப் பொருளை மறந்தவர் என்பர் என்பதாம்.

வி - ரை. உறுதிப்பொருள் அறம் துன்பப்படுதல் தன்னைப்பற்றி வருவது முதலாகிய பிறவித்துன்ப மூன்றையும் அனுபவித்தலாம் மறவாதிருந்தாராயின் அப்படி நடவாரென்பது கருத்து. (உசக)

156 உரு

- ம் அதி. அருளுடைமை.

எ. அருளில்லார்க்
கவ்வுலக மில்லை
பொருளில்லார்க்
இவ்வுலக மில்லா தியாங்கு.

ப - ரை. பொருளில்லார்க்கு - பொருளில்லாதவர்க்கு
இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்தினின்பம்
இல்லாதியாங்கு - இல்லாதமைபோல்
அருளில்லார்க்கு - (உயிர்களின்மேல்) அருளில்லாதவர்க்கு
அவ்வுலகம் - அவ்வுலகத்தி னின்பம்
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. பொருளில்லாதவர்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் இல்லாமைபோல் அருளில்லாதவர்க்கு அம்மேலுலகத் தின்பம் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. உலகமிரண்டும்
அவற்றி னின்பங்களுக்கு

ஆகுதலால் ஆகு
பெயர்கள். எப்படி? இந்தவுலக
இன்பத்துக்குப்பொருளோ
அப்படியே அந்த
வுலகவின்பத்துக்கு அருள்காரண
மென்பதாயிற்று.
(உரை

அ. பொருளற்றூர்

பூப்ப ரொருகா லருளற்று

ரற்றுமற் றூத

லரிது.

ப - ரை. பொருளற்றூர் - (ஊழினுலே) வருமை அடைந்தவர் (அதுநீங்கி)
ஒருகால் - (பின்) ஒருகாலத்தில்
பூப்பர் - (செல்வத்தினுல்) பொலிவார் (அப்படியல்லாமல்)
அருளற்றூர் - அருளில்லாதவர் (பாவம் நீக்காமையால்)
அற்றூர் - அழிந்தவரே
மற்று - பின்னெருகாலத்திலும்
ஆதலரிது - ஆகுதலில்லை எ - று.

க - ரை: பொருளற்றவர் ஒருகாலத்தில் செல்வம்பெறுவர் அருளற்றவர் அழிந்தவரே என்பதாம்.

வி - ரை. முன் பாட்டில் ஒருவிதத்தால் பொருளில்லாமையோடு அருளில்லாமையை ஒப்பாக்கிச்சொன்னாதலால், இப்பாட்டில் மற்றொருவிதத்தினாலே அதனை மறுத்து அதிலும் கொடிதென்பது சொல்லியபடி. (உசா)

கூ. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்று றேனு
னருளாதான் செய்யு மறம்.

ப - ரை, அருளாதான் - (உயிர்களிடத்தே) அருள்செய்யாதவன்
செய்யும் - செய்யும்
அறம் - அறத்தை

தேரின் - ஆராயின்
தெருளாதான் - ஞானமில்லாதவன்
மெய்ப்பொருள் - மெய்ந்நூலிற் சொல்லப்பட்டபொருளை
கண்டற்று - (ஒருகால்) கண்டதுபோலும். எ - று.

க - ரை. அருளில்லாதவன் செய்யுந் தருமத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கில் மெய்ஞ்ஞானம் இல்லாதவன் உண்மைப்பொருளைக் கண்டாற்போலும் என்பதாம்.

உரும் அதி.

புலான்மறுத்தல்.

157

வி - ரை. ஆல் அசை எப்படி நிலைபெற்ற ஞானமில்லாதவன் நடுவே மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தால் அதனைத் தனது ஞானமில்லாமையாற்றானே அழித்து விடுவானே அப்படியே அருளில்லாதவன் நடுவே அறஞ் செய்தால் அதனைத் தன்னருளில்லாமையாற்றானே அழித்து விடுவானென்பதாயிற்று ஆகவே மற்றெல்லா அறங்களுக்கும் அருளுடைமை மூலமென்பது பெறப் பட்டது. இவை நான்குபாட்டாலும் அருளில்லாதவர்க்கு வருங்குற்றம் சொல்லப்பட்டது. - (உசக)

கo. வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்

மெலியார்மேற்

செல்லு மிடத்து.

ப - ரை. (அருளில்லாதவன்) தன்னின் மெலியார்மேல் - தன்னினு மெலி யவர்கள்மேல் தான் - தான்

செல்லுமிடத்து -

(வருத்துதற்குச்) செல்லுமிடத்து

வலியார் -

(தன்னின்) வலியவர்

(தன்னை வருத்துதற்கு

வரும்போது) - முன் (அவர்)

முன்

தன்னை -

(அஞ்சிநிற்கும்) தனது நிலையை

நினைக்க -

நினைக்கக்கடவன். எ - று.

க - ரை. வலியவன்

மெலியவனை வருத்தச்

செல்லும்போது தன்னி லும்

வலியவன் தன்னை வருத்தியதை
நினைக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை.

மெலியாரொனினும்
அஞ்றினைக்குங் கொள்க.
அதனை நினைக்கவே இந்த
உயிருக்கும் அப்படியே
அச்சமுண்டாகுமென்று அறிந்து
அதன்மேல்
அருளுடையவனாவானென்பது
கருத்து இதனாலே அருள்பிறத்
தற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.
(உஞ்)

உரு ம்
அதிகாரம். அருளுடைமை

ற் றி ற் று.

உசு - ம்

அதிகாரம்.

புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது: ஊனுண்ணுதலை ஒழித்தலாம், கொலைப்பாவத்தைப் பின் உண்டாக்கலால் அதற்குக் காரணமாதலையும் முன்னும் அதனால் வருதலால் அதன் காரியமாதலையும் ஒருசேர உடைத்தாகிய ஊனுண்ணுதல் அருளுடையார்க்கு இயைவது அன்றுகலினதனைவிலக்குதற்கு இது அருளுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க.

தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தானுண்பா
னெவ்வ மாரு மருள்.

158 உசு - ம்

அதி. புலான்மறுத்தல்.

ப - ரை. தன்னான் -
தன்னுடம்பை
பெருக்கற்கு -
வளர்த்தற்பொருட்டு
தான் - தான்
பிறிதான் - மற்றொன்றினுடம்பை
உண்பான் - தின்பவன்
எங்ஙனம் -
எவ்வகையால்

அருள் - அருளை
ஆளும் - ஆளுவான். எ

- று.

க - ரை.

தன்னுடல்பெருத்தற்குப்
பிறவுடலைத்தின்பவன் எவவகை
யால் கிருபை யுடையவனுவான்
என்பதாம்.

வி - ரை. பயனில்லாத தன்னூன் வளர்த்தலைப் பயனென நினைத்து இக்கொடுமை செய்வோனே அறிவிலாத கொடியோ னென்றதாயிற்று. எங்ஙனமாஞ மருளென்பது ஆளானென்பது படின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. ()

உ.

பொருளாட்சி போற்றுதார்க் கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு.

ப - ரை. பொருளாட்சி - பொருளினுலே பயன் கொள்ளுதல்
போற்றுதார்க்கு - அதனைக் காப்பாற்றுதவருக்கு
இல்லை - இல்லையாம்
ஆங்கு - அதுபோல்

அருளாட்சி - அருளினுலே பயன்கொள்ளுதல்
ஊன்றின்பவர்க்கு - புலாலுண்பவருக்கு
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. பொருளைக்காப்பாற்றுதவர்க்கும் பொருளின்பம் இல்லை, அது போல அருளைக் காப்பாற்றுதார்க்கு அருளின்பம் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. எப்படிபொருட்பயனை இழத்தற்கு அதனைக் காப்பாற்றுமையோ அப்படியே அருட்பயனை இழத்தற்கு ஊன்றின்னல்காரணமென்றதாயிற்று. ஊன்டின்றுயினும் உயிர்களுக்கு ஒரு நீங்கு கினையாராயின் அருளாளுதற்குக் குறைவில்லை யென்பாரை மறுத்து அது உண்டென்பது இவை இரண்டுபோட்டாலும் சொல்லப்பட்டது எடுத்துக்காட்டுவமையணி. (உருஉ)

ரூ. படைகொண்டார் னெஞ்சம்போ னன்றாக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்.

ப - ரை. ஒன்றன் - பிறிதோருயிரினது

உடல் - உடலை
சுவையுண்டார் -

சுவைபடவுண்டவாறு

மனம் - மனமானது

படைகொண்டார் - கொலைக்கருவியைத் (தன்கையிலே) கொண்டவாறு

நெஞ்சம்போல் - மனம்போல்

கன்றாக்காது - (கொலையைநோக்குவதல்லது) அருளேநோக்காது

உசு - ம் அதி.

புலான்மறுத்தல்.

159

க - ரை. ஊன் தின்பவர்களது மனமானது அருளை நினையாது எ - ம்.

வி - ரை. சுவை படவுண்டல் காயங்களால்

இனியசுவைபடச் சமைத்து
உண்டல் படை வாள்
முதலானவை இதனுல்
ஊன்றின்பாதது மனம் தீங்கு
நினைத்தல் உபமானப்
பிரமாணத்தினுலே சாதித்து
முன்பாட்டிலே சொல்லி யது
உறுதி செய்யப்பட்டது.
(உருசு)

சு.

அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்.

ப - ரை. அருள் - அருளானது

யாதெனின் - எதுவென்றால்

கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமை

அல்லது -

அவ்வருளல்லாதது தானது

யாதெனின் - எதுவென்றால்

கோறல் -

கொல்லுதல் (ஆதலால்) அவ்வூன் -

அக்கொல்லுதலால் வந்தவூனை

தினல் - தின்னுதல்

பொருளல்லது -

அறனல்லாததாம் (பாவமாம்) எ -

று.

க - ரை. கொல்லாமையே

அருளாம் கொல்லுதலே பாவமாம்
ஆதலால்

ஊன் உண்ணல் பாபமாம்
என்பதாம்.

வி - ரை.

கொல்லாமையை அருளென்றும்
கொல்லுதலை அல்லதென்

றும் காரியங்களைக்
காரணங்களாகவும்
ஊன்றின்னையாகிய
காரணத்தைப்

பாவமாகிய காரியமாகவும்
உபசரித்தார். அருளல்லது
கொடுமை சிறப்புப்

பற்றி அறம்
பொருளெனப்படுதலால் பாவம்

பொருளல்லது எனப்பட்டது.

நி.

உண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ணா
வண்ணுத்தல் செய்யா தளறு.

ப - ரை.

உயிர் - (சிலவகை) யுயிர்கள்
நிலை - (உடம்புகளிலே) நிற்கை

ஊன் - ஊனை
உண்ணுமையுள்ளது - உண்ணுமையென்னும் அறத்தினிடத்தது (ஆதலால்)
உண்ணா - (அந்நிலைகுலைய ஒருவன் அதனை) உண்பானுயின்
அளறு - அவனை (விழுங்கிய) நரகமானது
அண்ணுத்தல் செய்யாது - (பின்உமிழ்தற்கு)வாய்திறவாது. எ-று.

க - ரை. ஒருவன் ஊனுண்பானுயின் அவனை நரகம் விழுங்கிவிடும்

என்பதாம்.

வி - ரை. உண்ணப்படுகிற விலங்குகள் அதனுலே குறைந்துபோக மற் றவை பல்குதலால் உண்ணுமையுள்ள தமிர் நிலையென்றார். உண்ணவென் பது உண்ணினென்னும் பொருளில்வந்தது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தி னுலே நெடுங்காலம் நரகத்துள் அழுந்துவானென்பதாம். கொலைப்பாவம்

160 உயி - ம்

அதி. புலான்மறுத்தல்.

கொன்றவர்மேல் நிற்றலால் பின் ஊனுண்பார்க்குப் பாவமில்லை யென் பாரை மறுத்து அது உண்டென்பது. இவை இரண்டுபாட்டாலும் சொல் லப்பட்டது.

(உருஉ)

சு. தினற்பொருட்டாற் கொள்ளா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில்.

ப - ரை. தினற்பொருட்டால் - தின்னுதல் காரணமாக
உலகு - உலகத்தார்
கொள்ளாதெனின் - (ஊனைக்) கொள்ளாராயின்
விலைப்பொருட்டால் - விலைப்பொருள் காரணமாக
ஊன்றருவார் - ஊனைவிற்பவர்
யாரும் - எவரும்
இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை.

என்பதாம்.

ஊனை வாங்குவார்

இல்லாதிருந்தால் அதை

விற்பாரில்லை

வி - ரை. பின்னே உண்டாவதாகிய ஊனைத்தின்னுதல் அதற்கு முன்னே உண்டாவதாகிய கொலைக்குக் காரணமாகாமையால் தின்பார்க்குக் காரணத்தால் வரும்பாவம் இல்லையென்ற வாதியையோக்கி அருத்தாபத்தி பிரமாணத்திலுலே காரணமாகுதல் சாதித்தலின் இதனுல் முன்பாட்டிலே சொல்லியது உறுதி செய்யப்பட்டது. (உஎக)

எ. உண்ணுமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வார்ப் பெறின்.

ப - ரை. புலால் - புலாலானது
பிறிதொன்றன் - வேறோருடம்பினது
புண் - புண்ணுகும்
அது - அப்புலால் அசுத்தமாயிருக்கையை
உணர்வார் - அறிவோரை
பெறின் - பெற்ருல்
உண்ணுமைவேண்டும் - (அப்புலாலை) உண்ணுதொழியவேண்டும்.

க - ரை. ஊன் பிறவுடலின் புண்ணென்றறிந்தவர்களைப் பெற்ருல் அதனை உண்ணு திருக்கவேண்டும் என்பதாம்.

வி - ரை. அந்த மெய்ம்மையை அறியாமையால் அதனை உண்கின்று ரென்பதாம். இதனால் யுத்தியினாலும் ஊனுண்ணல் இழிந்ததென்பது சொல் லப்பட்டது.

(உகஎ)

அ. செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன்.

ப - ரை. செயிரின் - (மயக்கமாகிய) குற்றத்தினின்றும்
தலைப்பிரிந்த - நீங்கிய
காட்சியார் - அறிவினையுடையவர்

உசு - ம்

அதி. புலான்மறுத்தல்.

161

உயிரின் - ஒருயிரினின்றும்
தலைப்பிரிந்த - நீங்கிவந்த
ஊன் - ஊனை

உண்ணுர் - தின்னுர்.

எ - று.

க - ரை. அறிவுடையோர் ஊன்தின்னுர் என்பதாம்.

வி - ரை. தலைப்பிரிவு ஒருசொல்பிணமென்று ஊனின்மெய்ம்மை தாமே அறிதலால் உண்ணுரென்றுர். (உகஅ)

கூ. அவிசொரிந்
தாயிரம் வேட்டலி னென்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணுமை
நன்று.

ப - ரை. அவி - (நெய்முதலாகிய) அவிகளை
சொரிந்து - (தீயினிடத்தே) பெய்து
ஆயிரம் வேட்டலின் - ஆயிரம்யாகஞ் செய்தலினும்
ஒன்றன - ஒருவிலங்கினது

உயிர் - உயிரை

செருக்கு - போக்கி

உண்ணுமை - (அவ்வுயிர் நின்றவூனை) உண்ணுமை

நன்று - நல்லது. எ - று.

க - ரை. ஆயிரம்யாகஞ் செய்தலினும் புலாலைத்தின்னுமை மிக நல்லது, என்பதாம்.

வி - ரை. அந்த யாகங்களால் வரும்பயனிலும் இந்த விரதத்தால்வரும் பயன் பெரிதென்பதாம். (உடுக)

தo. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா வுயிருந் தொழும்.

ப - ரை. கொல்லான் - (ஒருயிரையும்) கொல்லாதவனுமாய்
புலாலைமறுத்தானை - புலாலையும் உண்ணாதவனை
எல்லாவுயிரும் - எல்லாவுயிர்களும்
கைகூப்பி - கைகுவித்து
தொழும் - வணங்கும். எ - று.

க - ரை. ஊனைத்தின்னாதவனை எல்லாவுயிரும் வணங்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. இவ்வீரண்டறங்களையும் ஒருமிக்க உடையவர்க்கு அல்லாமல் ஒன்றைமாத்திரம் உடையவர்க்கு அதனாற் பயனில்லையாகலின் கொல்லாமையும் உட்கொல்லினர். இப்போருளுடையவன் மறுமையிலே தேவரிலும் உயர்ந்தவனெனை அப்பயனது பெருமை சொல்லியபடி. இவை மூன்று பாட்டாலும் ஊனுண்ணுமையினது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது. (உகo)

உசு - ம் அதிகாரம். புலான்மறுத்தல்
மூற்றிற்று.

உஎ - ம் அதிகாரம்.

தவம்.

அஃதாவது: மனம்பொறிவழி போகாமல் நிற்கையின்பொருட்டு விரதங்களினுலே உண்டி சுருக்குதல் முதலான செயல்களை மேற்கொண்டு அவைகளால் தம்முயிர்க்குவரும் துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பிறவுயிர்களைக் காப்பாற்றலாம். புலாலைமறுத்து உயிர்களின்மேல் அருள்முதிர்ந்தவிடத்தே செய்யப்படுவதாகலின் இதுபுலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு.

ப - ரை. தவத்திற்கு - தவத்தினுக்கு

உரு - வடிவமானது

உற்றநோய் - உண்டிசுருக்குதல் (முதலானவைகளால்) தம்முயிர்க்கு வரும் துன்பங்களை

கொன்றல் - பொறுத்தலும்
உயிர்க்கு - பிறவுயிர்க்கு
உறுகண்செய்யாமை - (தாம்) துன்பஞ்செய்யாமையும் ஆகிய
அற்றே - அவ்வளவினதேயாகும். எ - று.

க - ரை. பசிபொறுத்தலும் உயிர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்யாமையுமே தவத்திற்கு வடிவம் என்பதாம்.

வி - ரை. மற்றைய விரதங்களெல்லாம் இவ்விரண்டிலே அடக்குமாதலின் அற்றேயெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். இதனால் தவத்தினது இலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.

(உசுத)

உ.

தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது.

ப - ரை. தவமும் - (பயனேயல்லாமல்) தவம் உண்டாவதும்
தவமுடையார்க்கு - (முன்னைத்) தவத்தையுடையவர்க்கே
ஆகும் - உண்டாகும் (ஆதலால்)
அதனை - அத்தவத்தை

அஃதிலார் - அம்மூன்றனுள் தவமில்லாதவர்
மேற்கொள்வது - செயத்தொடக்குவது
அவம் - வீணும். எ - று.

க - ரை. முப்பிறப்பில் தவஞ்செய்தவர்க்குத் தவம்பலிக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. முன்பழக்கத்தால் அறிவும் வல்லமையும் உடையாய்முடித்தலால் தவமுடையார்க் காகுமென்றும் பழக்க மில்லாதவர்க்கு அவ்விரண்டும் இல்லாமையினாலே முடியாமையால் அவமென்றுங் கூறினர். (உகஉ)

உஎ - ம் அதி. தவம்.

163

கூ. துறந்தார்க்குத்
துப்பாவு வேண்டி
மறந்தார்க்கொன்
மற்றை யவர்க

டவம.

ப - ரை. மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தை யேபற்றிநிற்பவர்கள்
துறந்தார்க்கு - (இருவகைப்பற்றையும்) துறந்தவர்களுக்கு
துப்பாவு - உண்டியும் மருந்தும் இருப்பிடமும்

வேண்டி - (உதவுதலே) வேண்டி
தவம் - (தாம்) தவஞ்செய்தலே
மறந்தார்கொல் - மறந்தார்போலும். எ - று.

க - ரை. இல்வாழ்வோர் துறவிகளுக்கு உண்டியும் அருந்தும் இடமும்

உதவவேண்டித் தவத்தை மறந்தார்போலும் என்பதாம்.

வி - ரை. துப்பாவு அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள்.

தவமானது

வேண்டியவைகளே வேண்டியபடியே பெறத் தருவதாதலால் யாவராலும் செய்யத்தகுவதாகிய அதைத் தம்மாலே செய்யப்படுகிற தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியால் மறந்தார்போலுமெனவே தானத்தினும் தவம் உயர்ந்தது என்றதாயிற்று. (உகஉ)

சு. ஒன்னுர்த் தெறலு
முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற்
றவந்தான் வரும்.

ப - ரை. ஒன்னுர் - (தமது அறத்துக்கு இடையூறுசெய்த) பகைவரை
தெறலும் - கெடச்செய்தலேயும்
உவந்தாரை - (அதனை) விரும்பினவரை
ஆக்கலும் - உயரச்செய்தலேயும்
எண்ணின் - (தவஞ்செய்வோர்) நினைப்பாராயின்
தவத்தான் - (அவரது) தவவலிமையினுல்
வரும் - (அவை அவருக்கு) உண்டாகும். எ - று.

க - ரை. சாபம், அநுக்கிரகம், தவத்தால் வரும் என்பதாம்.

வி - ரை. முழுதுந் துறந்தவர்க்கு பகைவரும் கட்பினரும் இருப்பது கூடாமையால் தவத்திற்கு ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டது. எண்ணி னென்றதனுல் அவர்க்கு அவை எண்ணுமையே இயல்பென்பது தோன்றுகின்றது. பகைவர் பெரியாராயினும் அவருக்குக் கேடும் விரும்பினவர் சிரியாராயினும் அவருக்கு உயர்வும் நினைத்தவளவில்வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேல் வைத்துத் தவத்தின் வல்லமை சொல்லியபடி. (உசு)

ரு. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப்
படும்.

ப - ரை. வேண்டிய - (முயன்றால்) பெறவேண்டிய பயன்களை
வேண்டியாங்கும் - வேண்டியபடியே
எய்தலால் - (மறுமையிலே தாம்) பெறலாமாதலால்
செய்தலம் - செய்யத் தருவதாகிய தவமானது
ஈண்டு - இம்மையில்
முயலப்படும் - (அறிவுடையோராலே) முயலப்படும். எ - று.

164

உ எ - ம் அதி.

தவம்.

க - ரை. மறுமையில் வேண்டிய இன்பங்களை அடைதலால் இம்மையிலே தவமானது முயற்சி செய்யப்படும் என்பதாம்.

வி - ரை.

ஈண்டென்றதனால் மறுமை வருவிக்கப்பட்டது. மேலே கதியும் மோக்ஷமும் தவத்தாலல்லாமல் அடைதல்

கூடாதென்பதாம். இவை
கான்குபாட்டாலும் தவத்தினது
சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.
(உசுடு)

சுக

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

ப - ரை. தவஞ்செய்வார் - தவத்தைச்செய்வார்
தங்கருமஞ் செய்வார் - தமது கருமத்தைச் செய்பவராவார்
மற்றல்லார் - மற்றைப்பொருளின்பங்களைச் செய்வார்
ஆசையுட்பட்டு - (அவைகளி) னாசையாகிய வலையில் அகப்பட்டு
அவஞ்செய்வார் - (தமக்குக்) கேடுசெய்பவராவார். எ - று.

க - ரை. தவத்தோர் தவகாரியங்களைச் செய்வர் மற்றவர் அவகாரியங்
களைச்செய்வர் என்பதாம்.

வி - ரை. அநித்தியமாய் மூவகைத் துன்பத்துக்கு இடமாய் உயிரின் வேருய் உள்ள உடம்புக்கு வருத்தம் வருமென்று விடாமல் தவத்தைச்செய் தால் பிறப்பு பிணி மூப்பு இறப்பு இவைகளால் அநாதியாகத் தொடர்ந்துகொண்டு வருகிற உயிரானது ஞானம்பெற்று மோக்ஷத்தை அடையும். ஆதலால் தவஞ் செய்வாரைத் தங்கருமஞ் செய்வாரென்றும் க்ஷணத்தில் அழிவதாகிய சிற்றின்பத்தின் பொருட்டுப் பல பிறவிகளிலும் துன்பப்படத் தக்க பாவஞ் செய்துகொள்ளுதலால் அல்லாதாரை அவஞ் செய்வாரென்றும் சொல்லினர். நித்தியமின்மை அநித்தியம். (உசுடு)

எ. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோக்கிற் பவர்க்கு.

ப - ரை. சுடச்சுடரும் (புடத்தியானது) சுடச்சுடரும்
பொன்போல் - பொன்னுக்குக் குற்றம் நீங்கல்போல்
நோக்கிற்பவர்க்கு - தவம்செய்யவல்லவர்க்கு
துன்பம் - (அதனால் வருகிற) துன்பம்
சுடச்சுட - சுடச்சுட
ஒளிவிடும் - ஒளிமிகும். எ - று.

க - ரை. புடத்தால் பிரகாசிக்கும் என்பதாம்.

பொன்பிரகாசிப்பதுபோலத் தவத்தால் ஞானம்

வி - ரை. ஒளி பொன்னுக்கு காந்தியும் தவம் செய்வோர்க்கு ஞானமும் ஆம். காந்தி மிகுந்தோறும் பொன்னுக்கு குற்றம் நீங்கல் போல் ஞானம் மிகுந்தோறும் அவர்க்குப் பாவம் நீங்கல் கொள்க ஒளிபோற்பொருளைவிளக்கலால் ஞானம் ஒளியெனப்பட்டது.

(உகஎ)

அ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானே யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும்.

ம் அதி. தவம்.

165.

ப - ரை. தன்னுயிர் - தனது உயிரை
தானற - தனக்கு உரித்தாக
பெற்றானை - பெற்றவனை
எனைய - அது பெறுதலையாகிய
மன்னுயிரெல்லாம் - நிலைபேறுடைய
தொழும் - வணங்கும். எ - று.

க - ரை. தவத்தால்

உயிர்பெற்றவனை
என்பதாம்.

உயிர்களெல்லாம்

எல்லாவுயிரும் வணங்கும்

வி - ரை. தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்தல் அதைக் காட்டிலும் பெறுதற்கு உரியது இல்லாமையால் பெற்றானெயென்றார். அது பெறுதலை யென்றது ஆசையிற்பட்டு அவஞ்செய்யு முயிர்களை, சாபானுக் கிரக வல்லமையைப் பெற்றிருக்கையினாலே எல்லாவுயிருந் தொழுமென்றார்.

கூ. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி

னூற்ற றலைப்பட்

டவர்க்கு.

ப - ரை. கூற்றம் - இயமனை
குதித்தலும் - கடத்தலும்
கைகூடும் - உண்டாகும்
நோற்றலின் - தவஞ்செய்தலால் வருவதாகிய
ஆற்றல் - வல்லமையை
தலைப்பட்டவர்க்கு - கூடியவர்க்கு. எ - று.

க - ரை. தவத்தலைமையை அடைந்தவர்களுக்கு இயமனை வெல்லுதலும் பொருந்தும் என்பதாம்.

வி - ரை. குதித்தலு மென்னும் உம்மை அது கூடாமையையிளக்கியது. ஆற்றல் சாபானுக்கிரகம் இவை நான்குபாட்டாலும் தவஞ்செய்வோரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.

கo. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர்.

ப - ரை. (உலகத்திலே செல்வர் சிலராக) இலர் - வறியவர்
பலராகிய காரணம் - பலராதற்குக் காரணம் (யாதென்றால்) (அது)
நோற்பார் - தவஞ் செய்வோர்
சிலர் - சிலராக
நோலாதவர் - தவஞ் செய்யாதவர்
பலர் - பலராதல். எ - று.

க - ரை. பாக்கியர் சிலரும் நிர்ப்பாக்கியர் பலருமாக இருத்தற்குக் காரணம்; தவம்செய்வார் சிலரும் அத்தவம் இல்லார் பலருமாக இருத்தலாம். என்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே செல்வம் ஞானத்தையும் வறுமை அஞ்ஞானத்தையும், குறித்தும் நின்றன. நோற்பார் சிலரெனக் காரணத்தைச் சொல்லும்

166 உ எ - ம் அதி.

கூடாவொழுக்கம்.

லால் அதன் காரியமாகிய செல்வர் சிலராதல் வருவிக்கப்பட்டது. இதனால் தவஞ் செய்யார்க்கு இம்மையின்பமும் இல்லையென்று இதனால் அதனது தாழ்வு சொல்லப்பட்டது. (உ எ ம)

உ எ - ம் அதிகாரம். தவம்

மூற்றிற்று.

ஒ அ - ம் அதிகாரம்.

கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது : தாம் விட்ட காமவின்பத்தை உறுதி யில்லாமையினுலே பின்னும் விரும்பும் வழிதோன்ற அவ்வழியே கொண்டு கின்ற தவத்தோடு பொருந்தாததாகிய தீயவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளைந்து மகத்தே நகும்.

ப - ரை. வஞ்சமனத்தான் - வஞ்சம்பொருந்திய மனத்தை யுடையவனது
படிற்றொழுக்கம் - மறைந்த ஒழுக்கத்தை
பூதங்களைந்தும் - (உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற) பஞ்ச
பூதங்களும் (கண்டு)
அகத்தே - (தம்) முன்னே

நகும் - சிரிக்கும். எ டு.

க - ரை. வஞ்சகனது பொய்யொழுக்கத்தை அவன் சிரிக்கும் என்பதாம்.

பஞ்ச பூதங்களுஞ்

வி - ரை. காமம் தன்னுள்ளே வருத்திக்கொண் டிருக்கவும் காமமில்லா மையைச் சொல்லிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலால் வஞ்சமனமென்றும், அவ்வ ருத்தம் பொறுக்கமாட்டாமற்செய்யும் கள்ளச் செய்கையைப் படிற்றொழுக்க மென்றும், உலகத்திலே களவுடையவர் பிறர் அறியாமற் செய்யுங்காரியங் களுக்கும் ஐம்பெரும் பூதங்களே சாட்சியாகலின் அச்செய்கையையும், அவன் மறைக்கின்ற விதத்தையும் அறிந்து அவன் அறியாமல் தம்முள்ளே சிரித்த லால் அகத்தே நகுமென்றும் சொல்லினர். செய்த குற்றமறையாதாகலின் தவஞ்செய்வோனுக்கு அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்பதுகருத்து. (உஎக)

உ. வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படின்.

ப - ரை. தான் - தான்

அறி - அறிந்த
குற்றம் - குற்றத்திலே

அநி. கூடாவொழுக்கம்.

167.

நன்னெஞ்சம்

- தனதுமனம்

படின் - தாழுமாயின்

(ஒருவனுக்கு)

வானுயர் -

வான்போலுயர்ந்த

தோற்றம் -

தவவேடமானது

எவன் - என்னபயனை

செய்யும் - செய்யும்.

எ - று. கு - ரை. தன்மனம்
குற்றத்தில் படில் தனது
னபயனைச்செய்யும் என்பதாம்.

உயர்ந்த தவவேடம் என்

வி - ரை. அறியாது செய்தகுற்றத்துக்கு அல்லாமல் அறிந்துசெய்த குற்றத்துக்குப் பிராயச்சித்தம் இல்லாமையால் நெஞ்சு குற்றமுடைய தாகி விடும் விடவே நின்ற வேஷமாத்திரத்துக்குப் புறத்தாரை வெருட்டுதலே அல்லது வேறுபயன் இல்லை யென்க. (உஎஉ)

கூ. மீலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல்
போர்த்துமேய்ந் தற்று.

ப - ரை. வலி - (மனத்தை அடக்கும்) வல்லமையை

இல் - இல்லாத
நிலைமையான் - இயல்புடையவன்
வல்லுருவம் - அவ்வல்லமையையுடையவரது வேடத்தைக்கொண்டு (மனம்போன்வழி போகுதல்)
பெற்றம் - பசுவானது (காவற்காரர் தாத்தாதிருக்கும்படி)
புலியின்றோல் - புலியினது தோலை
போர்த்து - போர்த்துக்கொண்டு
மேய்ந்தற்று - பயிரைமேய்ந்தால் அச்செய்கைபோலும். எ - று.

க - ரை. மனமடக்காதவன் தவவேடம் பசு புலித்தோலைப் போர்த்துக்கொண்டு மேய்ந்தாற்போலும் என்பதாம்.

வி - ரை. மேய்தலுக்கு ஏற்ற மனம்போனவழி போகுதல் வருவிக்கப்பட்டது. காவற்காரர் தாத்தாமை "புலி பசித்தால் புல்லைத்தின்னுது" என்பதனாலும், அச்சத்தாலும் ஆம் ஆகவே அவ்வல்லுருவங் கொள்ளுதற்குப் பயன் அப்படிப்பட்ட காரணங்களால் உலகத்தார் சந்தேகப்படாமையாயிற்று. பசு தனக்கு உரியபுல்லைவிட்டுப் புலித்தோல் போர்த்துப் பிறர்க்கு உரிய பயிரை மேய்தல்போல் அக்கூடா வொழுக்கத்தான் தனக்கு உரியமனைவியை விட்டுத் தவவேடங்கொண்டு பிறருக்கு உரிய பெண்டிரை அனுபவித்தலென்க. அப்படி செல்கிற பசு இல்லாமையால் இல்பொருளுவமையணி. ()

சு.

தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

ப - ரை. (அவ்வல்லமையில்லாத நிலைமையான்) தவ - தடவேடத்திலே
மறைந்து - மறைத்து
அல்லவை - தவமல்லாதவைகளை

செய்தல் - செய்தல்
வேட்டுவன் - வேடன்
புதல் - புதலிலே
மறைந்து - மறைந்து
புள் - பறவைகளை

கூடாவொழுக்கம்.

மிழ்த்தற்று - பிடித்தல்போலும். எ - று.

க - ரை. தவவேடத்தில் மறைந்தொழுகுவோன் வேடன்

புதரில் மறைந்து பறவைகளைப்
பிடித்தல் போலும் என்பதாம்.

வி - ரை. தவம்

அதன் வேடத்துக்கு ஆகுதலால்
ஆகுபெயர். தவமல்ல வற்றைச்
செய்தலாவது பிறர்க்கு
உரியமகளிரைத் தன்
வசத்தாராக்குதல்.
இப்படிச் செய்தலென்பது
இத்தொழிலுவமையிலேல
தோன்றுதல் அறிக.

நு.

பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மற்றெற்றன்
றேதகம் பலவுந் தரும்.

ப - ரை. (பிறர் தம்மை நன்கு மதித்தற்பொருட்டு) பற்றற்றேமென்பார்.

பற்றற்றோமென்று சொல்லுவாரது

படிற்றொழுக்கம் - மறைந்தவொழுக்கமானது (அப்பொழுது இனி அபோல் தோன்றுமாயினும்)

எற்றெற்றென்று - (பின்) என்செய்தோம் என்செய்தோமென்று (தாமே இரங்கும்படி)

எதம்பலவும் - பலதுன்பங்களையும் தரும் - (அவருக்குக்) கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. பற்றற்றோம்

என்பவரது பொய்யொழுக்கமானது

பின்புதுன்

பகதரும எனபதாம.

வி - ரை. சொல்லினளவிலல்லது பற்று நீக்காமையால் பற்றற்றே மென்பாரென்றும், சிறிதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவதாகிய இன்பத்தின் பொருட்டுப் பெரிதாய் நெடுங்காலம் நிற்பதாகிய பாவத்தைச் செய்வோர் அது துன்பத்தைத் தரும்போது ஐயோ பாவமே யென்று அழுவாராதலின் எற்றெற்றென்றும் சொல்லினர். இவை ஐந்துபாட்டாலும் கூடா வொழுக்கத்தினது இழுக்கஞ் சொல்லப்பட்டது. (உளடு)

கூ. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்.

ப - ரை. நெஞ்சின் - மனத்தினால்

துறவார் - (பற்றுகளை த்) துறவாராகி
துறந்தார்போல் - பாசநீக்கினவர்போல்

வஞ்சித்து - (தானஞ்செய்வாரை) வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் - வாழுமவர்போல்
வன்கணார் - இரக்கமில்லாதவர்

இல் - இல்லை. எ - று.

உரு - ம் அதி.

க - ரை.

துறந்தவர்போல வஞ்சித்து
வாழ்பவரிலுங்கொடியவர் இல்லை
என்பதாம்.

வி - ரை.

தானஞ்செய்வாரை
வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமையிலே நற்
கதி அடைதற்பொருட்டு இந்த
அரிய தவத்தோர்க்கு இன்னது
கொடுப்போ
மென்று அறியாமற்

கொடுத்தவரை
அதைவாங்கிக்கொண்டு
தாழ்ந்தகதியை
அடைவித்தலாம். தமக்கு
ஆமவைகளைச் செய்தார்க்கு
ஆகாதவைகளைச்
செய்தலால் வன்கணாரில்
லென்றார்.
(உஎசு)

எ.

புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து.

ப - ரை. புறம் - மேலே

குன்றி - குன்றிமணியானது
கண்டனையரேனும் - காணப்படுதல்போற் காணப்படுகிற

செம்

மையை யுடையவராயினும்

அகம் - உள்ளே

குன்றிமூக்கின் - அக்குன்றிமணியின் மூக்குப்போல்

காரியார் - கறுத்திருப்பவரையும்

உடைத்து - (உலகமானது) உடையதாயிருக்கின்றது. எ - று.

க - ரை. குன்றிமணிபோல் புறத்திற் சுத்தமும் அகத்தில் அக்குன்றுமணி மூக்குப்போல்குற்றமும் உடையவரை உலகமும் உடைத்து என்பதாம்.

வி - ரை. குன்றியாகிய உபமானத்திலே நிறத்தைக்காட்டுகிறசெம்மை கருமைகள் உபமேயத்திலே செவ்வையா யிருக்கையையும் அறிவில்லா மையையும் காட்டுகின்றன. (உஎ)

அ.. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.

ப - ரை. மாசு - அழுக்கானது

மனத்தாக - (தம்) மனத்திலுள்ளதாக

மாண்டால் - (பிறர்க்குத் தவத்தால்) மாட்சிமையுடையவராக

நீராடி - நீரிலே முழுகிக் (காட்டி)

மறைந்து - (தாம் அதனிடத்தே) மறைந்து

ஒழுகும் - நடக்கும்

மாந்தர் - மனிதர்

பலர் - (உலகத்திலே) பலர். எ - று.

க - ரை. உள்ளத் தழுக்கிருக்க உடற்புறம் சுத்தமாகக் கழுவுவார் பலர் என்பதாம்.

வி - ரை. மாசு காமவெகுளி மயக்கங்கள் அவைபோதற்காக வல்லாமல் மாட்சிமை பட்டவரென்ற பிறர் கினைத்தற்காக நீராடுதலால் அத்தொழிலே அவர் மறைதற்கு இடமாக்கினர். இவை மூன்றுபாட்டாலும் கூடாவொழுக்கத்தாது குற்றமும் அவரை அறிந்து நீக்கவேண்டு மென்பதும் சொல்லப்பட்டன. (உஅ)

கூ.

கணைகொடி திபாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல்.

ப - ரை. கணை - அம்பானது (வடியினலே செவ்விதா யிருந்தாலும்)
கொடிது - (செயலினலே) கொடியதா யிருக்கின்றது
யாழ் - வீணையானது

கோடு - (வடியினலே) வளைவினதா யிருந்தாலும்
செவ்விது - (செயலினலே) செவ்விதா யிருக்கின்றது
ஆங்கு - அவ்வகையே
அன்ன - தவஞ்செய்வார்

கொடியார் - செவ்வியரா
கொள்ளாமல்)

யிருக்கைகளை (அவரது வடியினாலே

வினைபடுபாலால் - (அவரது) செயல்பட்ட பகுப்பினாலே
கொளல் - அறிந்துகொள்ளக்கடவர். எ - று.

க - ரை. அம்பு ஒழுங்காயிருந்தும் கொடுமை செய்யும் வீணைவளைந்திருந்தும் இனிமைசெய்யும் அதுபோலத் தவத்தோரை நடக்கையால் அறியப்படும் என்பதாம்.

வி - ரை. அம்புக்குச்செயல் கொல்லுதல். வீணைக்குச்செயல் இசையினாலே இன்பத்தைத் தருதல். அவ்வகையே அவர்பாவத்தைச் செய்தால் கொடியரென்றும் அறத்தைச் செய்தால் செவ்வியரென்றும் கொள்ள வேண்டு மென்பதாம். இதனால் அவரை அறியும்வழி சொல்லப்பட்டது. ()

க0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்.

ப - ரை. (தவஞ் செய்வோர்க்கு) மழித்தலும் - தலைமயிரை மழித்தலும்
நீண்டலும் - (அதனைச்) சடையாக்கலும் அல்லது வளர்த்தலும்
வேண்டா - வேண்டுவனவல்ல
உலகம் - உயர்ந்தோரால்
பழித்தது - (தவத்திற்கு ஆகாதென்று) குற்றஞ் சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கத்தை
ஒழித்துவிடின் - நீக்கிவிடுவாராயின். எ - று.

க - ரை. உயர்ந்தோர் குற்றமென்றுசொன்னவைகளை நீக்கிவிட்டால் முண்டிதஞ்செய்தலும் சடைவளர்த்தலும் வேண்டாம் என்பதாம்.

வி - ரை. மழித்தலென்பதே தலையிரைக்காட்டலால் அதைச்சொல் லினரில்லை. இதனுலே கூடா வொழுக்கத்தை விட்டுத் தவஞ்செய்வோர்க்கு வேஷமும் வேண்டாமென அவாது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (உஅ0)

உஅ - ம் அதிகாரம்: கூடாவொழுக்கம்
முற்றிற்று.

உகூ - ம் அதிகாரம்.
கள்ளாமை.

அஃதாவது: பிறருடைமையாயுள்ளவைகளில் யாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாமையாம். நினைத்தலும் செய்தற்குச் சமானமாதலால் கள்ளாமை யென்றார்.

இல்லறத்தாருக்குத் தம்மவரோடு விளையாட்டாகவாவது செய்யக் கூடும் துறவறத்தாருக்கு நினைத்தலிடத்தும்பெரியதவறும் ஆதலின் இதுதுறவறமா யிற்று. புறத்திலே போகாமல் மடங்கி ஓரிடத்தை யுற்று உயிரை நோக்க வேண்டியதாகிய அவாதுமனம் அதைவிட்டுப்புறத்திலேபோய்ப்பலவிடத்தை யுற்று உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குவதல்லாமலும் அப்பொருளை யும் வஞ்சித்துக்கொள்ள நினைத்தல் அவருக்குப் பெரிய குற்றமாதல் அறிக. இவ்விதம் வாய்மைமுதற் கொல்லாமை முடிவாகிய நான்கதிகாரத்துக்கும்

ஒக்கும். இது பொருளைப்
பற்றியுண்டாங் குற்றத்தை

விலக்குவதாகலின்
காமம்பற்றி யுண்டாங்
கூடாவொழுக்கத்தின்
பின்வைக்கப்பட்டது.

க. எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனினத்
தொன்றுங் கள்ளாமை
காக்கத்தன் னெஞ்சு.

ப - ரை. எள்ளாமை -
(முத்தியை) இகழாமல்

வேண்டுவானென்பான் -
விரும்புவோன்
இவனென்று - (தவத்தோராலே)
நன்றாக மதிக்கப்படுவோன்

எனைத்தோன்றும் - யாதொரு
பொருளையும்

கள்ளாமை - பிறரை
வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாதபடி
தன்னெஞ்சு - தனது நெஞ்சை
காக்க - காக்கக்கடவன். எ - று.

க - ரை. மூத்தினை
இகழாமல் வேண்டுபவன் களவை
நினையாதபடி
தன் மனதைக் காக்கக்கடவன்
என்பதாம்.

வி - ரை. மூத்தினை
இகழ்தலாவது
காட்சியேபிரமாணமென்றும் சிலம்

நீர் நெருப்பு காற்று எனப் பூதம் நான்கேயென்றும் அவைகள் கூடுதலின் சிறப்பினாலே தோன்றிப் பிரிவினாலே அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தேஅறிவு

மதுவினிடத்தே களிப்புப்போல் வெளிப்பட்டு அழியுமென்றும், இறந்த

வுயிர் பின்னே பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் முயர்ச்சியால்வருவ தென்றும் சொல்லும். உலோகாயத மதமுதலாகிய மயக்க நூல்களோத் தெளி

ந்து அவற்றுக்கு ஏற்க நடத்தலாம். ஞான நூற்பொருளாயினும் ஆசாரிய

னுக்கு வழிபாடு செய்யாமல் வஞ்சித்துக்கொள்ளின் அதுவும் களவாமாகலின் எனைத்தொன்று மென்றார். நெஞ்சு கள்ளாமை காக்கவென்றலால் அறந்

தோர்க்கு விளக்கப்பட்ட கள்ளுதலாவது களவுசெய்ய வினைத்தலென்பது பெற்றும்.

(உசக)

அதி. கள்ளாமை.

உ.

உள்ளத்தா 'லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்.

ப - ரை. (குற்றங்களே) உள்ளத்தால் - (தமது) நெஞ்சிலுலே
உள்ளலும் - நினைத்தலும்
தீதே - (துறந்தார்க்குப்) பாவமேயாகும் (ஆதலால்)
பிறன் - பிறனது பொருளை
கள்ளத்தால் - அவனறியாத வகையிலுலே
கொள்வேம் - வஞ்சித்துக்கொள்வோம்
எனல் - என்று நினையாதிருக்கக்கடவர். எ - று.

க - ரை. தீமைகளை நினைத்தலுங் குற்றமாதலால் பிறன்பொருளைக் களவுசெய்வோமென்று நினையாதிருக்கக்கடவர் என்பதாம்.

வி - ரை. அவருள்ளம் சிறந்த தென்பது தோன்றுதற்கு உள்ளத்தா லென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. இவை யிரண்டு பாட்டாலும் துறந் தோர்க்குக் களவாவது இது வென்பதும் அதை நீக்கவேண்டு மென்பதும் சொல்லப்பட்டன.

(உஅ)

ங. களவினு லாகிய லாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும்.

ப - ரை.

களவினுல் - களவுசெய்தலினுல்
ஆகிய - உண்டாகிய
ஆக்கம் - பொருளானது
ஆவதுபோல் - வளர்வதுபோல் (தோன்றி)
அளவிறந்து - (தனது) எல்லையைக்கடந்து
கெடும் - அழியும். எ - று.

க - ரை. களவால் என்பதாம்.

வந்தசெல்வம் வளர்வதுபோலத்

வி - ரை. ஆக்கத்துக்கு எதுவாகலால் ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக் கடந்து கெடுதலாவது போக்கால் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச்செய்த அறத்தையும் உடன் கொண்டுபோகுதல். (உஅஉ)

ச. களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும்.

ப - ரை. களவின்கண் - பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளுதலிலே
கன்றிய - மிகுந்த

காதல் - ஆசையானது (அப்போது இனிதுபோல் தோன்றி)
விளைவின்கண் - தான் பயனைக்கொடுக்கும்போது
வீயாவிழுமம் - தொலையாத துன்பத்தை,
தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. களவை இச்சிக்கும், இச்சை கெடாத என்பதாம்.

துன்பத்தைத்தரும் உக -

ம் அதி. கள்ளாமை.

173

வி - ரை. மிகுதலால் எந்நாளும் அக்களவையே கற்பித்துப் பாவமும் பழியும் கொடுத்தேதவருதலால் வீடாவிழுமம் தருமென்றார். இவை இரண்டு பாட்டாலும் அதை நீக்குதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.

(உசை)

ரு.

அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்.

ப - ரை.

அருள் - அருளினது உயர்ச்சியை
கருதி - அறிந்து

அன்புடையராதல் - (அதன்மேல்) அன்புடையராய் நடந்தல்
பொருள் - (பிறர்) பொருளை
கருதி - (வஞ்சித்துக்கொள்ள) நினைந்து
பொச்சாப்பு - (அவரது) சோர்வை
பார்ப்பார்கண் - பார்ப்போரிடத்து
இல் - உண்டாகாது. எ - று.

க - ரை. பிறர்பொருளைக் களவுசெய்ய நினைப்பவர்களுக்கு அருளும் அன்பும் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. தமக்கு உரியபொருளையும் தினென்று வெறுத்துத் துறந்த வர் பின்னே பிறர்க்கு உரியபொருளை நன்றென்று விரும்பி அதனை

வஞ்சித் துக் கொள்ளுதற்கு அவர்து
சோர்வைப் பார்ப்பாராயின்
அவரிடத்தே பிற
வுயிர்களின்மேலே செய்தற்கு
உரிய அருளிலே நவருது
நடத்தல் கூடா தென்க.

(உ-ஈ)

சூ. அளவின்க
ணின்றொழுக லாற்றார்
களவின்கட்
கன்றிய காத லவர்.

ப - ரை. களவின்கண் -
களவினிடத்தே
கன்றிய - மிகுந்த

காதலவர் - ஆசையையுடையவர்
அளவின்கண் - (உயிர்முதலானவைகளை) அளவு செய்தலாகிய வழியிலே
கின்று - கிலைபெற்று
ஒழுகலாற்றார் - (அதற்கு ஏற்ப) நடக்கமாட்டார். எ - று.

க - ரை. களவில் இச்சையுடையவர்கள் கிருபைவழியிலே கடவார் என்பதாம்.

வி - ரை. உயிர் முதலானவைகளை அளவுசெய்தலாவது, காட்சிமுதலாகிய பிரமாணங்களைக் கொண்டு உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகிற குற்றவினை விளைவுகளையும், அவற்றால் அவ்வுயிர் * காற்கதியிலே பிறந்திறந்து வருதலையும், அதனை ஒழித்தற்கு உபாயமான யோகஞானங்களையும், அவற்றால் அவ்வுயிர் அடையு முத்தியையும், அளவுசெய்து உள்ளவாறு

* காற்கதி, தேவகதி, மக்கட்கதி, காகதி, விலங்கு கதி.

உக - ம் அதி.

க்ள்ளாமை.

அறிதல். அதற்கு ஏற்ப கடத்தலாவது அளவு செய்யப்பட்டவைகளிலே நியமைகளினீங்கி கல்லவைகளின் வழிநிற்கை. (உஅக)

எ. கள்வென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.

ப - ரை. களவென்னும் - களவென்று சொல்லப்படும்
கார் - இருண்ட
அறிவாண்மை - அறிவினை யுடையாயிருக்கையானது
அளவென்னும் - (உயிர் முதலானவைகளை) அளத்தலென்று சொல்லப்படும்.

ஆற்றல் - பெருமையை
புரிந்தார்கண் - விரும்பினவரிடத்து
இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. களவு செய்வோம் யோரிடத்தில் இல்லை என்பதாம்.

என்னும் அறியாமை பெருமை

யுடை

வி - ரை. இருள் மயக்கம் களவென்னுங் காரறிவாண்மை எனக்காரியத்தைக் காரணமாகவும் அளவென்னு மாற்றல் எனக் காரணத்தைக், காரியமாகவும் உபசரித்தார் களவும் அறவறமும் இருளும் ஒளியும்போல் ஒன்றுக் கொன்று பகையாகலின் கூடி நிற்பன அல்லவென்பது இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது. (உஅஎ)

அ. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு.

ப - ரை. களவறிந்தார் - களவை அறிந்தவரது
நெஞ்சில் - மனதில்

கரவு - வஞ்சனையானது
அளவறிந்தார் - அவ்வளத்தில அறிந்தவரது
நெஞ்சத்து - நெஞ்சில்
அறம்போல - அறமானதுபோல
நிற்கும் - நிலைபெறும். எ - று.

க - ரை. அறிந்தவர்து நெஞ்சில்வளரும்
வோரிடத்து வஞ்சனவளரும் என்பதாம்.

அறத்தைப்போல களவுசெய்

வி - ரை. உயிர் முதலானவைகளை அளந்து அறிந்தவர்களுக்குத்தறவற மானது அசையாது நிற்குமென்பது இவ்வுபமானத்தினுலே கொள்ளப்பட்டது. களவோடு நீங்காது நிற்பது இதனுற் சொல்லப்பட்டது. (உ.அ)

கூ. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்ரு தவர்.

ப - ரை. களவல்ல - களவல்லாத
மற்றைய - மற்றவைகளை
தேற்ரு தவர் - அறியாதவர் (களவொன்றையே அறிந்தவென்ற படி)

கo - ம்

அதி. வாய்மை.

175

அளவல்ல - அவ்வளவல்லாத தீயவினைவுகளை
செய்து - வினைத்து

ஆங்கே - அப்போதே

வீவர் - கெடுவார். எ

- று.

க - ரை. களவு

அல்லாதவற்றை அறியாதவர்கள்

பாவங்களைச் செய்து
அழிவர் என்பதாம்.

வி - ரை. தீய
வினைகளாவன
பொருளுடையாரை வஞ்சிக்கும்
வித
மும், அவ்வஞ்சனையால்
அதைக்கொள்ளும் விதமும்,
கொள்ளப்பட்ட அப்
பொருளினாலே தாம்
போகங்களை அனுபவிக்கும்
விதமும் முதலானவை

வினைத்தலுஞ் செய்தலோடொக்கு மாகலில் செய்தென்ற அவ்வினைப்பு உள்ள அதங்களைப்போல மறைப்பான சொல்லையும் செயலையும் புகுவித்து, அப் போதே கெடுக்குமாதலால் ஆக்கவீவதொன்றும் சொல்லினர். மற்றவையாவன துறந்தார்க்கு உணவாகச் சொல்லப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலானவையும், இல்லறத்தோரால் தானஞ் செய்யப்பட்டவையும் ஆம். அறியாமையால் அவைகளையே உண்டு போதுமென்றிருக்க அறியாமை.

இதனால் களவினாலே கெடுமாறு சொல்லப்பட்டது.

(உஅக)

கo. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத் தள்ளாது புத்தே ளுலகு.

ப - னை.

கள்வார்க்கு - களவிலே பழகுவோர்க்கு
உயிர்நிலை - (தம்மின் வேறல்லாத) உடம்பும்

தள்ளும் - தவறும்
கள்ளார்க்கு - களவிலே பழகாதவர்க்கு
புத்தேளுலகு - (கெடுத்தாமாகிய) தேவருலகமும்

தள்ளாது - தவறாது. எ - று.

க - னை.

களவுசெய்வோர்க்கு நாகமும்,
களவுசெய்யார்க்குச் சொர்க்க

மும் உண்டாம் என்பதாம்.

வி - ரை. தொக்கின்ற சிறப்பும்மை இரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன இம்மையிலும் அரசனால் ஒறுக்கப்படுதலால் உடம்பும் தன்னுமென்றும் மறுமையிலும் தேவராகுதல் கூடுமாதலால் தேவருலகம் தன்னாதென்றும் சொல்லப்பட்டன இதனால் இருவர் பயன்களும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன. ()

உகூ - ம் அதிகாரம். கள்ளாமை முற்றிற்று.

ஈ0 - ம் அதிகாரம்.
வாய்மை.

அஃதாவது: மெய்யினது தன்மையாம். பெரும்பாலும் காமமும் பொருளும்பற்றி உண்டாவதாகிய பொய்மையை விலக்கலால், இது கடாவொழுக்கம் கள்ளாமைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

யெனப்படுவ தியாவெனினின்

யாதொன்றுந்

தீமை யிலாத

சொலல்.

ப - ரை. வாய்மை

யெனப்படுவ்து -

மெய்ம்மையென்று

சிறப்பித்துச்சொல்

லப்படுவது

யாதெனின் -

யாதென்று வினவினால் அது
(பிறிதோருயிர்க்கு)

யாதொன்றும் -
சிறிதாயினும்

தீமையில்லாத -
தீமையைத் தாராத சொற்களைச்
சொல்லுதல்

சொலல் -
சொல்லுதல். எ - று.

கூ - ரை. பிறருக்குத்
தீமையைத் தாராத
சொற்களைச் சொல்லுதல்

சத்தியம் என்பதாம்.

வி - ரை. இதனால்

நடந்ததைச் சொல்லுதல்

வாய்மை அல்லவென்று

நீக்கப்பட்டது. அக்கடந்ததைச் சொல்லுதலும் நீக்கைத் தராதிருக்குமாயின் மெய்மையாம் தருமாயின் பொய்மையா மென்பது கருத்து. (உகக)

உ. பொய்ம்மையும்

வாய்ம்மை யிடத்த

புரைதீர்ந்த

நன்மை

பயக்கு மெனின்.

ப - ரை. பொய்மையும் - பொய்ம்மைச் சொற்களும்
புரைதீர்ந்த - குற்றத்தினின்று நீக்கிய

நன்மை - நன்மையை

பயக்குமெனின் - (பிறருக்குத்) தருமாயின்
வாய்மையிடத்த - மெய்மைச்சொற்களின் இடத்தனவாம். எ - று.

க - ரை. பொய்ம்மொழிகள் குற்றமற்ற நன்மையைத்தரின் அவைகளும் மெய்ம்மொழிகளுக்கு ஒப்பாம் என்பதாம்.

வி - ரை. குற்றந்தீர்த்த நன்மை அறம் அதனைத்தருதலாவதுகேட்டை

யாவது மரணத்தையாவது அடைய நின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்ம்மையினாலே அதுநீங்கி இன்புறுதல் நடவாததைச் சொல்லுதலும் நன்மையைத் தாராதாயின் பொய்ம்மையாம். தருமாயின் மெய்ம்மையாமென்பது கருத்து. இவ்வி ரண்டுபாட்டாலும் நீங்கைத்தாராத நடந்ததைச் சொல்லுதலும் நன்மையைத்தரும். நடவாததைச்சொல்லுதலும் மெய்ம்மையாம் எனவும். நீங்கைத்தரும் நடந்ததைச்சொல்லுதலும் நன்மையைத் தாராத நடவாததைச் சொல்லுதலும் பொய்ம்மையாம் எனவும் அவைகளினிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது. (உகூ)

நூ. தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

ப - ரை. (ஒருவன்) தன்னெஞ்சு - தனது நெஞ்சினாலே

அறிவது - அறியப்படுவதான்றை பொய்யற்க - (பிறர்

அறிந்திலனென்று) பொய்யா

தொழியக்கட

ன

கூ0 - ம் அதி.

வாய்மை. 177

பொய்த்தபின் - பொய்த்தாலுயின்
தன்னெஞ்சே - (அதனை அறிந்த) தனது மனம் (அப்பாவத்தைக் குச் சாகுதியால் நின்று)
தன்னை - தன்னை
சுடும் - தபிக்கும்அதன்பயனுகிய துன்பத்தை அடைவிக்கும்.எ-று.

க - ரை. தன்னெஞ்சறிவரந்தப் பொய்சொல்லா திருக்கக்கடவன் பொய்யைச் சொன்னால் தன்மனமே தன்னைக்கெடுக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. பொய்மறையாததா லிருக்கையால் அதைச்சொல்லலாகா தென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது. (உகஉ)

ச. உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன்.

ப - ரை. (ஒருவன்) உள்ளத்தால் - தன் மனதுக்கேற்ப
பொய்யாது - பொய்பேசாமல்
ஒழுகின் - நடப்பானுயின் (அவன்)
உலகத்தார் - உயர்ந்தோரது
உள்ளத்துளெல்லாம் - மனங்களிலெல்லாம்
உளன் - இருப்பான். எ - று.

க - ரை. பொய்யாத உள்ளமுடையோன் உயர்ந்தோர் உள்ளத்தில் இருப்பான் என்பதாம்.

வி - ரை. உள்ளத்துக்கு என்பது உள்ளத்தாலென வருதலால் வேற்றுமை மயக்கம் பொய்பேசாமல் நடத்தலாவது மெய்பேசி நடத்தல். அவனது அவ்வறத்தினருமையையோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பாரென்பதாம். இதனால் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.

ரு. மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை.

ப - ரை. (ஒருவன்) மனத்தொடு - (தன்)மனத்தோடு பொருந்த
வாய்மை - உண்மையை
மொழியின் - சொல்லுவானுயின் (அவன்)
தவத்தொடு - தவத்துடனே
தானம் - தானத்தை
செய்வாரின் - (ஒருமிக்கச்) செய்வாரினும்
தலை - சிறப்புடையவனுவான். எ - று.

க - ரை. உண்மை சொல்லுவோன் தவம் தானம் செய்பவரினும் மேலாவன் என்பதாம்.

வி - ரை. புறமாகிய மெய்யினுலே செயயப்படும் அவைகளினும் அக மாகிய மனவாக்குகளாலே செய்யப்படும். இது மிகப்பயனுடைய தென்ப (உகரு)

தாம்.

கூ. பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந் தரும்.

178 கூ0 -

ம் அதி. வாய்மை.

ப - ரை.

(ஒருவனுக்கு) பொய்யாமை
பாகிய
யன்ன - பொய் பேசாமைக்கு
ஒப்
புகழ் - புகழ்க்காரணம்

இல்லை - (இம்மைக்கு) இல்லை (அது அவனுக்கு)
எய்யாமை - (உடம்பு) வருந்தாமல்
எல்லாவறமும் - எல்லா அறங்களையும்
தரும் - (மறுமைக்குந்தானே) தரும். எ - று.

க - ரை. பொய் சொல்லாமைக்கு ஒப்பாகிய புகழ்ச்சி இல்லை, அது எல்லாத் தருமமுங்கொடுக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. புகழ் அதன் காரணத்தைக் காட்டலாலரகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள் சம்பாதிக்கை முதலானவைகளாலும் துறவறத்துக்கு உண்ணுமை முதலானவைகளாலும் வருத்தப் படவேண்டுமல்லவா அவ்வருத்தங்கள் அடையாமல் அவ்விருவகை அறங்களும் கொடுக்கும் பயன்களைப் பொய்யாமைதானே கொடுக்குமென்றற்கு எய்யாமையெல்லா வறமுந் தருமென்றார்.

(உக்க)

எ. பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

ப - ரை. (ஒருவன்) பொய்யாமை பொய்யாமை - பொய் பேசாமையையே பொய் பேசாமையையே
ஆற்றின் - செய்யவல்லவனாயின் (அவன்)
அறம்பிற - பிறவறங்களை
செய்யாமை செய்யாமை - செய்யாமையே செய்யாமையே
நன்று - நல்லது. எ - று.

க - ரை. பொய்சொல்லாது நடக்கில் நல்லது என்பதாம்.

வேறு தருமஞ் செய்யாமையே

வி - ரை. பொய்யாமை பொய்யாமையென்னும் அடுக்கு இடைவிடாமைபற்றி வந்தது, செய்யாமை செய்யாமை என்னும் அடுக்கு துணிவுபற்றி வந்தது, பல வறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கு அருமையாகலால் சில தவறினுல் குற்றப்படுதலின் அவ்வெல்லா வாங்களின் பயன்களையும் தானே தரவல்லதாகிய இப்பொய் பேசாமை யொன்றையே மேற்கொண்டு தவறுமற் செய்தல் கல்லதென்றற்கு செய்யாமை செய்யாமை கன்றென்றூர் பிற வறங்களெல்லாம் தரும்பயனைத்தானே தரவல்லதென்று மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது. (உகள)

அ. புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) புறம் - உடம்பு

தூய்மை -

பரிசுத்தமாந்தன்மை

நீரான் - நீரினுலே

கூ0 - ம்

அதி. வாய்மை.

179

அமையும் - உண்டாகும் (அதுபோல்)

அகம் - மனது

தூய்மை - பரிசுத்தமாந்

தன்மை

வாய்மையான் -

உண்மையால்

காணப்படும் -

உண்டாகும். எ - று.

க - ரை. உடம்பு நீரால்

சுத்தமாகும் உள்ளஞ்

சத்தியத்தால் சுத்த

மாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. புறந்தூயதாதல் அழுக்கு நீங்குதல். அகந்தூயதாதல் மெய் யுணர்தல். எப்படி புறஞ் சுத்தமாதற்கு நீரல்லாமல் காரணம் இல்லையோ அப்படியே அகம் சுத்தமாதற்கு வாய்மையல்லாமற் காரணம் இல்லையென்ற நயிற்று. (உகஅ)

கூ. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்

பொய்யா விளக்கே

விளக்கு.

ப - ரை. சான்ரோர்க்கு - (குறவிலுலே) நிறைந்தோருக்கு
எல்லாவிளக்கும் - (புறத்திருளை நீக்குகிற உலகத்தோரது) விளக்குகளெல்லாம்
விளக்கல்ல - விளக்குகளாவனவல்ல
பொய்யாவிளக்கே - (அகத்திருளை நீக்குகிற) (பொய்மையாகிய விளக்கே)
விளக்கு - விளக்காம். எ - து.

க - ரை. உலகவிளக்குகள் எல்லாம் விளக்குகள் அல்ல பெரியோர்க்குப் பொய்சொல்லாமையே விளக்காம் என்பதாம்.

வி - ரை. உலகத்தோரது விளக்குகளாவன சந்திரன் சூரியன் அக்கினி அகத்திருள் அஞ்ஞானம் இவ்விளக்குகளுக்குப் போகாத அகத்திருள் போகலால் பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். (உகக)

கo. யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லையெனத் தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற.

ப - ரை. யாம் - எம்மால்
மெய்யா - மெய்ந்நூல்களாக
கண்டவற்றுள் - காணப்பட்ட நூல்களுள்
எனைத்தொன்றும் - யாதொரு தன்மையாலும்
வாய்மையின் - உண்மையிலும்
நல்ல - மேற்பட்டவையாகிய
பிற - பிறவறங்கள்
இல்லை - கண்டதில்லை. எ - து.

க - ரை. மெய்போன்ற பிறதருமங்களை யாங் கண்டதில்லை என்பதாம்.

வி - ரை. மெய்யை அறிவிக்கிற நூல்களை மெய்யென்றதால் ஆகுபெயர். அந்நூல்களாவன கடவுளாலும் அவனருள் வழிப்பட்டு பொருள்

அதி. வெகுளாமை.

களே உள்ள வண்ணம் அறிந்து அறிந்த வண்ணம் சொல்ல வல்லவராலும் உலகத்தார் பிழைக்கும் பொருட்டு அருளிச்செய்யப்பட்ட ஆகமங்கள். அவையெல்லாவற்றிலும் இது ஒப்ப முடிந்ததென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டாலும் இவ்வறத்தினது தலைமை சொல்லப்பட்டது. (கூ०)

கூ0 - ம் அதிகாரம். வாய்மை

மூற்றிற்று.

கூக - ம் அதிகாரம். வெகுளாமை.

அஃதாவது: கோபஞ்செய்தற்குக் காரணமாகியகுற்றம் ஒருவனிடத்தே உண்டாகிய விடத்தும் கோபஞ் செய்யாமையாம். இதுபொய்மைபற்றி உண்டாம் கோபத்தை விலக்கலால் வாய்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க.

செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக் காக்கினென் காவாக்கா லென்.

ப - ரை. சினம் - (தன்) கோபத்தை
செல்லிடத்து - (அது) பலிக்குமிடத்து
காப்பான் - (எழும்பாமல்) தடுப்பவனே
காப்பான் - (அருளினாலே) தடுப்பவனுவான்
அவ்விடத்து - மற்றைப் பலியாதவிடத்து
காக்கின் - (அதனைத்) தடுத்தால்
என் - என்ன

காவாக்கால் -

தடுக்காவிட்டால்

என் - என்ன. எ - று.

க - ரை. கோபம் செல்லுமிடத்துக் காப்பவனே கோபத்தைக் காப்பவன் அக்கோபம் செல்லாவிடத்துக் கோபத்தைக் காத்தல் என் காவாக்கால்

என எனபதாம்.

வி - ரை. தவத்தினாலே தன்னின் மெலியவரைச் செல்லிடமென்றும் வலியவரை அல்லிடமென்றும் சொல்லினர் வலியவர்மேலே கோபஞ்செய்தவிடத்தும் அதனால் அவருக்கு ஒரு தீங்கு உண்டாகாமையால் அடக்கியவிடத்தும் அறம் இல்லையென்றற்குக் காக்கினென் காவாக்கா லென்னென்னார். இதனால் கோபியாமைக்கு இடம் சொல்லப்பட்டது. (நூ०க)

உ. செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து
மில்லதனிற் றீய பிற.

ப - ரை. சினம் - (ஒருவனது) கோபமானது
செல்லாவிடத்து - தன்னின் வலியவர்மேல் (உண்டாயின்)
தீது - (தனக்கே) தீதாம்
செல்லிடத்தும் - தன்னினெளியவர்மேல் (உண்டாயினும்)

ங்க - ம் அதி.

வெகுளாமை.

181

அதனின் - அக்கோபத்தினும்
தீயபிற - தீமையுடையவைவேறை
இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. கோபத்தை வலியார்மேற் செலுத்தினுல் அதுதனக்கே குற்றமாம், மெலியார்மேற் கோபம்செலுத்தினுல் அது அதனினுங் குற்றமாம் என்பதாம்.

வி - ரை. வலியவர்மேலே செய்யுங் கோபத்தால் உண்டாவது இம்மையிலே அவரால் வருந்தன்பமொன்றே எளியவர்மேலே செய்யுங்கோபம் இம்மையிலே பழியையும் மறுமையிலே பாவத்தையும் தருதலால் இல்லதனிற் தீயபிறவென்றார். கோபம் வலியவர் எளியவர்யாரிடத்தும் ஆகாதென்பதாம்.

(ங0உ)

ங. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுங் தீய

பிறத்த லதனுன்

வரும்.

ப - ரை. யார்மாட்டும் - யாவரிடத்திலும்

வெகுளியை - கோபத்தை

மறத்தல் - மறக்கக்கடவர் (ஒருவருக்கு)

தீய - தீமையுடையவையெல்லாம்

பிறத்தல் - உண்டாகுதல்

அதனால் - அக்கோபத்தினாலே

வரும் - ஆதலால். எ - று.

க - ரை. கோபத்தால்

பாவம் வருதலால் அக்கோபத்தை மறக்கக்கடவர்

என்பதாம்.

வி - ரை. வலியவர் ஒப்பானவர் எளியவர் என்னு மூவரிடத்தும் ஆகாமையால் யார்மாட்டுமென்றும் மனத்தினாலே துறந்தவர்க்கு ஆகாதவையாகிய தீய சிந்தைகளையெல்லாம் உண்டாக்கலால் தீயபிறத்தல் அதனான்வருமென்றுஞ் சொல்லினார். (௩௦௩)

ச. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற.

ப - ரை. (துறந்தோர்க்கு அருளினாலே உண்டாகிய) நகையும் - (முகத்தினிடத்து) மலர்ச்சியையும்
உவகையும் - (மனத்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியையும்
கொல்லும் - கெடுத்து எழுகின்ற
சினத்தின் - கோபத்தின்

பிற - வேறாகிய

பகையும் - பகைகளும
உளவோ - உண்டோ - (இல்லை) எ - று.

க - ரை. முகமலர்ச்சியையும் மனமகிழ்ச்சியையும் கோபம் கெடுக்கும் அக்கோபத்தினும் பகை வேறு இல்லை என்பதாம்.

அதி. வெகுளாமை.

வி - ரை. துறக்தோர்க்குப் புறப்பகை இல்லையாயினும் உட்பகையாய் கின்று அவருக்கு கட்பாகிய அருள்முதலானவைகளையும் நீக்கிப் பிறவித்துன் பத்தை அடைவித்தலால் அவர்க்குக் கோபத்தின் மிகுந்த பகையில்லையா யிற்று. இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபத்தினது தீங்குசொல்லப்பட்டது.

குறு. தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம்.

ப - ரை. தன்னை - தன்னை
தான் - தான்
காக்கின் - (துன்பம் அடையாமல்) காக்க கினைத்தாலுகில்
சினம் - (தன்மனத்திலே) கோபம்வராமல்
காக்க - காக்கக்கடவன்

காவக்கால் - காவாலுயின்
சினம் - அக்கோபமானது
தன்னையே - தன்னையே
கொல்லும் - கெடுக்குங்கடுத்துன்பங்களை அடைவிக்கும். எ - று.

க - ரை. தன்னைக்காக்க கினைத்தால் கோபத்தைக்காக்கக்கடவன் காக்கா விடில் அக்கோபம் தன்னையேகொல்லும் என்பதாம்.

வி - ரை. வேண்டிய நன்மையைத் தருவதாகிய தவத்தை பிறர்மேலே சாபமிடுதற்காக இழந்த துன்பத்தோடு பழைய பிறவித் துன்பமும் ஒருமிக்க அடைதலால் தன்னையே கொல்லுமென்றார். (கூ0இ)

சு. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும்.

ப - ரை. சினமென்னும் - கோபமாகிய
சேர்ந்தாரைக்கொல்லி - தெருப்பானது (தனக்கு இடமானவரை மாத்திரமல்லாமல்)
இனமென்னும் (அவருக்கு) இனமாகிய
ஏமம் - இதோபதேசஞ்செய்கிற
புணையை - மரக்கலத்தையும்
சுடும் - சுடும். எ - று.

க - ரை. கோபத்தியானது, என்பதாம்.

தன்னையும் தன்னினத்தையும் சுடும்

வி - ரை. இனம் உறுதிமொழி போதிப்பவர், இனத்தைப் புணையாக உருவகஞ் செய்தலால் பிறவிக்கடலைக் கடப்பித்து முத்திக்கரையைச் சேர்க்கின்றவெனவருவித்து அப்புணைக்குமுன் கூட்டுக. புணையையுமென்னு மெச்ச வும்மை தொக்கு நிற்கையால் வருவிக்கப்பட்டது. சுடுமென்றதற்குத் தனக்கு இடமானவரை விட்டு நீங்கச்செய்யு மென்பதை கருத்து. தன்னையும் பிறவிக்கடலில் வீழ்வித்த எடுப்பாரையும் நீக்குமென்பதாம். தெருப்பிற்குச் சேராதவிடத்தையும் சுடுதலையும் மாக்கலத்திற்கு இதோபதேசஞ் செய்தலையும் அதிகமாகச் சொல்லுதலால் மிகையொற்றுமை யுருவகவணி.

ஙக - ம் அதி.
வெகுளாமை.
183

- எ. சினத்தைப்
பொருளென்று கொண்டவன்
கேடு நிலத்தறைந்தான்
கைபிழையா தற்று.

ப - ரை. சினத்தை - கோபத்தை
பொருளென்று - (தனது வல்லமையைக் காட்டுகிற) ஒருகுணமென்று
கொண்டவன் - (தன்னிடத்தே) கொண்டவனது
கேடு - அவ்வல்லமை இழப்பு

நிலத்து - பூமியினிடத்து
அறைந்தான் - அறைந்தவனது
கை - கையானது
பிழையாதற்று - (அந்நிலத்திலே

படுதல்) தப்பாத விதம்போல்

தப்பாது. எ - று.

க - ரை. நிலத்தில் அறைந்தவன் கைப்பயன்போல் கோபமாகியபொரு ளைக் கொண்டோன் வருந்துவன் என்பதாம்.

வி - ரை. தர்க்க நூலினது கடைபற்றி குணம்பொரு ளெனப்பட்டது. பிழையாத வற்றென்பது குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபஞ் செய்தோர்க்கு வருந்தீங்கு சொல்லப்பட்டது. (கூ०எ)

அ.

இணரொரி தோயவன்ன வின்ன செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

ப - ரை. இணர் - பல சுடர்களையுடைய
எரி - பெருநெருப்பானது
தோய்வன்ன - (வந்து) தழுவினற்போலும்
இன்ன - துன்பந் தருமவைகளை
செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானெயினும்
வெகுளாமை - (அவன்மேலே) கோபஞ் செய்யாமை
புணரின் - கூடுமாயின்
நன்று - (அது) நன்று. எ - று.

க - ரை. ஒருவன் தீயொத்த துன்பஞ் செய்யினும் அவன்மேல் கோபி யாமை நல்லது என்பதாம்.

வி - ரை. இன்னுமையின் மிகுதிதோன்ற இணரொளியென்றும் அதனை மேலுமேலுஞ் செய்தல்தோன்ற இன்னுவென்றும் அச்செய்கை முனிவரையும் கோபிக்கச் செய்யுமென்பது தோன்ற புணரினென்றுஞ் சொல்லினர். இதனால் கோபஞ் செய்யாமையினது நன்மை சொல்லப்பட்டது. (கூ0அ)

கூ. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

ப - ரை. (தவஞ்செய்வோன்) உள்ளத்தால் - (தன்) மனத்தால்
வெகுளி - கோபத்தை
உள்ளானெனினின் - (ஒருபோதும்) நினையானுயின்
உள்ளியவெல்லாம் - நினைக்கப்பட்ட பேறெல்லாம்
உடன் - ஒருமிக்க
எய்தும் - பெறுவான். எ - று.

184 கூஉ - ம்

அதி.

இன்னுசெய்யாமை.

க - ரை. கோபத்தை

வினையாளுகில் அவன்
வினைத்தவெல்லாம் அடைவான
எனபதாம.

வி - ரை. அருளுடை
யுள்ளமென்பது தோன்றற்கு
உள்ளத்தாலென்
பது அதிகமாகச்
சொல்லப்பட்டது. இம்மை
மறுமை வீடு இவையெல்லாம்
இவ்வொன்றிலேயே
யடைக்குமென்றற்கு
உள்ளியவெல்லாமுடனெய்து
மென்றார். இதனால்
கோபஞ்செய்யாதவர்க்கு
வருநன்மைசொல்லப்பட்டது.

க0.. இறந்தா ரிரந்தா
ரனையர் சினத்தைதத்
துறந்தார்
துறந்தார் துணை.

ப - ரை.

இறந்தார்-(கோபத்திலே)
மிகுந்தவர்
(உயிருடையவராயிருக்கினும்)
இறந்தாரனையர் - செத்தாரோ
டொப்பாவார்
சினத்தை - அக்கோபத்தை
துறந்தார் - நீக்கினவர்
(சாந்தன்மையையுடையவராயிருக்கினும்)
துறந்தார்துணை - அதனை
யொழித்தவரோ டொப்பாவார். எ
- று.

க - ரை.

கோபங்கொண்டவர்
இறந்தாரையும்
அக்கோபத்தைவிட்டவர்
இறவாதவரையும் ஒப்பாவர். எ
- று.

வி - ரை. அதிக
கோபமுடையவர்க்கு ஞானம்
பெறுதற்கு உரிய
உயிர் இருக்கிறும்,
கலக்கத்திலே அதனை
அடையாமை நிச்சயமாதலால்
இறந்தாரனையரென்றும்,
கோபத்தை விட்டவர்க்கு
நிலையில்லாத உடம்பு
இருந்தாலும், ஞானத்தினால்

முத்தியை அடைவது

நிச்சயமாதலால், முத்தி

பெற்றோரோ டொப்பவொன்றும் சொல்லினர்.
களும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.

இதனால் அவ்விருவர் பயன்

(நூகம)

நூக - ம் அதிகாரம்.

வெகுளாமை

மு ற் றி ற் று.

நூஉ - ம் அதிகாரம்.

இன்னாசெய்யாமை.

அஃதாவது: தனக்கு

ஒருபயனைக் குறித்தாவது வைரம்

பற்றியாவது

சோர்வினுலாவது ஒருயிர்க்குத் தன்பத்தருமவைகளைச் செய்யாமை அவை களைச் செய்த வெகுளி ஒழியவும் உண்டாமென்பதை அறிவித்தற்கு இச வெகுளாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க.

சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னு செய்யாமை மாசற்றூர் கோள்.

ப - ரை. சிறப்பு - யோகமாகிய சிறப்பிளுலே ஈனும் - தரப்படுவனவாகிய செல்வம் -

அணிம்ாமுதலாகிய செல்வங்களை

ஈஉ - ம் அதி.

இன்னுசெய்யாமை.

185

பெறினும் - பெறலாமாயினும்

பிறர்க்கு - அயலாருக்கு
இன்ன - துன்பந் தருமவைகளை
செய்யாமை - செய்யாமை

மாசற்றார் - (ஆகமவழியினுலே) குற்றமற்றோர்யாவருக்கும்
கோள் - துணிவாம். எ - று.

க - ரை. சிறந்த
செல்வம் பெறினும்
தீமைசெய்யாமையே பெறி
யோரது கொள்கையாம்
என்பதாம்.

வி - ரை. சிறப்புடைய யோகத்தைச் சிறப்பென்றும் அதனற்பெறப் படுதலால், எண்சித்திகளையும் சிறப்பினுஞ் செல்வமென்றும் காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னு மூக்குற்றங்கள் அற்றமையால் மாசற்றாரென்றும் சொல்லினர். இதனுலே தமக்கு ஒருபயனேக்குறித்துச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

உ. கறுத்தின்னு செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னு

செய்யாமை மாசற்றார்
கோள்.

ப - ரை. (ஒருவன்) - கறுத்து (தம்மேல்) வைரங்கொண்டு
இன்ன - துன்பந்தருமவைகளை
செய்தவக்கண்ணும் - செய்தவிடத்தும்

மறுத்து - மீண்டு
இன்ன - அத்துன்பந்தருமவைகளை
செய்யாமை - (தாம்) செய்யாமையும்
மாசற்றார் - அக்குற்றமற்றவரது
கோள் - தூணிவு. எ - று.

க - ரை. ஒருவன் துன்பங்களைச்செய்தாலும் அவனுக்குத்தாம் துன்பங்களைச் செய்யாமையே பெரியோரது கொள்கையாம் என்பதாம்.

வி - ரை. தொக்கு நின்ற செய்யாமையுமென்னும் முன்பாட்டின் பொருளைத் தழுவிய எச்சவும்மை வருவிக்கப்பட்டது. அவன்செய்தவைகளை மனதிலே வையாமல் விடுவது செயத்தக்கதென்பதாம். (கஉ)

கூ. செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னுத செய்தபி
னுய்யா விழுமந் தரும்.

ப - ரை. செய்யாமல் - (தான் முன்பு துன்பந்தருவதொன்றைச்) செய்யாதிருக்க
செற்றார்க்கும் - (தன்மேலே) வைரங்கொண்டவர்க்கும்
இன்னுத - துன்பந்தருமவைகளை
செய்தபின் - (துறந்தவன்) செய்தானுயின் பின்பு (அச்செயலானது

உய்யா - கடக்கமுடியாத
விழுமம் - இடும்பையை
தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ - று.

186 கஉ - ம்

அதி. இன்னாசெய்யாமை.

க - ரை. தனக்குத் துன்பஞ் கேட்டைத் தரும் என்பதாம்.

செய்தவர்க்குத் தான் துன்பஞ்செய்தல்

வி - ரை. இடும்பையாவது

தவமிழந்து பழியும் பாவமும்

அடைதல்.

இன்னுசெய் தாரை பொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல்.

ப - ரை.

(தமக்கு) இன்னு - துன்பந்தருமவைகளை
செய்தாரை - செய்தவரை

ஒறுத்தல் - (குறந்தோர்) தண்டித்தலாவது
அவர்நாண - (தாமே) நாணும்படி (அவருக்கு)
நன்னயம் - இனிமையான மகிழ்ச்சிகளை
செய்துவிடல் - (அவ்விரண்டையும்) மறத்தலாம். எ - று.

க - ரை. துன்பஞ் செய்தவரைத் தண்டித்தலாவது அவருக்கு இன்பஞ் செய்தலாம் என்பதாம்.

வி - ரை. மறவாதவிடத்துப் பின்னும்வந்து கிளைக்குமாதலின் மறக்க வேண்டியவையாயின. அவரை வெல்லுமுபாயஞ் சொல்லியபடி இவை மூன்று பாட்டாலும்வைரங்கொண்டு செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (சு.சை)

சு. அறிவினை குகுவ துண்டோ பிறிதினேய்
தந்நோய்ப்போற் போற்றுக் கடை.

ப - ரை. (துறக்தார்க்கு) அறிவினுன் - (உயிர் முதலானவைகளே உள்ளவண்ணம் அறிந்த) அறிவினுல்
ஆகுவது - ஆகுமொருபயன் உண்டோ (இல்லே)
பிறிதின் - வேறேர் உயிருக்குவந்த
நோய் - துன்பந்தருமவையை
தக்நோய்போல் - தமக்குவந்த துன்பந் தருமவைபோல்
போற்றுக்கடை - (குறிக்கொண்டு) காப்பாற்றுதவிடத்து. எ - று.

க - ரை. பிற உயிர்க்கு வந்த துன்பத்தைத் தன்னுயிர்க்குவந்தாற்போல கினையாத அறிவினுல் பயன் என்ன என்பதாம்.

வி - ரை. குறிக்கொண்டு காப்பாற்றலாவது, கடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் கிற்றல் உண்டல் முதலாகிய தமது தொழில்களாலும் மற்றை வழிகளாலும் உயிர்களுக்கு வரும் துன்பங்களே முன்னே அறிந்து அவைவாராமற் காத்தல் இத்துன்பம் பெரும்பாலும் அஃறிணையிலே எறும்பு முதலாகிய சிறிய வுடம்புடைய பிராணிகளேப்பற்றி வருதலாலே பொதுப்பட பிறிதினேயென்றும், மறப்பினுலே அவைதுன்பத்தை அடையினும் கமக்குப்பாவமென்று அறிந்து காக்கவேண்டுமாதலின் அது செய்யாதவிடத்து அறிவினுலே பயனிலே யென்றும் சொல்லினர். இதனுல் சோர்வினுலே செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

சு.

இன்ன வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னுமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல்.

(நடகு)

நட - ம்

அதி.
இன்னுசெய்யாமை.
187

ப - ரை. இன்னுவென -
(இவை மனிதருக்குத்)
தன்பந்தருமவை யென்று
தானுணர்ந்தவை -
(அனுமானப்
பிரமாணத்தினுலே) தன்னுல்
அறியப்பட்டவைகளை
பிறன்கண் -
பிறனிடத்தே
செயல் - செய்தலை

துன்னுமை -

பொருந்தாமை

வேண்டும் -

துறந்தவனுக்கு வேண்டும். எ -

று.

க - ரை. துன்பமென்று

அறிந்தவற்றைப் பிறனிடத்துச்

செய்யாமை

வேண்டும் என்பதாம்.

வி - ரை. இன்பத் துன்பங்கள் உயிர்க்குண மாகலால், அவை பிரத்தி யக்ஷ பிரமாணத்தினாலே அறியக்கூடாமை அறிக. அறமும் பாவமும் உண் டாவது மனமறிந்து செய்த இடத்தே ஆகலின் உணர்ந்தவையென்றார். ()

எ. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானு

மாணு செய்யாமை தலை.

ப - ரை. மனத்தானும் -

மனத்தோடு உண்டாகின்ற

மாணு - துன்பந் தருமவைகளை
எஞ்ஞான்றும் - யாதொருகாலத்திலும்
யார்க்கும் - யாவரொருவர்க்கும்
எனைத்தானும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும்

செய்யாமை -

செய்யாமை

தலை -

மூதன்மையான அறம். எ - று.

க - ரை. யாருக்கும்

சிறியதுன்பம் தருமவைகளையும்

செய்யாமையே

தலைமையான தருமம் என்பதாம்.

வி - ரை. மனமறிந்து செய்யாதவிடத்தே பாவம் இல்லையென்பதுபெற்
றும் வல்லமையுண்டான காலத்திலும் செய்யலாகாமையால் எஞ்ஞான்று
மென்றும் எளியவருக்கும் ஆகாமையால் யார்க்குமென்றும் செயல் சிறி
தாயினும் பாவம் பெரிதாகலால் எனைத்தானுமென்றும் சொல்லினர். (கஎ)

அ.

தன்னுயிர்க் கின்னுமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னு செயல்.

ப - ரை. (பிறர் செய்யும் துன்பந்தருமவை) தன்னுயிர்க்கு - தனதுயிருக்கு
இன்னுமை - துன்பந்தருமவையாந் தன்மையை
அறிவான் - (அனுபவித்து) அறிபவன்
மன்னுயிர்க்கு - நிலையுள்ள பிற வுயிர்களுக்கு
இன்னு - அத்துன்பந் தருமவைகளை
தான் - தான்

செயல் - செய்தல்

என் - என்னகாரணத்தால். எ - று.

188 கூ - ம் அதி.

இன்னாசெய்யாமை.

க - ரை. தன்னுயிர்க்குத் துன்பந்தருபவற்றை அறிபவன் பிற உயிருக்குச் செய்வது என்னகாரணம் என்பதாம்.

வி - ரை. கொல் ஒ அசைகள். இப்படியே இவை பிறவுயிர்க்கு துன்பம்

தருமவைகளென்பது அனுமானத்தால் அறிந்திருக்கும் செய்கின்ற பாவம் பரிகரிக்கக் கூடாமையால் துன்பம் தருமவைகள் பின்னே வந்து தன்னை வருத்துமென்பது ஆகமத்தாலும் அறிக்துவிடக் கடவனென்பது தோன்ற, தானென்றும் அத்தன்மையால் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்ற என்னென்றும் சொல்லினர். இவ்வ வகையால் இன்னுசெயல் விலக்கப்பட்டது.

மூன்றுபாட்டாலும் பொது

(உசு)

கூ. பிறர்க்கின்னு முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னு பிற்பகற் ருமே வரும்.

ப - ரை. (துறந்தவர்) பிறர்க்கு - பிறர்களுக்கு

இன்னு - துன்பந் தரு மவைகளை

முற்பகல் - ஒரு முகூர்த்தத்தினது முன்பங்கிலே
செய்யின் - செய்தால்

தமக்கு - தமக்கு

இன்ன -

துன்பந்தருமவைகள்

பிற்பகல் → அம்முகூர்த்தத்தினது
திருக்க)

பின்பங்கிலே (அவர் செய்யா

தாமேவரும் -

தாமேவரும். எ - று.

க - ரை. முன்பு ஒருவருக்குத்
தேவரும் என்பதாம்.

தீமைசெய்தால் பின்பு அத்தீமைதனக்

வி - ரை. தவமிழத்தல் இப்படிக் கடிதிலும் எளிதிலும்வரும் அதனால் அவை செய்யாதிருக்கக் கடவரென்பதாம். * முகூர்த்தம் மூன்றே முக்கால் காழிகை. (கூகக)

கo. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார் நோயின்மை வேண்டுபவர்.

ப - ரை. நோயெல்லாம் - துன்பந் தருமவையெல்லாம்

நோய் செய்தார்மேலவாம் - (ஒன்றனுயிர்க்குத்) துன்பந் தருமவைகளைச் செய்தவர் மேலனவாம் (அதனால்)

நோயின்மை வேண்டுபவர் - (தம்முயிர்க்குத்) துன்பந் தருமவையில்லாமைமய வேண்டுவோர்

நோய் - (ஒன்றனுயிர்ச்குத்) துன்பந் தருமவைகளை

செய்யார் - செய்யார்.

எ - று.

க - ரை. தன்னுயிர்க்குத் துன்பமில்லாமையை விரும்புவோர்பிறவுயிர்க்குத் துன்புஞ்செய்யார் என்பதாம்.

---

* * முகூர்த்தம் இரண்டு காழிகை யென்பாரு முளர்.

வி - ரை. உவர்நிலத்திலே வி
ளைவித்திட்டார்க்கு விளைவும்
அதுவே பாகலால் கோயெல்லாம்
கோய் செய்தார் மேலவாமென்றார்.
சொற்பொருட்
பின் வருநிலையணி இவை
நிங்கு சொல்லப்பட்டது.
இரண்டுபாட்டாலும் அது
செய்தவர்க்கு வரும்
(குஉ0)
குஉ - ம்

[illegible]

அதிகாரம். இன்னுசெய்யாமை

முற்றிற்று.

அதிகாரம். கொல்லாமை.

அஃதாவது: ஐயறிவுடையவை முதல் ஓரறிவுடையவை * ஈடையாகிய உயிர்களைச் சோர்விலுலும் கொல்லுதல் செய்யாமை இது முன் சொல்லப் பட்ட அறங்களெல்லாவற்றினும் சிறப்புடைத்தாய் சொல்லாதொழிந்த மற் றைய அறங்களை யெல்லாந் தன்னுள் அடக்கி நிற்கையால் இறுதியில் வைக் கப்பட்டது.

கூ.

அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும்.

ப - ரை. அறவினை - அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை
யாதெனின் - எதுவென்றால்(அது)
கொல்லாமை - (ஒருயிரையும்) கொல்லாமையாம்
கோறல் - (அவற்றைக்) கொல்லுதல்
பிறவினையெல்லாம் - பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையும்
தரும் - (தானே) தரும் (ஆதலால்) எ - று.

க - ரை. தருமச்செய்கை யாதென்றால் கொலைசெய்யாமையாம் கொலை செய்தல் பாவச்செய்கை எல்லா வற்றையும் தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. விலக்கப்பட்டதைச் செய்யாமையும் அறஞ்செய்தலாம். ஆதலால், கொல்லாமையை அறவினை யென்றார். இங்கே பிறவினை யென்றது அவ்வினைகளின் விளைவை. கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துன்பத்தைமற்றை பாவங்களெல்லாம் கூடியும் விளைக்கமாட்டா வென்பதாம். கொல்லாமைதானே பிறவறங்களின் பயனெல்லாந் தருமென்று மேற்கோள் சொல்லி அதற்கு ஏது எதிர்மறை முகத்தாற் சொல்லியபடி யாயிற்று. (கூஉ)

---

* புல் மரம் முதலியன பரிசத்தை அறிகிற ஓரறிவுயிர்கள். சிப்பி சங்கு முதலியன அந்தோடு ரசத்தையும் அறிகிற ஈரறிவுயிர்கள். கறையான் எறும்பு முதலியன அவ்விரண்டோடு கந்தத்தையும் அறிகிற மூவறிவுயிர்கள். தும்பி வண்டு முதலியன அம் மூன்றோடு ரூபத்தையும் அறிகிற நாலறிவுயிர்கள். வானவர் மக்கள் நாகர் விலங்கு புன் முதலியன அந்நான்கோடு சத்தத்தையும் அறிகிற ஐயறிவுயிர்கள்.

அதி. கொல்லாமை.

உ.

பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர் தொகுத்த வற்று ளெல்லாந் தலை.

ப - ரை. பகுத்து - (உண்ணப்பட்டதைப் பசித்த உயிர்களுக்குப்) பங்கிட்டு
ட்டுக் கொடுத்து
உண்டு - உண்டு

பல்லுயிர் - ஐவகை யுயிர்களையும்
ஓம்புதல் - காப்பாற்றல்
னூலோர் - அறனூ லுடையோர்கள்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாம் - (துறக்தவர்க்குத்) தொகுத்து வைக்
கப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றினும்
தலை - முதன்மையான அறமாம். எ - று.

க - ரை. கிடைத்தவற்றைப் பசித்த உயிர்களுக்குப் பங்கிட்டு பல வுயிர்களைக்காப்பாற்றல் தலைமையான தருமம் என்பதாம்.

உண்டு

வி - ரை. பல்லுயிரும் என்கிற மூற்றும்மை வருவிக்கப்பட்டது. ஓம் புதல் மறந்தும் கொலைவராமற் குறிக்கொண்டோத்தல், அதற்குப்பகுத்துண் ணுதல் அவசியம் இருக்கவேண்டிய அங்கமாதலால், அச்சிறப்புதோன்றபகுத் துண்டு என்றார். எல்லா அறனூல்களிலும் கல்லவைகளை யெடுத்து எல்லாருக் கும் பொதுப்படச் சொல்லுதல் இக்நூலாசிரியருக்கு இயல்பாதலால், இக் கேயும் பொதுப்பட னூலோரென்றும், அவரெல்லாருக்கும் ஒப்பமுடிதலால் தலையென்றும் சொல்லினர்.

(கூஉ)

ஒன்றுக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

ப - ரை. (தூலோராலே தொகுக்கப்பட்ட அறங்களுள்) ஒன்றுக - (தன்னோடு இணைப்பது இல்லாமல்) தானேயாக
கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமை
நல்லது - நல்லது (அது நீங்கினால்)
பொய்யாமை - பொய் சொல்லாமை
பின்சார - (அதன்) பின்னே நிற்க
நன்று - நல்லது. எ - று.

க - ரை. கொல்லாமை என்பதாம்.

நல்லது

பொய் சொல்லாமை அதிலும் நல்லது

வி - ரை. அதிகாரங் கொல்லாமையாயினும் முன்பொய்யாமை பொய்யாமையாற்றினென்றும், யாமெய்யாக்கண்டவற்றுளில்லையென்றும் சொல்லுதலால், பொய்யாமை கொல்லாமைகளிலே சிறந்தது எதுவென்று சந்தேகம் உண்டாமென்றே அது உண்டாகாமற்பொருட்டு இக்கேபின்சாரப்பொய்யாமை நன்றென்றார். முன்சொன்னதினும் பின்சொன்னது உறுதியுடையதா மாகலால் இவை மூன்று பாட்டாலும் கொல்லாமையினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(கூகூ)

கூகூ - ம்

அதி. கொல்லாமை.

191

ச'. நல்லா

றெனப்படுவ தியாதெனின்

யாதென்றுங்

கொல்லாமை

சூழு நெறி.

ப - ரை. (மேற்கதியும் முத்தியும் பெறுதற்கு) கல்லாதொனப்படுவது - கல்ல வழியென்று சொல்லப்படுவது
யாதனின் - எதுவென்றால் (அது)
யாதொன்றும் - யாதோருயிரையும்
கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தினை
சூழும் - (காக்க) நினைக்கும்
நெறி - வழியாம். எ - று.

க - ரை.

கல்லவழியென்று
சொல்லப்படுவது யாதென்றால்
யாதோரு யிரையுங்
கொல்லாமையேயாம் என்பதாம்.

வி - ரை. புல்லுமுதலாகிய ஓரறிவுயிரையும் உள்ளாச்சுதற்குயாதொன்று மென்றார். காத்தல் தவறுமற் காத்தல். இதனால் கொல்லாமையையுடையதே நல்வழியென்பது சொல்லப்பட்டது. (கூஉச)

ரு. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்

கொல்லாமை
சூழ்வான் றலை.

ப - ரை. நிலை - (பிறப்பு நின்ற) நிலையை
அஞ்சி - பயந்து (பிறவாமைப் பொருட்டு)
நீத்தாருளெல்லாம் - (மனைவாழ்க்கையைத்) துறந்தவர் எல்லாருள்ளும்

கொலை -

கொலைப்பாவத்தை

அஞ்சி - பயந்து
கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தை

சூழ்வான் -

மறவாதவன்

தலை - உயர்ந்தோன். எ - து.

க - ரை. கொல்லாமையாகிய தருமத்தை மறவாதவன் துறவிகளுள்தலையாவான் என்பதாம்.

வி - ரை. பிறப்பு நின்ற நிலையாவது, மனிதர் முதலாகிய சாமும் மாமுதலாகிய அசாமும் ஆகிய இருவகைப் பிறப்புக்களிலும் இன்பமென்பதொன்று இல்லாமல் உள்ளவையெல்லாம் துன்பமேயாகிய நிலைமை துறவு ஒன்றேயாயினும் சமய வேறுபாட்டால் பலவாமாதலால் நீத்தாருளெல்லாமென்றார். இதனால் கொல்லாமையை மறவாதவனது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.

சு. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாள்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று. [மேற்

ப - ரை. உயிருண்ணும்கூற்று - உயிரைக்கொண்டுபோம் இயமனனவன்
கொல்லாமை - கொலை செய்யாமையாகிய விரதத்தை
மேற்கொண்டு - மேலாகக்கொண்டு

192 கூ - ம்

அதி. கொல்லாமை.

ஒழுகுவான - நடப்பவனது
வாழ்நாண்மேல் - ஆயுளின்மேல்
செல்லாது - செல்லான். எ - று.

க - ரை. கொலை

மாட்டாள் என்பதாம்.

செய்யாதவன் வாழ் நாளின்மேல்
இயமன் செல்ல

வி - ரை. மிகவும் பெரிய அறஞ்செய்தவரும் மிகவும் பெரிய பாவஞ் செய்தவரும் இம்மையிலேதானே அவைகளின் பயன்களை அனுபவிப்பா

ரென்னும் அறநூலினது
துணிவுபற்றி, இப்பெரிய
அறஞ்செய்தவன்தானும்
கொல்லப்படாளுகவே அவன்
கருவுறும்போது நியமிக்கப்பட்ட
ஆயுட்காலம்
குறைவு படாதென்றற்கு, வாழ்
நாண்மேல் கூற்றுச்
செல்லாதென்றார்.
செல்லாதாகவே கால
நீடத்திருந்து ஞானத்தைச்

சம்பாதித்து மோட்சத்தை
அடைவானென்பது கருத்து
இதனால்கொல்லா
விரதத்தோர்க்குவரும்நன்மை
சொல்லப்பட்டது.

(௩௨௬)

எ.- தன்னுயிர் நீப்பினுஞ்
செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும்
வினை.

ப - ரை. தான் - தான்

பிறிது - வேறொன்றனது
இன்னுயிர் - இனிதாகிய வுயிரை
நீக்கும் - (அதனுடம்பிலிருந்து) நீக்குதலாகிய
வினை - தொழிலை (அது செய்யாவிடத்து)
தன்னுயிர் - தனது உயிரானது
நீப்பினும் - (உடம்பைவிட்டு) நீங்கிப்போமாயினும்

செய்யற்க -

செய்யாதிருக்கடவன். எ - று.

க - ரை.

தன்னுயிர்போலுலும் தான்பிற
உயிரைக்கொல்லா திருக்கக்
கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. பாவம் தான்
கொலையுண்டவிடத்தே
தெய்தலும் ஒன்றைக்
கொன்றவிடத்தே வளர்த்தலும்
நோக்கி தன்னை
ஒன்றுகொன்றுலும்தான்
அதனைக் கொல்லலாகாதென்ற
தென்க.

அ

நன்றுகு மாக்கம் பெரிதினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றுகு மாக்கங் கடை.

ப - ரை. (யாகத்திலே
கொன்றல்) நன்றுகும் -
இன்பமிகுவதாகிய
ஆக்கம் -
செல்வமானது
பெரிது -
பெரிதாகும்
எனினும் - என்று
சொல்லப்பட்டதாயினும்
சான்றோர்க்கு -
(துறவினலே) நிறைந்தோர்க்கு

கொன்று -
(ஒருயிரைக்) கொன்று
ஆகும் - (அதனால்)
உண்டாவதாகிய
ஆக்கம் -
செல்வமானது

கடை - இழிந்ததாம். எ - று.

ஈகை - ம் அது.

கொல்லாமை.

193

க - ரை. பெரியோர்க்குக்
கொலையால் வருஞ் செல்வம்

இழிந்தது என்பதாம்.

வி - ரை. இன்பமிகுஞ் செல்வமாவது தாமும் தேவராய்ச் சுவர்க்கத் திலே சென்று அடையும் செல்வம் அது சிறிதாகையாலும், பின்னும் பிறத் தற்கு ஏதுவாகலாலும், மோட்சமாகிய அழிவில்லாத சுகத்தை அடைவோ ருக்கு கடையெனப்பட்டது. சுவர்க்கபோகத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகுமா யினும் மோட்சத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகாதென்றதனால் விதிவிலக்குகள் தங்களிலே விரோதப்படாமல் விளக்கியவாறுயிற்று. இவை இரண்டுபோட்டா லும் கொலையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (கூஉஅ)

கூ. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா
ரகத்து.

ப - ரை. கொலைவினையராகிய - கொலைத்தொழிலை புடையவராகிய
மாக்கள் - மனிதர் (அத்தொழிலினது இழிவை அறியாத நெஞ்சி
னராயிருந்தாலும்)
புன்மை தெரிவாரகத்து - அவ்விழிவை அறிவோரது நெஞ்சிலே
புலைவினையர் - புனைத்தொழிலராய்த் தோன்றுவர். எ - று.

க - ரை. கொலை இழிந்ததென அறிந்தோர் அது செய்வோரைப் புலைத் தொழிலர் என்று எண்ணுவர் என்பதாம்.

வி - ரை. கொலைவினைய ரென்றபடியினாலே யாகக் கொலை அல்லாமை யறிக. புலைவினையரென்றது தொழிலினாலே புலையராவ ரென்றபடி. அவர் இம்மையிலே தாழ்வை அடைவரென்பதாம். (கூஉக)

கo. உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற்
செல்லத்தீ வாழ்க்கை யவர்.

ப - ரை. செயிருடம்பின் - பார்க்கக்கூடாத கோயுடம்புடனே
சொல்லாத் தீவாழ்க்கையவர் - வறுமையோடுகூடிய இழிதொழில்
வாழ்க்கையுடையவரை (இவர்முற்பிறப்பிலே)
உயிர் - உயிர்களை
உடம்பின் - (அவைதின்ற) உடம்புகளிலிருந்து
நீக்கியார் - நீக்கினவர்
என்ப - என்று (வினைவிளைவுகளை அறிந்தோர்) சொல்லுவார்.

க - ரை. வறுமையும் பிணியும் உடையவரை முற்பிறப்பில் கொலை செய்தவரென்று பெரியோர் சொல்லுவர் என்பதாம்.

வி - ரை. செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக் கூட்டுக. கோயுடம்பு பெருவியாதி முதலானவை கொண்ட உடம்பு மறுமையிலே இவையும் அடைவரென்பதாம். இவை இரண்டு பாட்டாலும் கொல்வோர்க்கு வருக் தீங்கு சொல்லப்பட்டது. அருளுடைமை முதல் கொல்லாமை இறுதியாகிய இவைகளிலே சொல்லப்படாத விரதங்களும் அடங்கும் அஃது அறிக்து அடங்கிக்கொள்க. (நகூ0)

நகூ - ம் அதிகாரம். கொல்லாமை
மு ற் றி ற் று.

25

196

நகூ - ம் அதி.

நிலையாமை.

க - ரை. காளாகிய வாளின் வாயினிடத்தது வாளாப் பெற்ரூல் நலம் என்பதாம்.

உடல் என்பதை அறி

வி - ரை. காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியல் நடத்தற்பொருட்டுச் சூரியன் முதலாகிய அளவைகளால் கூறுபட்டதாக்கி வழங்கப்படுதல்லாமல் தானுகக் கூறுபடாமையால் நாளெனவொன்று போலென்றும், அது தன்னேவாளென்று அறியமாட்டாதவரை நமக்குப் பொழுதுபோகின்றதென்று மகிழும்படி மயக்கலால் காட்டியென்றும், இடைவிடாமல் அறுத்தலால் வாளதென்றும், அது அறுக்கின்றபடியை அறியவல்லவர் இவ்வுலகத்திலே அரியராயிருக்கையால் உணர்வார்ப்பெறினென்றும் சொல்லினர். அறுக்கப்படுவது உடம்பாகலால் உயிரென்பது இங்கே உடம்பைக் காட்டி கின்றது வாளினது வாயை வாளென்கையால் ஆகுபெயர். இதனுல் உடம்புகளுக்கு அளவு செய்யப்பட்டதான் கழிகிறவிதம் சொல்லப்பட்டது.

நி. நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.

ப - ரை. காச்சென்று - (பேசாதிருக்கும்படி) நாவை அடக்கி
விக்குள் - விக்கலானது
மேல்வாராமுன் - எழுவதற்கு முன்னே
நல்வினை - (மோகூத்துக்கு எதுவாகிய) அறமானது
மேற்சென்று - விரைந்து
செய்யப்படும் - செய்யப்படும். எ - று.

க - ரை. நாவை அடக்கிச் சேத்தும் எழுமுன்னேதரும்த்தைவிரைந்து செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

வி - ரை. நாவை அடக்கி விக்கல் மேலெழுதலுக்கு ஐயமில்லாமையாலும் அது நேரிட்டபோது நல்வினையைச் செய்தலே அல்லாமல் சொல்லலும் ஆகாமையாலும் வாராமுனென்றும், அதுதான் இன்னகாலத்திலே வருமென்று அறியக்கூடாமையால் மேற்சென்றென்னும் சொல்லினார். நல்வினை செய்யும் வழியின் மேல்வைத்து நிலையாமை சொல்லியபடி இதனால் அந்த நாள் கழிந்தால் உண்டாகு நிலையாமை சொல்லப்பட்டது. (௩௩௫)

௬. நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

ப - ரை. இவ்வுலகு - இந்த உலகம்
ஒருவன் - ஒருவன்
நெருநல் - நேற்றைக்கு

உளன் - உளனாயினான் பிறந்தவனென்றபடி அவனே
இன்று - இன்றைக்கு

இல்லை - இலனாயினான் இறந்தானென்றபடி
என்னும் - பெருமையென்று சொல்லும் (நிலையாமையின்) மிகுதி
உடைத்து - உடையதா யிருக்கின்றது. எ - று. [யை

அதி. நிலையாமை.

197

க - ரை. இவ்வுலகம்

நேற்றிருந்தவன் இன்றில்லை என்னும், பெருமையை உடையது எனபதாம.

வி - ரை. பெண்பாலுக்கும் உண்டாயினும் சிறப்புப் பற்றி ஆண்பா

லைச் சொல்லினர். இந்த நிலையாமையே உலகத்திலே மிகுந்த தென்றபடி. இதனால் அவ்வுடம்புகள் ஒரோவிடத்துப் பிறந்தவளவிலே இறத்தல்சொல் லப்பட்டது. (கூகூ)

எ. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப

கோடியு மல்ல

பல.

ப - ரை. (அறிவில்லாதவர்)
ஒருபொழுதும் -
ஒருபொழுதளவும்

வாழ்வது -
தம்மூடம்பும் உயிரும்
கூடியிருக்கையை

அறியார்
- அறியமாட்டார் (மாட்டாதிருக்கும்)

கோடியுமல்ல -
கோடியளவுமன்றி

பல - அதனிலும்

பலவாகிய நினைவுகளை

கருதுப - நினையா

நிற்பார். எ - று.

க - ரை. ஒரு காலளவும் வாழ அதறியாதவர்கள் அளவில்லா எண்ணங்களை எண்ணுகிறார்கள் என்பதாம்.

வி - ரை. ஒருபொழுதும் என்ற இழிவுசிறப்பும்மையால் இக்கேபொழுதென்பது கணத்தைக்காட்டி நின்றது. காரணமாகிய வினையினாலே வாழ்தற்கும் அளவாகலால் அது அறியப்படாத தாயிற்று. பலவாகிய நினைவுகளாவன அனுபவிக்கப்படும் இன்பங்களுக் குரியவை ஆகும் விதமும், அதற்குப் பொருள்வேண்டிய விதமும், அது தம் முயற்சிகளால் வரும் விதமும், அம் முயற்சிகளைத் தாம்செய்யும் விதமும், அவைகளுக்குவரும் இடையூறுகளும், அவைகளை நீக்கும் விதமும், நீக்கிய பின் அப்பொருளைச் சேர்க்கும்விதமும், அதைப் பிறர் கொண்டுபோகாமற் காப்பாற்றும் விதமும், அதனால் நினைத்த வரை ஆக்கும் விதமும், பகைத்தவரை அழிக்கும் விதமும், தாம் அவ்வின்பங்களை அநுபவிக்கும் விதமும் முதலானவையாம். அறிவில்லாதவ ரியல்பின் மேல்வைத்து நிலையாமை சொல்லியபடி அவ்வுடம்புகள் ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது கம்பப்படாமை சொல்லப்பட்டது. (கூடல)

அ. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு.

ப - ரை.

உடம்போடு - சரீரத்தோடு

உயிரிடை - உயிருக்கு உண்டாகிய

கட்பு - சினேகமானது
குடம்பை - (முன்னேதனியாதிருந்த) முட்டையானது
தனித்தொழிய - தனித்துக்கிடக்க
புன் - (அதனுளிருந்த) பறவை
பறந்தற்று - (பருவம் வந்தவிடத்தே) பறந்துபோம் தன்மையை உடையதாகும். எ - று.

198 -

கூ - ம் அதி.

நிலையாமை.

க - ரை. முட்டைக்கும் பறவைக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமைபோல், உடலுக்கும் உயிருக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. முன்னே தனியாமையாவது கருவும் தானும் ஒன்றுப் பிறக்து வேறுகுமனவும் அதற்கு இடமாயிருத்தல். அதனால் அம்மூட்டை உடம்புக்கு உவமானமாயிற்று. அதனுள்ளே வேறுபாடில்லாம லிருந்தே பின்பு திரும்பி நுழையாமற்போகலால் புள் உயிர்க்கு உவமானமாயிற்று. நட்பு - கட்பில்லாமற் போகுகையைக் குறிப்பினுலே காட்டி நின்றது. அறிவாகியும் அருவாகியும் சித்தியமாகியும் உள்ள உயிரும் அறியாமையாகியும் உருவாகியும் அசித்தியமாகியும் உள்ள உடம்பும் தம்முள்ளே மாறுகலால் வினைவசத்தினுலேகூடியதல்லாமல் சிநேகமில்லையென்பதறிக. இதனால் அவ்வுடம்புகள் உயிர் நீங்கியவிடத்துக் கிடக்குமாறு சொல்லப்பட்டது. (கூகஅ)

கூ. உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) சாக்காடு - மரணம் வருதல்
உறங்குவதுபோலும் - தூக்கம் வருதல்போலும்
பிறப்பு - (அதன்பின்னே) பிறப்புவருதல்
உறங்கி விழிப்பதுபோலும் - தூங்கி விழித்தல் வருதல்போலும்.

க - ரை. மரணம் நித்திரையையும் பிறப்பு விழித்தலையும் ஒக்கும் என்பதாம்.

வி - ரை. உயிர்களுக்கு உறங்கலும் விழித்தலும்போல் இறத்தலும்பிறத்தலும் இயல்பாகக் கடிதிலே மாறிமாறி வருமென்பதுகருத்து. நிலையாமையே நிலைபெற்ற விதத்தை அறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன் சொல்லப்பட்டது. இதனால் அவ்வுடம்புகளுக்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறி வருமாறுசொல்லப்பட்டது.
(கூகக)

கo. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு.

ப - ரை. உடம்பினுள் -)வாதமுதலானவைகளது வீடுகளாகிய) உடம்புகளுள்

துச்சிலிருந்த - ஒதுக்குக் குடியிருந்துவந்த
உயிர்க்கு - உயிருக்கு
புக்கில் - (என்றைக்கும் இருப்பதாகிய ஒரு வீடானது
அமைந்தின்றுகொல் - (இதுவரையில்) அமைந்ததில்லைபோலும்.

க - ரை. உடலுள்ளே ஒதுக்குக் குடியிருந்த உயிருக்கு என்றும் இருக்க வீடு அமைந்தது இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. உயிரானது - அவ்வாதமுதலான நோய்கள் அமைந்த காலத்திலே இருந்தும் கோபித்தகாலத்திலே விட்டுப் போகியும் ஒருடம்பிலும் நிலைபெறாமல் வருதலால், துச்சிலிருந்தவென்றார். பின்னே புறப்படாமல்

௩௫ -

ம் அதி. துறவு.

199

புகுந்தேவிடுகிற இல். அமைந்ததாயின் பிறர் இற்களிலே ஒதுக்குக்குடி இராதென்பதாம். ஆகவே உயிரோடுகூடிய நிற்பது ஒருடம்பும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது இதனால் அவ்வுடம்புகள் உயிருக்கு உரியவை அல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது. நாளெனவென்பது முதலாகிய ஏழுபாட்டுகளாலும் யாக்கை நிலையாமை சொல்லப்பட்டது என்றறிக. (௩௪௦)

௩௪ - ம் அதிகாரம். நிலையாமை

முற்றிற்று.

கூ(று) - ம்

அதிகாரம். துறவு.

அஃதாவது: புறமாகிய செல்வத்திலும், அகமாகிய உடம்பிலும் உண்டாகியவற்றை அவைகளது நிலைமையைப்பார்த்து விடுதலாம். அதிகாரம் வைத்த முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

க. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோதல்.
அதனி னதனி னிலன்.

ப - ரை. (ஒருவன்) யாதனின் யாதனின் - யாதொருபொருளின் யாதொரு

பொருளின்
நீங்கியான் - நீங்கினான் (அவன்)
அதனினதனின் - அப்பொருளினுலே அப்பொருளினுலே
கோதல் - துன்பத்தை அநுபவித்தலே
இலன் - உடையவனுகான். எ - து.

க - ரை. ஐம்பொறி விடயங்களே ஒவ்வொன்றுகவிட்டவன் அவைக ளால் வரும் துன்பங்களே அடையான் என்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே துன்பமென்றது இப்பிறப்பிலே அவைகளேத் தேடுத லாலும் காப்பாற்றலாலும் இழத்தலாலும் வருமவையும் மறுமையிலே பாவத் தால் வருமவையும் ஆகிய இருவகைத்துன்பங்களேயும் ஆம். எல்லாப்பொருள் களேயும் ஒருமிக்க விடுதலே தலேமையான துறவாகும். அப்படிக்கல்லாமல் ஒவ்வொன்றுக விட்டாலும் அவைகளால் வருந்துன்பம் அவனுக்கு இல்லே (கூசை) யென்பது கருத்து.

உ. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டியற் பால பல.

ப - ரை. துறந்தபின் - (எல்லாப்பொருள்களேயும்) துறந்தபின் ஒருவனுக்கு
ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே இயற்பால உண்டாகு முறைமை
புடைய இன்பங்கள்
பல - பலவாம்

கூ(று) - ம்

அதி. துறவு.

வேண்டின் - (அவ்வின்பங்களை) வேண்டினால்
உண்டாக - (காலம்) உண்டாக
துறக்க - அப்பொருள்களைத் துறக்கக்கடவன். எ - று.

க - ரை. துறக்தபின் உண்டாகும் பல இன்பத்தைவேண்டினால் துறக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. அவ்வின்பங்களாவன அப்பொருள்களுக்காக மனமும் வாக்கும் காயமும் அலையாது கிட்டையாலும், அவை நல்லவழியிலே செல்லுதலாலும் வருவன இளமையிலே துறந்தவன் அவ்வின்பங்களை நெடுங்காலம் அநுபவிப்பானுகலால் உண்டாகத் துறக்கவென்றபடி. இன்பமும் காலமும் வருவிக்கப்பட்டன. இப்பிறப்பிலே துன்பங்கள் இல்லாமற்போதலே அல்லாமல் இன்பங்களும் உண்டாமென்பதாம். (கூசூ)

கூ.

அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும் வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

ப - ரை. (முத்தியை அடைவோர்க்கு) ஐந்தன் - செவி முதலாகிய ஐம் பொறிகளுக்கு உரிய
புலத்தை - ஓசை முதலாகிய ஐம்புலன்களையும்
அடல்வேண்டும் - கெடுத்தல்வேண்டும் (கெடுக்கும்போது)
வேண்டியவெல்லாம் - (அப்புலன்களை) அநுபவித்தற் பொருட்டுத் தாம்படைத்த பொருள்களை யெல்லாம்
ஒருங்கு - ஒருமிக்க
விடல்வேண்டும் - விடுத்தல்வேண்டும். எ - று.

க - ரை. முத்தியை விரும்புவோர் ஐம்பொறிகளுக்குரிய புலன்களைக் கெடுத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

வி - ரை. புலன்களோ அநுபவித்தலேப் புலமென்றார். அவ்வநுபவிப்பு மனத்தைத் தன்பத்தினாலும் பாவத்தினாலும் தேடப்பட்டு வரும் பொருள்களின்மேல் அல்லாமல் முத்திவழியாகிய யோக ஞானங்களிலே செல்ல வொட்டாமையால் அடல் வேண்டுமென்றும், அம்மனம் அப்பொருள்களிலே சென்றால் அவ்வநுபவிப்பு வளர்வதல்லது கெடுக்கப்படாமையால் வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு விடல்வேண்டு மென்றும் சொல்லினர். (சுசுசு)

சு.

இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

ப - ரை. நோன்பிற்கு - தவஞ்செய்வோர்க்கு
ஒன்று - பற்றப்படுவது ஒரு பொருளும்
இன்மை - இல்லாதிருக்கை
இயல்பாகும் - சுபாவமாகும்

உடைமை - (ஒன்றுயினும்) உடைமை
பெயர்த்து - (அத்தவத்தைப்) போக்குதலால்
மற்றும் - யீண்டும்

மயலாகும்

-மயக்கத்துக்கு ஏதுவாகும். எ-று.

கரு-ம் அதி.

துறவு. 201

க-ரை. தவத்தோர்க்குப் பின் மயக்கமாகும் என்பதாம்.

பற்றற்றிருப்பது இயல்பாகும்
பற்றுண்டா

வி - ரை. நோற்பவரை நோன்பென்றும் மயலுக்கு ஏதுவை மயலென்றும் சொல்லுதலால் ஆகுபெயர்கள். எல்லாப்பொருள்களிலும் விட்டு ஒரு பொருளிலாவிடாதவிடத்தும் அதுசார்வாக விடப்பட்டவையெல்லாம் திரும்பி வந்து தவத்துக்கு விரோதமாய் மனக்கலக்கம் செய்யுமென்பது கருத்து இவை நான்குபாட்டாலும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் சொல்லப் பட்டது.

(கூசை)

நு. மற்றுந்

தொடர்ப்பா டெவன்கொல்
பிறப்பறுக்க

லுற்றூர்க் குடம்பு

மிகை.

ப - ரை. பிறப்பறுக்க

லுற்றூர்க்கு - பிறவியைநீக்கு

முயற்சியை மேற்

கொண்டவருக்கு

உடம்பு - (அதற்கு) உதவியாகிய உடம்பும்

மிகை - அதிகமாம் (ஆனபின்)

மற்றும் - அதற்குமேலும்

தொடர்ப்பாடு - சம்பந்தமில்லாதவையுஞ்

(சிலபொருள்கள்) பற் றப்படுதல்

எவன் - என்னுகும்.

எ - று.

க - ரை. பிறவியை நீக்க முயல்வோர்க்கு உடல்பாரமாம், மற்றவையால் என்னபயன் என்பதாம்.

வி - ரை. கொல் அசை பொதுப்பட உடம்பென்றதனால் உருவுடம்பும் அருவுடம்பும் கொள்ளப்படும் அருவுடம்பு இச்சிரிய உணர்வுகளோடும் பிராணவாயுக்களோடும் காமவினைவிளைவுகளோடும் கூடியமனம் இது சூட்சும சரீரமெனவும் படும். (சூசடு)

சூ. யானென
தென்னுஞ்
செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும்.

ப - ரை. யானெனதென்னும் - (தானல்லாதவுடம்பை) யானென்றும் (தன்னோடு சம்பந்தமில்லாத பொருளை) எனதென்றும் கினைத்து அவைகளிலே பற்றுச்செய்தற்கு எதுவாகிய

செருக்கு - மயக்கத்தை
அறுப்பான் - கெடுப்பவன்
வானோர்க்கு - தேவர்க்கும்
உயர்ந்த - அடைதற்கரிதாகிய
உலகம் - முத்திபுலகத்தில்
புகும் - செல்லுவான். எ - று.

க - ரை. நான் எனது என்னும் மயக்கம் அற்றவன் முத்திபுலகத்தில் அடைவன் என்பதாம்.

வி - ரை. மயக்கம் அறியாமை அதனைக் கெடுதலாவது குரு உபதேசத் தாலும் யோகாப்பியாசத்தாலும் அவ்வுடம்பை யானல்லவென்றும், அப்

202 கடு

-ம் அதி. துறவு.

பொருளே என தல்லவென்றும் தெளிந்து அவைகளிலே பற்றைவிடுதல். வானோர்க்கு மென்னும் சிறப்பும்மை வருவிக்கப்பட்டது. இதனால் இருவகை பற்றையும் விட்டவர்க்கே மோக்கமுண்டபென்பது சொல்லப்பட்டது. ()

எ. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்

பற்றி விடாஅ

தவர்க்கு.

ப - ரை. பற்றினை -
(இருவகைப்) பற்றுக்களையும்
பற்றி - இறுகப்பற்றி

விடாதவர்க்கு - விடாதவரை

இடும்பைகள் -
துன்பங்கள்
பற்றி - இறுகப்பற்றி
விடா - விட்டு நீங்காவாம். எ -
று.

க - ரை.
இருவகைப்பற்றையும்
விடாதவர்களைத் துன்பங்கள்
விடா

வாம் என்பதாம்.

வி - ரை. இறைப்பற்றல் ஆசையிகுதல் விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். இதனால் பற்றுகளை விடாதவர்க்கு மோக்ஷம் இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது. (ருசை)

அ. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

ப - ரை. தீரத்துறந்தார் - முழுதுந் துறந்தவர்

தலைப்பட்டார்

(முத்தியை) அடைந்தவராவர்

மற்றையவர் -

அப்படி துறவாதவர்

மயங்கி -

மயக்கமுற்று

வலைப்பட்டார் -

(பிறப்பாகிய) வலையிலே அகப்பட்டவராவார்.

க - ரை. முற்றத் துறந்தவர்கள் முத்திபெறுவர், துறவாதவர்கள் பிறப்பில் அழுந்துவர் என்பதாம்.

வி - ரை. முழுதுந் துறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகை உடல்புகலையும் வெறுத்துப் பற்றறவிடுதல். அப்படித்துறவாமையாவது அவைகளிலே ஒன்றனிடத்தே சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றி தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்வழிகண்டே பிறப்புவலையுள் அகப்படுதலால் மயங்கியென்றும் சொல்லினார். (௩.௪அ)

௯.

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று நிலையாமை காணப் படும்.

ப - ரை. (ஒருவன்) - பற்றற்ற கண்ணே (இருவகைப்) பற்றுகளையும் அற்றபொழுதே (அப்பற்றறுதியானது)
பிறப்பு - (அவனது) பிறவியை
அறுக்கும் - ஒழிக்கும்

ங்சு --ம்

அதி. மெய்யுணர்தல்.

203

மற்று - அவை அழுதபொழுது
நிலையாமை - அவற்றுல் பிறந்து இறந்தும்

(வருகிற) நிலையாமை

யானது

காணப்படும் -

அறியப்படும். எ - று.

க - ரை. பற்றற்ற

பொழுதே பிறப்பு அறும்

அரு தபொழுதே பிறப்பு

இறப்பின் கிலையாமை

காணப்படும் என்பதாம்.

வி - ரை. காரணம்

அற்றபொழுதே காரியமும்

அற்றதா முறைமை

பற்றி பற்றற்ற கண்ணே என்ரூர். இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவை இரண்டும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன. (ரூசகு)

கo.

பற்றுக பற்றற்ரூன் பற்றினே யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.

ப - ரை. பற்றற்றான் - (எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றிநின்றே) பற்றில் லாத கடவுளாலே சொல்லப்பட்ட
பற்றினை - முத்திவழியை
பற்றுக - (இதுவே நலலவழியென்று) மனத்திற் கொள்ளக்கடவர்

(கொண்டு)
அப்பற்றை - அதனிடத்து உபாயத்தை
பற்றுக - மனத்திலுலே செய்யக்கடவர்
பற்று (விடாதுவந்த) பற்று
விடற்கு - விடுதற்கு. எ - று.

க - ரை. பற்றற்ற பாம்பொருளைப் பற்றும்பொருட்டு முத்திவழியைப் பற்றக்கடவர் என்பதாம்.

வி - ரை. கடவுள் வாழ்த்துக்கேற்க இங்கும் பொதுவகையிலுலே பற் றற்றானென்றார். அதனிடத்து உபாயமும் நியானமும் சமாதியும் ஆம். விடாது வந்த பற்று அநாதியாய்வரும் உடற்பற்று. இதனால் அப்பற்று விடு தற்கு உபாயஞ் சொல்லப்பட்டது. (கூ0)

கூடு - ம் அதிகாரம். குறவு

முற்றிற்று.

கூடா - ம்

அதிகாரம்.

மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது! பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின்காரணங்களையும் * விபரீத † சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்மையால் அறிதல் இதை வடநூலார் தத்துவஞான மென்பர். இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றிய இடத்தே உண்டாவதாகையால் அக்காரண வொற்றுமைபற்றி அதவின்பின் வைக்கப் பட்டது.

* விபரீத ஞானமாவது கயிற்றைப் பாம்பென்று அறிதல்போல்வன.
† சந்தேக ஞானமாவது கயிறோ பாம்போவெனத் துணியாதது போல்வன.

204 கூகூ - ம்

அதி. மெய்யுணர்தல்.

க. பொருளல்ல

வற்றைப்

பொருளென்: றுணரு

மருளான மாணப் பிறப்பு.

ப - ரை. பொருளல்லவற்றை - மெய்ப்பொருள்கள் அல்லாதவைகளை
பொருளென்று - மெய்ப்பொருள்களென்று
உணரும் - அறிகின்ற
மருளான் - விபரீத ஞானத்தினாலே
மாணப் பிறப்பு - மாட்சிமைப்படாத பிறவி (இன்பமில்லாத) பிறவியென்றபடி
ஆம் - உண்டாகும்: எ - று.

க - ரை. பொய்ப்பொருள்களை மெய்ப்பொருளென்று எண்ணும் மயக்கத்தால் பிறப்பு உண்டாம் என்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்று உணர்தலாவது மறுபிறப்பும் இருவகைப் பயன்களும் கடவுளும் இல்லையென்றும், மற்றும் இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லுகிற மயக்கதால் வழக்கத்தை மெய்ந்நூல் வழக்கமென்றுதணிதல். நாகர் விலக்கு மக்கள் தேவர் என்கிற நால் வகைப் பிறப்புகளிலும் உள்ளது துன்பமே யாகலால் மாணப்பிறப்பென்றார். இதனால் பிறப்புத் துன்ப மென்பதும் அதற்கு முதற்காரணம் விபரீத ஞான மென்பதும் சொல்லப்பட்டது. (கூகை)

உ. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி

மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

ப - ரை. மருள் - அவ்விபரீத ஞானத்திலிருந்து

நீங்கி - நீக்கி

மாசறு - குற்றமற்ற

காட்சியவர்க்கு - மெய்யறிவை உடையவராயினவர்க்கு யறிவானது)

(அம்மெய்

இருள் - பிறவியை
நீக்கி - நீக்கச்செய்து
இன்பம் - முத்தியை
பயக்கும் - கொடுக்கும்.

எ - று.

க - ரை. விபரீத ஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை வர்க்கு அம்மெஞ்ஞானமே மோட்சத்தைக்கொடுக்கும் என்பதாம்.

அடைந்த

வி - ரை. இருள் நகரம் அது தன் காரணமாகிய பிறவிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். நீங்கியென்னும் தன்வினை நீக்கியென்னும் பிறவினைப்பொருளில்வந்தது. மாசறுகாட்சி கேவல்ஞானம். இதனால் வீடாவது உயர்வொப்பில்லாத இன்பமென்பதும் அதற்கு விபரீதகாரணம் கேவலப்பொருளாகிய பிரமமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.

(கூஉ)

கூ.

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து.

ப-ரை. ஐயத்தின் -
சந்தேகத்திலிருந்து

நீங்கி - நீங்கி

தெளிந்தார்க்கு - மெய்யுணர்ந்தவர்க்கு
வையத்தின் - (அடைந்துநின்ற) நிலவுலகத்தினும்

வானம் -
(அடையக்கடவதாகிய)
வீட்டுலகம்

கணியது -
அடைந்ததாதலை

உடைத்தி -
உடையதாம் எ - று.

க - ரை. சந்தேக
ஞானத்தைதீக்கி
மெய்ஞ்ஞானத்தை
அடைந்தவர்க்கு முத்தி உலகம்
மிக்கச்சமீபமாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே ஐயமாவது மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயன்களும் கடவுளும் உண்டோ இல்லையோ என்று ஒன்றிலே துணிவு பிறவாமல் நிற்றல் ஒரு விதத்தினாலே பிறர்மதத்தைக் கேளாந்து தமது மதத்தை நிறுத்துதல் சமயநூல்களுக்கெல்லாம் இயல்பாகலால், அந்நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட பொருள்களிலே மெய் யெதுவோவென்று உண்டாகிற சந்தேகத்தை யோகிகள் தமது அநுபவ ஞானத்தினாலே நீக்கி மெய்யை அறிவாராகலால், அவரை ஐயத்தினீங்கித் தெளிந்தாரென்றும் அவ் வநுபவஞானம் மேலிடுந்தோறும் பழைய லோகாசாரஞானம் மறைபட்டுக்கொண்டே வருமாதலால் அதனைப் பயன் மேல்வைத்து வையத்தின் வான நணியதுடைத்தென்றும் சொல்லினார். சொல்லவே சந்தேக ஞானமும் பிறவிக்குக் காரணமாகுதல் சொல்லப் பட்டதாயிற்று. (கூறுங்)

ச. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயனின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

ப - ரை. மெய்யுணர் வில்லாதவர்க்கு - மெய்யைபறிதல் இல்லாதவர்க்கு
ஐயுணர்வு - (ஓசை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றம் இவ்வைக்து புலன்களிலும் செல்லுதலால்) ஐந்தாகிய உணர்வு
எய்தியக்கண்ணும் - (அப்புலன்களை விட்டுத்) தமக்கு வசப்பட்ட விடத்தும் (அதனாலே)
பயன் - பிரயோசனம்

இன்று - இல்லை எ - று.

க - ரை. மெய்யை அறியாதவர்க்கு ஐம்புலன்களும் வசப்பட்டாலும் பிரயோசனம் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. ஐந்தாகிய உணர்வு மனம் அது வசப்படுதலாவது மடங்கி யோகக் குறியிடத்தே நிற்கை. அப்படி நின்ற விடத்தும் அது முத்தியைத் தாராமையால் பயனின்றேயென்றார். இவை இரண்டுபாட்டாலும் மெய்யை யுணர்ந்தவர்க்கே முத்தி உண்டென்று மெய்யுணர்வின் சிறப்புச் சொல்லப் (௩௫௪)

பட்டது.

௫.

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

206 ௫௯ - ம்

அதி. மெய்யுணர்தல்.

ப - ரை. எப்பொருள் -
யாதொரு பொருள்

எத்தன்மைத்தாயினும் -

யாதேதார் இயல்புடையதாய்த்
தோன்றி

றும் (அத்தோன்றிய
விதத்தைக்கண்டுவிடாமல்)

அப்பொருள் -
(தோன்றிய) அப்பொருளிடத்
திருந்தும்

மெய்ப்பொருள் -
மெய்யாகிய பொருளை

காண்பது - காண்பது
அறிவு - மெய்யுணர்வு.
எ - று.

க - ரை. எந்தப்
பொருளிடத்தும் உண்மைப்
பொருளைக் காண்பதே அறிவு

என்பதாம்.

வி - னா. சாசாரமாகிய பொருள்களிலெல்லாம் உலகத்தார் கற்பித்துக் கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து நின்ற உண்மையைக் காண்பதே மெய்யுணர்வு என்றபடியாயிற்று. அதாவது அரசன் சோமான் என்ற விடத்தே அரசனென்பதோர் சாதியும் சோமானென்பதோர் குடியும் ஒரு

னிடத்தே கற்பனையாதலால், அக்கற்பனையை விட்டு அவனை நிலமுதல் உயிரீறுகிய கருவுகளின் கூட்டமென்று அறிந்து அந்தந்தக் கருவுகளை நிலமுதலாக அதனதன் காரணங்களுள் ஒடுக்கிக்கொண்டுபோய்

முடிவிலே காரண காரிய மிரண்டும் இல்லாமல் நிற்பதனை அறிதலாம். இதனால் மெய்யுணர்வி னது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

(௩௫௫)

௬. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.

ப - ரை. ஈண்டு - இம்மையிலே பிறப்பினிடத்து

கற்று (உபதேசத்தை

ஞானசாரியரிடத்தே) கேட்டு

(அதனால்)

மெய்ப்பொருள் -

உண்மைப் பொருளை

கண்டார் - உணர்ந்தவர்

மற்றீண்டு - திரும்பி

இப்பிறப்பினிடத்து

வாராநெறி - வாராத

வழியை

தலைப்படுவர் -

அடைவார். எ - று.

க - ரை. இப்பிறப்பில் உபதேசத்தைக்கேட்டு உண்மைப் பொருளை அறிந்தவர் பிறப்பை நீக்குவர் என்பதாம்.

வி - ரை. கற்றென்றதனால் பலரிடத்தும் பலதாரமும் பழகுதலும் கண்டென்றதனால் மோக்ஷத்தை அடைதற்கு உரிய மனிதப்பிறப்பு பெறுதற்கு அரியதென்பதும் கொள்ளப்பட்டன. ஈண்டு வாராநெறி மோக்ஷமார்க்கம், மோக்ஷத்துக்கு நிமித்தகாரணமாகிய மூதம்பொருளை அறிதற்கு உபாயம் மூன்று. அவை கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் என்பன. அவற்றுள் கேட்டல் இதனுலே சொல்லப்பட்டது. (கூடுக)

எ.

ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

ங-கா - ம்

அதி. மெய்யுணர்தல்.
207

ப - ரை. (அப்படி)கேட்கப்பட்ட
உபதேசப்பொருளை) உ
ள்ளம்(ஒருவனது)

உள்ளமாணது

ஒருதலையா - நிச்சயப்பட
ஓர்த்து - (பிரமாணங்களாலும் யுத்தியினாலும்) ஆராய்ந்து (அத
னால்)
உள்ளது - முதற்பொருளை
உணரின் - அறியுமாயின்
பிறப்பு - (அவனுக்குப்) பிறவி யுள்ளதாக
பேர்த்து - மாறி
உள்ளவேண்டா - நினைக்கவேண்டுவதில்லை. ஏ - று.

க - ரை. ஒருவன் மனம் உபதேசத்தால் உண்மைப்பொருளை அறியின் அவனுக்குப் பிறவி இல்லையாம் என்பதாம்.

வி - ரை. இதனால்

சிந்தித்தல் சொல்லப்பட்டது.
(உ௫௰௭)

அ. பிறப்பென்னும்

பேதமை நீங்கச்

பிறப்பென்னுஞ்

செம்பொருள்

காண்பதறிவு.

ப - ரை. பிறப்பென்னும் -

பிறவிக்கு முதற்காரணம்

எனப்படுகிற

பேதமை -

அஞ்ஞானமானது

நீங்க - கெட

சிறப்பென்னும் - மோக்ஷத்துக்கு நிமித்த காரணமெனப்படுகிற

செம்பொருள் -

செவ்விய பொருளை

காண்பது - அறிவதே

அறிவு - (ஒருவனுக்கு) மெய்யுணர்வாம். எ - று.

க - ரை. பிறவிக்குக்

காரணமாகிய அஞ்ஞானங்கெட

உண்மைப்பொ

ருளைக் காண்பதே அறிவாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. பிறப்பென்னும் பேதமையென்றும் சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளென்றும் காரியங்களைக் காரணங்களாக உபசரித்தார். ஐவகைக் குற்றங்களுள் அஞ்ஞானம் மற்றை நான்குக்கும் காரணமாதலால் அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்புக்குக் காரணமாக்கிச் சொல்லினார். எல்லாப்பொருள்களினும் சிறந்ததாகலால் மோக்ஷம் சிறப்பெனப்பட்டது. நித்தியமாகியும் பரிசுத்தமாகியும் எங்கு நிறைந்துள்ள பிரமமென்னப்பட்ட முதற்பொருள் விகாரமில்லாமல் எக்காலமும் ஒரேதன்மையாய் இருத்தல்பற்றி அதனைச் செம்பொருளென்றார். முன்னே மெய்ப்பொருளென்றும் உள்ளதென்றும் சொல்லியதும் இது பற்றிஜென்றறிக. அதனைக் காண்கையாவது உயிர் தனது அஞ்ஞானங்கெட்டு அப்பொருளோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாமல் நினைத்தல். இதனைச்சமாதியென்பர். மரணகாலத்தில் நினைக்கிறபடி பிறவி வருமென்றிருத்தலால் மோட்சமடைவோர்க்கு அக்காலத்திலே தத்துவப் பொருளைப் பாவிக்கும்படி முன்னே பழகுதலாகிய இதனின் மிகுந்த உபாயம் இல்லையென்பதறிக. இதனாலே தெளிதல் சொல்லப்பட்டது. (௩௫௮)

208 ௩௬ - ம்

அதி. மெய்யுணர்தல்.

கூ. சார்புணர்ந்து
சார்பு கெடவொழுகின்
மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்.

ப - ரை.

(ஒருவன்) - சார்பு (எல்லாப்பொருள்களுக்கும்)
செம்பொருளை
சார்பாகிய அச்

உணர்ந்து - அறிந்து
சார்பு -
இருவகைப்பற்றுக்களும்

கெட - நீக்க

ஒழுகின் -

நடக்கவல்லவனுயின்

சார்தரும் -

முன்(அவனைச்)

சேர்தற்குரியவையாய்நின்ற

நோய் - துன்பங்கள்

அழித்து (அவ்வுணர்வையும் ஒழுக்கத்தையும்) அழித்து

மற்றுச்சார்தரா

- பின்சேரா மாட்டாவாம். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் மெய்ப்பொருளை அறிந்து இருவகைப் பற்றுகளுங் கெட நடப்பானுகில் அவனைத் துன்பங்கள் அணுகாவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. இக்கே ஒழுக்கமென்றது யோகவழி கடத்தலே அது இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி என எண்வகைப்படும் அத்துன்பங்களாவன பிறவி அகாதியாய் வருதலாய் உயிரிலுலே அளவில்லாமல் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற வினைகளின் புயன் களுள் இறக்த உடம்புளால் அனுபவிக்கப்பட்டவையும் பிறக்த வுடம்பால் மொண்டுகொள்ளப்பட்டவையும் நீக்கலாக பின்னே அநுபவிக்கும்படி கிடந்தவையாம் அவை விளக்கின்முன் இருள்போல் ஞானயோகங்களின் முன்னே கெடுதலால் அழித்துச் சாந்தாவென்றார். பிறவிக்குக்காரணமாத லால் கல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. மூன் மூன்றுபாயங்களாலும் பரம்பொருளை அறியப் பிறப்பதுமென்றார். அது அறுமிடத்தே பின்வரக் கிடக்க துன்பங்களெல்லாம் எப்படி போமென்னும் வினவை எழுப்பிக் கொண்டு ஞானயோக முதிர்ச்சியுடைய உயினைச் சேரமாட்டாமையாற் கெட்டுவிடுமென்பது இதனுலே சொல்லப்பட்டது. (கூடுக)

க0.

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னுமங் கெடக்கெடு நோய்.

ப - ரை. (ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சி யுடையவர்க்கு) காமம் - வெகுளி மயக்கம் - விருப்பம் வெறுப்பு அஞ்ஞானம், எனப்படுகிற இவை மூன்றன் - இச்குற்றம் மூன்றனது
காமம் - பெயரும்
கெட - கெடுதலால்
நோய் - (அவைகளின் காரியங்களாகிய) வினைப்பயன்கள்
கெடும் - உண்டாதலில்லை. எ - று.

க - ரை. ஞான்வான்களுக்கு இல்லை என்பதாம்.

மூக்குற்றங்களால் வரும்

துன்பங்கள்

ங்ஸ - ம் அதி.

அவாவறுத்தல்.

வி - ரை. அநாதியாகிய அவித்தை யென்னும் அஞ்ஞானமும் அது பற்றியானெனமதிக்கும் அகங்காரமும் அதுபற்றி எனக்கு இதுவேண்டு மென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருளிடத்தேசெல்லும் ஆசையும், அதுபற்றி அதனது மறுதலையிடத்தே செல்லும் கோபமும் என வடநூலார் குற்றம் ஐந்தென்பார் இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவித்தையிலும் அவாவுதல் ஆசையிலும் அடங்குதலால் மூன்றென்றார். இடையறுத ஞான யோகங்களுக்கு முன்னே இக்குற்ற மூன்றும் காட்டுத்தீ முன்னே பஞ்சு போலுமாம். ஆதலால் அம்மிகுதி தோன்ற இவை மூன்றையுமங் கெடவென் றார். விகாரத்தினே தொக்கநாமமும் என்னுமிழிவு சிறப்பும்மை வருவிக்கப் பட்டது. காரணமாகிய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தோர் காரியமாகிய இருவினை களைச் செய்யாமையால் அவர்க்கு வருதற்குரிய துன்பங்களும் இல்லையென் பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது. மூன்கெடுந்த துன்பங்களும் மேல்வரும் துன்பங்களும் இல்லாமற்போகுகை மெய்யுணர்வின் பயனுதலால் இவை இரண்டும் இவ்வதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டன. இவ்விதத்தால் மெய் யுணர்ந்தார்க்கு உள்ளவை எடுத்த உடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயனுமே யென்பது பெற்றாம். (கூசு)

கூசு - ம் அதிகாரம். புகழ்

முற்றிற்று.

கூசு - ம்

அதிகாரம்.

அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது: முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பு அறுத்தார்க்கு நடு நின்ற உடம்பும், அதுகொண்ட வினைப்பயன்களும், நின்றமையால் அது பற்றி ஒரேவிடத்துத் துறக்கப்பட்ட புலன்களின்மேலே பழைய பழக்க வசத்தினாலே நினைவுசெல்லுமன்றே அந்நினைவும் பிறவிக்கு வித்தாமாகலால் அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வால் அறுத்தலாம். அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

க. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து.

ப - ரை. எல்லாவுயிர்க்கும் - சகலவுயிர்களுக்கும்
எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும்
தவா - கெடாதுவருகின்ற
பிறப்பு - பிறவியை
ஈனும் - விளைப்பதாகிய
வித்து - விதை
அவா - அவாவாகும்
என்ப - என்று(நூலோர்) சொல்லுவார். எ - று.

27

அதி. அவாவறுத்தல்.

க - ரை. எவ்வுயிர்களுக்கும்
யாகும் என்பதாம்.

பிறவியைத்தரும் விதையாவது

ஆசை

வி - ரை. உடம்பு

நீங்கிப் போங்காலத்திலே

அடுத்தவினையும் அது
காட்டுங்கதி

மிகித்தங்களும் அக்கதியிலவாவும்

உயிரினிடத்தே முறையே

வந்து உதிக்க, அறிவை
மோகமானது மறைக்க அவ்வுயிரை
அவ்வவாவானது

கதியினிடத்தே கொண்டுசெல்லுமாகலால், அதனைப்பிறப்பினும் வித்தென்றும் அதிவசத்தால் உளதாகிய அவ்வுயிரின் வேறுபாட்டினும் * உற்சர்ப்பிணி † அவசர்ப்பிணி யென்னுங்
காலவேறுபாட்டினும் அது
வித்தாகுதை வேறு
படாமையால் எல்லாவுயிர்க்கும்
எஞ்ஞான்றும் என்றும் இது
எல்லாச் சமயங்
களுக்கும் ஒத்தலால் என்பவென்றும்
வித்தாதல் சொல்லப்பட்டது.
கூறினர். இதனால்
பிறப்புக்கு அவா

(நகக)

உ. வேண்டுங்கால்

வேண்டும் பிறவாமை மற்றது

வேண்டாமை

வேண்ட வரும்.

ப - ரை. (பிறப்புத் துன்பமாயிருக்கையை அறிந்தவன்) வேண்டுங்கால்-
ஒன்றைவேண்டினால்
பிறவாமை - பிறவாதிருக்கையையே
வேண்டும் - இச்சிக்கவேண்டும்
அது - அப்பிறவாமையானது
வேண்டாமை - (தான் ஒருபொருளையும்) அவாவாமையை
வேண்ட - இச்சிக்க

வரும்(அவனுக்குத்)

தானே உண்டாம். எ - று.

கீ - ரை. ஒருவன்

பிறவாமையை இச்சிக்கவேண்டும்

என்பதாம்.

வி - ரை. அநாதியாகத் தான் பிரப்பு பிணி மூப்பு இறப்பு இவைகளி லூலே துன்பப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றமையை அறிக்தவனுக்கு இன் பத்தில் ஆசையுண்டாமாதலால் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும் இவ்வுல கத்துச் சிற்றின்பத்தைக்குறித்து ஒரு பொருளே அவாவிலுல் அது பிறவி யைத்தரும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலாலே அதுவேண்டாமை வேண்டவருமென்றுஞ் சொல்லினர். (கூகஉ)

கூ.

வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை யாண்டு மஃதொப்ப தில்.

ப - ரை. வேண்டாமையன்ன - (ஒருபொருளையும்) அவாவாமைபோலும்
விழுச்செல்வம் - மேலாகிய செல்வமானது
ஈண்டு - (காணப்படுகிற) இவ்வுலகத்திலே
இல்லை - இல்லை (அவ்வளவேயன்றி)
ஆண்டும் - (கேட்கப்படுகிற) அவ்வுலகத்திலும்
அஃதொப்பது - அதுபோல்வது
இல் - இல்லை. எ - று.

---

* உற்சர்ப்பிணி - உலகம் வாழ்நாள் போகம் இவை முதலானவைக ளாலே வளர்பிறைபோல் பெருகுங்காலம்.

† அவசர்ப்பிணி-அது அவைகளாலே தேய்பிறைபோல் சுருங்குங்காலம்.

க - ரை. இச்சியாமைக்கு ஒப்பான செல்வம் இவ்வுலகத்திலும் மோக்ஷத்திலும் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. மக்களது செல்வமும் தேவாதி செல்வமும் மேலுமேலு மென்றும், அதற்கு இரண்டுலகங்களிலும் ஒப்பதில்லை யென்றும் சொல்லி கோக்கச் சோதலால் தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வ ஞர். இவ்விரண்டு பாட்டாலும் பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், மேலாகிய செல்வமாமெனவும் வேண்டாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (நகாக)

ச. தாஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

ப - ரை. தாஉய்மையென்பது - (ஒருவர்க்கு) முத்தியென்று சொல்லப்

படுவது
அவாவின்மை - அவாவில்லாமையாம்
அது - அவ்வவாவில்லாமை
வாஅய்மை - மெய்ம்மையை
வேண்ட - இச்சிக்க
வரும் - தானேயுண்டாம். எ - று.

க - ரை. மெய்ம்மையை இச்சிக்கவருவது ஆசையில்லாமை அதனையே முத்தி என்று சொல்லப்படுவது என்பதாம்.

வி - ரை. வீடாவது உயிர் அஞ்ஞான முதலாகிய அழுக்கறுதலாகலால் அதனைத் தூய்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பது அவாவின்மை யென்றும், வாய்மையையுடைய பரத்தை ஆகு பெயரால் வாய்மையென்றும் சொல்லினார். மற்று அசை. வேண்டுதல் இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் முத்திக்கு நேரே காரணமென்பதும் அதுவருவழியும் இதனாலே சொல்லப்பட்டன. (௩௬௪)

௫. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர்.

ப - ரை. அற்றவரென்பார் - (பிறவி) அற்றவரென்று சொல்லப்படுமவர்
அவாவற்றார் - (அதற்கு நேரே ஏதுவாகிய) அவ்வாசையற்றவர்
மற்றையார் - பிறவேதுக்கள்
அற்று - (அதுவொன்றும்) அறாதவர் (அவ்வேதுக்களாலே சில துன்பங்கள் அற்றவரல்லாமல்)
அற்றாவகற்றதிலர் - அவர்போற் பிறவியற்றிலர். எ - று.

க - ரை. பிறவி அற்றவர் என்று சொல்லப்படுபவர் ஆசையற்றவர், அவ்வாசை அறாதவர் பிறவி அற்றிலர் என்பதாம்.

வி - ரை. இதனால் அவாவற்றவரது சிறப்பு விதியினாலும் எதிர்மறையினாலுஞ் சொல்லப்பட்டது. (௩௬௫)

௬. அஞ்சுவ தோறு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோறு மவா.

அதி. அவாவறுத்தல்.

ப - ரை. ஒருவனை-மெய்யுணர்தல் முடிவாகிய காரணங்களெல்லாம் பெற்ற அவைகளால் (முத்தியை அடைதற்குரியவனுகிய) ஒருத்தனை வஞ்சிப்பது - மறவிவழியினுலே நழைத்து பின்னும் பிறவியிலே தள்ளிக்கெடுக்க வல்லது

அவா - அவாவாம் (ஆகலால்)
அஞ்சுவது - (அவ்வவாவை) அஞ்சிக்காப்பதே
அறன் - துறவறமாம். எ - று.

க - ரை. ஒருவனைக் கெடுக்கவல்லது ஆசையாம் வதே துறவறமாம் என்பதாம்.

அவ்வாசையை நீக்கு

வி - ரை. ஒரும் இரண்டும் அசைகள். அநாதியாய் வந்த அவ்வவா ஒரேவிடத்து வாய்மையை வேண்டுதலேயொழிந்து பராக்கினுலே காத்திடா னுயின் அது இடமாக அவன் அறியாமல் புகுந்து பழைய இயற்கையாய் கின்று பிறப்பினை உண்டாக்குதலால் அதனை வஞ்சிப்பதென்றார். காத்தலா வது வாய்மை வேண்டலிலே இடைவிடாமற் பழகிப் பரிகரித்தல். இதனுல் அவாவின் குற்றமும் அதனைக்காப்பதே அறமென்பதும் சொல்லப்பட்டது.

எ. அவாவினை யாற்ற லறுப்பிற் றவாவினை

தான்வேண்டு

மாற்றுன் வரும்.

ப - ரை. (ஒருவன்) அவாவினை - ஆசையின்

ஆற்றவறப்பின் - முழுது மறுத்தால் (வஞ்சித்தும் வாராமற் கெடுக்க வல்லவனுயினென்றபடி.) அவனுக்கு
தவாவினை - கெடாமைக்கு ஏதுவாகிய செயல்
தான் வேண்டுமாற்றல் - தான் விரும்பும் வழியினலே
வரும் - உண்டாகும். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் இச்சையை நீக்கினல் அவன் கெடாமைக்கு ஏது உணடாம எ - று.

வி - ரை. கெடாமை பிறவித்துன்பங்களால் அழியாமை அதற்கு ஏதுவாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களே தான் விரும்பும்வழி மெய் வருந்தாதவழி. அவாவை முழுவதும் அறுத்தவனுக்கு மேலே தவஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை அவனல் செய்யப்பட்டவை யெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து.

(கூகள)

அ.

அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற்
றவாவது மேன்மேல் வரும்.

ப - ரை. அவாவில்லார்க்கு - ஆசையில்லாதவர்க்கு
துன்பம் - (வாக்கடவ) தொருதுன்பம்
இல்லாகும்-இல்லையாகும் (ஒருவனுக்குப் பிறகாணங்களெல்லாம்)
(இல்லாதிருந்தும்)
அஃதுண்டேல் - அவ்வொன்றுமாத்திரம் உண்டாயின் (அதனல்
எல்லாத் துன்பங்களும்)

ங்ஙம் அதி.

அவாவறுத்தல்.

213

தவாஅது -
முடிவில்லாமல்
மேன்மேல் -
மேலுமேலும்
வரும் - வரும். எ
- று.

க - ரை. ஆசை
அற்றவர்களுக்குத் துன்பம்
இல்லை அவ்வாசை உண்
டாகில் துன்பம் உண்டாம்
என்பதாம்.

வி - ரை. உடம்பு மொண்டுகொண்ட துன்பம் முன்பே செய்து கொள்ளப் பட்டதாகலின் இங்கே துன்பமென்றது இப்போது அவரவராலே செய்துகொள்ளப் படுகின்றவைகளே மேன்மேல்வருமென்றதனால் தன்னைப் பற்றி வருவதும் பிறவுயிரைப்பற்றி வருவதும் தெய்வத்தைப்பற்றிவருவதும் ஆகிய மூவகைத் துன்பங்க ளென்பது பெற்றும். இதனால் அவாவே அத் துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது சொல்லப்பட்டது. (சுசுஅ)

கூ. இன்ப மிடையறா தீண்டுமவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

ப - ரை. அவாவென்னும் - அவாவென்று சொல்லப்படுகிற
துன்பத்துட்டுன்பம் - துன்பங்களுள்ளே மிகுந்த துன்பமானது
கெடின் - (ஒருவனுக்குக் கெடுமாயின் (அவன் முத்திபெற்ற இடத்தே அல்லாமல்
ஈண்டும்-இங்கேயும் (உடம்போடுகூடி நின்றவிடத்து மென்றபடி)
இன்பம் - ஆனந்தமானது
இடையறாது - நடுவே நீங்காது. எ - று.

க - ரை. மிகத் துன்பந்தருவதாகிய ஆசைகெடின் இவ்வுலகத்திலும் இன்பம் வரும் என்பதாம்.

வி - ரை. துன்பத்துட்டுன்பமாவது மற்றைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பங்களாய்த் தோன்றும்படியாக வருங்கொடியதுன்பமாம். அவாவானது பயனைக்கொடுக்கும்போதே அல்லாமல் தோன்றும்போதும் துன்பமாகலால் இப்படிச் சொல்லப்பட்டது. அவாவென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பமென்றுகாரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். அவ்வவாக்கெட்டவர்க்கு மனந்தடுமாறாது நிரம்பிநிற்கு மாகையால் ஈண்டும் இன்பம் இடையறாதென்றார், இதனால் அவாவறுத்தவர் முத்தியின்பத்தை உடம்போடுநின்றே அடைவாரென்பது சொல்லப்பட்டது. (௩௬௯)

க0. ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும்.

ப - ரை. ஆராவியற்கை - (ஒருபேதும்) நிரம்பாத இயல்பையுடைய

அவா - அவாவை
நீப்பின் - (ஒருவன்) விடுவானாயின் (அவ்விடுகை அவனுக்கு
அந்நிலையே - அப்போதே
பேராவியற்கை - (எப்போதும்) ஒரு நிலைமையாந்தன்மையை
தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

ஈ-அ - ம் அதி.

உளப்.

க - ரை. நிரம்பாத

ஆசையைவிடில்

அதுபிறவாமையைத் தரும் எ - ம்.

வி - ரை. கிரம்பாமையாவது தாமேயல்லாமல் தம்பயனும் நிலையாமை யால் வேண்டத்தகாத பொருள்களேவேண்டி மேலுமேலும் வளர்த்தல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் விடுதலே தக்கதென்பதுகருத்து. களிப் புக்கவலைகளும் பிறப்புப் பிணிமூப்பிறப்புகளும் முதலானவை இல்லாமல் உயிர் ஒப்புயர் வில்லாத இன்பத்தை அடைந்து நிற்கையால் வீட்டினைப் போலியற்கையென்றும், அதை அவாவை விட்டவிடத்துப் பெறுதற்கு ஐய மில்லாமையால் அக்கிலையே தருமென்றும் சொல்லினர். அக்கிலைமையை புடையவனைச் சிவன் முத்தனென்பர். இதனால் வீடாவது இதுவென்பதும் அது அவாவறுத்தவர்க்கு அப்போதேஉண்டாமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.

௩எ - ம் அதிகாரம். அவாவறுத்தல் முற்றிற்று.

துறவறவியல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் - ௩எ - க்கு

திருக்குறள் - ௩எ0.

இவ்விதத்தால் இம்மை மறுமை வீடு என்கிற மூன்றையும் உண்டாக் குஞ் சிறப்புடைத்தாகிய அறத்தை அருளிச்செய்தார். இனி முறையே பொருளும் இன்பமும் அருளிச்செய்யத் தொடங்கியவர் அவைகளுக்குமுதற் காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லுகிறார்.

கூஅ -

ம் அதிகாரம். ஊழ்.

அஃதாவது கல்வினைப் பயனுகிய இன்பமும் தீவினைப்பயனுகிய துன்பமும் அவ்வினைகளைச் செய்தவனையே சென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதியம். ஊழ் பால் முறை உண்மை தெய்வம் நியதி விதி என்பவை ஒரு பொருட்சொற்கள். இது பொருளின்பம் இரண்டுக்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையாலும் முன்சொல்லப்பட்ட அறத்தோடு சம்பந்தமுடைமையாலும் அதனிருதியிலே சொல்லப்பட்டது.

க.

ஆகூழாற் ரோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் ரோன்று மடி.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) கைப்பொருள் - கையிலிருக்கும்பொருள்
ஆகூழால் - ஆகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழியினாலே
அசைவின்மை - முயற்சியானது
தோன்றும் - உண்டாகும்

போகூழால் -

போகுதற்குக் காரணமாகிய

ஊழினாலே

ஙஅ - ம் அதி.

ஊழ். - 215

மடி - சோம்பலானது

தோன்றும் -

உண்டாகும். எ - று.

க - ரை. ஒருவனுக்குப் பொருள்வரும் விதியால் முயற்சி உண்டாம்,

பொருள் அழியும் விதியால் சோம்பல் உண்டாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஊழானது ஒருபொருளினது ஆக்கவழிவுகளுக்குத் தனைக் காரணமாகிய முயர்ச்சி சோம்பல்களையும் தானே தோன்றச்செய்யு மென் பது கருத்து. (ருஎக)

உ. பேதைப் படுக்கு மிழவு ழறிவகற்று

மாகலு ழுற்றக் கடை.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) அறிவு - எல்லாவறிவும் உண்டாயிருந்தாலும்
இழிவு - (கைப்பொருளை) இழத்தற்குக் காரணமாகிய
ஊழ் - பொருந்திய விடத்து
பேதைப்படுக்கும் - (அதனை) அறியாமையாக்கும் (அவனறிவு-சுருங்கி யிருந்தாலும்)
ஆகல் - (கைப்பொருள்) ஆகுதற்குக்காரணமாகிய
ஊழ் - ஊழ்
உற்றக்கடை - பொருந்தியவிடத்து
அகற்றும் - (அதனை) விரிக்கும். எ - று.

க - ரை. போகும் ஊழ் அறிவில்லாமையைத்தரும் ஆகும் ஊழ் அறி வைத் தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது ஊழ் இயற்கையலாகிய அறிவையும் வேறுபடுத்து மென்பதாம். (ருஎஉ)

கூ. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும்.

ப - ரை. (அறியாமை யாக்குவதாகிய ஊழுடையவனொருவன்) நுண்ணிய-நுட்பமான பொருள்களையுடைய

நூல்பல - பல நூல்களையும்
கற்பினும் - கற்றாலுமினும் (அவனுக்கு)

மற்றும் - பின்னும்
தன்னுண்மை - தனது ஊழினுலாகிய
அறிவே - அறிவே

மிகும் - மேற்படும். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் நுட்பமாகிய நூல்களைக் கற்றாலும் அவனுக்கு ஊழினுலாகிய அறிவே மிகும் என்பதாம்.

வி - ரை. பொருளினுண்மை நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது மேற்படுதல் கல்வியறிவைப் பின்னே இதை என்செய்தோமென்று நுண்பப்பதற்காக்கிச் செயலுக்குத்தான் முற்படுதல். இயற்கையாலாகிய அறிவையும் (கூஎக)
கீழ்ப்படுத்தலென்பதாம்.

ம் அதி. ஊழ்.

ச. இருவே றுலகத்
தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய
ராதலும் வேறு.

ப - னை. உலகத்து -
உலகத்தில்

இயற்கை - (ஊழினுலாகிய) இயற்கையானது
இருவேறு - இரண்டெனுமாறு இருக்கின்றது (ஆதலால்)
திரு - செல்வமுடையவராதலும்
வேறு - வேறு

தெள்ளியராதலும் - அறிவுடையராகலும்
வேறு - வேறு. எ - று.

க - னை. உலகில் ஊழின் இயல்பு செல்வமுடைமை, அறிவுடைமை
என இரண்டுவகை என்பதாம்.

வி - ரை. செல்வத்தைப் படைத்தலும் காப்பாற்றலும் பயன் கொள்ளுதலும் அறிவுடையவர்க்கல்லது கூடாவென்ற அவ்விதமல்லாமல் அறிவுடையவர் வறியவராகவும் மற்றவர் செல்வராகவும் காணுதலால் அறிவினாதற்கு ஆகிற ஊழ் செல்வாதற்கும் செல்வாதற்கு ஆகிற ஊழ் அறிவினாகுதற்கும் ஆகாவென்றதாயிற்று. ஆகவே செல்வத்தைத் தேடும்போது அறி

வாகிய துணைக்காரணமும்

வேண்டாமென்பது பெற்றும்.

(க்ஏச)

நு. நல்லவை

யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு

நல்லவாஞ்

செல்வஞ் செயற்கு.

ப - ரை: செல்வம் -

செல்வத்தை

செயற்கு - உண்டாக்குதற்கு

நல்லவையெல்லாம் - நன்மை

யுள்ளவை யெல்லாம்
தீயவாம் - தீயவையாய் அழிக்கும்
(அதுமாத்திரமல்லாமல்)
தீயவும் - தீயவைதாமும்

நல்லவாம் - நல்லவையா யாக்கும்
(ஊழ்வசத்தால்) எ - று.
சு - ரை. செல்வம்
உண்டாதற்கு விதிவசத்தால்
நல்லவை எல்லாம்
தீயவாம், தீயவை எல்லாம்
நல்லவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. நல்லவை தீயவை என்றது காலமும் இடமும் கருவியும் தொழிலும் ஆகிய இவை முதலானவைகளே. ஊழாலென்பது அதிகாரத்தால்
வருவிக்கப்பட்டது.
அழிக்குமூழ் உற்றவிடத்துக்

காலமுதலானவைகள் நல்
லவையாயிருந்தாலும் அழியும்
ஆக்குழுழ் உற்றவிடத்து அவை
தீயவையா யிருந்தாலும்
ஆகுமென்றதாயிற்று. ஆகவே
ஊழ்காலமுதலான துணைக்கா
ணங்களையும் வேறுபடுத்துமென்பது
பெற்றும்.

(கூஎடு)

கூ.

பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தமம்.

ப - ரை. பால் - ஊழினுலே

அல்ல

- தம்முடையவை

யாகாதபொருள்கள்

நஅ - ம் அதி. உழ்.

217

பரியினும் - வருந்திக் காப்பாற்றினாலும்
ஆகாவாம் - (தம்மிடத்து) நில்லாமற்போகும்
தம் - தம்முடையவையாகிய பொருள்கள்
உய்த்து - (புறத்தே) கொண்டுபோய்
சொரியினும் - பெய்துவிட்டாலும்
போகா - (தம்மைவிட்டுப்) போகாவாம். எ - று.

க - ரை. ஊழினுல் தமக்குரித்தாகாப் பொருள்களைக் காப்பாற்றினாலும் நில்லா உரித்தாகும் பொருள்களைப் புறத்தில் போக்கினாலும் போகா

என்பதாம்.

வி - ரை. பொருள்களது நிலையும் போக்கும் ஊழால் ஆவதல்லது காப்பினாலும் இசழ்ச்சியினாலும் ஆகாதென்பதாம். இவை ஆறுபாட்டாலும் பொருள்களுக்குக் காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது. (கூஎக)

எ. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது.

ப - ரை. கோடி - (அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள்) கோடியை
தொகுத்தார்க்கும் - வருந்திச் சேர்த்தவர்க்கும்
வகுத்தான் - தெய்வத்தினால்
வகுத்த - வகுக்கப்பட்ட
வகையல்லால் - வகையாலல்லது
துய்த்தல் - அநுபவித்தல்
அரிது - உண்டாகாது. எ - று.

க - ரை. கோடி பொருளைச் சம்பாதித்தவர்க்கும் கடவுள் அமைத்த அமைப்பு அன்றி அநுபவித்தல் அரிது என்பதாம்.

வி - ரை. எந்தவினை எந்த உயிரினுலே செய்யப்பட்டதோ அந்த வினையின்பயனை அந்த உயிர்க்கே வகுத்தலால் வகுத்தானென்றார். தொகுத் தார்க்கு மென்னுமும்மை தொகுக்காதவர்க்கு மாத்திரமல்லாமல் என்னும் பொருளைத் தருதலால் எச்சவும்மை வேறு முயற்சிகளாலே பொருள்களைச் சேர்த்தலாமே அல்லாமல் அநுபவித்தல்கூடாது அதற்கு ஊழ்வேண்டுமென்ப தாயிற்று. (கூஎஎ)

அ. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால
ஊட்டா கழியு மெனின்.

ப - ரை. துப்புரவில்லார் - (வறுமையினுலே) அநுபவித்தல் இல்லாதவர்
துறப்பார் - (இல்வாழ்க்கையைத்) துறக்கும் கருத்துடையவராவார் (ஊழ்கள்)
உறற்பால - அடையும் பகுதியையுடைய தன்பங்களை
ஊட்டா - அடைவிக்காமல்
கழியுமெனின் - நீக்குமாயின். எ - று.

க - ரை. ஊழ்வினைகள் தன்பங்களை அடைவிக்காமல் நீக்குமானால் வறுமையை அநுபவிக்காதவர் இல்வாழ்க்கையைத் துறப்பார் என்பதாம்.

நஅ - ம் அதி. உளழ்.

வி - ரை. தம்மால் விடப்படும் பற்றுக ளெல்லாம் தாமே விடப்பெற் றிருக்கும் கருத்து வேறுபாட்டால் தன்பப்படுவது ஊழ்வலியாலென்னும் ஒழிந்த சொற்பொருளைக்காட்டலால் மன் ஒழிபிசை. (நஎஅ)

கூ. நன்றுங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றுங்கா
லல்லற் படுவ தெவன்.

ப - ரை. நன்று - நல்வினை
ஆங்கால் - இன்பங்களைங் கொடுக்கும்போது
நீக்கும் விதந்தேடாமல்)
நல்லவா - இவைநல்லவையென்றிசைந்து
காண்பவர் - அனுபவிப்பவர்

(அவ்வின்பங்களை

அன்று - மற்றைத்தீவினை
ஆங்கால் - துன்பங்களைக்கொடுக்கும்போது (அத்துன்பங்களையும்
அப்படி அநுபவியாமல்)
அல்லற்படுவது - (நீக்கும் விதந்தேடித்) துன்பப்படுவது.
எவன் - என்ன வினைத்து. எ - று.

க - ரை. நன்மையை அநுபவிப்பதுபோலத் வேண்டும் என்பதாம்.

தீமையையும் அநுபவிக்க

வி - ரை. தாமே முன் செய்துக்கொண்டமையாலும் பயனைக் கொடாமல் கழியாமையாலும் இரண்டும் இசைந்து அநுபவித்தற்கு உரியவையாம் அவைகளிலே ஒன்றற்கு இசைந்து அநுபவித்து மற்றதற்கு அது செய்யாமல் வருந்துதல் அறிவு அன்று என்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் இன்பதுன்பங்களுக்குக் காரணமாகிய ஊழின் வலிசொல்லப்பட்டது. ()

க0. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று சூழினுந் தான்முந் துறும்.

பி - ரை. மற்றொன்று - (தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத்) தனக்குப் பகையாகிய ஒருபாயத்தை
சூழினும் - ஆராய்ந்தாலும்
தான் - தான்
முந்துறும் - (அவ்வுபாயத்தையாவது)
மற்றொன்றையாவது - (வழியாகக்கொண்டுவந்து அவ்வாராய்ச்சிக்கு) முற்பட்டுநிற்கும் (அதனால்)
ஊழின் - ஊழ்போல்
பெருவலி - மிகுந்த வலிமையுடையவை
யா - எவை

உள - இருக்கின்றன.

எ - று.

க - ரை. ஊழை - விலக்க வினைக்கின் அதுவே முன்னிற்கும் ஆதலால் அவ்வூழினும் வலியவை இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. பெருவலி அதனையுடைய ஊழுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல். ஊழானது அவ்வுபாயத்தைச்

ஈகை - ம்

அதி. இறைமாட்சி.

219

செய்தற்கேயல்லாமல் ஆராய்தற்கும் சமயங்கொடாதென்கிற பொருளைக் குறித்து நிற்கையால். உம்மை எச்சவும்மை எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையால் ஊழே வலியையுடைய தென்பதாம். இதனால் அவ்விருவகை ஊழ்களின் வல்லமையும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது. (கூ அ)

இனி, இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாகியபொருளின்பக்கல்நின் இம்மை மறுமை இரண்டையும் தருவதாகிய பொருளைச் சொல்லும்படி எடுத்துக் கொண்டார்.

ஈஅ - ம் அதிகாரம். ஊழ்

முற்றிற்று.

முதலாவது

அறத்துப்பால்

முற்றிற்று.

ஆக அதிகாரம்

ஈஅ - க்கு திருக்குறள் - ஈஅ0.

இரண்டாவது,

பொருட்

பால்.

பொருளாவது: அறவழியினுலே சேர்க்கப்பட்ட பொன் மணி முதலா னவையாம். அது தனக்குத் துணைக்காரணமாகிய அரசனீதி சொல்லவே அடங்கும். அவ்வரசனீதியாவது காவலே நடத்து முறைமையாம். அதனை அரசியல் அங்கவியல் ஒழிபியல் என மூன்றியல்களால் அருளிச்செய்தார்.

அரசியல்.

அரசாவது: உலகத்திற்கு உயிரெனச்சிறந்த அரசனது தன்மையாம். அவ்வரசியலே இருபத்தைந்ததிகாரங்களினுலேசொல்லத்தொடங்கிமுதலிலே இறைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

நூறு - ம் அதிகாரம். இறைமாட்சி.

அஃதாவது:

அரசனது நற்குண நற்செய்கைகளாம்.

படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர
முடையா னரசருள் ளேறு.

படை - சேனையும்

குடி - நாடும்
கூழ் - பொருளும்

அமைச்சு -

அமைச்சும்

ணாறு

220 ௩௯ - ம்

அதி. இறைமாட்சி.

நட்பு - நட்பும்
அரண் - அரணும் (என்றுசொல்லப்படுகிற ஆறங்கங்களையும்)
உடையான் - உடையவன்
அரசறுளேறு - மன்னருள் ஆண்சிங்கம்போல்வா னாவான். எ-று.

க - ரை. சேனை நாடு பொருள் அமைச்சு நட்பு அரண் இவ்வாறு அகங்களையும் உடையவன் அரசருள் ஆண்சிங்கம் போன்றவன் என்பதாம்.

வி - ரை. குடியையுடைய நாடு - குடியென்றும், கூழுக்கு எதுவாகிய பொருள் கூழென்றும் சொல்லப்பட்டன. அமைச்சு கட்பு பொருள் நாடு அரண் படை என்பதே முறையாயினும் இக்கே செய்யுளேக்கிப் பிறழ வைத்தார். ஆறுமுடையா னென்றதனுல் இவைகளிலே ஒன்றுகுறையினும் அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றும். இதனுல் அரசனுக்கு அங்கமாவன இவையென்பதும் இவைமுழுது முடைமையே அவன் வெற்றிக்கு ஏது வென்பதும் சொல்லப்பட்டன.

(சுஅக)

உ.

அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

ப - ரை. வேந்தற்கு - அரசற்கு
இயல்பு - இயல்பாவது
அஞ்சாமை - திண்மையும்
ஈகை - கொடையும்
அறிவு - விவேகமும்
ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும்
இந்நான்கும் - இந்த நான்கு குணங்களும்
எஞ்சாமை - கடவே நீங்காது நிற்கை. எ - று.

க - ரை. அரசனுக்கு இயல்பாவது வல்லமை ஈகை அறிவு மனவெழுச் சியாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. ஊக்கம் தொழில்செய்தலில் மனவெழுச்சி இவற்றுள் அறிவு ஆறக்கங்களுக்கும் உரித்து. ஈகை படைக்குரித்து மற்றவை தொழிலுக் குரியன. உயிர்குணக்களுள் ஒன்றுதோன்ற மற்றவை அடங்கிவரும் அவற் றுள் இவை அடங்கினுல் அரசனுக்குக் கெடுவன பலவாம். ஆதலால் இவை எப்பொழுதும் தோன்றநிற்றல் இயல்பாக வேண்டு மென்பது தோன்றற்கு எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பென்றார்.

(சுஅஉ)

கூ.

தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு.

ப - ரை. நிலனுள்பவர்க்கு - நிலத்தினையாளுந் திருவினையுடையவனுக்கு
தூங்காமை - (புடைமை) அக்காரியங்களிலே விரைவுடைமையும்
கல்வி - (புடைமை) அவ்வகை அறிதற்கு ஏற்ற கல்வியுடைமை
யும்
துணிவுடைமை - ஆண்மையுடைமையும் (ஆகிய)

கூகூ - ம் அதி.

இறைமாட்சி.

இம்மூன்றும் - இம்மூன்று குணங்களும் நீங்கா
காவாம். எ - று.

(ஒருபோதும்) நீங்

கு - ரை. விரைவு
உடைமை, கல்வி உடைமை,
வலி உடைமை இம்

மூன்றும்
அரசனைவிட்டுநீங்காவாம்
என்பதாம்.

வி - ரை. கல்வியது கூறுபாடு பின்னே சொல்லப்படும். ஆண்மை யாவது ஒன்றையும் பாராமல் கடிதிலே செய்வதாகலால் அது இங்கே தானி வென்று உபசரிக்கப் பட்டது. இவற்றுள் கல்வி ஆறங்கத்துக்கும் உரித்து. மற்றவை தொழிலுக்குரியன. நீங்காமை யென்பதற்குமுன்னே எஞ் சாமைக்கு உரைத்தபடி உரைத்துக் கொள்க. (கூஅகூ)

ச. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா

மான முடைய தரசு.

ப - ரை. அறன் - (தனக்குச் சொல்லப்பட்ட) அறத்திலிருந்து

இழுக்காது - தவறு நடந்து
அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை
நீக்கி - (தனது காட்டிடத்தும்) உண்டாகாமற் கழிந்து
மறன் - வீரத்திலிருந்து
இழுக்கா - தவறுத
மானம் - மானத்தை

உடையது - உடையவன
அரசு - அரசனுவான். எ - று.

க - ரை. தன் அறத்தில் இருந்து பாவங்களைநீக்கி வலிமையினுலே தவ
றுத மானம் உடையவன் அரசன் ஆவான் என்பதாம்.

வி - ரை. அவ்வறமாவது, வேதமோதல் யாகஞ்செய்தல் ஈதல் என்
னும் பொதுத் தொழில்களிலும், படைக்கலம் பயிலல் பல்லுயி ரோம்பல்
பகைத்திற மழித்தல் என்னுஞ் சிறப்புத்தொழில்களிலும், தவறுமல் நிற்கை
அல்லவை கொலை களவு முதலானவை குற்றமாகிய மானத்தை நீக்குதற்கு
மறனிழுக்கா மானமென்றார். அரசு அரசனது தன்மையாதலால் அது உப
சாரவழக்கால் அவன்மேலே நின்றது. (ஈசை)

ரு. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தாசு.

ப - ரை. இயற்றலும் - (தனக்குப் பொருள்கள்வரும்வழிகளேமேலுமேலும்)
உண்டாக்கலும்
ஈட்டலும் - (அப்படி வந்தவைகளே) ஓரிடத்தே தொகுத்தலும்
காத்தலும் - (தொகுக்கப்பட்டவைகளைப்) பிறர் கொள்ளாமல் காத்
தலும
காத்த - காக்கப்பட்டவைகளே
வகுத்தலும் - (அறம்பொரு ளின்பங்களின் பொருட்டுச்) செலவு
செய்தலும்

222 கூகை - ம்

அதி. இறைமாட்சி.

வல்லது - வல்லவன்

அரசு - அரசனானவன். எ - று.

க - ரை. பொருள் வரவுதேடலிலும் சேர்த்தலிலும் காத்தலிலும் அப் பொருளை அறவழியில் செலவு செய்தலிலும், வல்லவன் அரசனுவான் எ-ம்.

வி - ரை. பொருள்களாவன மணி பொன் நெல் முதலானவை. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரை யழித்தலும் நிறை கொள்ளலும் தன்னுடு காத்தலும் முதலானவை. பிறரென்றவர் பகைவர் கள்வர் சுற்றத்தார்தொழில் செய்வோர் முதலானவர். கடவுளர் அந்தணர் வறியோர் என்கிற இவர்க்கும் புகழுக்கும்; கொடுத்தலை அறத்தின்பொருட்டாகவும், யானை குதிரை படை நாடு அரண் என்கிற இவற்றுக்கும் பகையோடு கூடும்போது பிரிக்கப்படு வோர்க்கும், தன்னை விட்டுப் பிரியும்போது கூட்டப்படுவோர்க்கும் கொடுத் தலைபொருட் பொருட்டாகவும் மண்டபம் வாவி செய்குன்று இளமரக்கா முதலானவைகளைச் செய்தற்கும் ஐம்பொறிகளால் அநுபவிக்கப்படு மவை களுக்கும் கொடுத்தலை இன்பம் பொருட்டாகவும் கொள்க. இயற்றுதல் முத லானவைகளைத் தவறுமல்செய்தல் அரிதாகலால் வல்லதாசென்றார். இவை கான்கு பாட்டாலும் அரசனது நற்குண நற்செய்கையாகிய மாட்சியே சொல்லப்பட்டது.

(க அடு)

சு. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

ப - ரை. மன்னன் - அரசன்

காட்சிக்கெளியன் - (வழக்கறி. விப்பவர்க்கும் குறையிரப்பவர்க் கும் காணுதற்கு எளியவனாகி)
கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல் - (யாவரிடத்தும்) கடியசொல்லினன் அல்லாதவனுமா யிருந்தால்
நிலம் - (அவனது) நிலத்தை உலகம்
மீக்கூறும் - (எல்லாநிலங்களினும்) உயர்த்திச் சொல்லும். எ - று.

க - ரை. அரசன் காண்கைக்கு எளியவனும் இன்சொற்சொல்பவனும் ஆகில் அவன் நிலத்தை உலகம் உயர்த்திச் சொல்லும் என்பதாம்.

வி - ரை. காணுதற்கு எளிமையாவது பெரிய அரசாட்சி மண்டபத்திலே அந்தணர் சான்றோர் உள்ளிட்டவரோடு சமயமுடையவனாயிருத்தல். கடுஞ்சொல் கேள்வியிலும் தொழிலிலும் கடுமையாகியசொல் நிலத்தை உயர்த்திச் சொல்லுமெனவே மன்னனை உயர்த்திச் சொல்லுதல் சொல்ல வேண்டுவதில்லை யாயிற்று. உயர்த்திச் செல்லுதல் இவன்காக்கின்ற நாடு பசி பிணி பகை முதலானவை இல்லாமல் யாவர்க்கும் மிகுந்த வின்பந்தருவதென்று புகழ்ந்து சொல்லல்.

(௩௮௯)

எ.

இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலார்
றான்கண் டனைத்ததிவ் வுலகு.

௩௯ - ம் அதி.

இறைமாட்சி.

223

ப - ரை.

இன் சொலால் - இனியசொல்லுடனே
ஈத்து - கொடுத்து

அளிக்க - காப்பாற்ற

வல்லார்க்கு - வல்ல

அரசனுக்கு

இவ்வுலகு - இத்தவுலகம்
தன்சொலால் - தன்புகழோடு பொருந்தி
தான்கண்டனைத்து - தான் நினைத்த அளவினதாகும். எ - று.

க - ரை. இனியசொல்லுடன் கொடுத்துக் நினைத்தலவ உண்டாகும் என்பதாம்.

காக்கும் அரசனுக்கு தான்

வி - ரை. இன்சொல் கேள்வியிலும் தொழிலிலும் இனிமையாகிய சொல் ஈதல் வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல் அளித்தல் தன்பரி வாரத்திலுலும் பகைவராலும் கலிவுபடாமற் காத்தல் இவைசெய்தல் அருமை யாகலால் வல்லாற்கென்றும் அவன் மண்முழுவதும் ஆளுமாகலால் இவ்வுல கென்றும் சொல்லினர். கருதியவளவிற்றுதல் நினைத்தபொருளெல்லாம் காத்தல்.

(கூ அ)

முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கறையென்று வைக்கப் படும்.

ப - ரை. முறைசெய்து - (தான்) முறைசெய்து
காப்பாற்றும் - (பிறர் வருந்தாமற்) காத்தலுஞ்செய்யும்
மன்னவன் - அரசனெனவன் (பிறவியினுலேமனிதனே யாயினும்)
மக்கட்கு - மனிதர்களுக்கு
இறையென்று - செயலினுலே கடவுளென்று
வைக்கப்படும் - வேறுவைக்கப் படுவன். எ - று.

க - ரை. முறுமுறைப்படி குடிகளைக்காக்கும் அரசன் அக்குடிகளுக்குத் தேவனுக எண்ணப்படுவான் என்பதாம்.

வி - ரை. முறை அறநூலிலும் நீதி நூலிலும் சொல்லும் வழி பிறர் மேலே சொல்லப்பட்டவர். வேறுவைத்தல் மனிதரிற் பிரித்து உயர்த்தி வைத்தல். (கூஅஅ)

கூ. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

ப - ரை. சொல் - (கண்டித்துப் புத்திசொல்லுந் தூண்யாயினவரது சொற் [களை
செவிகைப்ப - (தன்) செவிபொறுதாகவும்
பொறுக்கும் - (அவைகளின் பயனைக்குறித்துப்) பொறுக்கும்
பண்புடைய - குணமுடைய
வேந்தன் - அரசனது
கவிகைக்கீழ் - குடைநிழலின் கீழே
உலகு - உலகம்
தங்கும் - பொருந்தும். எ - று.

க - ரை. மந்திரி முதலானோர் கடிந்துசொல்லுஞ் சொற்களைப் பொறுக்கும் அரசன் உலகமுழுதும் ஆள்வான் என்பதாம்.

அதி. கல்வி.

வி - ரை. காவின்மைப்பு - செவியிலேற்றப்பட்டது. பண்புடைமை சிறப்பறிவுடையவனுகுகை. அறநூல்கள் நீதி நூல்களிலே தவருமையாய் பூமிமுழுதும் தானே ஆள்வா னென்பதாம். (உஅக)

க0. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னன்கு
முடைமையானும் வேந்தர்க் கொளி.

ப - ரை. கொடை - (வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுமவைகளைக்) கொடுத்தலும்
அளி - (யாவரிடத்தும்) முகமலர்ந்து இன்சொற் சொல்லுதலும்
செங்கோல் - முறைசெய்தலும்
குடியோம்பல் - (தளர்ந்த) குடிகளைப் பேணலும் ஆகிய
நான்கும் - இந்நான்கு செயல்களையும்
உடையான் - உடையவன்
வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கெல்லாம்
ஒளியாம் - விளக்காம். எ - று.

க - ரை. ஈகை இருபை செங்கோல் குடிகளைக்காத்தல் இவைகளை உடையவன் உடையோன் அரசர்களுக்குள் விளக்காம் என்பதாம்.

வி - ரை. செவ்விய கோல்போலுதலால் முறைமையச் செங்கோலென்றார். குடியோம்பல் வறுமையுற்றவிடத்தே ஆறிலொன்றுகிய பொருளையும் வாங்காமை முதலானவை செய்தல் தன் சாதிமுழுதும் விளக்கலால் விளக்கென்றார். இவை ஐந்தும் பாட்டாலும் மாட்சியும் பயனும் உடன் சொல்லப்பட்டன.

(நூகம்)

நூகு - ம் அதிகாரம். இறைமாட்சி

முற்றிற்று.

சுo - ம்

அதிகாரம். கல்வி.

அஃதாவது: அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவை யாவன அறநூலும் நீதிநூலும் தேர் யானை குதிரை படைக்கலம் எனப் பட்ட இவற்றி நூல்களும் முதலானவையாம். அரசன் அறிவுடையவனா யிருந்தால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதல் குறித்து இது அரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும் யாவர்க்கும் உறுதியைத் தருவதாகிய சிறப்புடைமையினாலே பொதுப்படச் சொல்லுகின்றார். முன்னதிகாரத் திலே தூங்காமை யென்னும் பாட்டிலே தோற்றுவாய் செயப்பட்ட மாட் சியை விரித்துச் சொல்லுதலால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக.

சO -

ம் அதி. கல்வி.
225

ப - ரை. (ஒருவன்)

கற்பவை - கற்கப்படு நூல்களை

கசடற - பழுதற
கற்க - கற்கக்கடவன்

கற்றபின் - (அப்படி)
கற்றபின்னே

அதற்கு - அக்கல்விக்கு

தக - தகுதியாக
நிற்க - (அவைகளாலே சொல்லப்பட்டவழியிலே) நிற்கக்கடவன்.

க - ரை. ஒருவன்
கற்கப்படும் நூல்களைக் குற்றம்
அறக்கற்ற அக்கல்வி

அறிவிற்குத் தக்கபடி
நிற்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை.

கற்பவையென்றதனால் அறம்
பொருள் இன்பம் வீடு என்கிற

உறுதிப் பொருள்களை உணர்த்துகின்ற நூல்களென்பது பெற்றும். சடதரக் கற்றலாவது விபரீத சந்தேகங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பல ருடனேயும் பலதாமும் பழகுதல். நிற்றலாவது இல்வாழ்க்கையிலே கருமங் களைச்செய்து யோக்கியருக்குக்கொடுத்துத் தானநுபவித்தலிலும், துறவிலே தவத்தால் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலிலும் தவருமை. இதனால் சிறப் புடையவனுக்குக் கற்கவேண்டு மென்பதும் கற்கத்தகு நூல்களும் அவை களைக்கற்கும் விதமும் கற்றதனாற் பயனும் சொல்லப்பட்டன. (சுகக)

உ. எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்

கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

ப - ரை. (அறியாதவராலே)

எண்ணென்ப - எண்ணென்று சொல்லப்படும்

அவைகளையும்

எனை யெழுத்தென்ப - மற்றை

யெழுத்தென்று சொல்லப்படும்

அவையும் ஆகிய

இவ்விரண்டும் - இக்கலைகள் இரண்டையும் (அறிந்தோர்)

வாழுமுயிர்க்கு - வாழ்தற்குரிய மனிதர்க்கு

கண் - கண்களாகும்

என்ப - என்று சொல்லுவார். எ - று.

க - ரை.

கணித நூல்களும் இலக்கண நூல்களும் மனிதர்களுக்குக்கண்க

ளாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. எண் கணிதம். எழுத்து இலக்கணம். இவ்விருவிதநூல்களும் அறமுதலாகிய பொருள்களைக் காணுதற்குக் கருவியாகலால் கண்ணெனப் பட்டன. இதனால் கற்கப்படு நூல்களுக்குக் கருவியாவனவும் அவைகள் அவசியம் வேண்டியவை யென்பதும் சொல்லப்பட்டன. (௩௯௨)

௩. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

ப - ரை. கற்றோர் - கற்றவரே
கண்ணுடையர் - கன்களுடையவர்
என்பவர் - என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுபவர்

29

226 ச0 -

ம் அதி. கல்வி.

கல்லாதவர் - கற்றிலாதவர்
முகத்து - முகத்தினிடத்து

இரண்டு புண்ணுடையர் - இரண்டு புண்களையுடையவர்
லார்) எ - று.

(கண்ணி

க - ரை. கற்றோர் முகத்திலுள்ளது கண், மற்றோர் முகத்திலுள்ளது புண் என்பதாம்.

வி - ரை. தூரமான காலதேசங்களில் உள்ளவைகளையும் காணும்

ஞானக்கண்ணுடைமையால் கற்றோரை கண்ணுடைய ரென்றும், அஃது இல்லாமல் நோய் முதலானவைகளாலே துன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணை யுடைமையால் கல்லாதவரை புண்ணுடையரென்றும்.

சொல்வினர். முன்
பாட்டிலே கண்ணல்லாமை
குறிப்பிக்கப்பட்ட
ஊனக்கண்ணினது மெய்மை
யாகிய சொரூபத்தைச்
சொல்லிய விதத்திலேலே
பொருணூல்களையுங் கருவி
நூல்களை யுங் கற்றோரது
உயர்வும் கல்லாரது இழிவும்
இதனுலே சொல்லப்
பட்டன.

சு. உவப்பத்
தலைக்கூடி யுள்ளப்
பினைத்தே புலவர்
தொழில்.

ப - ரை. புலவர் -

கற்றறிந்தவரது

தொழில் - தொழில்

உவப்ப - (யாவரும்)

மகிழும்படி

(கூகஉ)

பிரித

தலைக்கூடி -
(அவளைச்) சேர்ந்து

உள்ள - (இவரி
யிவளை நாம் எப்போது
காண்போமென்று) நினை
கருமபடி

பிரிதல் - நீங்குதலாகிய

அனைத்து -
அத்தன்மையை யுடையதாம். எ -
று.

க - னை. -கற்றோரோடு
என்பதாம்.

பழகிய மற்றோர் அவர் பிரிய

வருந்துவார்

வி - ரை. தாம் நல்வழி நடத்தலும் பிறருக்கு உறுதி சொல்லுதலும் தொழிலென ஒன்றுய் அடங்குதலால் அத்தன்மைத் தென்றார். அத்தன்மை அப்பயனேத்தருந் தன்மை. காணுதலாலே நல்லொழுக்கமும் மதாமான உறுதிச்சொற்களைக்கேட்கையால் இன்பமும் உண்டாதலால் கற்றவரிடத்தே எல்லாரும் அன்புடையவராவ ரென்பதாம். இதனுல் கற்றோரது உயர்வு வகுத்துச் சொல்லப்பட்டது. (ஈகச)

ரு. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றூர்
கடையரே கல்லா தவர்.

ப - ரை. உடையார்முன் - செல்வர்முன்னே
இல்லார்போல் - வறியவர்போல்
ஏக்கற்றும் - (தம்மாசிரியர்முன்) ஏக்கற்று கின்றும்
கற்றூர் - (உயர்ந்தவராவார்)

கல்லாதவர் - (அந்நிலைக்கு நாணிக்) கல்லாதவர்
கடையரே - (எப்போதும்) இழிந்தவரேயாவர். எ - று.

க - ரை. கற்றோர்

உயர்ந்தோரும் மற்றோர்

இழிந்தோரும் ஆவர் எ-ம்.

வி - ரை. எக்கறுதல் ஆசையினாலே தாழ்தல். கடையரென்றதனால் அதற்கு எதிராகிய உயர்ந்தோரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாகிய மானத்தை நோக்கி மெய்யாகிய கல்வியை யிழந்தவர் பின்னொருநாளும் அறிவுடையவராகாமையால் கடையரே யென்றார். இதனாலே கல்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது. (௩௯௫)

௬. தொட்டனைத் தூறு மணர்க்கேணி மாந்தர்க்குக்

கற்றனைத் தூறு

மறிவு.

ப - ரை. மணல் -

கேணி - கேணியானது
தொட்டனைத்து - தோண்டிய அளவினதாக
ஊறும் - சுரக்கும் (அதுபோல்)
அறிவு - (மனிதருக்கு) அறிவானது
கற்றனைத்து - கற்ற அளவினதாக
ஊறும் - சுரக்கும். எ - று.

க - ரை. மணற்கேணி தோண்டிய அளவு சுரப்பதுபோல மனிதருக்கு அறிவு கற்ற அளவு ஆகும் என்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே கேணியென்றது அதனைச் சிறிது கற்றவளவினுலே போதுமென்று விடாமல் மேன்மேலும் கற்றல் வேண்டுமென்பதாம். இக் கல்வி யறிவுமிகுதல் ஊழாமாறு கொள்ளாவிடத்தே ஆகலால் முன்னே உண்மையறிவே மிகுமென்றதனுேடு இப்பாடல் விரோதப்படாமை அறிக.

எ. யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னெருவன்.
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

ப - ரை. (கற்றவனுக்குத் தன்னுடும் ஊருமே யல்லாமல்) யாதானும் - யாதா
யினு மொருநாடும்
நாடாம் - தன்னுடாம் (யாதானும்) யாதாயினு மோருரும்
ஊராம் - தன்னூராம் (அப்படியிருக்க) ஒருவன்
சாந்துணையும் - இறக்குமளவும்
கல்லாதவாறு - கல்லாமற் கழிகின்றது
என் - என்னே வினைத்து எ - று.

க - ரை. கற்றவர்க்கு எந்நாடும் எவ்வூரும் தன்னதாயிருக்க ஒருவன் கற்காமல் இருப்பது என்ன என்பதாம்.

வி - ரை. ஆல் அசை. பின்னும் உயிரோடு செல்லுதலால் சாந்துணையு மென்றார். பிறநாடுகளும் ஊர்களும் தம்முடையவைபோலிருந்து மகிழ்ந்து பொருள் சேர்த்துப் பூசைசெய்தற்கு எதுவாகலால், கல்விபோற் சிறந்தது வேறொன்று இல்லையாகலின் அதனை எப்போதும் கற்கவேண்டுமென்பதாம்.

சம் - ம் அதி.

கல்வி.

அ. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

ப - ரை.

ஒருவர்க்கு - ஒருவனுக்கு
தான் - தான்

ஒருமைக்கண் - ஒருபிறப்பினிடத்து
கற்றகல்வி - கற்றவித்தையானது
எழுமையும் - எழுபிறப்புகளிலும்
ஏமாப்பு - போய் உதவுதலை
உடைத்து - உடையதாகும். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் ஒருபிறவியில் கற்றகல்வி அவனுக்கு எழுபிறப்பிலும் உதவும் என்பதாம்.

வி - ரை. வினைகள்போல் உயிரிடத்தே தங்கி அதுசென்ற இடத்தே செல்லு மாகலால் எழுமையு மேமாப்புடைத் தென்றார். உதவுதல் நல்வழியிலே சேர்த்தல்.
(நாநா)

கூ. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு

காழுறுவர்

கற்றறிந் தார்.

ப - ரை. தாம் - தாங்கள்
இன்புறுவது - இன்பமடைதற்கு எதுவாகிய கல்விக்கு
உலகு - உலகமானது

இன்புற - இன்பமடைய
கண்டு - (அச்சிறப்பு) நோக்கி
கற்றறிந்தார் - கற்றறிந்தவர்கள்
காமுறுவர் - பின்னும் அதனையே விரும்புவார். எ - று.

க - ரை. கற்றவர் கல்விக்கு

லுங் கற்பார்-என்பதாம்.

உலகத்தார் இன்புறுதல் கண்டு மேன்மே

வி - ரை. தாமின்புறுதலாவது கற்கிறபோது சொற்பொருள்களின் சுவையை அனுபவித்தலாலும் புகழும் பொருளும் பூசையும் பெறுதலாலும் பின்னே அறத்தையும் வீட்டையும் அடைதலாலும் அதனால் இடையருத இன்பத்தை அனுபவித்தல் உலகின்புறுவதாகிய இப் பெரியவரைச்சேர்ந்து அறியாதவைகளை யெல்லாம் அறிந்தோமென்று மகிழ்தல். சம்பாதித்தல் காப்பாற்றல் இழத்தல் இவைகளாலே துன்பஞ்செய்து பலரையும் பகையாக் கல்பற்றி செல்வத்தை விரும்பாமையால் கற்றறிந்தா ரென்று கரும்புதின்னு தற்குக் கூலிபோல் தாமின்புறுதற்கு உலக மின்புறுவது மற்றொரு வழியால் இல்லாமையால் அதனையே காமுறுவ ரென்றும் சொல்லினர். (கூகூ)

கo. கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.

ப - ரை. ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
கேடில் - அழிவில்லாத

விழு - சிறந்த
செல்வம் - செல்வமானது
கல்வி - வித்தையாகும்

மற்றையவை - அது நீங்கலாகிய மணியும் செல்வம்

மாடல்ல - செல்வமல்ல. எ - று.

பொன்னும் முதலான

க - ரை. ஒருவனுக்குக் கல்வி அழிவில்லாத செல்வம் பொன்மணி முதலானவை செல்வம் அல்லவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. அழிவில்லாமையாவன பங்காளிகள் கள்வர் வலியவர் அரசர் இவர்களாலே கொள்ளப்படாமையும், வழிப்பட்டவர்க்குக் கொடுத்த விடத்தே குறையாமையும் ஆம். சீர்மை யோக்கியரிடத்தே நிற்கைமணி பொன் முதலானவைகளுக்கு இவ்விரண்டும் இல்லாமையால் அவற்றை மாடல்ல வென்றார். இவை ஐந்துபாட்டாலும் கல்வியதுசிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.()

ச0 - ம் அதிகாரம். கல்வி

முற்றிற்று.

சுக - ம்

அதிகாரம். கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச் செய்யாமையின் இழிவாம். கல்லாத சிறப்பை முன்னே சொல்லிய அளவால் முடிவு பெருமை நோக்கி எதிர்மறையினாலே யும் சொல்லுதலால் இது அதன் பின்வைக்கப் பட்டது.

க. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

ப - பை. நிரம்பிய - (தான்) நிரம்புதற்கு ஏதுவாகிய

நூல் - நூல்களை
இன்றி - இல்லாமல் (ஒருவன்)
கோட்டிகொளல் - சபையினிடத்தே (தான் ஒன்றைச்சொல்லு

தல்)
அரங்கு - வகுப்பிடத்தை
இன்றி - இல்லாமல்
வட்டாடியற்று - உண்டை உருட்டியதுபோலும். எ - று.

க - ரை. கல்வி கல்லாதவன் சபையில் ஒன்றைச் சொல்லல் வகுப்பிடம் இல்லாமல் சூதாடியதுபோலும் என்பதாம்.

வி - ரை. நிரம்புதல் அறியவேண்டு மவைகளோ யெல்லாம் அறிதல் அப்படி செய்தலால் சொல்லும் பொருளும் வழிப்படாமற்போ மென்பதாம்.

230

சக - ம் அதி.

கல்லாமை.

உ.

கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்கா முற்றற்று.

ப - ரை. கல்லாதான் - கல்வி யில்லாதவ னொருவன்
சொல் - சபையினிடத்தே ஒன்று சொல்லுதலை
காமுறுதல் - வேண்டுதல்
முலையிரண்டும் - இரண்டு முலைகளும்
இல்லாதாள் - இல்லாதவளொருத்தி
பெண் - பெண்மையை
காமுற்றத்து - வேண்டுவது போலும். எ - று.

க - ரை. கல்லாதவன் சபையில்பேச விரும்புதல் இரண்டு முலைகளும் இல்லாதவள் பெண்தன்மையை இச்சித்தல்போலும் என்பதாம்..

வி - ரை. முலையிரண்டு மில்லாதாள் முலைசிறிதுமில்லாதவ ளென்பதாம். அவாவியவிடத்து முடிவுபெறாது முடிவுபெற்றாலும் நகை விளைக்குமென்பதாம்.

(௪௦௨)

௩. கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

ப - ரை. கல்லாதவரும் - கற்றிலாதவரும்
நனிநல்லர் - மிகவும் நல்லவராவர் (தாமேதம்மையறிந்து)
கற்றார்முன் - கற்றோர் சபையிடத்து
சொல்லாதிருக்கப்பெறின் - (யாதொன்றையும்) சொல்லாதிருக்கப் பெறுவாராயின். எ - று.

க - ரை. கற்றார்முன் யாதொன்றையுஞ் சொல்லாதிருப்பின் கல்லாதவாம் மிக நல்லவர் ஆவர் என்பதாம்.

வி - ரை. தம்மைத் தாமறியாமையின் அது கூடாதென்று பெறினென்றும், பெற்றால் அங்கே தம்மை வெளிப் படுத்தாமையாலும், பின்கல்வியை விரும்புவா ராகலாலும் நனி நல்லரென்றும் சொல்லினார். இவை மூன்று பாட்டாலும் கல்லாதவர் சபையிலே பேசுதற்கு உரியரல்லரென்பது சொல்லப்பட்டது.

௪. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

ப - ரை. கல்லாதான் - கல்லாதவனது
ஒட்பம் - அறிவுடைமையானது
கழியநன்றாயினும் - ஒரேவிடத்தே மிகநன்றாயிருப்பினும்
அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர்கள்
கொள்ளார் - (அதனை அறிவுடைமையாகக்) கொள்ளார். எ - று.

க - ரை. கல்லாதான் அறிவு ஒருவேளை நன்றாயிருப்பினும் கற்றோர் கொள்ளார் என்பதாம்.

சக - ம் அதி.

கல்லாமை. 231

வி - ரை. கல்லாதவனது
அறிவுடைமை நன்றாகாது
நன்றாயிற்றாயி னும்
நீர்மேலெழுத்துப்போல்
நிலைபெறாதாகலால் நிலைபெற்ற

நூலறிவினை யுடைவர்
அவ்வறிவுடைமையை
மதியாரென்பதாம்.

(௪௦௪) ரு.

கல்லா வொருவன் றகைமை
தலைப்பெய்து
சொல்லாடச்
சோர்வு படும்.

ப - ரை.

கல்லாவொருவன் - (நூல்களைக்) கல்லாதவொருவன்
தகைமை - (அறிவுடையேனென்று தன்னைமதிக்கும்)
மதிப்பா
னது
தலைப்பெய்து -

(அவைகளைக்கற்றவன்) கண்டு

சொல்லாட - பேச

சோர்வுபடும் -

கெடும். எ - று.

க - ரை. கல்லாதவன்

தன்னை மதிக்கும் மதிப்பு கற்றவன்

முன் பேசக்

கெடும் என்பதாம்.

* வி - ரை. கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதாயினும் ஒரு வார்த்தை சொல்லுமட்டுமே நிற்பது. சொல்லியவிடத்து எதிருத்தரம் தரும் போதே வழுப்படுதலால் தன்னை மதித்த மதிப்பு அழிந்து விடுமென்பதாம். இவை இரண்டுபாட்டாலும் கல்லாதவரது இயற்கை யறிவின்குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (௪௦௫)

௬. உளரென்று மாத்தரைய ரல்லாற் பயவாக்

களரனையர்

கல்லா தவர்.

ப - ரை. கல்லாதவர் - கல்லாதவர்கள் (காணப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையால்)
உளரென்று மாத்திரையரல்லால் - உளரென்று சிலாலே சொல்
லப்படும் அளவினாதலன்றி (தமக்கும் பிறர்க்கும் டயன்
படாமையால்)
பயவாக்களரனையர்-வினையாத களர் நிலத்தோடொப்பாவார். எ-று.

கு - ரை. கல்லாதவர் வினவு இல்லாக் களர் நிலத்தை ஒப்பாவார் என்
பதாம்.

வி - ரை. எப்படி களர்நிலம் தானும் விரும்பப்படுதலை இழந்து உயிர்
களுக்கும் உணவுமுதலானவைகளை உதவுவதில்லையோ அப்படியே கல்லா
தவர் தாமும் நன்குமதிக்கப்படுதலை இழந்து பிறர்க்கும் அறிவுமுதலானவை
களை உதவாரென்பதாம். இதனாலே கல்லாதவரது பயன்படாமை சொல்
லப்பட்டது. (சுஅ)

எ. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினல

மண்மாண்

புனைபாவை யற்று.

ப - ரை. நுண் - நுட்பமாகி
மாண் - மாட்சிமைப்பட்டு
நுழை - (பலநூல்களிலும்) சென்ற

புலம் - அறிவை
இல்லான் - இல்லாதவனது
எழில் - எழுச்சியும்
நலம் - அழகும்
மண் - சுண்ணச்சாந்திலே
மாண் - மாட்சிமைப்பட
புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட

கல்லாமை.

டாமையற்று -

பாவையினது எழுச்சியும்
அழகும்போலும். எ-று

க - ரை. நூல்அறிவு
இல்லான் எழுச்சியும் அழகும்

மண்பாவையை ஒ

கும எனபதாம்.

வி - ரை. அறிவுக்கு
மாட்சிமையாவது பொருள்களைக்
கடிதிலேகாண

லும் மறவாமையும்
முதலானவை. பாவை அதன்
எழுச்சி அழகுகளைக்காட்ட

- லால் ஆகுபெயர். உருவின் மிகுந்ததோருடம்பு இடைத்தலும் அரிதாகலால்
எழினலங்களும் ஒருபயனேயாயினும் நூலறிவில்லா இடத்தே சிறப்பில்லன

வாம் என்பதாம். இதனால்
அவர்வடிவழகிலுலே
பயனில்லாமை சொல்லப்
பட்டது-

(சூ०எ)

அ. நல்லார்கட் பட்ட
வறுமையி
கல்லார்கட் பட்ட திரு.

ப - ரை. கல்லார்கண் -
கல்லாதவரிடத்து
பட்ட - உண்டாகிய

திரு - செல்வமானது
கல்லார்க்கண் - கற்றவரிடத்து
பட்ட - உண்டாகிய
வறுமையின் -
வறுமையினும்

னின்றதே

இன்றதே -
தன்பஞ்செய்வதேயாகும். எ -
று -
க - ரை. கல்லாதவர் இடத்து
உண்டாகிய செல்வம் கற்றவர்
இடத்து உண்டாகிய வறுமையினும்

துன்பம்செய்யும் என்பதாம்.

வி - ரை. செல்வம் தனக்குரிய கற்றவரையும், வறுமை தனக்குரிய கல்லாதவரையும், விட்டு மாறிநிற்கையால் அவ்விரண்டும் தாம் இடுக்கப்பட்டு உலகிற்கும் துன்பஞ் செய்தலால் ஒக்குமாயினும், செல்வம் கல்லாதவரைக் கெடுக்கும். வறுமை கற்றோரைக்கெடுக்காது. ஆதலால் அவ்வறுமையினும் இச்செல்வம் இன்னாதென்றார். இதனால் அவர் செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

கூ. மேற்பிறந்தா
ராயினுங் கல்லாதார்
கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றோ ரனைத்திலர் பாடு.

ப - னை. கல்லாதார் -
கல்லாதவர்கள்

மேற்பிறந்தாராயினும்
- உயர்ந்தசாதியிலே

பிறந்தாராயினும்
கீழ்ப்பிறந்தும் - தாழ்ந்தசாதியிலே
பிறந்திருந்தும்

சஉ - ம்

அதி. கேள்வி.
233

கற்றானைத்து -
கற்றவரது பெருமை
யளவினதாகிய
பாடு - பெருமையை

இலர் - இல்லாதவர்க
ளாவார்கள். எ - று.

க - ரை. மேற்குலத்திற்
பிறந்தும் கல்லாராயின்
கீழ்குலத்திற் பிறந்த கற்றோரோடு
ஒப்பாகார் என்பதாம்.

வி - ரை. உடம்போடு
அழியும் சாதியுயர்ச்சியினும்
உயிரோடு செல்

லும் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடைய தென்பதாம். இதனால் கல்லாதவாறு சாதி
யுயர்ச்சியால் பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது. (சoக)

கo. விலங்கொடு மக்க
ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றோரோ டேனை
யவர்.

ப - ரை. இலங்குநூல் -

விளங்கிய நூலை

கற்றோடு -

கற்றவருடன்

எனையவர் - கல்லாதவர்

விலங்கொடு - மிருகங்களொடு

மக்களனையர் - மனிதர் எவ்வளவு

நன்மையுடையவரோ அவ்வ

ளவு தீமையுடையவராவர். எ - று.

க - ரை. கற்றவர் மக்களோயும் கல்லாதவர் மிருகங்களோயும் ஒப்பாவார் என்பதாம்.

வி - ரை. விளங்கல் மேம்படுதல். விலங்கைக் காட்டிலும் மனிதர்க்கு மேலான அறிவுமிகுதி கற்றவரிடத்தே காணப்படுதலால் கல்லாதவரும் அவரும் சமானமான பிறப்பினரல்ல ரென்பதாம். இதனால் கல்லாதவர் மனிதப் பிறப்பிலுலே பயனடையாமை சொல்லப்பட்டது. (சக0)

சக - ம் அதிகாரம். கல்லாமை

மூற்றிற்று.

சஉ - ம்

அதிகாரம். கேள்வி.

அஃதாவது: கேட்கத்தகு நூலின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தவர் சொல் லக்கேட்குதல். கற்றவிடத்தே அதனாலாகிய அறிவை உறுதிப்படுத்தலாலும் கல்லாதவிடத்தும் அதனை உண்டாக்கலாலும் இது கல்வி கல்லாமைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

க. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) செல்வத்துட்செல்வம் - சிறப்புடையசெல்வமாவது செவிச்செல்வம் - அந்தச்செல்வம்

30

234

சஉ - ம் அதி.

கேள்வி.

செல்வத்துளெல்லாம் - பிறசெல்வங்களெல்லாவற்றினும்
தலை - தலைமையாம் (ஆதலால்) எ - று.

க - ரை. ஒருவனுக்கு தலைமையானது என்பதாம்.

எல்லாச் செல்வங்களிலும்

கேள்விச் செல்வம்

வி - ரை. செவியால்வருஞ் செல்வம் கேள்வியால் எல்லாப்பொருளையும் அறிதல். பிறசெல்வங்கள் பொருளால் வருவன அவை நிலைபெறுமையாலும் தன்பந்தருதலாலும் இது தலையாயிற்று. அவற்றைவிட்டு இவற்றையே தேடுகவென்பது கருத்து. (சக)

உ. செவிக்குணவில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

ப - ரை. செவிக்கு - காதுக்கு

உணவு - உணவாகிய கேள்வியானது
இல்லாதபோழ்து - இல்லாதகாலத்தே
வயிற்றுக்கும் - வயிற்றினுக்கும்
சிறிது - சிறிதுணவு
ஈயப்படும் - கொடுக்கப்படும். எ - று.

க - ரை: காதுக்குக் கேள்வி உணவு உணவு கொடுக்கவேண்டும் என்பதாம்.

இல்லாதகாலத்து வயிற்றுக்கு

வி - ரை. கேட்கிறபோது மிகுந்த சுவையையும் பின்னே பயனையும் தருவதாகிய கேள்வி உள்ளபோது வயிற்றுணவு வெறுக்கப்படுதலால் இல்லாதபோழ்தென்றும், அதிகமான விடத்தே சம்பாதிக்குந் துன்பமாத்திரம் அல்லாமல் நோயும் காம்மும்பெருகுதலால் சிறிதென்றும், அச்சிறிதுகொடுத்தலும் பின்னே பிழைத்திருந்து கேட்குதற் பொருட்டாகலால் ஈயப்படுமென்றும் சொல்லினர். இவை இரண்டுபோட்டாலும் கேள்வியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (சகஉ)

உ. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னுன்றுரோ டொப்பர் நிலத்து.

ப - ரை. செவியுணவின் - செவியுணவாகிய
கேள்வி - கேள்வியை

உடையார் - உடையவர்
நிலத்து - பூமியிலிருக்கினும்
அவியுணவின் - அவியாகிய உணவினையுடைய
ஆன்றுரோடு - தேவரோடு
ஒப்பர் - ஒப்பாவர். எ - று.

க - ரை. கல்வி கேள்வியை உடையவர் பூமியில் இருப்பினும்தேவரை ஒப்பாவார் என்பதாம்.

வி - ரை. செவியுணவு னென்பதன் இன்சாரியை னகரம் வலித்தல் விகாரம்பெற்றது. அவியுணவு தேவர்க்கு யாகத்திலே கொடுக்கப்படுவது.

அறிவால் நிறைந்தமையால் ஆன்றோரென்றும் துன்பமறியாமையால் தேவ
ரோடொப்பரென்றும் சொல்லினர். இதனுலே கேள்வியை யுடையவரது

சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(சகஉ)

ச. கற்றில னுயினுங் கேட்க வஃதொருவற்

கொற்கத்தி னூற்றுந் துணை.

ப - ரை. கற்றிலனாயினும் - (உறுதிநூல்களைத்தான்) கற்றிலனாயினும்கேட்க
அவைகளின் - பொருள்களைக் கற்றூர்சொல்லக் கேட்கக்கடவன்
அஃது - அக்கேள்வியினது

ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
ஒக்கத்தின் - தளர்ச்சிவந்தவிடத்து
ஊற்றூன்றுணை - பற்றுக்கோடாந் துணையாம் (ஆதலால்) எ - று.

க - ரை. கல்லாதவன் ஆனாலும் நூற்கேள்வி உடையவனாயின் அக் கேள்வி அவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்த இடத்துத் துணையாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. உம்மை கற்கவேண்டுமென்பது தோன்ற நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையாலாவது அறிவில்லாமையாலாவது இடுக்கணுற்றுமனந்தளர்தல். அத் தளர்ச்சியை கேள்வியாலாகிய அறிவு நீக்குமாதலால் ஊற்றூன்றுணை யென்றூர். (சகச)

கு. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

ப - ரை. (ஒருவருக்கு ஆபத்திலே) ஒழுக்கமுடையார் - நல்ல நடையுடை யவரது
வாய்ச்சொல் - வாயிற் பிறக்கின்றசொல்
இழுக்கலுடையுழி - வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்திலே
ஊற்றுக்கோலற்றே - ஊன்றுகோல்போலுதவும். எ - று.

க - ரை. சேற்றுநிலத்திற்கு ஊன்றுகோல்போல் நல்லவர்கள் சொல் லுஞ்சொல் கேள்வி உடையானுக்கு உதவியாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஊன்றுகோல்போலுதவுதல் தளர்ச்சிவிடத்து அதனை நீக்கு தல் ஒழுக்கமில்லாதவர் கல்வியுடையவராயினும் அறிவில்லாராகலால் அவர் வாய்ச்சொல் கேட்கலாகாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல் லென்றூர். நீச்சொலறியாமையாகிய சிறப்புத் தோன்றற்கு வாயென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. அச்சொல்லைக் கேட்கக் கடவரென்பது கருத்து. (சகடு)

கூ. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

ப - ரை. (ஒருவன்) நல்லவை - உறுதிப்பொருள்களிலே
எனைத்தானும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும்
கேட்க - கேட்கக்கடவன் (அக்கேள்வியானது)

234 சூ -

ம் அதி. கேள்வி.

செல்வத்துளெல்லாம் - பிறசெல்வங்களெல்லாவற்றினும்
தலை - தலைமையாம் (ஆதலால்) எ - று.

க - ரை. ஒருவனுக்கு
தலைமையானது என்பதாம்.

எல்லாச்

செல்வங்களிலும் கேள்விச் செல்வம்

வி - ரை. செவியால்வருஞ் செல்வம் கேள்வியால் எல்லாப்பொருளையும் அறிதல். பிறசெல்வங்கள் பொருளால் வருவன அவை நிலைபெறுமையாலும் தன்பந்தருதலாலும் இது தலையாயிற்று. அவற்றைவிட்டு இவற்றையே தேடுகவென்பது கருத்து. (சாக)

உ. செவிக்குணவில்லாத போழ்து சிறிது வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

ப - ரை. செவிக்கு - காதுக்கு

உணவு - உணவாகிய கேள்வியானது
இல்லாதபோழ்து - இல்லாதகாலத்தே
வயிற்றுக்கும் - வயிற்றினுக்கும்
சிறிது - சிறிதுணவு
ஈயப்படும் - கொடுக்கப்படும். எ - று.

க - ரை: காதுக்குக் கேள்வி உணவு உணவு கொடுக்கவேண்டும் என்பதாம்.

இல்லாதகாலத்து வயிற்றுக்கு

வி - ரை. கேட்கிறபோது மிகுந்த சுவையையும் பின்னே பயனையும் தருவதாகிய கேள்வி உள்ளபோது வயிற்றுணவு வெறுக்கப்படுதலால் இல்லாதபோழ்தென்றும், அதிகமான விடத்தே சம்பாதிக்குந் துன்பமாத்திரம் அல்லாமல் நோயும் காம்மும்பெருகுதலால் சிறிதென்றும், அச்சிறிதுகொடுத்தலும் பின்னே பிழைத்திருக்கு கேட்குதற் பொருட்டாகலால் ஈயப்படுமென்றும் சொல்லினர். இவை இரண்டுபாட்டாலும் கேள்வியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (சகஉ)

ங. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
ருன்ருரோ டொப்பர் நிலத்து.

ப - ரை. செவியுணவின் - செவியுணவாகிய
கேள்வி - கேள்வியை

உடையார் -

உடையவர்

நிலத்து - பூமியிலிருக்கினும்
அவியுணவின் - அவியாகிய உணவினையுடைய
ஆன்ருரோடு - தேவரோடு
ஒப்பர் - ஒப்பாவர். எ - று.

க - ரை. கல்வி கேள்வியை உடையவர் பூமியில் இருப்பினும்தேவரை ஒப்பாவார் என்பதாம்.

வி - ரை. செவியுணவு னென்பதன் இன்சாரியை னகரம் வலித்தல் விகாரம்பெற்றது. அவியுணவு தேவர்க்கு யாகத்திலே கொடுக்கப்படுவது.

அறிவால் நிறைந்தமையால் ஆன்ரு ரென்றும்
துன்பமறியாமையால் தேவ
ரோடொப்பரென்றும்
சொல்லினர். இதனுலே
கேள்வியை யுடையவரது
சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(சகஉ)

ச. கற்றில
ரயினுங் கேட்க

வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை.

ப - ரை. கற்றிலனாயினும் - (உறுதிநூல்களைத்தான்) கற்றிலனாயினும் கேட்க அவைகளின் - பொருள்களைக் கற்றார்சொல்லக் கேட்கக்கடவன் அஃது - அக்கேள்வியினது

ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
ஒற்கத்தின் - தளர்ச்சிவந்தவிடத்து
ஊற்றாந்துணை - பற்றுக்கோடாந் துணையாம் (ஆதலால்) எ - று.

க - ரை. கல்லாதவன் ஆனாலும் நூற்கேள்வி உடையவனாயின் அக்கேள்வி அவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்த இடத்துத் துணையாகும் என்பதாம்.

வி - ரை. உம்மை கற்கவேண்டுமென்பது தோன்ற நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையாலாவது அறிவில்லாமையாலாவது இடுக்கணுற்றுமனந்தளர்தல். அத்தளர்ச்சியை கேள்வியாலாகிய அறிவு நீக்குமாதலால் ஊற்றாந்துணை யென்றார். (சகச)

௫. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

ப - ரை. (ஒருவருக்கு ஆபத்திலே) ஒழுக்கமுடையார் - நல்ல நடையுடை

யவாது
வாய்ச்சொல் - வாயிற் பிறக்கின்றசொல்
இழுக்கலுடையுழி - வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்திலே
ஊற்றுக்கோலற்றே - ஊன்றுகோல்போலுதவும். எ - று.

க - ரை. சேற்றுநிலத்திற்கு ஊன்றுகோல்போல் நல்லவர்கள் சொல் லுஞ்சொல் கேள்வி உடையானுக்கு உதவியாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஊன்றுகோல்போ லுதவுதல் தளர்க்தவிடத்து அதனை நீக்கு தல் ஒழுக்கமில்லாதவர் கல்வியுடையவராயினும் அறிவில்லாராகலால் அவர் வாய்ச்சொல் கேட்கலாகாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல் லென்றார். நீச்சொலறியாமையாகிய சிறப்புத் தோன்றற்கு வாயென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. அச்சொல்லைக் கேட்கக் கடவரென்பது (சகு) கருத்து.

சு. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

ப - ரை. (ஒருவன்) நல்லவை - உறுதிப்பொருள்களிலே
எனைத்தானும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும்
கேட்க - கேட்கக்கடவன் (அக்கேள்வியானது)

அனைத்தானும் - அவ்வளவினாலும்
ஆன்றபெருமை - நிறைந்த பெருமையை
தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. ஒருவன் நல்லவைகளைக் கேட்கின் அவை மிகுந்த பெருமையைத்தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. அச்சிறியகேள்விகளும் மழைத்துளிகள்போல் வந்து உள்ளே நிறைந்து எல்லா அறிவுகளையும் உண்டாக்கலால் சிறிதென்று இகழலாகாதென்பதாம். (சதக)

எ. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா நிழைத்துணர் நீண்டிய கேள்வி யவர். [ந்

ப - ரை. இழைத்துணர்ந்து - (பொருள்களை) நுட்பமாக ஆராய்ந்து அறிந்த

நீண்டிய -
(அதன்மேலும்) நிறைந்த
கேள்வியர் -
கேள்வியையுடையவர்

பிழைத்துணர்ந்தும் - பிறழ அறிந்த இடத்தும்
பேதைமை - (தமக்குப்) பேதைமையை உண்டாக்குஞ் சொற்களை
சொல்லார் - சொல்லார். எ - று.

க - ரை. கற்றவர்கள் அறிவீனமான சொற்களைச் சொல்லார் என்பதாம்.

வி - ரை. பிழைப்பவென்பது பிழைத்து எனத்திரிந்தது. பேதைமை அதை உண்டாக்குஞ் சொல்லுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். ஈண்டுதல் பல வழிகளாலும் வந்து நிறைதல் பொருள்களின் மெய்மையைத் தாமும்அறிந்து அறிந்தவரிடத்தேயும் அவர் சொல்லைக்கேட்டு ஒப்பப்பார்த்து இருப்பவர் தமோகுணத்தால் மயங்கினாராயினும் அவ்வாரல்லது சொல்லா ரென்பதாம். இவை நான்குபாட்டாலும் கேள்வியினாலே திடப்பட்டவர்க்கு வரும்நன்மை சொல்லப்பட்டது. (௪௧௭)

அ.

கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற் றோட்கப் படாத செவி.

ப - ரை. கேள்வியால் - கேள்வியினாலே
தோட்கப்படாத - துளைக்கப்படாத
செவி - காதுகள்

கேட்பினும் - தமக்குரிய (ஓசையை) கேட்கும்ாயினும்
கேளாத்தகையவே - செவிடாந் தன்மையினவேயாம். எ - று.

க - ரை. கேள்வியாலே தொளைக்கப்படாத செவிகள் செவிடு உடையனவாம் என்பதாம்.

வி - ரை. ஓசைமாத்திரத்தால் உறுதி அடையாமையால் கேளாத்தகையவென்றும், மனத்திலே நூற்பொருள் நுழைதற்கு வழியாகலால் கேள்வியைக் காரணமாக்கியும் சொல்லினார். பழையதுளை துளையன்றென்பதாம்.

சஉ - ம் அதி.

கேள்வி. 237

கூ. நுணங்கிய

கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய

வாயின ராத

லரிது.

ப் - ரை. நுணங்கிய -

நட்பமாகிய

கேள்வியரல்லார் -

கேள்வியையுடையவரல்லாதவர்

வணங்கிய -

வணக்கத்தைக் காட்டுகிற

வாயினாதல் -

சொல்லையுடையவராகுதல்

அரிது - கூடாது. எ

- று.

க - ரை. நட்பமான

கல்வி கேள்வி இல்லார்

வணக்கமுள்ள சொல்லை

உடையா ஆகா எனபதாம்.

வி - ரை.

கேட்கப்படுகின்ற

பொருளினது நுட்பம்

கேள்விமேல்

ஏற்றப்பட்டது. வாய் அதன் சொல்லுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். கேளா தார் அறிவில்லாமையால் தம்மைத்தாமே வியந்து சொல்லுவாரென்பதாம். ()

கo. செவியிற்

சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க

ளவியினும்

வாழினு மென்.

ப - ரை. செவியிற்சுவை -

காதுகளால் அறியப்படுஞ்
சுவைகளை

உணரா - அறியாத

வாயுணர்வின் - வாயால் உண்ணப்பட்ட சுவையை
அறியும் - அறிவினையுடைய

மாக்கள் - மனிதர்

அவியினும் - இறந்தாலும்
வாழினும் - வாழ்ந்தாலும்
என் - (உலகத்துக்கு வருவது) யாது. எ - து.

க - ரை. கேள்விச்சுவை அறியாத மனிதர் இறந்தும் இருந்தும் பயன்.

இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. செவியா லுணரப்படுஞ் சுவைகள் சொற்சுவையும் பொருட் சுவையும் ஆம். இவைகளிலே சொற்சுவை குணலங்காரங்கள். பொருட் சுவை சிங்காரமுதலாகிய நவரசங்கள். வாய்ச்சுவை தித்திப்பு முதல் அறு வகைப்படும். அவர் செத்தால் இழப்பதும் வாழ்ந்தால் பெறுவதும் இல்லா மையால் இரண்டும் சமானத்தானென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டாலும் கேளாதவிடத்து உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (சஉ0)

சஉ - ம் அதிகாரம். கேள்வி

முற்றிற்று.

சுருக்கம்

அதிகாரம்.

அறிவுடைமை.

அஃதாவது: கல்விகேள்விகளினுலாகிய அறிவோடு உண்மை அறிவுடையதனுல் அதிகார முறைமையும் இதனுல் விளக்கும்.

க.

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண்.

ப - ரை. அறிவு - (ஆசார்க்கு) அறிவென்பது
அற்றம் - மூடிவுவாராமல்
காக்கும் - காக்குகின்ற
கருவி - படையாம் (அதுவல்லாமல்)
செறுவார்க்கும் - பகைவர்க்கும்
அழிக்கலாகா - அழிக்கக்கூடாத
உள் - உள்ளாகிய

அரண் - காவலிடமுமாம். எ - று.

க - ரை. அரசர்க்குத் தன்னைக் காக்கும் படையாயும் பகைவரால் அழிக்கக்கூடாத அரணுமுள்ளது அறிவு என்பதாம்.

வி - ரை. காத்தல் முன்னுகவறிந்து பரிகரித்தல். இதனுல் அறிவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(சூத)

உ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

ப - ரை. (மனத்தை) சென்றவிடத்தால் - அதுபோனவிஷயத்திலே
செலவிடா - போகவிடாமல் (அவ்விஷயங்களின் நன்மைதீமை களை ஆராய்ந்து)
தீது - தீயதிலிருந்து
ஒரீஇ - நீக்கி
நன்றின்பால் - நல்லதனிடத்து
உய்ப்பது - போகவிடுவது
அறிவு - விவேகம். எ - று.

க - ரை. மனம்போனவழியில் வதே அறிவு ஏன்பதாம்.

போகவிடாமல்

நன்மையில் செலுத்து

வி - ரை. குதிரையை கிலமறிந்து செலுத்துபவன்போல் வேருக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவென்றார். அது உயிர்க்குண மாகலால்.

(சடஉ)

ங. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

ப - ரை. எப்பொருள் - யாதொருபொருளை
யார்யார்வாய் - எவரெவர்வாயில்

சங - ம்

அதி. அறிவுடைமை.

கேட்பினும் - கேட்டாலும்

அப்பொருள் - அப்பொருளினது
மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகியபயனை
காண்பது - காணவல்லது

அறிவு - விவேகம். எ - று.

க - ர. எவரெவர்

வாயினால் எந்தெந்தப்
பொருளைக்கேட்டாலும் அத

னுள் மெய்ப்பொருளை
அறிவதே அறிவு என்பதாம்.

வி - ரை. மூக்குணங்களும் மாறிமாறிவருதல் யாவர்க்கும் உண்டாதலால் உயர்ந்தபொருளை இழிந்தார் வாயிலும் இழிந்தபொருளை உயர்ந்தார் வாயிலும் உறுதிப்பொருளை பகைவர் வாயிலும் கெடுபொருளைச் சிகேகர்வாயிலும் ஒரேவிடத்தே கேட்கப்படுதலால் எப்பொருள் யார்யார் வாய்க்கேட்பினுமென்றார். சொல்லுவாரியல்பு நோக்காமல் அப்பொருளின் பயனெஞ்சி கல்லதைக்கொண்டு தீயதை விடுவது அறிவென்பதாம். (சூசூ)

ச. எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்

நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

ப - ரை. தன்னுலே சொல்லப்படும் சொற்கள் அரியபொருள்களாயிருந்தாலும் எண்பொருள்வாக - (கேட்பவருக்கு) எளியபொருளாம்படி

செல - மனங்கொள்ள
சொல்லி - சொல்லி

தான் - தான்
பிறர்வாய் - பிறர்வாயிற் (கேட்கப்படுஞ் சொற்களில்)
நுண்பொருள் - (காணுதற்கரிய) நுட்பப் பொருளாயும்
காண்பது - காணவல்லது

அறிவு - விவேகம். எ - று.

க - ரை. பிறர்க்கு அரியவைகளையும் எளியனவாக விளங்கும்படி சொல்லி பின் அவர்வாயினால் அறிவதே அரசனுக்கு அறிவு என்பதாம்.

வி - ரை. அறிவுடையவனது தொழில் அறிவின்மே லேற்றப்பட்டது. தான் சொல்பவைகளை வழுவில்லாமல் நன்றாகவிளங்கச் சொல்லவேண்டு மென்பதற்குச் சொல்லின்மேல்வைத்தும் பிறற்சொல்லக்கேட்கப் படுமவை கள் வழுவினாலும் நன்றாக விளங்காமற்போனாலும் அவைகளின்பயனைக்கொ ண்டு விடவேண்டு மென்பதற்குப் பொருளின்மேல் வைத்துஞ் சொல்லினார்.

ரு. உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) உலகம் - உயர்ந்தோரை
தழீஇயது - நட்பாக்குவது
ஒட்பம் - அறிவுடைமையாம்
மலர்தலும் - (பின்னே) விரிதலும்

240

சஙூ - ம் அதி. அறிவுடைமை.

கூம்பலும்

- பின்னே குவிதலும்

இல்லது - (அந்நட்பினிடத்தே) இல்லாதது
அறிவு - அறிவு. எ - று.

க - ரை. விருப்பால்

மூகமலர்தலும் வெறுப்பால்

மூகங்குவிதலும் இல்

லாத அறிவு உயர்ந்தோரை

நட்பாகும் என்பதாம்.

வி - ரை.

உயர்ந்தோரோடு நீர்ப்பூப்போல்
வேறுபடாமல்கோட்டுப்பூப்
போல் ஒருநிலையே
நட்பாயினால் எல்லா இன்பங்களும்
உண்டாகலால்அதனை
அறிவென்றார்.

(௪௨௫)

௬.

எவ்வ துறைவ துலக முல்கத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

ப - ரை. உலகம் - உலகமானது

எவ்வது -

எவ்விதத்திலுல்

உரைவது - நடப்பதாயிருக்கின்றது
உலகத்தோடு - அவ்வுலகத்துடன் பொருந்தி
அவ்வது - அவ்விதத்தால்

உறைவது - (தானும்) நடப்பது
அறிவு - அரசனுக்கு அறிவாம். எ - று.

க - ரை.

உலகம் எவ்வகையில் நடக்கின்றதோ அவ்வகையில்

நடப்பது அரசனுக்கு அறிவு

என்பதாம்.

வி - ரை. உலகத்தையெல்லாம் யான் நியமித்தலால் என்னை நியமிப்பார் இல்லையென்று நினைத்துத் தான் நினைத்தபடி நடந்தால் பழியும் பாவமும் ஆம். ஆதலால் அப்படி நடத்தல் அரசனுக்கு அறிவன்றென்று விலக்கிய படி யாயிற்று. இவை ஐந்துபாட்டாலும் அறிவுடைமையின் இலக்கணம்

சொல்லப்பட்டது.

(முடிக)

எ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர்.

ப - ரை. ஆவது - வரக்கடவதை
அறிவார் - (முன்னே) அறியவல்லவர்
அறிவுடையார் - அறிவையுடையவராவார்

அஃது - அவ்வரக்கடவதை
அறிகல்லாதவர் - முன்னே அறியமாட்டாதவர்
அறிவிலார் - அறிவில்லாதவராவார். எ - று.

க - ரை. முன்வரக்கடவதை அறியவல்லவர் அறிவுடையவர் அறிய

மாட்டாதார் அறிவு இல்லாதவர்

என்பதாம்.

வி - ரை.

முன்னறிதலாவது - முன்னே
எண்ணியறிதல். (சூ உ எ)

அ. அஞ்சுவ

தஞ்சாமை பேதைதமை
யஞ்சுவ

தஞ்ச லறிவார்
தொழில்.

சுருக் - 'ம்

அதி. அறிவுடைமை.

ப - ரை. அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை
அஞ்சாமை - பயப்படாமை
பேதைமை - அறிவில்லாமை ஆம்

அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை
அஞ்சல் - பயப்படுதல்
அறிவார்தொழில் - விவேகிகளது தொழில் ஆம். எ - று.

க - ரை. அறிவு
உடையவர் அஞ்சத்தகுவதற்கு
அஞ்சுவர் அஃதில்லார்
அஞ்சமாட்டார் என்பதாம்.

வி - ரை. அஞ்சத்தகுவன பாவம் பழி கேடு முதலாகிய பலவாயினும் சாதிப்பற்றி அஞ்சுவதென்று ஒருமையாக்கூறினர். அஞ்சாமை எண்ணுது செய்து நிற்றல். அஞ்சுதல் எண்ணிச்செய்யாதுவிடுதல். அஞ்சாமையை இறைமாட்சியாகு முன்னே சொல்லுதலால் இங்கே அஞ்சவேண்டுமிடம் சொல்லியபடி. இவை இரண்டு பாட்டாலும் அறிவுடையவரது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. (உக)

கூ. எதிரதாக் காக்கு மறிவினுர்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய்.

ப - ரை. (வரக்கடவதாகிய அதனை) எதிரதாக்காக்கும் - முன்னே அறிந்து காக்கவல்ல
அறிவினுர்க்கு - விவேகமுள்ளவர்க்கு
அதிர - (அவர்) நடுங்கும்படி
வருவதோர்நோய் - வருவதாகிய ஒருதுன்பமும்
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. வரும் துன்பங்களை முன்னமே அறிந்துகாக்கும் அறிவுடையார்க்குத் துன்பம் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. இதனுலே வரக்கடவதாகிய துன்பத்தைக் காத்தற்குரிய காலம் அறிவிக்கப்பட்டது. காத்தல் அத்துன்பத்தின் காரணத்தை விலக்குதல். அவர்க்குத் துன்பமில்லாமை இதனுலே சொல்லப்பட்டது. (உக)

கo. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.

ப - ரை. அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர்கள்
எல்லாமுடையார் - (வேறொன்றும் இல்லாதவராயிருந்தாலும்) எல்லாமுடையவராவார்
அறிவிலார் - விவேக மில்லாதவர்கள்
என்னுடையரேனும் - எல்லாமுடையவராயிருந்தாலும்
இலர் - (ஒன்றும்) இல்லாதவராவார். எ - று.

க - ரை. அறிவு இல்லார் எல்லாம் உடையவர் ஆயினும் ஒன்றும் இல்லாதவர் ஆவார் அறிவு உடையவர் இல்லாதவர் ஆயினும் எல்லாம் உடையவர் ஆவார் என்பதாம்.

வி - ரை. செல்வங்களெல்லாம் அறிவினுலே சம்பாதிக்கவும் காக்கவும் படுதலால் அதனையுடையவரை எல்லாமுடையாரென்றும், அவையெல்லாம்

அதி. குற்றங்கடிதல்.

முன்னாகவே
அமைந்துகிடந்தாலும் அழியாமற்
காத்தற்கும் அழிந்தவிடத்தே
சம்பாதித்தற்கும் கருவியாகிய
அறிவில்லாமையால்
அறிவில்லாதவரை என்
னுடையரேனு மிலரென்றும்
சொல்லினார். இதனால்
அறிவுடையவரது
உடைமையும் மற்றவரது

இல்லாமையும் சொல்லப்பட்டன.
(சாக.ம)

சாக - ம் அதிகாரம்.
அறிவுடைமை

சாசா - ம்

அஃதாவது: காமம்

முற்றிற்று.

அதிகாரம்.
குற்றங்கடிதல்.

குரோதம் உலோபம் மனம்
உவகை மதம் எனப்
பட்ட ஆறுகுற்றங்களையும்,
அரசன் தன்னிடத்தே
தோன்றாமற் கடிதல்.

இவைகளைக் குற்றமென்று அறிதலும் கடிதலும் அறிவுடையார்க் கல்லது மற்றவர்க்குக் கூடாமையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. செருக்கஞ் சினமுஞ்
சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித
நீர்த்து.

ப - ரை. செருக்கும் — மதமும்
சினமும் - குரோதமும்
சிறுமையும் - காமமும் ஆகிய

(குற்றங்களே)

இல்லார் - இல்லாத

அரசரது

பெருக்கம் - செல்வமானது

பெருமிதநீர்த்து - மேம்பாட்டுக்

குணத்தை உடையதாம். எ - று.

க - ரை. மதமும்

கோபமும் காமமும் இல்லாத

அரசனது செல்வம்

மேலானது என்பதாம்.

வி - ரை. மதம்

செல்வக்களிப்பு சிறியவரது

செயலாதலால் அவரிடத்த

காமம் சிறுமையெனப்பட்டது.

இக்குற்றங்கள் அ தி கோச்

செய்வித்தலால்

இவைகளை நீக்கினவாது
செல்வம் நல்வழிப்படுதலும்
நிலைபெறுதலு முடை
மையால் மதிப்புடைத்தாகு
மென்பதாம். மிகுதிபற்றி
இக்குற்றங்கள் முன்
சொல்லப்பட்டன.

(சாக)

உ. இவறலு
மாண்பிறந்த மானமு மாணா
வுவகையு மேத மிறைக்கு.

ப - ரை. இவறலும் -
வேண்டுமிடத்துப்
பொருள்கொடாமையும்
மாண்பிறந்த மானமும் -

நன்மையில் நீங்கிய மானமும்
மாணாவுவகையும் -
அளவிறந்த மகிழ்ச்சியும்
இறைக்கு - அரசனுக்கு

ஏதம் - குற்றங்களாம். ஏ - று.

ஈஈ - ம் அதி. குற்றங்
கடிதல். 243

க - ரை. கொடாமையும் நன்மையினில் நீங்கிய மானமும் மகிழ்ச்சியும் அரசனுக்குக் குற்றங்களாகும் என்பதாம்.

அளவிலா

வி - ரை. மாட்சிமையான
மானத்தை [illegible]

[illegible]

ப - ரை. பழிகாணுவார் -

பழியை அஞ்சுவோர்

நினைத்துணையாங்குற்றம்

- நினையளவு சிறியகுற்றமானது

வரினும் (தம்மிடத்து)

வந்ததாயினும் (அதனை அவ்வளவ

ாகவல்லா

பனைத்துணையா -

பனையினளவு பெரிதாக

[மல்

கொள்வர் -

கொள்வார்கள். ஏ - று.

க - ரை. பாவத்துக்கு

அஞ்சுவோர் நினைஅளவு குற்றம்

வரினும் பனை அளவாக

எண்ணுவார் என்பதாம்.

வி - ரை. குற்றம் சாதியொருமைப்பெயர். சிறுகுற்றமும் தமக்கு ஏற்காமையால் சிறிதென்று பொருள் பெரிதாகக் கொண்டு வருந்திப் பின்னும்

அதுவராமல் காப்பரென்பதாம்.

(௪௩௩)

ச.

குற்றமே காக்க பொருளாகக்

குற்றமே யற்றந் தரூஉம் பகை.

ப - ரை. அற்றம் - முடிகை

தரூஉம்பகை - (தனக்குத்) தரும்பகை
குற்றமே - குற்றமேயாம் (ஆதலில்)
குற்றமே - அக்குற்றம் (தனனிடத்து வாராமையையே)
பொருளாக - பயனாகக்கொண்டு .

காக்க -

காக்கவேண்டும். ஏ - று.

க - ரை. தனக்கு

முடிவைத்தரும்
பகைகுற்றமாம் ஆதலால்
அக்குற்றத்

தைக் காக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. இக்குற்றங்களிலே ஒன்றைப்பற்றி யல்லாகல் பகைவர் தனக்கு முடிவைச் செய்யாமையால் இவையே அரசனுக்குப் பகையாவன வென்றும் இவைகளின் இல்லாமையையே குணங்களி னிருப்பாக்கொண்டென்றற்கு பொருளாகவென்றும் சொல்லினார். (௩௨௮)

௫.

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.

ம் அதி. குற்றங்கடிதல்.

ப - ரை. வருமுன்னர் - (குற்றம்) வருவதன்முன்னே

காவாதான் - (அதனைவராமல்) காவாத அரசன்து
வாழ்க்கை - வாழ்வானது (அதுவந்தால்)
எரிமுன்னர் - தீமுகத்தின்ற
வைத்தூறுபோல - வைக்கோலின் கூட்டம்போல
கெடும் - அழித்துவிடும். எ - று.

க - ரை. குற்றம் வருமுன்னே காத்துக்கொள்ளாத அரசன் வாழ்வு அ

னி முன்நின்ற வைக்கோல்போலக் கெடும் என்பதாம்.

வி - ரை. குற்றமென்பது

அதிகாரத்தால்
வருவிக்கப்பட்டது. முன்ன
ரென்றதனால் காத்தலாங்காலம்
பெறப்பட்டது. குற்றம்
சிறிதாயினும் அத னாலே
பெரியசெல்வம்
அழிந்தேவிடுமென்பது
உபமானத்தினாலே கொள்
ளப்பட்டது.

(௪௩௫)

௬.

தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்க்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

ப - ரை. தன்குற்றம் - தனது குற்றத்தை
நீக்கி - (முன்னேகண்டு) கடிந்து
பிறர்குற்றம் - பிறரது குற்றத்தை
காண்கிற்பின் - (பின்னே) காணவல்லவனுயின்
இறைக்கு - அரசனுக்கு
ஆகும் - ஆகக்கடவதாகிய
குற்றம் - குற்றம்

என் - யாதுங்' எ - று.

க - ரை. தன் குற்றத்தை முன்நீக்கி பிறர்குற்றத்தைப் பின்நீக்கும் அரசனுக்குக் குற்றம் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. அரசனுக்குத் தன்குற்றங் கடியாத இடத்தே பிறர்குற்றங்

கடிதல் குற்றமாம். அது
கடிந்தஇடத்தே முறைசெய்தலாம்
என்றற்கு என்

குற்றமாகுமென்றார். எனவே தன்குற்றங் கடிந்தவனே முறைசெய்தற்கு உரியவனென்றதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டாலும் குற்றங்கடிதல் பொது

வகையினாலே
சொல்லப்பட்டது. இனிச்
சிறப்புவகையாற் கூறுகிறார். ()

எ. செயற்பாலசெய்யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக் கெடும்.

ப - ரை. செயற்பால - (பொருளினாலே தனக்குச்) செய்து கொள்ளப்படு
செய்யாது - செய்துகொள்ளாமல் [மவைகளை
இவறியான் - (அதனிடத்து) லோபஞ் செய்தவனது -
செல்வம் - செல்வமானது

உயற்பாலதன்றி - பின்னுள்ளதாகும் பகுப்பினதன்றி
கெடும் - வீணுகக்கெடும். எ - று.

க - ரை. செய்யப்படுமவற்றைச் செய்துகொள்ளாமல் உலோபஞ்செய்யும் அரசன் செல்வம்கெடும் என்பதாம்.

சுசு - ம்

அதி. குற்றங்கடிதல்.

245

வி - ரை. செய்துகொள்ளப்படு மவை அறம்பொருளின்பங்கள் பொருளால் இம்மூன்றிலே ஒன்றுகிய பொருள்செய்தலாவது அதனைப்பெருக்குதல். செல்வமானது அறஞ் செய்யாமையாலும் பொருள் பெருக்காமையாலும் பின்னுள தாகாதென்றும் இன்பப் பயன் கொள்ளாமையால் கெடுமென்றும் அறிக.

(சுஉ)

அ.

பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று.

ப - ரை.

பற்றுள்ளமென்னும் - (பொருளிடத்
பற்றுகின்ற உள்ளமாகிய

தகுமிடத்து விடாது)

இவறன்மை -

உலோபத் தன்மையானது

எற்றுள்ளும் - எல்லாக் குற்றத்தன்மைக ளுள்ளும்
எண்ணப்படுவது - (வைத்து) நினைக்கப்படுவது

ஒன்றன்று

- ஒன்றல்ல (மிகுந்ததாம்) எ - று.

க - ரை.

பொருளேப்பற்றும் உலோபத்
தன்மையானது ,எல்லாக் குற்
றத்திலும் மிகுந்தது
என்பதாம்.

வி - ரை. இவறன்மை
குணங்களெல்லாம்
சேர்ந்திருந்தாலும் அவை
களேக் கீழ்ப்படுத்தி
தான்மேற்படவல்ல இயல்பு
மற்றவை அது செய்யமாட்
டாமையால் எற்றுள்ளு
மெண்ணப்படுவ
தொன்றன்றென்றார். எவற்றுள்ளு

மென்பது

இடைக்குறைவிகாரம் இவை
இரண்டுபோட்டாலும்
உலோபத்தின்
தீமைசொல்லப்பட்டது.

(சாஉ அ)

கூ. வியவற்க
வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை
நயவற்க

நன்றி பயவா
வினை.

ப - ரை.

எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும் (தான் மிகவும் உயர்ந்தகாலத்திலு மென்றபடி)

தன்னை - தன்னை
வியவற்க (மதத்தினாலே) நன்கு

மதியாதிருக்கக்கடவன்

நன்றி - நன்மையை
பயவா - (தனக்குத்) தாராத

வினை - தொழில்களை
நயவற்க - (மானத்தால்) விரும்பாதிருக்கக்கடவன்.

ஏ - று.

க - ரை. ஒருவன் எக்காலத்தும் தன்னை மதியாமலும் நன்மையைத் தராததொழிலை இச்சியாமலும் இருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. தன்னை நன்குமதித்த இடத்தே இடமும் காலமும் வலியும் அறியப் படாமையாலும் அறமும் பொருளும் இகழப்படுதலாலும் எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவென்றும், நினைத்தது முடித்தே விடுவேனென்று அறம் பொருளின்பங்களைத் தாராத தொழில்களை விரும்பினால் அவைகளால் பாவமும் பழியும் கேடும் வருமாகலால் அவற்றை நயவற்கவென்றும் சொல்லினார். இதனால் மதமானங்களினது தீமைசொல்லப்பட்டது. (சகூக)

246 சரு - ம் அதி.

காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதியார் நூல்.

ப - ரை. காதல - (தன்னுலே)
விரும்பப்பட்ட பொருள்களை

காதல் - அவ்விருப்பத்தை

அறியாமற் - (அவர்
அரியாதிருக்கும்படி)

உய்க்கிற்பின் - அனுபவிக்க
வல்லவனுயின்

எதிலார் - பகைவர்

நூல்தன்னை (தன்னைவஞ்சித்தற்கு
எண்ணும்) எண்ணமானது
இல் - பழுதாம். எ - று.

க - ரை. தன்னால்
இச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களையும்
தன்னிச்சையையும் பகைவர்
அறியாமல் அநுபவிக்க வல்லவன்
ஆனால் அப்பகைவர் எண்ணம்
பழுதாம் என்பதாம்.

வி - ரை. அறிந்தவிடத்தே அவைவழியாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பாராதலால் அறியாமல் அனுபவிக்க வேண்டுமென்பதாம். இதனாலே முழுதும்விடலாகாத கர்மத்தை அனுபவிக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது. (சசம)

சச - ம் அதிகாரம். குற்றங்கடிதல்

மூற்றிற்று.

சுரும் அதிகாரம்.

பேரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது அவ்வறுகைக் குற்றங்களையும் கடிந்த அரசன் தன்னைத் நிய வழியில் விலக்கி நல்லவழியிலே செலுத்தும் பேரறிவுடையவரைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளுதல். அதிகார முறைமையும் இதனுல் விளக்கும் பேரறிவுடையவ ராவார் அரசாட்சிக்குக் குற்றம் வராமற் காத்தற் குரிய அமைச்சர் புரோகிதர்.

க. அறனறிந்து மூத்தவ றிவுடையார் கேண்மை.

திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

அறனறிந்து - அறத்தினது நுட்பத்தை அறிந்து
மூத்த - (தன்னின்) மூத்த

அறிவுடையார் -
அறிவுடையவராது

கேண்மை - நட்பை

தேர்ந்து - (அதனது அருமையைத்) தெரிந்து
திறனறிந்து - (கொள்ளுந் திறமறிந்து)

கொளல் - (அரசன்)

கொள்ளக்கடவன். எ - று.

க - ரை. அரசன்

அறிவுடையோர் சிநேகத்தைக்

கொள்ளக் கடவன்

எனபதாம்.

சரு - ம் அதி.

பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

217

வி - ரை. மூத்தல்

அறிவாலும் சீலத்தாலும்

காலத்தாலும் மூதிர்தல்.

அறிவுடையார் நீதியையும்

உலகியலேயும் அறிதலே
யுடையவர் நிறனறித லாவது
நன்குமதித்தல் உயரச்செய்தல்.
அவர் சொல்வழி நடத்தல் இவை
முதலாக அவர் தனக்கு உள்ளாங்
நிறமறிந்து செய்தல்.
(குறள்)

உ. உற்றநோய் நீக்கி
யுறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப்
பேணிக் கொளல்.

ப - ரை. உற்ற -
(தெய்வத்தாலாவது மனிதாலாவது

தனக்கு) வந்தநோய்-

துன்பங்களை

நீக்கி - நீக்கும் (விதம் அறிந்து)
நீக்கி உறாமை (பின் அப்படிப்பட்டவை) வராதபடி
முற்காக்கும் - முன்னே (அறிந்து) காக்கவல்ல
பெற்றியார் - தன்மையுடையவரை
பேணி - அவர் * மகிழத் தக்கவைகளைச் செய்து
கொளல் - (அரசன் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன். எ - று.

க - ரை. வந்த துன்பங்களைநீக்கி அத்துன்பங்கள் வாராமல் காக்கவல்ல வரை அரசன் சிநேகிக்கக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. தெய்வத்தால்வருந் துன்பங்களாவன மழையில்லாமையாலும் அதிகமழையாலும் காற்றுத் தீப்பிணி இவைகளாலும் வருவன அவைகடவுளரையும் தக்கோரையும் நோக்கிச் செயப்படுஞ் சாந்திகளால் நீக்கப்படும். மக்களால் வருந்துன்பங்களாவன பகைவர் கள்வர் சுற்றத்தார் தொழில் செய்வார் இவர்களால் வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால் வகை உபாயங்களுள் ஏற்றதனால் நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது தெய்வத்தால் வருமவைகளை உற்பாதங்களால் அறிந்து அச்சாந்திகளாலே காத்தலும் மனிதரால் வருமவைகளை அவரது குணம் † இங்கிதம் ‡ ஆசாரம் செயல் என்பவைகளால் அறிந்து அவ்வுபாயங்களுள் ஒன்றாலே காத்தலும் ஆம். ஆகவே புரோகிதரையும் மந்திரிகளையும் சொல்லியபடியாயிற்று. இவை இரண்டு பாட்டாலும் பொரியோரது இலக்கணமும் அவரைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டு மென்பதும் கொள்ளும் விதமும் சொல்லப்பட்டன.(௪௪௨)

அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

ப - ரை. பெரியாரை - போறிவுடையவர்களை
பேணி - அவர்மகிழத்தக்கவைகளைச் செய்து
தமரா - தமக்குச் சிறந்தவராக
கொளல் - கொள்ளுதல் (அரசர்க்கு)
அரியவற்றுளெல்லாம் - அரியபேறுகள் பலவினும்
அரிதே - அரிது. எ - று.

---

* மகிழத்தக்கவை - நன்கு மதிக்கை முதலானவை.
† இங்கிதம் - குறிப்பால் விளங்கும் உறுப்பினது தொழில்.
‡ ஆசாரம் - குறிப்பின்றி விளங்கும் வேறுபாடு.

248

சது - ம் அதி. பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

க - ரை. பெரியோரைச் சிநேகித்தல் அரசன் பெறும் பேறுகளுள் பலவினும் பெரியதாம் என்பதாம்.

வி - ரை. உலகத்திலே அரியவையெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது இதனால் அவையெல்லாம் உண்டாதலைக் குறித்தென்க.

(சசஉ)

சு.

தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

ப - ரை. தம்மிற்பெரியார் - (அறிவு முதலானவைகளாலே) தவர்

தம்மின் மிகுந்

தமரா - தமக்கு சிறந்தவராக
ஒழுகுதல் - தாம் அவர் வழியிலேநின்று நடத்தல் (அரசர்க்கு)
வன்மையுளெல்லாம் - வலியுடைமைபலவினும்
தலை - முதன்மையாம். எ - று.

க - ரை. தம்மினும் பெரியோரைச் சிநேகித்தல் அரசன் வல்லமையுள் தலைமையான வல்லமையாம் என்பதாம்.

வி - ரை. இப்பெரியார் பொருள்படை அரண்களால் நீக்கக்கூடாதவையாகிய தெய்வத்தால் வரும் துன்பமுதலான வைகளையும் நீக்குதற்கு உரியவராகலால் அவைகளாலாகிய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததெனப்பட்டது.

கு. சூழ்வார் கண்ணுக வொழுகலான் மன்னவன்

சூழ்வாரைச்

சூழ்ந்து கொளல்.

ப - ரை. சூழ்வார்

- மந்திரிகளை

கண்ணுக - கண்ணுகக்கொண்டு
ஒழுகலால் - (தன்பாரம்) கடத்தலால்
மன்னவன் - அரசன்
சூழ்வாரை - அப்படிப்பட்ட மந்திரிகளை
சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து
கொளல் - (தனக்குத் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன். எ - று.

க - ரை. அரசன் மந்திரிகளைக்கொண்டு பூமிபாரம் களைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாம்.

கடத்தலால் அவர்

வி - ரை. தானே ஆராயவல்லவனு யிருந்தாலும் அளவில்லாத தொழில் களால் வருத்தமடையு மரசனது பாரம் அவ்வாராய்தலொன்றே தொழி லாகிய மந்திரிகளால் அல்லாமல் இனிது கடவாமைபற்றி அவரைக் கண் ணுக்கிச் சொல்லினர். ஆராய்தல் அமைச்சியலிலே சொல்லப்படுகிற இலக் கண முள்ளவனென்பதனை ஆராய்தல். இவை மூன்றுபாட்டாலும் பெரியா ரைத் துணைக்கொள்ளுதலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது. (சசஇ)

சூ.

தக்காரினத்தனைத் தாளெழுக வல்லானைச்
செற்றூர் செயக்கிடந்த தில்.

சூது - ம்

அதி.

பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

249

ப - ரை. தக்காரினத்தனைய் - யோக்கியராகிய இனத்தினை யுடையவனை
தாளெழுக - தானும் (அறிந்து) நடக்க
வல்லானை - வல்லவராசனை

செற்றூர் - பகைவர்
செயக்கிடந்தது - செய்யகிடந்த ஒரு துன்பமும்
இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. பெரியோர் இனத்தை உடையவனை அறவழிப்பட்ட அரசன் பகைவரால் வெல்லப்படான் என்பதாம்.

தல் அறநீதிகளின் வழிதவறுது
நடத்தல். வஞ்சித்தல்
கூடினவரைப் பிரித்தல். வேறு
பகைவிளைத்தல் என்கிற
இவைகளாலும், வலிமையாலும்
பகைவர் செய்யுந் துன்பங்கள்
பலவகைப் பட்டிருப்பினும் தானும்
அறிந்து அறிந்தோதாது
சொல்லையும் கேட்டு
நடக்கையால் அத்துன்பங்களிலே
ஒன்றும் வாராதென்றற்கு
செற்றூர் செயக்கிடந்த
தில்லென்றூர். (சசக)

எ.

இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

ப - ரை. (தீயவைகளைக்கண்டால்) இடிக்கும் - கோபித்துப் புத்திசொல்லும்
துணையாரை - துணையாந் தன்மையை யுடையவரை
ஆள்வாரை - இவர் நமக்குச் (சிறந்தவொன்றுகொண்டு) ஆளுகிற அரசரை
கெடுக்குந் தகைமையவர் - கெடுக்கும் பெருமையையுடைய பகை வர்

யார் - (உலகத்தில்) யாவர். எ - று.

க - ரை. அறிவுறுத்திச் சொல்லும் மந்திரிகளைக்கொண்டு அரசாளும் அரசருக்குப் பகைவர் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. தீயவை பாவங்களும் நீதியல்லாதவையும் துணையாக்தன்மை யாவது தமக்கு அவை யில்லாமையும் அரசனிடத்து அன்புடையவரா யிருக்கையும் ஆம். அப்படிப்பட்டவர் நல்வழியினீங்க விடாமையால் அவரை யாளுமரசர் ஒருவராலும் கொடுக்கப்படா ரென்பதாம். எ - அசை. இவைஇரண்டு பாட்டாலும் அதன்பயன் சொல்லப்பட்டது. (சசஎ)

அ.

இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன் கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.

ப - ரை. இடிப்பாரை - கண்டித்துப் புத்தி சொல்வாரை
இல்லாத - (தனக்குத் துணையாகக்) கொள்ளாமையால்
ஏமரா - காவலற்ற

மன்னன் - இராசன்
கெடுப்பாரிலானும் - (பகையாய்க்) கெடுப்பவர்
இல்லாதிருந்தாலும் - கெடும் (தானே) கெடுவான். எ - று.

250 சுறு - ம் அதி.

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

க - ரை. புத்திசொல்லும் மந்திரிகளைப் பெற்றிலாத அரசன்கெடுக்கும் பகைவரில்லாமல் கெடுவான் என்பதாம்.

வி - ரை. கெடுப்பார் உண்டாயிருப்ப ரென்பது தோன்ற இலாது மென்றார். தானே கெடுதலாவது பாகனில்லாத யானைபோல் வழியல்லாத வழியிலே சென்று கெடுதல். (சாசா)

கூ. முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.

ப - ரை. முதலிலார்ச்சு - முதற்பொருளில்லாத செட்டிகளுக்கு
ஊதியம் - (அதனால் வருகிற) லாபமானது
இல்லை - இல்லை (அதுபோல்)
மதலையாம் (தம்மைத்) தாங்குவதாகிய
சார்பிலார்க்கு - துணையில்லாத அரசர்க்கு
நிலை (அதனால் வருகிற) நிலையானது
இல்லை - இல்லை. எ - று.

க - ரை. முதற்பொருள் இல்லாதவர்க்கு இலாபம் இல்லை அதுபோல மந்திரிகள் இல்லாத அரசனுக்குத் துணைஇல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. எப்படி முதலைக் கொண்டே இலாபம் பெறவேண்டுமோ அப்படியே தாங்குவாரைக்கொண்டே நிலைபெறவேண்டு மென்பதாம். நிலை அரசர் தமது அரசாட்சியின் பாரத்தோடு அசையாது நிற்கை. (சுசுக)

கo.

பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

ப - ரை. (அரசன்) நல்லார் - பெரியவரோடு
தொடர்கைவிடல் - கட்புக்கொள்ளாது விடுதல் (தான் தனியனு யிருந்துகொண்டு)
பல்லார் - பலரோடும்

பகைகொளலின் - விரோதங் கொள்ளுதலிலும்
பத்தடுத்த - பத்துப்பங்கு அடுத்த
தீமைத்தே - தீமையையுடையதேயாம். எ - று.

க - ரை. அரசன் பெரியோர் நேகத்தை விடுதல் பல்பேர் கொள்ளுதலிலும் பத்துப்பங்கு தீமையுடையதாம் என்பதாம்.

பகை

வி - ரை. பலர்பகையா ஒருமுகமாய் யெதிர்த்த காலத்து ஒருவிதத் தாலேபிழைத்தல் கூடினுங் கூடும் பெரியோர் நட்பை விட்டால் ஒருவிதத் தாலும் பிழைத்தல் கூடாமையால் இதுசெய்தல் அனைனும் தீதென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டாலும் அது செய்யாதவிடத்து உண்டாகுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

(சடும)

சடு - ம் அதிகாரம். பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

மூன்றாம்.

சடு - ம்

அதிகாரம்.

சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது: சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறியவினமாவது கல்லாதிலே கண்மையும் நீயதிலே நீமையும் இல்லை யென்போரும் விடரும் தூர்த்தரும் முதலாயின கூட்டம் அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையும் கெடுக்குமியல்பினதாகிய இதனைப் பொருந்தினால் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனில்லை யென்பது அறிவித்தற்கு இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. சிற்றினமஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்

சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

ப - ரை. பெருமை - பெரியோரியல்பு
சிற்றினம் - சிறியவினத்தை

அஞ்சும் - அஞ்சுதல்செய்யும்
சிறுமைதான் - மற்றைச் சிறியோரியல்பு (அதுசேர்ந்தபொழுதே)
சுற்றமா - (தனக்கு) உறவாக

சூழ்ந்துவிடும் - எண்ணித்துணியும்.

ஏ - று.

கா - ரை. பெரியோர் இயல்பு சிறிய இனத்திற்கு அஞ்சும் சிறியோர் இயல்பு சிறிய இனத்தைச் சுற்றமாகக்கொள்ளும் என்பதாம்.

வி - ரை. தம்மறிவு வேறுபடும் விதமும் அதனால் தமக்கு வரும்துன்பமும் நோக்கலால், அறிவுடையார் அஞ்சுவரென்றும், அறிவு ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கையால்,

வேறுநோக்காமையால்
அறிவில்லாதவர் தமக்குச் சுற்ற
மாகத்
துணிவொன்றும் சொல்லினர்.
பெரியோரும்சிறியோரும்
ஆனகுணத்
தோடது அஞ்சுதலும்
அஞ்சாமையுமாகிய தொழில்கள்
பெருமையுஞ் சிறு

மையும் ஆகிய குணங்களின்மேல் ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டன.
றினம் பெரியோர்க்கு ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.

இதனால் சிற்
(சூடுக)

உ. நிலத்தியல்பா
னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப
தாகு மறிவு.

ப - ரை. நீர் - நீரானது
நிலத்து - (தான் சேர்ந்த) நிலத்தினது
இயல்பான் - இயல்பினுலே
திரிந்து - (தனது தன்மை) வேறுபட்டு
அற்றாகும் - அந்நிலத்தினது தன்மையதாகும் (அதுபோல்)
மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு
அறிவு - அறிவானது
இனத்து - (தாம்சேர்ந்த) இனத்தின்து
இயல்பு - இயல்பினுலே (திரிந்து) தனது தன்மை வேறுபட்டு
அதாகும் - அவ்வினத்தினது தன்மையாகும். எ - று.

க - ரை. நிலத்தின் இயல்பினுலே நீர் திரிந்தால் போல அவரவர் சேர்ந்த இனத்தினுலே அறிவு திரியும் என்பதாம்.

252 சகு - ம் அதி.

சிற்றினஞ்சேராமை.

வி - ரை. ஆகாசத்திலே தன்றன்மையதாயிருந்த நீருக்கு நிலத்தோடு சேர்ந்தவிடத்து நிறஞ் சுவை முதலாகிய குணங்கள்போல் தனித்திருக்கையிலே தன் றன்மையதாயிருந்த அறிவுக்குப் பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவிடத் துக் காட்சி முதலாகிய தொழில்கள் வேறுபடுமென்று இதனுல் அதனது காரணம் சொல்லப்பட்டது.

கூ. மனத்தானு
மாந்தர்க் குணர்ச்சி
யினத்தானு
மின்னு னெனப்படுஞ் சொல்.

ப - ரை.

மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு
உணர்ச்சி - பொதுவறிவானது

மனத்தான் - (தம்)

மனத்திலுலே

ஆம - உண்டாகும
இன்ன னெனப்படும் - (இவன்) இப்படிப்பட்டவனென்று (உல
கத்தாராலே) சொல்லப்படுகிற
சொல் - சொல்லானது
இனத்தான் - இனத்திலுலே.

ஆம - உண்டாகும.

எ - று.

க - ரை. மனத்திலுலே
அறிவு உண்டாம் அதுபோல்
ஒருவன் சேர்ந்த - இனத்திலுலே
இன்னுனென்று
எண்ணப்படுவான் என்பதாம்.

வி - ரை. இயற்கையாகிய
ஐம்புலவறிவு மாத்திரத்துக்கு
இனம்வேண்
டாமையால் அதனை
மனத்தாலுமென்றும்

செயற்கையாகிய சிறப்பறிவு
பற்றி. நல்லவனென்றுவது
தீயவனென்றுவது உண்டாகுஞ்
சொல்லுக்கு
இனம் வேண்டுதலால் அதனை
இனத்தானுமென்றும்
சொல்லினர். உபமான
பிரமாணத்தை அங்கீகரியாமல்
அவ்வறிவு வேறுபாடும்
மனத்தாலா மென் பாரை
நோக்கி இதனால் அது மறுத்துக்
கூறப்பட்டது.
(சுருக்கு)

ச. மனத்துளது
போலக் காட்டி யொருவற்

குனத்துள தாகு மறிவு.

ப - ரை. அறிவு -
அச்சிறப்பறிவு

ஒருவற்கு -
ஒருவனுக்கு

மனத்து -
மனத்தினிடத்து

உளதுபோல -
(அப்போதே) உண்டாவதுபோல்

காட்டி - (தன்னைக்)
காட்டி

இனத்து - (அவன்
சேர்ந்த) இனத்தினிடத்தே

உளதாகும் -
உண்டாகும். எ - று.

க - ரை. ஒருவனுக்கு
அறிவானது
அவன்சேர்ந்த இனத்தினால்
ஆகும்
எனபதாம்.

வி - ரை. மெய்மை
நோக்குதற்கு முன்னே

மனத்துள்ளது போலக்
காட்டியும் பின்னேக்கிய
இடத்தே பழகிய
இனத்துள்ளதாகியும் இருக்கை
யால் காட்டி என
இறந்தகாலத்தினாலே சொல்லினர்.
சிறப்பறிவும் மனத்தி

சூசு - ம் அதி.

சிற்றினஞ்சேராமை.

253

னிடத்து அப்போதே உண்டாவ வென்பவரை நோக்கி அங்கே வெளிப்படு
மளவே யுள்ளது அதற்கு மூலம் இனமென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்
டது.
(சருசை)

நு.

மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும்.

ப - ரை. மனம் - (அச்சிறப்பறிவு வெளிப்படுதற்கு இடமாகிய) மனம்
தூய்மை - பரிசுத்தனுகத் தன்மையும்
செய்வினை - செய்தொழில்
தூய்மை - பரிசுத்தனுகத் தன்மையும் ஆகிய
இரண்டும் - இவ்விரண்டும்
இனம் - (சேர்த்த) வினம்

தூய்மை - பரிசுத்தனுகத்தன்மை
தூவா - பற்றுக்கோடாக
வரும் - உண்டாகும். எ - று.

க - ரை. மனப்பரிசுத்தமும் செய்வினைப் பரிசுத்தமும் சேர்ந்த இனத்
தால் ஆகும் என்பதாம்.

மனந்தூயனுதலாவது சிறப்பறிவு
வெளிப்படும்படி இயற்கை
யாகிய அறியாமையினீங்குதல்.
செய்வினை தூயனுதலாவது
மனுவாக்குகளாலே
செய்யப்படுகிற நல்ல தொழிலை
யுடையவனுகுதல். ஒருவன் பரி
சுத்த இனத்தனுகவே
அவ்வினத்தோடு பழக்கவசத்தால்
பரிசுத்தமனத்தனுகி
அம்மனநினிடத்தே சிறப்பறிவு
தோன்ற அதனால் பரிசுத்தமான
சொல்லும்
செயலும்
உடையவனுவனென்று இதனால்

இனத்தில் உள்ளதாம் விதம்
சொல்லப்பட்டது:

(சுருங்)

கூ. மனந்தூயார்க்
கெச்சநன் றுகு மினந்தூயார்க்

கில்லைநன்

றுகா வினை.

ப - ரை. மனந்தூயார்க்கு -
மனது பரிசுத்தமானவர்க்கு
எச்சம் - மக்கட்பேறு

நன்றுகும் - நன்றுக விளங்கும்
இனந்தூயார்க்கு - இனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு
நன்றுகாவினை - நன்றுகாதசெயல்
இல்லை - (யாதும்) இல்லை. எ - று.

க - ரை. மனம் சுத்தம்உள்ளவர்க்கு மக்கட்பேறு நன்மருகும் இனம் பரி சுத்தம் உள்ளவர்க்கு நன்மை இல்லாச்செயல் இல்லே என்பதாம்.

வி - ரை. காரணத்திலே எந்த குணம் உள்ளது அது காரியத்தினிடத் தும் உண்டாமாதலால் தந்தைகுணம் மைந்தனிடத்திலும் உண்டாமென்பது பற்றி எச்ச நன்மருகுமென்றும் கல்வினத்தோடு எண்ணிச் செயப்படுதலால் இல்லே நன்மருகா விடுமென்றும் சொல்லினர். (எடுக)

எ.

மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாம் புகழுந் தரும்.

254 சசு - ம்

அதி.

சிற்றினஞ்சேராமை.

ப - ரை.

மன்னுயிர்க்கு நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு
மனநலம் - மனத்தினது நன்மையானது

ஆக்கம் - செல்வத்தை (தரும்)
இனநலம் - இனத்தினது நன்மையானது
எல்லாப்புகழும் - (அதனோடு) எல்லாப்புகழ்களையும்
தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

க - ரை. மனத்தின் நன்மை செல்வத்தைத்தரும் இனத்தின் நன்மை புகழைத்தரும் என்பதாம்.

வி - ரை. மனது

நன்றுகுகை தானே அறமாகலால்
அதனை ஆக்கந்தரு
மென்றும் புகழ்
கொடுத்தற்குரிய நல்லோர் தாமே
இனமாகலால் இனநல
மெல்லாப்புகழுந் தருமென்றும்
சொல்லினர். முன்னே
மனநன்மை இனநன்
மை பற்றிவருமென்பதனை
உட்கொண்டு அதை
இயல்பாகவேயுடையார்க்கு
இவ்வின நன்மை
வேண்டாமென்பாரை நோக்கி
அதுவே அல்லாமல் அப்.
படிப்பட்ட பலவும் தருமென்று

அவர்க்கும் இது
வேண்டுமென்பது இவ் விரண்டு
பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.
(௪௫௭)

அ. மனநல

நன்குடைய ராயினுஞ்
சான்றோர்க்
கினநல மேமாப்
புடைத்து.

ப - ரை. மனநலம -
மனநனமையை
நன்கு - (முன்னை)

நல்வினையினுலே

உடையராயினும் - (தாமே) உடையவரா யிருந்தாலும்
சான்றோர்க்கு - நிறைந்தோர்க்கு

இன நலம் - இனநன்மையானது
ஏமாப்பு - (அதற்கு) வலிமையாதலே

உடைத்து - உடையது

உடையது. ஏ - று.

க - ரை. மனநன்மை
உடையவராஞலும் பெரியோர்க்கு
இன நன்மை
உறுதி உடையதாம் என்பதாம்.

வி - ரை. அந்நல்வினை
உள்ளவிடத்தும்
மனநலத்தை வளர்த்து வருத

லால் அதற்கு வலியால்
உடைத்தாயிற்று.

(சருச)

கூ. மனநலத்தி
னுகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி
னேமாப் புடைத்து.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) - மனநலத்தின் மனநன்மையால்
மறுமை - வருபிறப்பின்பம்
ஆகும் - உண்டாம்
மற்றஃதும் - அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும்
இனநலத்தின் - இனநன்மையால்
ஏமாப்பு - வலிமை பெறுதலே
உடைத்து - உடையது. எ - று.

க - ரை. ஒருவனுக்கு மனநன்மையால் வருபிறப்பில்
டாம் இனநன்மையால் வலிமை உண்டாம் என்பதாம்.

இன்பம் உண்

அதி.

தெரிந்துசெயல்வகை.

255

வி - ரை. மனநலத்திலுகு மறமை யென்பது மறமையைத் தருவது மனநன்மையே வேறொன்று அன்று என்கிறமதத்தை உடன்பட்டுச் சொல் லியபடி இலவேளாகளிலே தமோகுணத்திலுலே மனநலம் வேறுபட்டாலும் நல்லினம் திருத்தி மறமையினின்பத்தைத் தருவிக்குமென்று அது கிலை பெறச் செய்யுமாறு இதனுலே சொல்லப்பட்டது. இவை ஐந்து பாட்டா லும் சிற்றினஞ் சோமையினது சிறப்பு நல்லினம் சேர்தலாகிய எதிர்மறை முகத்திலுலே சொல்லியபடி அறிக. (சடுக)

கo. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி

னல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

ப - ரை. (ஒருவனுக்கு) நல்லினத்தினூங்கு - நல்ல இனத்தின் மிகுந்த துணையும் - சகாயமும்
இல்லை - இல்லை

தீயினத்தி னூங்கு - தியவினத்தின் மிகுந்த
அல்லற்படுப்பதூஉம் - துன்பந்தரும் கையும்
இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. ஒருவனுக்கு நல்ல இனத்தில் மிகுந்த துணை இல்லை தீய

இனத்தில் மிகுந்த கேடு
இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. ஊக்கு
பின்னும் கூட்டப்பட்டது கல்வினம்
அறியாமையை
நீக்கித் துயாப்படாமல்
காத்தலால் அவனைத்
துணையென்றும், தீயினம்
அறிவை நீக்கித்
துயாப்படச்செய்தலால் அதனைப்
பகையென்றும் சொல்லி
னர். இதனால் விதியும்
எதிர்மறையும் சேர்த்துச்
சொல்லப்பட்டன. (சுகம)

அதிகாரம்.

சிற்றினஞ்சேராமை

மூற்றிற்று.

சஎ-ம் அதிகாரம்.

தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன் தான்செய்யுந் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்யுந் திறம் அச்செயல் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதல் பயனுடைத்தாயவிடத்து அவருடன் செய்யப்படுவதாகலால் இது சிற்றினஞ் சேராமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க.

அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு.
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

ப - ரை. (தொழில் செய்யுமிடத்து) அழிவதூஉம் - (அப்போது) அதனால் அழிவதையும்
ஆவதூஉம் - (அழிந்தால் பின்னே) ஆவதையும்
ஆகி - ஆய்நின்று

256 சஎ - ம் அதி.

தெரிந்துசெயல்வகை.

வழிபயக்கும் - பிற்காலத்துத்தரும்
ஊதியமும் - இலாபத்தையும்

சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து (உறுவதாயின்)
செயல் - செய்யக்கடவன். எ - று.

க - ரை. ஒருவன்

அழிவதையும் ஆவதையும்

இலாபத்தையும் ஆராய்

ந்து தொழில் செய்யக்கடவன்

என்பதாம்.

வி - ரை. உறுதலாவது

செய்கிறபோது அழிவதின்

ஆவது மிகுந்து

பிற்காலத்தும் வளர்ந்து வருதல்.

அழிவதில்லாமையால் பின்வரும்

ஆக்கத்தை

ஊதியமென்றார். எனவே

அவ்வூதியம் பெற்றால்

செய்யும்போது அழி

வதும் ஆவதும் ஒத்திருத்தாலும்
விடலாகா தென்றதாயிற்று.
இண்டுகாலத்
திலும் பயனுடைமை தெரிந்து
செய்யவேண்டு மென்பதாம்.

(சுசுக)

உ. தெரிந்த
வினத்தெதாடு தேர்ந்தெண்ணிச்
செய்வார்க்
கரும்பொருள்
யாதொன்று மில்.

ப - ரை. தெரிந்த -
(தம்மாலே) தெரிந்து
கொள்ளப்பட்ட

இனத்தொடு - இனத்துடனே
தேர்ந்து - (செய்யத்தகுந்தொழிலை) ஆராய்ந்து
எண்ணி - பின்னேதாமேயும்) எண்ணி

செய்வார்க்கு - செய்து முடிக்கவல்ல அரசருக்கு
அரும்பொருள் - பெறுதற்கரிய பொருள்
யாதொன்றும் - யாதொன்றும்

இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. கல்ல இனத்தோடு ஆராய்ந்து செய்யும் அரசர்க்குப் பெறு
தற்கு அரியபொருள் ஒன்றும் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. தொழிலாவது போர்க்குச் செல்லுகை முதல் வெல்லுகை
முடிவாகிய தொழில்.
பொருள்களுக்கு ஏதுவாகிய

அதனில் தவறுமையால்
அரிய பொருள்களெல்லாம்
எளிதிலே பெறுவாரென்பதாம்.
இவை யிரண்டு
பாட்டாலும் செய்யத்தகுந்
தொழிலும் அதுசெய்யும்
விதமும் சொல்லப்
பட்டன.

(சகூ)

கூ. ஆக்கங் கருதி
முதலிழக்குஞ் செய்வினை

யூக்கா ரறிவுடை யார்.

ப - ரை. ஆக்கங்கருதி -

(பின்பெறக்கடவதாகிய)
முதல் - (முன்பெற்றுள்ள)
முதலையும்

இழக்கும் -
இழத்தற்கு ஏதுவாகிய
செய்வினை - தொழிலை
அறிவுடையார் - விவேகமுள்ளவர்
ஊக்கார் -
மேற்கொள்ளார். எ - று.

இலாபத்தை நோக்கி

க - ரை. அறிவுடையோர்
இலாபத்தை வினைத்து முதல்
இழக்கும் தொழிலைச் செய்யார்
என்பதாம்.

சன - ம் அதி.

தெரிந்துசெயல்வகை.

257

வி - ரை. ஆக்கமேயன்றி முதலிழக்குக் தொழில்களாவன வலியும் காலமும் இடமும் அறியாமல் பிறர் தேசத்தைப் பிடிக்கப்போய்த் தன்தே சத்தையும் இழத்தல் போல்வன. உம்மை வருவிக்கப்பட்டது. முன்செய்து வந்த வினையாயினு மென்றற்குச் செய்வினையென்றார். (சுகு)

ச. 'தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு

மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

ப - ரை. இளிவென்னும் - (தமக்கு) இளிவரவென்றும்
எதப்பாடு - குற்றமுண்டாதலை

அஞ்சுபவர் - அஞ்சுவோர்
தெளிவிலதனை - (இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து)
துணியப்படாத தொழிலை
தொடங்கார் - தொடங்கமாட்டார். எ - று.

க - ரை. குற்றத்திற்கு அஞ்சம் பெரியோர் துணிப்படாத தொழிலைச்

செய்யார் என்பதாம்.

வி - ரை.

தொடங்கிற்றால் நடுவிலேயும்
மடங்குதல் கூடாமையால்
தொடங்காரென்றார்.
இளிவரவு அத்தொழிலால்
பின்னே அழிவை அடை
ந்த விடத்து அதன்மேலும்
அறிவும் மானமும் இலரென்று

உலகத்தார் இகழு

மிகழ்ச்சியாம். அது

நிச்சயமாக உண்டாமாதலால்

தெளிவுள்ள விடத்துத்

தொடங்குக வெண்பதாம்.

(சகசு)

ரு. வகையறச்

சூழா தெழுதல் பகைவரைப்

பாத்திப்

படுப்பதோ ராறு.

ப - ரை.

வகை - (சென்றால் நடக்கும்) விதங்களையெல்லாம்
அறச்சூழாது - முற்ற எண்ணுமல் (சிலவெண்ணிய அளவிலென்

றபடி)
எழுதல் - (அரசன் பகைவர்மேலே) செல்லுதல்
பகைவரை - அப்பகைவரை
பாத்தி - வளரு நிலத்திலே
படுப்பது - நிலைபெறச்செய்வது
ஓராறு - ஒருவழியாம். எ - து.

க - ரை. அரசன்

யோசியாமல் பகைவர்மேல் செல்லல் அப்பகைவரை

நிலைபெறச் செய்தலாம் என்பதாம்.

வி - ரை. வகையாவன வலி காலம் இடம் என்கிற இவைகளால் தனக்கும் பகைவர்க்கும் உண்டாகிய நிலைமைகளும், தொழிலைத்தொடங்கும் விதமும் பகைவர்க்கும் இடையூறுகளும், அவைகளை நீக்கும் விதமும், அவைகளை வெல்லும் விதமும், அதனாலே பெறும் பயனும் முதலானவை. நில குறைதாலும் பகைவர்க்கு இடமாம். ஆதலால் முற்றப்பெற எண்ணவேண்டு மென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டாலும் விடாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்கும் சொல்லப்பட்டன. (சுகு)

260 சூது - ம்

அதி. வலியறிதல்.

எள்ளாத - (அவ்வுலகத்தால்) இகழப்படாத உபாயங்களை
எண்ணி - நாடி

செயல்வேண்டும் -

செய்யவேண்டும். எ - று.

க - ரை. அரசர் பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வாராஞல் உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதாம்.

வி - ரை. தமது நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்த லாவது தாம் வலியரா யிருந்துகொண்டு மெலியார் செய்தற் குரியதான சாம பேதங்களைச் செய்தலும், மெலியரா யிருந்து கொண்டு வலியார் செய்தற் குரிய தண்டம் செய்தலும்

ஆம், இவை அறிவிலார்
செயல்களாதலால் உல
கங் கொள்ளா தென்றார். இவை
நான்கு பாட்டாலும் செய்யப்படுந்
தொழில்
களுக்கு உபாயமும்
அதனுரிமையும் சொல்லப்பட்டன.

(சஎ0)

சள - ம்

அதிகாரம்.
தெரிந்துசெயல்வகை

முற்றிற்று.

சஅ - ம்

அதிகாரம். வலியறிதல்.

அஃதாவது:

அவ்வுபாயங்களுள்

தண்டஞ்செயக்குறித்த

அரசனவன்

நால்வகை வலிமைகளையும்

இதனுலே விளங்கும்.

அளந்து அறிதலாம். அதிகார

முறைமையும்

க. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந் துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

ப - ரை. வினைவ்லியும் - (தான் செயக்கருதிய) தொழிலது வலிமையையும்
தன்வலியும் - (அதனைச் செய்துமுடிக்கும்) தனதுவலிமையையும்
மாற்றான்வலியும் - (அதனை விலக்கும்) பகைவனது வலிமையையும்

துணைவலியும் - (இருவர்க்கும்) துணையாவோரது வலிமைகளையும்
தூக்கி - ஆராய்ந்து (தனதுவலிமை மிகுமாயின்)
செயல் - (அத்தொழிலைச்) செய்யக்கடவன். எ - று.

க - ரை. தொழில் வலிமையையும், தன் வலிமையையும் பகைவன்

வலிமையையும் துணைவலிமையையும் ஆராய்ந்து தன்வலி மிகுமாகில் அரசன் அத்தொழிலைச் செய்யக்கடவன் என்பதாம்.

வி - ரை. இந்நால்வகை வலிகளுள், தொழில்வலி கோட்டையைவளைத்தலும் பிடித்தலும் முதலாகிய தொழில்களாலும், மற்றவை மூவகையாற்றல்களாலும், கூறுபடுத்தி ஆராயப்படும் தன் வலிமை மிகுந்த விடத்துச் செய்கவென்றதனால் தோற்றல் நிச்சயமாகிய தன் வலிமைக் குறைவினிடத்தும், வெல்லுதல் ஐயமாகிய தன்வலிமையும் அவன் வலிமையும் ஒத்தவிடத்தும் ஒழிகவென்றதாயிற்று. (௪௭௧)

௪அ

-ம் அதி. வலியறிதல்.

261

உ.

ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

ப - ரை. ஒல்வது - (தமக்குச்) செய்யக்கூடுந் தொழிலையும்
அறிவது - (அதற்கு) அறியவேண்டும் வலியையும்
அறிந்து - தெரிந்து
அதன்கண் - அதனிடத்து
தங்கி - (மனமொழிகளை எப்போதும்) வைத்து
செல்வார்க்கு - (பகையின்மேலே) செல்வர்க்கு
செல்லாதது - முடியாதபொருள்
இல் - இல்லை. எ - று.

க - ரை. செய்யக்கூடும் தொழிலையும் அறியவேண்டும் வலியையும் அறிந்து செய்யும் அரசர்க்கு முடியாத பொருள் இல்லை என்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே அறிவது தனைவலியாம். எல்லாப் பொருள்களையும் எளிதிலே அடைவ தென்பதாம். இவை இரண்டு பாட்டாலும் வலியின் பகுப்பும் அதனை அறிந்து பகைமேற் செல்வோர் பெறும் பயனும் சொல்லப் பட்டன. (சஎஉ)

ங. உடைத்தம்

வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி

யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

ப - ரை.

உடை - தலைவனுதலை) யுடைய
தம்வலி - தமது வலிமையினளவை

அறியார் -

தெரிந்துகொள்ளாதவராகி

ஊக்கத்தின் - மனவெழுச்சியால்
ஊக்கி - (தம்மின் வலியவரோடு) போர்செய்யத்தொடங்கி (அவர் வருத்தலால்) அது செய்து முடிக்கப்பெறாமல்
இடைக்கண் - நடுவிலே
முரிந்தார் - கெட்டஅரசர்
பலர் - (உலகத்துப்) பலராவர். எ - று.

க - ரை. தமது வலிமையைத் தெரிந்துகொள்ளாது வலியவரோடு

போர்செய்து இடையில்

புறங்கொடுத்த அரசர் பலர்

என்பதாம்.

வி - ரை. மூவகை யாற்றல்க ளுள்ளும் சிறப்பினதாகிய அறிவை யுடையவர் சிலராதலால் முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலிமை அறிந்தே தொடங்குக வென்பது குறைந்து நின்றது. (௪௭௩)

௪. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

ப - ரை. ஆங்கு - அயல்வேந்த ரிடத்து
அமைந்து - பொருந்தி
ஒழுகான் - நடவாதவனுகியும்
அளவு - (தன்வலி) அளவை

262

சுற்ற - ம் அதி.

வலியறிதல்.

அறியான் - அறியாதவனுகியும்
தன்னை - தன்னை

வியந்தான் - மெச்சிக்கொண்டு (அவரோடு பகைத்த) அரசன்
விரைந்து - விரைவாக
கெடும் - கெடுவான். எ - று.

க - ரை. தன் வலியின் அளவை அறியாது தன்னைப் கெடுவான் என்பதாம்.

புகழ்ந்த அரசன்

வி - ரை. பகைத்தல் வியத்தாலாதலின் வியந்தானென உபசரித்தார். கட்பாய் கடத்தலாவது வலிமையறிந்து பகைத்தலாவது அயல் வேந்தரோடு செயத்தக்கதாயிருக்க, இவை இல்லாமல் தான் மெலியவனுயிருந்துகொண்டு அவரோடு பகைத்தவனுக்கு ஒருபோதும் நிலை யில்லாமையால் விரைந்து கெடுமென்றார். இவை இரண்டு பாட்டாலும் தன்வலிமை அறியாதவிடத்து உண்டாகும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது. (சுஎச)

பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ் சால மிகுத்துப் பெயின்.

ப - ரை. பீலி - மயிலிறகை
பெய் - ஏற்றப்பெற்ற
சாகாடும் - பண்டியும்
அச்சிறும் - அச்சுமுறியும்
அப்பண்டம் - அம்மயிலிறகை (அது சுமக்குமளவினல்லாமல்)
சாலமிகுத்து - மிகவும் அதிகப்படுத்தி
பெயின் - ஏற்றினால். எ - று.

க - ரை. மயில் இறகை ஏற்றப்பட்ட வண்டியும் அச்சுமுறியும் அவ் விறகை அதிகமாக ஏற்றினால் என்பதாம்.

வி - ரை. உம்மை வண்டியினது வலிமையையும், மயிலிறகினது மெலி மையையும் காட்டிநின்றது எனிய சென்று பலரோடும் பகைகொள்வோன் தான் வலியனாயிருந்தாலும் அவர் கூடியவிடத்தே வலியழிவா னென்னும் பொருள்பட நிற்கையால் இது பிறிதுமொழிதவணி. அதுசெயலாகாதென் றமையின் இதனால் பகைவன்வலியும் அவன் துணைவலியும் அறியாதவிடத் துப் படுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (சஎஇ)

சு. நுனிக்கொம்ப ரேறினு ரஃகிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

ப - ரை. கொம்பர் - (ஒருமரக் கொம்பினது)
நுனி - நுனியிலே
ஏறினூர் - ஏறினின்றவர்
அஃது - அவ்வளவினை

இறந்து - கடந்து
ஊர்க்கின் - (மேலும் ஏற) மனவெழுச்சி கொள்ளின் (அவ்வெழுச்சி) உயிர்க்கு (அவர்) உயிர்க்கு
இறுதியாகி விடும் - முடிவாகிவிடும். எ - று.

சூது - ம் அது.

வலியறிதல். 263

க - ரை. தூணிக்கொம்பில் ஏறினவர் அவ்வளவைக்கடந்து ஏறுவராகில் அவருயிர்க்கு முடிவுவரும் என்பதாம்,

வி - ரை. இறுதிக்கு ஏதுவாமதனை இறுதியென்றார். பகைவர் மேற் போர்க்குச் செல்லத்தொடங்கித் தன்னுலே கூடியமட்டுஞ்சென்றுநின்றவன் பின் அவ்வளவிலே நில்லாமல் மனவெழுச்சியினுலே மேலுஞ் செல்லுவானுயின் அவ்வெழுச்சியானது தொழில் முடிதற்கு ஏதுவாகாமல் அவனுயிர் முடிதற்கு ஏதுவாகும் என்கிற பொருள்பட நிற்கையினுலே இதுவும் அவ்வணி. அளவறிந்து நிற்கவேண்டுமென்றமையின் இதனுல் தொழில் வலிமை அறியாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது. (சஎக)

எ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்

போற்றி வழங்கு நெறி.

ப - ரை. ஆற்றின் - (கொடுக்கும்) வழியிலுலே
அளவு - (தனக்குள்ளபொருளின் அளவை
அறிந்து - தெரிந்து
ஈக - (அதற்கு ஏற்கக்) கொடுக்கக்கடவன்
அது - அக்கொடுத்தலானது
பொருள் - பொருளை
போற்றி வழங்குநெறி - காப்பாற்றிக்கொண்டு கடக்கும்

வழி

யாம். எ - று.

க - ரை. தனக்கு

உள்ள அளவு அறிந்து

கொடுக்கக்கடவன் அக்

கொடை பொருளைக்

காப்பாற்றும் வழியாம் என்பதாம்.

வி - ரை.

கொடுக்கும்வழி

இயற்றலுமென்னுங் குறளுரையிற்

சொல்

லப்பட்டது. அளவுக்கேற்பக் கொடுத்தலாவது. ஒன்றனவளவை நாலுபங்

கிட்டு. அவற்றுள் இரண்டைத்தன் செலவுக்காக்கி, ஒன்றைப்பின்னை ஆபத்துவந்தவிடத்து அதை நீக்குதற்கு வைப்பாக்கி, மற்றொன்றைக்கொடுத்தல்.—காப்பாற்றிக்கொண்டு நடத்தலாவது. ஒருவரோடு நட்பில்லாதவரைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டு நடத்தல். முதலிலே செலவு சுருக்கினால் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (சஎஎ)

அ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை

போகா றகலாக் கடை.

ப - ரை. ஆகாறு - (அரசனுக்குப் பொருள்) வருகின்ற வழியானது
அளவு - அளவினாலே
இட்டிதாயினும் - சிறியதாயிருந்தாலும்
கேடு - (அதனாலே) கெடுதல்
இல்லை - இல்லை
போகாறு - போகின்றவழி (அளவு) அளவினாலே
அகலாக்கடை - (அதிலும்) விரியாதாயின். எ - று.

க - ரை. அரசனுக்குப் பொருட்செலவு மிகாவிடில் அப்பொருள்வரவு சிறிதாகிலும் கெடுதி இல்லை என்பதாம்.

அதி. வலியறிதல்.

வி - ரை. பொருளென்பது - அதிகாரத்தினுலே வருவிக்கப்பட்டது வரவும் செலவும் தம்முள் ஒத்திருந்தாலும் கேடில்லை யென்பதாம். (சுஅ)

கூ. அளவறிந்து
வாழாதான் வாழ்க்கை
யுளபோல
விலாகித் தோன்றுக் கெடும்.

ப - ரை. அளவு -

தனக்குள்ளபொருளின் அளவை
அறிந்து - தெரிந்து

(அதற்கேற்க)

வாழாதான் - வாழமாட்டாதவனது

வாழ்க்கை -

வாழ்க்கைகளானவை

உளபோல - உள்ளவைபோலத்

(தோன்றி)

இல்லாகி - (மெய்ம்மையால்) இல்லையாகி
தோன்ரு - (பின்பு) அத்தோற்றமும் இல்லாமல்
கெடும் - அழியும். எ - று.

க - ரை. தனக்கு உள்ள பொருள் அளவை அறிந்துவாழாதவன் வாழ்க்கை உள்ளவைபோலத் தோன்றி அழியும் என்பதாம்.

வி - ரை. அவ்வளவிற்கேற்க வாழ்தலாவது முதலிலே சுருக்கக்கூடாமலிருந்தால் அதற்குச் சமமாகவாவது கொடுத்தும் அனுபவித்தும் வாழ்தல். ஆரம்பத்திலே கேடு வெளிப்படாமையால் உளபோலத் தோன்றி எனப் பட்டது. முதலினும் செலவு மிகுத்தால் வரும் குற்றம் சொல்லியபடி. ()

கo. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை

வளவரை

வல்லிக் கெடும்.

ப - ரை.

உளவரை - (தனக்கு) உள்ளவளவை
தூக்காத - ஆராயாமைக் கேதுவாகிய

ஒப்புரவாண்மை -

உபகாரமுடைமையால்

வளவரை -

(ஒருவனது) செல்வத்தினளவு

வல்லேக்கெடும் -

விரைவாகக்கெடும். எ - று.

க - ரை. தனக்கு உள்ளவற்றை அளவு கெடும் என்பதாம்.

ஆராயாத

உதவியாலே செல்வத்து

வி - ரை. உபகாரமே யாயினும் மிகலாகா தெனலால் இதுவுமது. இவை கான்கு பாட்டாலும் மூவகை ஆற்றலுள் பெருமையின் பகுதியாகிய பொருள் வலியறிதல் சிறப்புநோக்கி வருத்தச் சொல்லப்பட்டது. (சஅம)

சஅ - ம் அதிகாரம். வலியறிதல்

மூற்றிற்று.

சாகை - ம் அதிகாரம்.

காலமறிதல்.

அஃதாவது: வலிமையிலுலே மிகுதி யுடையவனுய்ப் பகைவன்மேல் போர்க்குச் செல்லுமரசன் அச்செல்லுதலுக்கு ஏற்ற காலத்தினை அறிதல். அதிகார முறைமையும் இதனுற்முனே விளங்கும்.

க. பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்

வேந்தர்க்கு

வேண்டும் பொழுது.

ப - ரை. காக்கை - காகமானது

கூகையை - (தன்னின்

வலிதாகிய) கோட்டானை

பகல் – பகற்பொழுதில்
வெல்லும் - வெல்லும் (அதுபோல்)

இகல் - பகைவனை

வெல்லும் - வெல்லக் கருதுகின்ற
வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு
பொழுது - (அதற்கேத்த) காலம்

வேண்டும் - வேண்டும்.

எ - று.

க - ரை. காகம்

கோட்டானைப் பகலில் வெல்லும்
அதுபோல அரசர் பகைவனை
வெல்லக் காலம்வேண்டும்
என்பதாம்.

வி - ரை. காலமல்லாத இடத்தே வலிமையிருலே பயனில்லை யென் பது விளக்க நின்றது. இளிக்காலமாவது வெம்மையும் குளிர்ச்சியும் சமமாய்

நோய் செய்யாமல் நீரும் உணவு முதலானவை யுடைத்தாய்ச் சேனைவருந்தா மல்செல்லுந் தன்மையதாம். இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி. இதனால் காலத்

தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

(சஅ)

உ. பருவத்தோ
டொட்ட வொழுக நிருவினைத்
தீராமை யார்க்குங்
கயிறு.

ப - ரை. (அரசன்) பருவத்தோடொட்ட - காலத்தோடு பொருந்த
ஒழுகல் - (தொழில்செய்து) நடத்தல்
திருவினை - (ஒருவனிடத்தும் நில்லாது நீக்குஞ்) செல்வத்தை
தீராமை - (தன்னிடத்து) நீங்காமல்
ஆர்க்கும் - கட்டுவதாகிய
கயிறு - கயிறாகும். எ - று.

க - ரை. காலம் அறிந்து தொழிலை நடத்தல் செல்வத்தைக் கட்டும் கயி

றும் என்பதாம்.

வி - ரை. காலத்தோடு பொருந்துதல் காலந்தப்பாமற் செய்தலாம். தொழில் கைகூடிவருதலால் அதனால் உண்டாகும் செல்வம் எக்காலும் நீங்கா தென்பதாம்.

(சஅ)

ங. அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின்.

அதி. காலமறிதல்:

பரு. அருவினை
யென்ப-(அரச்ராற்) செய்தற்கரிய்
தொழில்களென்று
சொல்லப்படுமவை
உளவோ - உண்டோ

கருவியால் - (அவைகளை முடித்தற்காகும்) சாதனங்களுடனே
காலம் - செய்தற்காகும் காலத்தை

அறிந்து - தெரிந்து

செயின் - செய்தால்.

எ - று.

க - ரை. காலம்
அறிந்துசெய்தால்
அரியதொழில்கள் உளவோ. எ -
ம்.

வி - ரை. கருவிகள் மூவகை யாற்றல்களும், கால்வகை உபாயங்களும் ஆம். அவை உண்டாகிய விடத்தும், காலம் வேண்டுமென்பது அறிவித்தற் குக் கருவியாலென்றார். இப்படி செய்வார்க்கு எல்லாத் தொழில்களும் எளி தின் முடியுமென்பதாம். (சஅங)

ச. ஞாலங்
கருதினுங் கைகூடும் காலங்
-
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

. ப - ரை. (ஒருவன்) ஞாலம் - பூமிமுழுதையும்
கருதினும் - (தானே ஆள) நினைத்தலும் (அது)
கைகூடும் - கைக்குள்ளாம்

காலம் - காலத்தை

கருதி - அறிந்து
இடத்தால் - இடத்தோடு பொழிந்த
செயின் - அதற்குச் செய்யும் தொழிலைச்செய்வானுயின். எ - து.

க - ரை. அரசன் காலம்
அறிந்து தொழில் செய்தால்
உலகம் எல்லாம் ஆள நினைந்தாலும்
கைவசப்படும் என்பதாம்.

வி - ரை. இடமுண்டாகிய
இடத்தும் காலம்வேண்டு

மென்பதற்கு
இடத்தானென்றார்.
இப்படிசெய்வார்க்குக்
கைகூடாதனவையும் கைகூடுமென்
பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும்
காலமறிதலின்
பயன்சொல்லப்பட்டது.

ருு. காலங் கருதி

யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

ப - ரை.

ஞாலம் - பூமியெல்லாம்
கலங்காது - தப்பாமல்

கருதுபவர் - (கொள்ள) நினைக்குமாசர்
அதனை நினையாமல்)

காலம் - அதற்கு

(ஏற்ற) காலத்தையே

(தம்வலி மிகுமாயினும்

கருதி - நினைத்து

இருப்பர்-(அதுவருமளவும்)

இருப்பர் பகைமேற்செல்வார். எ-று.

க - ரை. பூமிமுற்றும்

ஆள நினைக்கும் அரசர்

பகைவரை வெல்லக்

காலம் பார்த்திருப்பார் என்பதாம்.

வி - ரை. அதை

நினையாமற் சென்றால் பொருளும்

படையும் ஆகிய

இருவகைப் பெருமைகளும்

தேய்ந்து வருந்துவராகலால்

இருப்பொன்றூர்.

சுக - ம் அதி.

காலமறிதல்.

267

இருத்தலாவது நட்பாக்கல் பகையாக்கல் மேற்செல்லுதல் இருத்தல் பிரித்தல் கூட்டல் என்கிற அறுவகைக் குணங்களுள் மேற்செல்லுதலுக்கு, எதிராகிய தொழில், இதனுற் காலம் வாராதவிடத்தே செய்யவேண்டியது சொல்லப் பட்டது. (சுஅடு)

சு. ஊக்க முடையா
ளெடுக்கம் பொருதகர்

காக்கற்குப்
பேருந் தகைத்து.

ப - ரை.

ஊக்கமுடையான் - மிகுந்த வலிமையுடையவரசன்
ஒடுக்கம் - (பகைமேற்செல்லாது) காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு.
பொருதகர் - போர் செய்கின்ற ஆட்டுக்கடா
தாக்கற்கு - (தன் பகைகெடப்) பாய்தற்பொருட்டு
பேருந்தகைத்து - பின்னே கால்வாங்குந் தன்மைத்து. எ - று.

க - ரை. ஆடுபின்வாங்கல் பாய்தற்பொருட்டு வலிமையுள்ள அரசன்

பின்வாங்குதல் வெல்லும்

பொருட்டாம் என்பதாம்.

வி - ரை. உபமானத்திலே தாக்கற்கென்று சொல்லப் பட்டிருக்கையினாலே உபமேயத்திலேவெற்றி பெறுதற் கென்பதுகொள்க. இதனால் அவ்விருத்தலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது. (சமக)

எ. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம் பார்த்

துள்வேர்ப்ப

ரொள்ளி யவர்.

ப - ரை. ஒள்ளியவர் - அறிவுடைய அரசர்
ஆங்கே - (பகைவர் தீங்குசெய்த) அப்பொழுதே (அவரறிய)
பொள்ளென - விரைவாக

புறம்வேரார் - புறத்திலே கோபஞ்செய்யார்
காலம் - (தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற) காலத்தை
பார்த்து - அறிந்து (அது வருமளவும்)
உள்வேப்பர் - உள்ளே கோபஞ்செய்வார். எ - று.

க - ரை. அறிவுடைய அரசர் கோபத்தைப் புறங்காட்டார் காலம் வரு

மளவும் அக்கோபத்தை
உள்வைத்திருப்பார் என்பதாம்.

வி - ரை. பகைவரறியக்
கோபஞ்செய்தவிடத்தே அவர்
தம்மைக்காத்

துக் கொள்வாராகலால் புறம் வேராரென்றும் கோபஞ்செய்யாமல் அடக்கு
தல் கூடாமையால் உள்வேர்ப்ப ரொள்ளியரென்றும் சொல்லினர். (சுஅஎ)

அ. செறுநரைக்
காணிற் சுமக்க விறுவரை

காணிற் கிழக்காந் தலை.

ப - ரை. (வெல்லக்கருதிய அரசர்) செறுநரை - பகைவரை
காணின் - கண்டால்
சுமக்க - (அவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும்) பணியக்கடவர்
இறுவரைகாணின் - அக்காலம்வந்து முடியுமிடத்து

268 சூசு - ம்

அதி. காலமறிதல்.

தலை - (அவரது) தலை

கிழக்காம் - கீழ்விழும்.

எ - று.

க - ரை. அரசர்
பகைவரைக்கண்டால் அவர்க்கு
முடிவுகாலம் வருமள வும்
பணியக்கடவர் என்பதாம்.

. வி - னை. பகைமை

தீரும்படி மிகவும்

வணங்குகவென்றற்கு சுமக்க

வென்றும், அப்படி வணங்கவே

அவர் தம்மைக்காத்துக்

கொள்ளாமையினுலே

தப்பாமல் கெடுவாரென்றற்கு கிழக்காந்தலையென்றும் சொல்லினர் இவ்
விரண்டு பாட்டாலும் காலம் பார்த்திருக்கு மிடத்துப் பகைமை தோன்று

மல் இருக்கவேண்டு மென்பது

சொல்லப்பட்டது.

(சஅஅ)

கூ. எய்தற் கரிய

தினைத்தக்கா லந்நிலையே

செய்தற் கரிய செயல்.

ப - ரை. (பகையைவெல்ல நினைக்கின்ற அரசர்) எய்தற்கரியது - (தம்மாலே) பெறுதற்கரியகாலம்
இயைந்தக்கால் - வந்து கூடியக்கால்
அக்கிலேயே - அதுநிற்குமளவிலே
செய்தற்கரிய - (அதன்முன்னே) செய்தற்கு அரியவையாயிருந்த தொழில்களே
செயல் - செய்யக்கடவர். எ - று.

க - ரை. அரசர்

பகையைவெல்லக் காலம் வாய்த்தால் அப்பொழுதே அத்தொழிலைச் செய்யக்கடவர் என்பதாம்.

வி - ரை. ஆற்றல் முதலானவைகளாலே செய்துகொள்ளக் கூடாததா யிருக்கையால் எய்தற்கரியதென்றும், அது தானேவந்து கூடுதல் அரிதாக லால் இயைந்தக்காலென்றும், கூடிய விடத்துப் பின்னில்லா தோடிப்போ மாதலால் அஞ்சலையே யென்றும், அது பெருதவிடத்தே செய்யக் கூடாமை யால் செய்தற்கரியவென்றும் சொல்லினர். இதனால் காலம்வக்தவிடத்து விரைந்து செய்கவென்பது சொல்லப்பட்டது. (சமக)

க0. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன் குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

ப - ரை. கூம்பும் பருவத்து - தொழிலின்மேலே செல்லாதிருக்கவேண்டுங் காலத்திலே
கொக்கொக்க - கொக்கு இருக்குமாறுபோல் இருக்கக்கடவன்
மற்றுச் சீர்த்தவிடத்து - மற்றைச் (செல்லுங்காலம்) வாய்த்தவிட

த்து
அதன் குத்தொக்க - அது தப்பாமற் செய்துமுடிக்கு மாறுபோல்
தப்பாது செய்துமுடிக்கக்கடவன். எ - று.

க - ரை. அரசன் பகையை வெல்லக் காலம்வாய்க்காத இடத்துக்கொக்க அடக்கல்போல் இருக்கக் கடவன் வாய்த்த இடத்து அதன் குத்தைப்போல் வெல்லக் கடவன் என்பதாம்.

ஞ0 - ம்

அதி. இடனறிதல்.

269

வி - ரை. மீன் கொள்ளுதற்கு இருக்குமிடத்து அது வருமளவும் அது தன் முயற்சியை முன்னறிந்து தப்பிப்போகாமற் பொருட்டு உயிரில்லது போல் இருக்கு மாகலாலும் வந்தவிடத்துத் தப்பிப்போதற்கு முன்னுகவே விரைந்து குத்து மாதலாலும் இருத்தலுக்கும் செய்தலுக்கும் கொக்கு உப மானமாயிற்று. கொக்கொக்க வென்ரு ராயினும் அது கூம்புமாறுபோற் கூம் புகவென்றும், குத்தொக்க வென்ரு ராயினும் அது குத்துமாறுபோற் குத்துக வென்றும் உரைக்கப்படும். இதனுல் இருத்தலுக்கும் தொழில் செய்தலுக் கும் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. (சகo)

சகூ - ம் அதிகாரம். காலமறிதல்

மூற்றிற்று.

ஞ0 - ம் அதிகாரம்.

இடனறிதல்.

அஃதாவது: வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேற்செல்லுவோன் தான் சொல்லுதற்கு ஏற்ற நிலத்தினை அறிதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனாற்றானே விளக்கும்.

க. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

ப - ரை. முற்றும் - (பகைவரை) வளைத்துக் கொள்வதற்காகும்
இடம் - ஓரிடத்தை
கண்டபின்னல்லது - பெற்றபின்னல்லாமல்

எவ்வினையும் - யாதொருதொழிலையும்
தொடங்கற்க (அவரிடத்துத்) தொடங்கா திருக்கக்கடவர்
எள்ளற்க-(அவரைச் சிறுவரென்று) இகழாதிருக்கக்கடவர். எ-று.

க - ரை. அரசர் பகைவரைவெல்ல இடங்கண்டால் அல்லது எத்தொழிலையும் செய்யாது இருக்கக்கடவர் என்பதாம்.

வி - மை. அதற்காமிடமாவது வாயில்களாலும் மேறைகளாலும் அப் பகைவர் வருதலும் போகுதலும் ஒழியும் வகை அரணைச்சூழ்ந்து ஒன்றற் கொன்று துணையாய்த் தமக்குள்ளே கலிவில்லாது பலபடைகள் இருப்பிற் கும் மதிலும் அகழும் முதலாகிய அரண்செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும் ஏற்ற நிலக்கிடக்கையையும் உடையது அவ்விடத்தைப் பெற்றால் தொடங் குதலும் இகழ்தலும் செய்க வென்பதாம். (சகக)

உ. மூரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா மாக்கம் பலவுந் தரும்.

ப - மை. மூரண் - ம்ாறுபாட்டை

சேர்ந்த - சேர்ந்த

270 நO - ம்

அதி. இடனறிதல்.

மொய்ம்பினவர்க்கும் -
வலிமையையுடையவருக்கும்

அரண் - அரனை

சேர்ந்து - சேர்ந்து.

ஆம் - ஆகின்ற
ஆக்கம் - பொருக்கமானது
பலவும் - பலபயன்களையும்.

தரும் - கொடுக்கும்.

எ - று.

க - ரை. வலிய
அரசருக்கும் அரணைச்

சேர்ந்தாகின்ற பெருக்கமானது
பலபயன்களையும் தரும்
என்பதாம்.

வி - ரை. மாறுபாடாவது பூமிபல்வரசர் ஆளுதற்குப் பொதுவாயுள்ள தென்பது பொருந்த அரசரது மனதிலே தோன்றுவதாதலாலும், வலியுடைமை சொன்னவதனாலும் இதுபகைவர் மேலே சென்ற அரசருக்கு ஆயிற்று. அரண்சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கமும் இருக்கையால் இங்கே ஆக்கம் விசேஷிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது அதற்கு எதுவாகிய வளத்தை அது கொடுக்கும் பயன்கள். பகைவராலே தமக்கு நலிவில்லாமையும் தாம் பிறர் பெற்று நின்று அவருக்கு நலிவுசெய்தலும் முதலானவை. (சகஉ)

நூ.

ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.

ப - ரை. ஆற்றாரும் - வலிமையில்லாதவரும்
ஆற்றி - வலிமையுடையவராய்
அடுப - வெல்வார்
இடன் - (அதற்கேற்ற) இடத்தை
அறிந்து - தெரிந்து
போற்றி - (தம்மைக்) காத்துக்கொண்டு
போற்றார்கண் - பகைவரிடத்து
செயின் - தொழிலைச் செய்வாராயின். எ - று.

க - ரை. வல்லமையில்லாத வேந்தரும் இடம் அறிந்து போர் செய்வா

. ராகில் வெற்றி பெறுவர்
என்பதாம்.

வி - ரை.

காத்துக்கொள்ளுதலாவது
பகைவரால் கலிவு வாராதிருக்கும்
படி அரணும் படையாலும்
காத்தல். இப்படி
தொழில்செய்வாராயின்
மூன்சொல்லப்பட்ட வலிமை
இல்லாதிருந்தாலும்
வெல்வரென்பதாம். ()

சு. எண்ணியார்

ரெண்ண மிழப்ப ரிடனரிந்து

துன்னியார்

துன்னிச் செயின்.

ப - ரை. இடன் - (தாம் தொழில் செய்தற்கேற்ற) இடத்தை
அறிந்து - தெரிந்து
துன்னியார் - சென்றவராசர்

துன்னி - அரணைப் பொருந்தி நின்று
செயின் - (அத்தொழிலைச்) செய்வாராயின்
எண்ணியார் - முன்பு அவரை வெல்ல எண்ணியிருந்த பகைவர்
எண்ணம் - அவ்வெண்ணத்தை
இழப்பர் - இழக்குவிடுவர். எ - று.